

مه‌رگی مرۆف و نیویک

ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌رێکی خانزاد، هه‌ولێر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

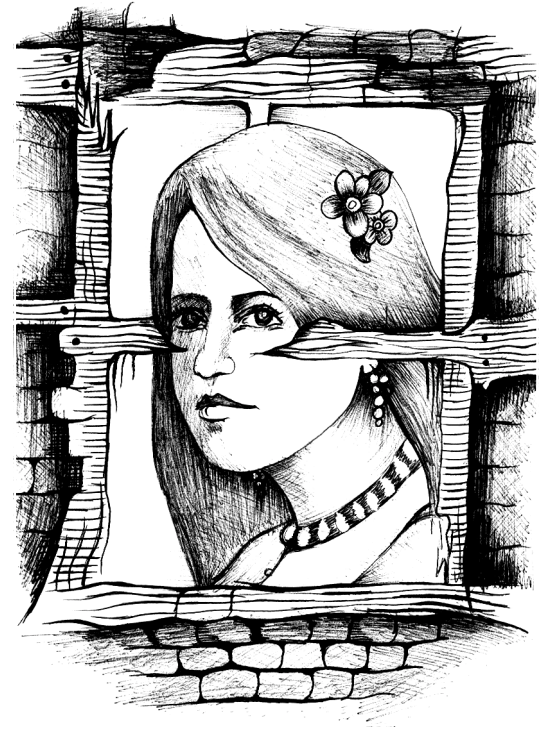
مەرگی مرۆف و نیویک

پۆمانی کۆچ و ۱۵ کورتە چیرۆک

مەھاباد قەرەداغی

پیشکەشە بەھاوڕێی زۆر هیژام: مام پۆلا

ناوی کتیب: مەرگی مرۆف و نیویک- پۆمانی کۆچ و ۱۵ کورتە چیرۆک
نووسینی: مەھاباد قەرەداغی
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۳۱۳
دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب
دەرھێنانی بەرگ: ئاراس ئەکرەم
ھەڵبەری: ھەندرین شێرزاد
ھەڵبەری سەر کۆمپییۆتەر: عەزیز عەبدولخالیق
سەرپەرشتیی چاپ: ئاوەرەحمانی حاجی مەحموود
چاپی یەکەم ، ھەولێر- ۲۰۰۴
لە کتیبخانەی بەرپۆدەبەرایەتی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە
(۳۴۳) ی سالی ۲۰۰۴ ی دراوەتی

من

با ئەم فرسەتەش لە دەستی خۆم نەدەم، هەتا ئەوان بە ئاگا نین بێر بکەمەو و بریاری خۆم بدەم، مەلانیی نێوانیان منی لەم ناوەندەدا بێزار کردووە، نازانم بۆچی بەم رۆژگارە سرەوتیان نییە و ئەم خۆدەماندووەی منیان کردووە مەیدانی جەنگی خۆیان، زۆر جار ناچارم دەکەن جەستەیی خۆم چۆڵ کەم و بۆ ئەوانی بەجێ بێتەم، من دەپۆم و ئەوان دەمێننەو، بەدوای جیگایە کەدا دەگەرێم کە تاوێ تیایدا بەسێمەو، بەلام سەردەکەم بە هەر شوپێنیکدا کیشەکانیان دەگوتێنەو ئەوێ و ئەویشم لێ دەکەن بەدۆزەخ، ناچار دەبم بگەرێمەو ناو تاراوگەیی جەستەم و لەگەڵ ئەواندا ئاشت بێمەو، بەهەر سێکمانەو نیشتهجێتی ناو ئەم جەستەییە، من تا ئێستا هیچم نەتوووە و نەکردوووە کە بەدلی خۆم بێ، هەموو کردووەکانم فرمانی ئەوانە و من جگە لە قوتابییەکی گوی راپەڵی ئەوان هیچی تر نییە. بۆیە وتم قوتابییەکی گوی راپەڵ، چونکە شەرمم کرد بۆ ئەو کۆیلەییەکی گوی راپەڵ. ئەم شەرمە دەمکوژی، من کەسێکی شەرم نییە و ئەو پێم دەلێ شەرم بە. ئا، بالابەر زەکیان، پێم دەلێ بەئەدەب بە. هەرچەند لە ناخی خۆمەو زۆر رێم لە یاساکانیتیی، بەلام ناچارم گوتیی بدەم و پەپەرەیی بکەم، چونکە زۆر کەس هەر لەبەر ئەوەی شەرمم رێم لێ دەگرن. پێم دەلێ: لەگەڵ ژناندا مەدوێ و، ماچ مەکە و، زایەند مەکە، هەرچەندە هیتزێکی ئەفسوونای بەرەو لای ئافرەت پام دەکیشێ و حەز دەکەم هەمیشە لەگەڵیاندا بم، بەلام هەر کە لە ئافرەتێک نزیک دەبەو قسەکەیی ئەوم بێر دەکەوێتەو و شەرم دام دەگرێ و پاشگەز دەبەو.

ئەوی تریان هەر بۆ ئینکاری و لە رقی بالابەر زەکیە هانم دەدا هەرچی

نارەزووم لێی بێ بیکەم و هیچ گوی نەدەمە قسەیی خەلک. ئەو بستە بالاییەیان پێم دەلێ: تا کەیی ئەو نارەزووانەت زیندەبەچال دەکەیی، نازاد بە، تو بە نازادی لە دایک بوویت و دەبێ بە نازادییەو ژیان بەسەر بەری.

من لەم ناوەندەدا هیچ نالێم و بێ دەنگ دادەنیشم، بۆ ئەوەی خەلک خۆشی بویم و رێزم لێ بگرێ سەر بۆ بالابەر زەکیەیان دادەنەوینم و بێ دەنگ دەبم، بەلام رێم لەو بێ دەنگییەیی خۆمە، دەزانم ئەو مەرۆقە بێ دەنگە من نییە و کەسێکی ترە و بەزۆر جەستەیی داگیر کردووە. مال لە خاوەن مال حەرەمە، جەستەیی منە و ئەوی تیا دادەنیشێ، بەلام چۆن بیسەلمینم کە ئەمە جەستەیی منە و هی ئەو کەسە نییە کە تیا یەتی، با توژی بێر بکەمەو، بەلگەم چی بێ بۆ ئەوەی ئەم جەستەییە هی منە؟! دەلێن چی ئەوان بە ئاگا بەیئەمەو بۆ ئەوەی گەواهییم بۆ بدەن؟!، نا، ئێستا ئەگەر بیداریان کەمەو لەگەڵ یەکترا دەیکەن بە بگرە و بەردەبەک ئەوپەرەکەیی دیار نەبیت و بابەتە کەشم لەبیر دەبەنەو، چاکترە خۆم بیریکی لێ بکەمەو و بەلگەییکی تر بدۆزمەو تا بۆ هەمووانی بسەلمینم ئەمە جەستەیی منە و هی ئەو کەسە بێ چارووە نییە کە داگیری کردووە.

نە، تا پۆی رەشم نییە، بەلام من خاوەنیم، چونکە نایەتەو بەریم کەسێ جەستەیی لێ کەریبێتم، هی خۆمە و زیاتریش. پێش ئەوەی بێم بە نوتفەبەک، جوتی کرۆمۆسۆم بووم، ئاگام لەو کەین و بەینە بوو کە لە نێوان دایکم و باوکم رووی دا. باوکم، یان راستتر بۆم ئەو کەسەیی کە لە جەستەیی باوکمدا بوو فرمانی ئەو نووستنەیی دا. نووستنی چی، باوکم هەر بەزۆر دایکمی پالڤست و دەبویست زۆر بەخێرایی فرمانی کەسەکەیی ناو جەستەیی جیبەجێ بکات. دایکم، یان راستتر بۆم ئەو ژنەیی کە لە ناو جەستەیی ئەودا بوو فرمانی پێدا کە دەبێ گوی راپەڵ بێ و هیچ بەرەلستییەک نەکات بەرامبەر بەو یستی باوکم.

جەستەیی هەردووکیان بوو بەبەک، هەرودەکو چۆن ئەوان یەکیان گرت و ئاوێزانی یەکتەر بوون، ئاواش کرۆمۆسۆمی (X) دەستی لە ملی (Y) کرد

و ئاویزانی یه کتر بوون و نوتفه یه ک دروست بوو، ئەو نوتفه یه من بووم، ئەو رۆژە ی لەدایک بووم گویم له هه‌له‌له‌ی مامانه‌که بوو، ده‌نگیکی ناسازی هه‌بوو، مژده‌ی نیریتی منی دا به‌دایک و باوکم. گریام، زۆر گریام، گریانه‌که‌م هی ئەوه نه‌بوو که له دایکم جیا کراومه‌ته‌وه، ده‌مزانێ که هه‌ر ده‌بێ جیهانیکی فراوانتر له مندال‌دانی دایکم بناسم و تیا په‌روه‌رده‌م، گریانه‌که‌م هی ئەوه‌ش نه‌بوو که به‌گوێزانیکی کول ناوکیان پریم و به‌شه‌ بره‌وه‌که‌یان خسته‌ ناو ده‌سته‌سپیک و به‌دایکیان وت فریاده‌ ژووی دکۆرتیک تا کۆره‌که‌ت بپیتته‌ دکۆرت. گریانه‌که‌م هی ئەوه‌ بوو که هه‌ر ئەو رۆژه‌ منیان له جه‌سته‌م ده‌رکرد و نیرینه‌یه‌کیان خسته‌ جیگام. نه‌نکم که ده‌یوت: های پیاو چۆن ده‌بێ بگریه، له کاتیکیدا ئەو پیاوه‌ی ئەو مه‌به‌ستی بوو ته‌نها ته‌مه‌نی چهند ده‌قیقه‌یه‌ک بوو. برواتان به‌م به‌لگه‌یه‌ کرد یان هی تریشتان ده‌وی؟ باشه، با به‌سه‌رهاتی دوا‌ی ئەوه‌شتان بۆ بگریه‌مه‌وه، له‌ناو ئەو جه‌سته‌یه‌دا رۆژ به‌رۆژ فه‌رمانم به‌سه‌ر ده‌را که ئەرکی سه‌رشانی ئەو نیرینه‌یه‌ نه‌نجام بده‌م. ئەرکه‌کانی ئەو سه‌خت بوو، ده‌بوا‌یه‌ بچیت به‌گژ‌ناو و ئاگردا. ده‌بوا‌یه‌ له هه‌یج نه‌ترسی، ته‌نانه‌ت له تاریکیش، من له تاریکی زۆر ده‌ترسام، نه‌نکم هه‌ینده‌ باسی جنۆکه و دیوه‌زمه و شه‌وه و دایکی ئالی بۆ کردبووم له تاریکی زنده‌قم ده‌چوو، به‌لام ئەو ترسه‌م ده‌شارده‌وه و وام ده‌نواند پیاوم و ناترسم. یه‌ک‌یک له ئەرکه‌کانی ئەو نیرینه‌یه‌ی که له جه‌سته‌مدا دانرابوو، ئەوه‌ بوو له خوشکه‌که‌م بده‌م، ده‌بوا‌یه‌ ئەو خوشکه‌م لیم بترسی و پیتی خوار داده‌نه‌یت، که سایه‌ی منی لپه‌ دیار بوا‌یه‌ نه‌ده‌بوو سه‌ر به‌رز بکاته‌وه، یان پیتکه‌نی، پیتکه‌ن بۆ مپینه‌ کارتیکی ناحه‌زه. ئەو نیره‌ی که تیا‌مدا نیشته‌جی بوو، هانی ده‌دام هه‌ر که نه‌متوانی کارێ نه‌نجام بده‌م و هه‌رکه له بواریکدا سه‌رنه‌که‌وتم خوشکه‌که‌م بگرم و تیری بکوتم. زۆر جار که خوشکه‌که‌م ده‌گریا و له‌بن پیتدا ده‌پارایه‌وه: «کاکه‌ گیان چیم کردوه، بۆ لیم ده‌دی؟ تۆه، تۆه». سه‌یرم پتی ده‌هات، هه‌یج‌یشی نه‌کردبوو، به‌لام خۆ‌ناه‌قیشی نه‌بوو، من وازم لیتی نه‌ده‌هیتا تا سی جار

نه‌یگوته‌بایه‌ تۆه! ئەوه‌نده‌ی تۆه بۆ کردبووم بۆ خواشی نه‌کردبوو. ببورن، بۆ منی نه‌کردبوو، بۆ نیرینه‌که‌ی که له مندا دانرابوو. نا، پاکانه‌ بۆخۆم ناکه‌م، منیش به‌قه‌د ئەو نیرینه‌یه‌ تاوانبارم، چونکه‌ ده‌بوا‌یه‌ به‌هه‌رچی چه‌شنی بیت، له جه‌سته‌می ده‌رکه‌م و نه‌هیتلم ئەو تاوانانه‌ به‌ناوی منه‌وه‌ بکات، یان ئەو تاوانانه‌ به‌من نه‌نجام بدات. منیش هه‌له‌م، به‌لام ئیستا ده‌مه‌وی هه‌له‌که‌م راست که‌مه‌وه و بریار بده‌م. یا من، یا ئەو، ئەمشه‌وه‌ هه‌تا ئەوان به‌ئاگا نین، بیه‌ر ده‌که‌مه‌وه و بریار ده‌ده‌م. بریار ده‌ده‌م خۆم بچمه‌ ناو جه‌سته‌ی خۆم و ئەو منه‌ی تر ده‌رکه‌م. به‌سه، ئیتر له‌ وزه‌مدا نه‌ماوه، سی سا‌له‌ ئەو رۆژه‌ به‌دفعه‌م پتی به‌خه‌شراوه‌ و گۆرانی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه‌وه. جه‌سته‌م کراوه‌ته‌ ده‌مامک و کراوه‌ته‌ به‌ر نیریتیم. سی سا‌له‌، سی، وایان ئاوتیه‌ کردوه‌وه‌ خۆشم نازانم جه‌سته‌م ده‌مامکه‌که‌یه‌ یان نیریتیم ده‌مامکه‌که‌یه‌.

به‌و روخساری دزیوی ده‌مامکه‌ هه‌یند ژنه‌که‌مم تۆقاندبوو له‌به‌ر ده‌مدا وه‌ک شو‌ره‌بیه‌کی به‌ر تۆفان ده‌له‌رزی. زۆر جار له‌ ته‌نیا‌یدا بیرم ده‌کرده‌وه‌ په‌شیمان ده‌بوومه‌وه‌ له‌ کرده‌وی ئەو نیره‌ نه‌عه‌له‌تییه‌ی ناخ. ده‌موت ئەمه‌ چ هه‌یتیک‌ی بێ به‌زه‌بیه‌ له‌ ناخمدا وه‌کو بورکان به‌رووی ئەو ئافه‌ره‌ته‌ جوانکیله‌یه‌دا ده‌ته‌قیته‌وه‌.

نازانم بۆ هه‌یج رۆژیک نه‌بووه‌ له‌ ژیا‌مدا بپگومان کردن ژیا‌بیتم، گومانم ده‌کرد که ژنه‌که‌م ناپاکیم لی ده‌کات، نه‌م ده‌زانی سه‌رچاوه‌ی ئەو گومانه‌ له‌ کوپه‌ هه‌له‌ده‌قوتی.

هه‌یج‌م لیتی نه‌دیوو، بێ پرسی من له‌ مالّ نه‌ده‌چوو ده‌ره‌وه‌. ده‌ترسام له‌وه‌ی چاوی بکرتیه‌وه‌ و، شت فیر بێ. وام ده‌زانی ئەگه‌ر چاوی بکرتیه‌وه‌ و شت فیر بێ توانای دۆزینه‌وه‌ی نه‌یتیه‌که‌می ده‌بێ. ئەو نه‌یتیه‌ی که له‌ پیاوه‌تیم دایه‌. به‌وه‌ی که نیریتی ده‌مامکه‌ و، هه‌یج‌ی تر. ده‌ترسام بۆی ده‌رکه‌وی هه‌تێ من هه‌تێ به‌لکو رۆلیکه‌ و ده‌ینوتیم. ته‌نها به‌سه‌ر ئەودا ده‌توانم بپنوتیم. هه‌ر له‌و رۆژه‌ ده‌ترسام و ئاخیری رووی دا، ئاخیری بۆی

دەرکهوت که پیاوهتی جگه له ده‌مامک هیچ مانایه‌کی تر نابه‌خشی.

چۆن بۆی دەرکهوت؟ ئیستا ئه‌وه‌شتان بۆ باس ده‌که‌م، با ئه‌م جگه‌ره‌یه داگیرسیتم، په‌له‌تان نه‌بی، با مژگیکی لیدم، ئیوه نازانن ئه‌م تالییه بۆم چهند ماناداره، ده‌لیتی تامی ئه‌و په‌قینه‌یه که ئه‌و رۆژه به‌سه‌ر گوماندا سه‌رکه‌وت. ئه‌و شه‌وه‌ش ته‌نیا بوم و گومان سه‌رتاپامی گرتوه، ژنه‌که‌م له مائی باوکی بو، گومانی ئه‌و شه‌وه‌یانم له ژنه‌که‌م نه‌بو، چونکه دلنیا بوم که باوکی و هک من جله‌وی ده‌گرئ و ناهیلتی به‌ره‌لا بێ. گومانه‌که‌م له خۆم بو، له نیریتی خۆم، گومان زۆری بۆ هینام و هانی دام تاقی بکه‌مه‌وه، ئه‌وه تاقی بکه‌مه‌وه نیرم یان نیر نیم.

ته‌له‌فۆنه‌که‌م هه‌لگرت و ژماره‌که‌یم لێ دا، داوام کرد بیته‌لام، تا تاقیکردنه‌وه‌که‌م بکه‌م و ئه‌نجامه‌که‌یم ده‌ست که‌وی، ئه‌و هات و قابقابه‌کی داگه‌ند، هیتستا دانه‌نیشتبوو په‌لاماری جله‌کانیم دا و دامکه‌ندن، ده‌توت جه‌رده‌م و کارم هه‌ر رووتکردنه‌وه‌ بووه، په‌له‌ی تاقیکردنه‌وه‌که‌م بو، شه‌رمم له‌وه‌ نه‌ده‌کرد، ده‌مزانێ ئه‌و وه‌ک ژنه‌که‌م نییه، نه‌که‌س شه‌رمی لێ ده‌کرد و نه‌ ئه‌و شه‌رمی له‌که‌س ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌مامک دیبو، به‌قهد ژماره‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی که ده‌چوون بۆ لای. یان ده‌چووه‌ لایان. خه‌ریکی تاقیکردنه‌وه‌ی نیرایه‌تی بوم، ژنه‌که‌م به‌سه‌ردا هات، رێک ئه‌و کاته‌ی ده‌مامکه‌که‌م داگه‌ندبوو، به‌لێ به‌چاوی خۆی بینی و بۆی دەرکهوت نیرایه‌تی چیه‌! هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ته‌لاقم دا. چونکه‌ دوا‌ی ئه‌و رووداوه نه‌مده‌توانی ده‌مامکه‌که‌ به‌کار به‌هینمه‌وه. ته‌لاقم دا!

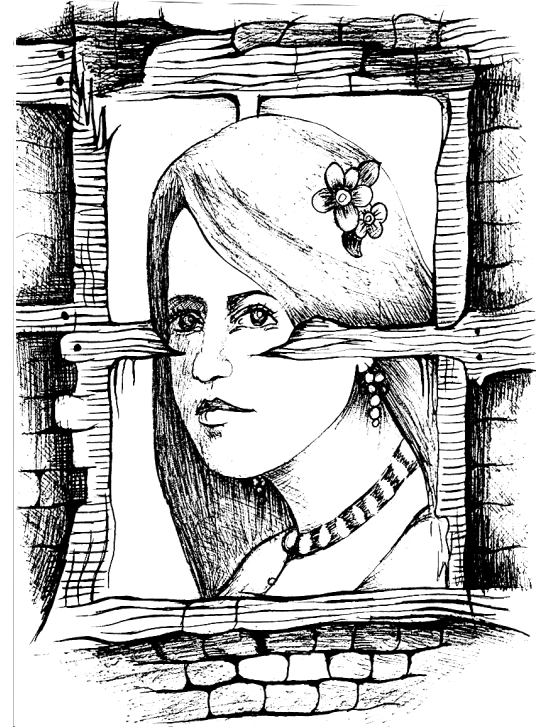
له‌و رۆژه‌وه‌ به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ دوو که‌سه‌که‌ی ناخمدادا جه‌نگم، بالا به‌رزه‌که‌یان و کورته‌بنه‌که‌شیان، ده‌مه‌وی گشت ئه‌و که‌سه‌ غه‌ریبانه‌ ده‌رکه‌م و بچمه‌ ناو قاوغی جه‌سته‌ی خۆم، ئیستا ئه‌وانم ماندوو کردوو و نوستون، ناگایان له‌وه‌ش نییه‌ که‌ من ئه‌م په‌قینه‌ بۆ ئیوه‌ ده‌گیرمه‌وه، ئه‌وان ماندوون و، ئه‌وه‌تا لێی که‌وتوون و رهنگی ئیتر هه‌له‌سه‌سته‌وه‌. جارانی بوايه‌ هه‌له‌دستان و له‌ جیاتی من ئه‌وان قسه‌یان ده‌کرد، چی درۆ نه‌بوايه

نه‌یان ده‌گوت.

کات دره‌نگ بووه، منیش ماندووم، به‌لام هه‌ر ده‌بی بریار بده‌م، گه‌ر بریار نه‌ده‌م خه‌وم لێ ناکه‌وی. با جارێ له‌ ئیوه‌ بپرسم ئایا باوه‌رتان کرد ئه‌وه‌ جه‌سته‌ی من و ئه‌و کرێنیشینه‌ به‌دفعه‌سه‌له‌ی تیا نیشته‌جیه‌. کرێی چی، خۆ به‌کرێ تیا دانه‌نیشتبوو به‌لکو داگیری کردوو، به‌زه‌بری هیتز داگیری کردوو، به‌لام ئیستا من لێی ناترسم چونکه‌ منیش باوه‌رم به‌و هیتزه‌ نه‌ماوه. ده‌مه‌وی ئاسایی بژیم، وه‌ک مرۆقیکی خاوه‌ن هه‌ست. ده‌مه‌وی چیتز له‌ ژیان وه‌رگرم.

شاد بێ، خه‌مبار بێ، بترسم، خه‌ون بینی، له‌ کاتی خۆشه‌ویستیدا هه‌ست به‌ترپه‌کانی له‌ززه‌ت و عه‌شق بکه‌م. ده‌مه‌وی بیرم بچیته‌وه‌ که‌ پیاوم و ته‌نها ئه‌وه‌م له‌بیر بێ که‌ مرۆقیکم و هه‌سته‌کانم له‌گه‌ڵ رووداوه‌ تال و شیرینه‌کاندا ده‌روورژین. به‌لام تا ئه‌و پیاوه‌ له‌ ناخما بێ، له‌ جه‌سته‌مدا بێ ناتوانم هه‌ست به‌و شته‌ سروشتییانه‌ بکه‌م که‌ له‌ ده‌رووبه‌رمدا رووده‌دن. ناهیلتی! نه‌خیر ناهیلتی! هانم ده‌دا بۆ خۆنواندن و زه‌بر و زه‌نگ، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌یه‌ی پێ بوتری که‌ ختوکه‌یه‌کی هه‌ستریایانه‌ی ده‌دا. کام وشه‌؟ پیاوتی! بۆیه‌ ده‌مه‌وی ئه‌م نوستنه‌یان دوا نوستن بێ و به‌تاگیان نه‌هینمه‌وه. هه‌ر به‌نوستویی په‌لیان ده‌گرم و ده‌ریان ده‌که‌مه‌ ده‌روه‌. ئیوه‌ شایه‌ت بێ، له‌ سه‌ه‌ینیه‌وه‌ من ده‌چمه‌وه‌ ناو جه‌سته‌ی خۆم.

۱۰/۴/۱۹۹۴ شینسکاتابیری

بەك = سفر

بكات. كه منداڵ بووى سەيرى دەستە ناسك و نەرمەكانى داىكت دەكرد و پىت دەگوت: داىه خۆ دەستى تۆ زۆر پاكە بۆچى كەس ناھىيلى لە مالىاندا كار بكەيت؟ ھەستت دەكرد ئەو پرسىيارانەت خويىھ و دەپژىتتە سەر سەرتاپاى برىنى و ئازارتيكى كوشندەى دەدا و ھەلامىكى نىيە بۆ تۆى ئازىزى. ئەو تۆى خۆش دەويست و جگە لە تۆكەسى ترى شك نەدەبرد، دەويست ھەرچۆنى بى قوتابخانەت پى تەواو بكات و چارەنووسى تۆش پىرەوى رووبارى چارەنووسى ئەو نەگرى.

بەكەم پۆژ كه چويته قوتابخانە دوو كچى دراوسىتان كه ھاوپۆلت بوون لىيان پرسىت: كچەكە تۆ باوكت كىيە؟ ھايتتە ھە لە داىكت پرسى. كوا باوكم. ھەك ھەموو جار ئ پىي وتى مردووھ. بەلام سەرنجى قوتابىيەكان و مامۆستاكان و بەرپۆبەر و ژنانى كۆلان گومانىان لە دلە بچكۆلەكە تدا دەرواند. كەس توخت نە دەكەوت. لە گۆرەپانى قوتابخانەدا ھەموويان پىكە ھە يارىيان دەكرد و تۆش لە دوورە ھە رادە ھەستاي و تەماشات دەكردن، كه نزيك دەكەوتى ھە دوور دەكەوتنە ھە، دەتگوت دوو جەمسەرى لىكچووى موگناتىسن، بەلام تۆ لە ھەوان نە دەچووى، لە ھەوان زىرەكتر و جوانتر بووى، داىكت بۆ ئە ھە ھەستى تەنيايىت لا برە ھە نىيىتتە ھە كىيى چىرۆكى مندا لانەى بۆت دەكرى و تۆش بە ھە زە ھە دەتخویندە ھە، ھەموو سالى بە ھەكەم دەردەچووى، لە گەل ئە ھە شدا سەرنجى بە سۆزى ھىچ مامۆستاىەكت نە دەدى و خۆت بە سەرنەكەوتوو دەھاتە بەرچا، بەلام داىكت كۆلى شادمان دەبوو، جار جار لە خۆشياندا دەگرىا.

كه بەكەم جار ھەستت كرد ئەو پىاوانەى بەشەو دىنە مالىكەتان خال و مام و خزمى ئىوھ نىن و تەنھا كرىارىكن و دىن چىژى جەستەى داىكت بكرن. ھىند گرىاي، ھىند گرىاي تا دوا فرمىسكت داچۆرا، و، واتزانى ئىتر جۆگەلەى فرمىسكت بۆ ھەمىشە وشكى كرد. داىكت لە تۆ توندتر دەگرىا و دەپىرسى: ئەى چى بكەم، ھەموو دەرگاكانىان بە روومدا داخست، تەنھا ئەم رىگەيەيان لە بەر دەمدا ئاوەلا ھىشتە ھە! تەنھا ئەم كارەم دەدەن!

ئىستا دەروونت ھەكو خاكەسارى كوونوى مالىكە چىكە، سارد و سپ. دەرگاكانت خر كردووھ و ناتەوى ئەمشەو كەسى تر بىيى. ئەو جگە رەيەى كه لە نىوانى پەنجەكانت داىه، دەمىكە ھاودەمىكى ھەفادارتە و لەگەل دوکەلەكەيدا ھەسەرتىكى نەيىنى ھەلدەكىشى. دوکەلەكە لە بۆشايىدا دىمەنى گشت ئازارەكانى رابردووت پىشان دەدات. ئەو رابردووى كه بەردەوام لەگەلتايە و رانا بوورى. ئەو رابردووى كه ئىستا و دوا رۆژتە. سەرنج تىكەل بە دوکەلەكە دەپىت و ئەويش بەرز دەپىتە ھە تا دەگاتە رادەى بالاي و نىوون و ئىتر نايىيى. ئەو دوکەلە چى لىھات؟ بۆ ھە ھە؟ خۆ تۆ ھەستت دەكرد ئەو دوکەلە تۆى! كەواتە تۆش بوونىكى دوکەل ئاسايت و ون دەبى، يان ھە ئىستاش نىت و بوونىكى ھەست پى نەكراوى. خۆ بە ھە نىيە بىر دەكەيتە ھە و جەستەيەكت ھەيە و بۆشايىيەكت پى كردۆتە ھە، ئەوان ناتخەنە ناو ئەژمارى مرۆقە ھە، با ھەرت بە ھىچ يەكن لەو وتانە نەما ھە كە سەردەمانى بە دەم خەويشە ھە دەتوتە ھە: (من بىر دەكەمە ھە كەواتە من ھەم)، جار تىكان توند يەخەى داىكت گرت و راتوھشانە و ھاوارت كرد: من ھەم يان نىم؟ جگە لە دىمەنى رىزى فرمىسكى روون ھىچت نەبىيى، تۆ تواناي خویندە ھە ئەو فرمىسكانەت ھەبوو، بەلگە نامەى راستىيەكى شاراوھ بوون، ھەك ھەر يەكە لەو راستىيانەى بەم رۆژگارە لە ناو تەمى درۆ و گوماندا دەخنىكن، رۆژگار رۆژگارى ئاوەژوو بوونە ھە راستىيەكانە.

ھەموو دەرگاكانىان بە رووتاندا داخست، تەنانەت كەس نەيدەويست ئەو داىكەت بە كارەكە رىش راکرى، دەترسان دەستى ئەو مالىكەيان گلاو

به گلاوم ده زانن؛ ته نانه ت ناهیلن ناو ده ستخانه کانیشیان پاک بکه مه وه، له ناو ده ستخانه به پیسترم ده زانن.

قیژاندت به سه ریا: بۆ؟ بۆ وا به گلاوت ده زانن؟ چیت کردوو؟ به دهم قولپی گریانه وه داستانی خو شه ویستی نیوان خوئی و باوکتی بۆ گپراپته وه. ئەوینیکی دره وشاوه ی بی گهرد، ئەوینیکی تیکه ل به خاک و ئەمه کداری بۆ چاره نووسی مرۆف، له و ژوانی دو عاخوازه دا، که ده بوو باوکت بچی بۆ دئ و نامه یه ک بگه یه نیتته جی، هه ردووکیان ده میان له ناو ده می یه کتر نا و ئەو ماچانه په یامی چپژی جه ستیه ان گه یاند و به ئاویته بوونی جه ستیه ان کو تایی هات، باوکت هه ر ده بواپه بچی بۆ ئەو سه فه ره و به لینی دا دوا ی هه فته یه ک بگه پرتیه وه و زه ماوه ند بکه ن، به لام ئەو نه گه راپه وه، هه ر ئەو گیرانه بوو که چاره نووسی ئەوی به ره و سیداره برد. به لام ته نه ها ئەو له دار نه درا، چاره نووسی ئیوه ش له دار درا. چاره نووس وای کرد که تۆ به بی ناسنامه له دایک بی، له کات و شو تینیکدا که کس به ناسنامه ی خوئی ناسرئ به لکو به ناسنامه ی باوکی.

تا ئەو رۆژه ش که یه که م رۆژی مامۆستایه تیت بوو له قوتابخانه ی سه ره تاییدا، وات ده زانی تۆ که سیکی بوونت هه یه و ده توانی پارێزگاری له و بوونه ی خو ت بکه ی. ده تووست بیسه لمینی که تۆ خو ت، که سایه تی خو ت ناسنامه ته و ده بی کۆمه ل تۆ بناسی که توخمیکی به ئەرکی و نه وه یه ک په روه رده ده که ی. یه که م وانه ی ژماره ت به پۆلی یه کی سه ره تایی و ته وه و فیتری ژماره یه کت کردن. جه زت ده کرد هه موویان فیتری هاو کبشه ی یه کسانی بکه ی، به لام فریای وانه ی دووه م نه که وتی و له پشووی وانه ی یه که مدا به رپوه به ر سکالای چه ندان دایک و باوکی قوتایی پیشان دای که قایل نبین و نایانه وی تۆ دهرس به منداله کانیا ن بلتیته وه.

وشه ی زۆل له گویتا ده زربنگایه وه، هیچ وشه یه کت به قه د ئەو وشه یه زۆر نه بیستبوو، ته نانه ت له وشه ی تاوانیش زیاتر، له وشه ی ناپاکی و تالان و ساخته و قولپربنیش زیاتر. ئەوسا زانیت بۆچی دایکت ناچار بوو جه ستیه ی

بفرۆشی تا بژی و تۆ بژینی، هه ر هۆی ئەوه ش بوو به رگه ی سوکایه تی ئەم دنیا بی میهره ی نه گرت و به گه نجی مرد.

ئەمشه و گیانت بووه ته په له وه ریکی ناگرین و جه ستیه به تاله که ت هه راسان ده کات، باوکی یه کج له و مندالانه میوانت بوو که مامۆستایان بوویت و نه بوویت. یه کج له و که سانه ی که ناچاربان کردی له شت بفرۆشی.

تۆ به کراسه شه فافه که ته وه له سه ر کورسیه که دانیشتبوویت و ئەویش که وتبووه به ر پیت و وه کو سه گیکی برسی ده یلیستییه وه. په نجه ی پیکانیشیی ماچ ده کرد. ئەو باوکه به رتیه ی که نه یده وه یست منداله که ی فیتری نووسین و ژماره بکه ی چونکه زۆلی، ئیستا هه یشه ریا نه ده تلپستیته وه.

که جه ستیه رووته که ی ئەوت بینی ئیلنجت ده هاتی و چاوه کانت ده نوکاند. ئەو به نوکانی چاوی تۆ زیاتر کلپه ی ده سه ند. جه زی ده کرد چاوی بنوقیتی و دیه نی لاوازی ئەو نه بینی که کرنوش ده با و په نجه ناسکه کانی پیت ده لیستیته وه. که ده رکت به و جه زه شاراو هیه ی ئەو کرد چاوه کانت کرده وه تا باش ئەو دانه وین و رووخانه ی بیینی و، پیشانی ده ی هیشتاش تۆ له و به نرخ تری. هه ستت کرد هه موو جه ستیه له به رده م سه رنجتا ده له رزی و ئاره قیکی سارد هه موو جه ستیه داگرتوه. چاوه کانت به بی تروکاندن به نیو چاویدا چه قاند و ده تووست به سه رنج بیکوژی. چاوی داگرت، وات زانی شه رمه زار بوو، به لام به و چاوداگرتنه ی ته نه ها ده یووست له تیبری سه رنجت رزگاری بی. چاوه کانت له به شی خواره وه ی جه ستت بری و به رزی نه کرده وه، کاتیکت زانی کاری خوئی له گه ل جه ستیه سپر بووه که تدا ئەنجام داوه و رۆیشتنوه. له جیگا که ی ئەو ته نه ها هه ندی پاره ت بینی، به شی نان و ئاو و ئەم جگه ره تالانه!

ئەو مژه تالانه ی جگه ره یه ک له دوا ی یه که کانی نیوان په نجه کانت رۆزگاری قوتابخانه ت بییر ده خه نه وه، فیتریان کردبووی که یه ک یه کسانه

به يهك، ماموستا دهيان جار له سهر ته خته ي رهش نووسيبووي ۱=۱، وهكو گوماني هه بې له و هاوكيشه يه كه زياد له پيويست دووباره ي ده كرده وه. به لام تو هه ستت ده كرد نه و هاوكيشه يه لاسه ننگه، چونكه هه ستت نه ده كرد تو به كيكي و يه كساني به يه كيكي تر، له سه رنجه كانياندا شتيكي توت ده خوينده وه، وا درده كه وت كه تو به هيچ نازان، به تايبه تي نه و روزه ي كه ماموستاي ماتماتيكي شه ونم و تو ي له لاي ته خته ره شه كه راوه ستاند و راقهي نه و هاوكيشه يه ي بو ده كردن و وتي: پروان، شه ونم يه ك كه سه، په ياميش يه ك كه سه، كه واته شه ونم يه كسانه به په يام. شه ونم دهستي به گريان كرد و هاواري كرد... نا... من يه كسان نيم به په يام، من چه لالزادهم و نه و زوله، ماموستاش داوای ليبوردي لي كرد و پتي وت مه بهستي نه بووه. مه بهستي نه بووه، ئيدي بو راقهي نه و هاوكيشه يه هه رگيز تو يان به نمونه نه هيتايه وه! كه وايي تو يه كسان نه بووي به هيچ كه سيكي تر. كه وايي يه ك يه كسان نيبه به يه ك! له و روزه وه ئيتر هه ر ماموستا باسي نه و هاوكيشه يه ي ده كرد وات ده زاني درزيه كي زل ده كات.

زور جاريش بيرت ده كرده وه ناخو يه ك يه كسانه به چه ند؟ هه ر له م روزه انه شدا نه و وه لامه ت ده ست كه وت، نه و شه وه ي ميترده كه ي شه ونم له ده رگاكي دايت و به ديمه ني فرميسكه كاني پر بووي له به زه بي و به سوزه وه سه ريت له سه ر پانت دانا و به دهسته كانت فرميسكه كانييت سري و، نه و يش ياري به پرچه ره شه كه ت ده كرد. وه كو بيه وي قه ره بووي نه و بئ سوزيبه ي شه ونم به سوزي تو بداته وه. يه كه م جار بوو به دلله وه په نجه كانت به ر جهسته ي پياوي بكه وي و هه ست بكه ي خو ت ده ته وي و به سه رتدا نه سه پاوه، نه و چاوي له چاوت بري و وتي: به راستي تو مرؤقيكي دلسوزيت! سه ريت پئ هات كه سيكي تريش بيجه كه له خو ت هه بئ بزاني تو مرؤقي، يان كه سي هه بئ له و كومه لگه يه دا به سوزاني بليت مرؤف!

نه و شه وه گشت زوخاوه كاني بو هه لپشتي، شه ونم ژياني لي تال كرديو، واي لي كرديو ناوي خو ي له بير بچيته وه، پيش نه وه ي پروات دهستي

به گيرفانه به تاله كانيدا گيرا و وتي: به داخه وه هيچم پئ نيبه، شه ونم گشت ئيواره يه ك چولي ده كا و كراس و جانتا و پيلاوي پئ ده كړي، داوه تي پئ ده كا و ده چيته داوه تي، ئاهه نكي پئ ساز ده كات، ئاخ بر يا شه ونم بووني نه بوايه له ژياندا، ده زاني چي؟ شه ونم سفره، به لي، سفرتيكي گه وه. هيچ سوودتيكي نيبه نه بو خو ي، نه بو من، نه بو كومه لگه.

به لي، ده ميكي تپه ريبوو به سه ر نه و پرسياره ي كه له ميشكتدا ده خولا يه وه، داخو يه ك يه كسانه به چه ند؟ ئاي، كه واته يه ك يه كسانه به سفر.

۱/۴/۱۹۹۴ شينسكاتا بيري

گیان دان

وا دیم بۆلات فاتم، نهموت لهو دنياش بی به یهک دهگهین، ههر تۆزقالی ئۆقره بگره هاگا گه یشتمه لات، من تهنها له بهر بیکه سیی دایکم بوو دو اکه وتم دنا ئاره زووم ده کرد ههر دواى ئه و کوچت منیش دوات که وتبام. فاتم گیان بیرته که له سهر ته نوره که ی بهر مالتان یه که م نانت دامی، نانه که م له سهر دلّم دانا و بۆنم ده کرد، بۆنى تو و وه فاداری و ئه وینی لی ده هات، ههشت سالّ دلّمان بۆ یهک لیی دا فاتم، زۆر جار ده مویست خه یالّ بکه م تو له باوه شمی و توند ده تنووسینم به خۆمه وه و ماچت ده که م و ئاویزانی یه کتر ده بین، به لّام ههر زوو ئاره قی شه رمه زاری به نیوچه واندا ده هاته خواره وه و ههستم به گونا ه و په شیمانی ده کرد و ده موت ئیمه به پاکی یه کترمان خۆش ده وئ و نابی خه یالی پیس بکه مه وه... ئه وه نده ههست به گونا هم تیا دروست بوو بوو ته نانه ت که تۆش داوام لی بکه ی توخت نه که وم، ببوره فاتم گیان ئه و رۆژده ی که له کادینه که تاندا یه کمان بیی و ههستم کرد جهسته ی تۆش بووه ته یهک پارچه ئاره زووی ئاویته بوون له گه لّ جهسته ی مندا، ده ستت هینایه پیشه وه تا دهستم بگرئ به لّام من لیّت دوور که و تمه وه و وتم سویندم خواردوو به پاکی خۆشتم بوئ، ئیستا ده زانم چه ند سته مم له تو و له خۆشم کرد، به لّام ئه وه تاوانی من نه بوو، وایان فیترکردبووم که خۆشه ویستی پاک په یوه ندی نیوان رۆح و رۆحه نهک جهسته و جهسته، هه موو وا فیترکرا بوون که په یوه ندی نیوان جهسته ی کچ و کوپ زینایه، نه خوازده لا تو فاتم که کچه شیخی بوویت و له ته کییه په روه رده بوو بووی و له ناو ده رویشه پرچ درپژه کانداندا چاوت کرد بووه وه. که چی هیشتا تو له من چا وکرا وه تر بووی، تو ده تویست دهستم

بگریت و چپژى ماچ و پیکه وه نووسانی جهسته و جهسته م فیترکه ی. لیم ببوره فاتم، تهنها خۆشه ویستی بوو، تهنها دلّسوژیم بوو بۆ تو وای لی کردم خۆم و تۆش له و چپژه بی بهش بکه م، دنا منیکی کوپه شاربی تا ئه و کاتهش نه مده زانی قیبله چیبه و رووی له کوئییه و نه مده زانی چه ند رکات نوپژ فره زه. که توّم خۆشو بیست به رمالم هه لگرت و دهستم به نوپژ کرد، له خوا ده پارامه وه که له م دنیا دا من و تو به یه کتر شاد بکات، زۆر نازاری ئه وه م ده چپژا که ده مبیست ده لّین شیخه کان تهنها کچ ده دن به شیخ و نایدن به مسکین، به لّام نا ئومید نه ده بووم و له هه ولدا بووم بۆ خۆ نزیک کردنه وه له باوکت، زۆر جار نوپژه که م به ئه نقه ست له ته کییه ده کرد، به لکو باوکت بمبینئ و بزانی چ موسولمانیتکم. به لّام فاتم من ئه لحه مدوم نه ده خوینده وه، به لکو تا ده متوانی ناوی توّم ده هینا، تا بی کۆتایی بیرو و خه یالّ له خۆشه ویستی تو ده کرده وه. شیوه فریشته بیبه که ی تو وه کو خوا له به رامبه رمدا بوو، بۆیه کړنۆشم ده برد و ده گریام. من بۆ ئه وه ده گریام، ده ترسام له وه ی من و تو به یه کتر نه گه ی و شیخیتی بیینه درکی مه م و زینی نیوانمان، که چی ده رویشه کان وایان ده زانی من له خۆشه ویستی خوادا نوقوم بووم. ته نانه ت باوکیشته نه یده زانی من له خه لوه تی عه شقی تو دا بوومه ته دپوانه. باوکیشته که ده رویشه کان پیتان و ابو له غه یبه وه په یامی بۆ دئ و ئاگاداری چاره نووس و نه زانرا وه کانه، نه یده زانی من گبرۆده ی توّم. له دلّی خۆمه وه ده موت خۆزه که راست بوایه و ئاگاداری نه یی و غه یب بوایه بۆ ئه وه ی ئه م عه شقه خواییه ی منیشی ده رک پی بکر دایه، ده موت بریا راست بوایه و خۆفی خوی له دلّدا بوایه و له بهر خۆفی خوا و تو ی بدایه به من.

فاتم گیان نیگه ران مه به، ئه وه نده چاوه رپت کردوو چه ند خوله کیکی تریش چاوه رپئ به، دیم و قه ره بووی هه موو ئه و چاوه روانی و ته نیاییه ت ده ده مه وه، ئیدی دلّت ناشکینم و ئه گه ر ویستت دهستم بگری نهک ههر ده ستتم له ناو ده ست ده نیم به لکو تا بی کۆتا لیوه کانت ده مرّم و تا بی

کوټا له باوهشت دهگرم. نه زمونږنیکي تالمان بينی و نابې دووباره ی بکهینهوه، ئیستا باوهږم وایه جهسته و رڼ پیکهوه زیندویتی ددهنه نهوین، خوښه ویستی رڼ بهې جهسته خوښه ویستیبه کی ناته واوه. فاتم گیان نه مجاره دیم و بۆت دسه لمینم به ته واوی خوښم دهویتی.

کی دهیوت فاتم گیان نه و رۆژه دی؟ له خه یالی کیدا بو؟ هه مووی له چرکه یه کدا پرویدا! جا نه ساتانه سات بوون یان بورکان؟ جا نه و رۆژه زه من بوو یان نه فسانه؟ کی دهیوت وامان لی دی کی؟ بیرته رۆژی که لای کانیاوه که ژوانمان هه بوو، هیلانه چوله که یه که له سهر درهخته که وه که وتبووه خواره وه چۆن باسمان کرد؟ فرمیسکم له چاوه پر به زه ییبه کانتدا بینی کاتی بیچوه چوله که کان زیکه زیکه به دهووی دایکه بی دهه تانه که یاندا باله فریپان ده کرد و منیش هه ستام و هیلانه که م خسته وه سهر لقی درهخته که و چاوه کانی تو پر بوونه وه له بریسکه ی شادی؟! بیرته؟! کی دهیوت نه مه روو ددها که سال بیت و پروات و من تو نه بینم؟ نای چند ده گریام، به ده نگیکی به رزی له شپوهی گورانی ده گریام، له گه ل نه و گورانیانه دا ده توامه وه، پیرسه له شاخ! ههر نه وان هه سرته که کانمان له توپی هه سرته که کانی خو باندا هه شار ددها. پیرسه له تفه نکه که م که نه و چرکه یه کیش لیم جیا نه بوته وه و گوپی له یه که یه که یه کیشنه ده نگداره کانم بووه. پیرسه له و چند هاورې به نه مه که م که پیکه وه برسیتی و تینویتی و ترس و سه رمامان چیشته و له م چوله وانیه دا هاورده دی یه ک بووین.

فاتم گیان گهر هاتم باسی هه موو شتیکت بو ده که م، له و رۆژه وهی که ئیتر تو م نه بینیه وه. من سه ختیم زور کیشا به لام ده زانم هه موو نه و سه ختیانه ی که من کیشاومه ناگاته چرکه یه کی سه ختیبه کانی تو، چونکه هه رچونی بوو من خو م نه و سه ختیبه م هه لبرارد و نازاد بووم، به لام تو، تو ی روون وه کانی، تو ی جوان وه ک فریشته نه و ریگه ناهه مواره یان به سه ردا سه پاندی، من ده زانم به تو بوایه به دووی من بکه وی و پروین. به لام به دهستی خو ت نه بوو، نه و جار ه یان به دهستی باوکیشته نه بوو، به دهستی

براکانیشته نه بوو، فاتم گیان نه و جار ه یان به دهستی که سانې بوو که هیچ مافیکیان به سه رته وه نه بوو. تو و هه مووانیان برد، هه موو، من له پال شاخه که وه ده مبینی که چۆن سواریان کردن، ده گریام، گریانی که ناگر له جهسته مه وه هه لده ستا، هاوریکانیشم ده گریان، تفه نکه کانیشمان ده گریان و له بیده سه لاتی خه ریک بوو دلمان شق به ری، به چاوه کانی خو م بینیم گر له شوینه واری یادگاریه کانمان به رز ده بیته وه، فاتم گیان هه موویان سوتاند، ته کیه، کادین، ماله کان، درهخته کان، هه موویان روخاند و سوتاند، نه و ته نوره ش که تو نانت تیا ده کرد و من سه یری قه د و بالام ده کردی و هه موو جاریکیش یه که م نانت ددها به من.

فاتم گیان که هاتم تو ش سه رگوزه شته ی خو تم بو بگیته وه، دل م پر له گریبه و به تو نه بی ناکریته وه. من هیندم قسه بیستوه نازانم چه ندیان راست و چه ندیان درو، تو بو م باس که و دلنیام که، هیوادارم فاتم گیان نه وانیه ی بیستووم راست نه بن. هیوادارم که نه و جهسته پاک و روونه ت که من نه مده و پرا په نجه ی بو به رم، نه و جهسته پیرۆزه ت به جهسته ی نه وان لیخن نه بووین! نای چۆن گریانیکی نه یینی ده گریام کاتی ده مبیست ئیوه ی فریشته له به رچاوی باوک و براکاناندا رووت ده که نه وه و به زور کچیتینان لی ده ستیننه وه. فاتم گیان تو له سه رنجی مندا وه کو جارن پیرۆزیت، جهسته ت وه ک جارن پیرۆزه، کچیتینت هه بی یان نه بی، جهسته ی تو ده ربایه کی فراوانه و به ده می نه وان گلاو نابې. ههر تو زیکي تر دان به خو تدا بگره ئیدی له و چاوه وروانییه درپرخایه نه رزگارت ده که م و ده بین به هاسه ر.

نا، دل له دل مه ده نازیم، هو ی نه م دو اکه وتنم بی نه مه کی و بی به لینی نه بوو، به لکو من پی م وابوو به مانه وه م له شاخ و به م تفه نکه ده توانم رزگارت که م، به لام ناخ، هیچم پی نه کرا و تو ش تا ده هات دوورتر ده خرایته وه، بیابان به بیابان ده یان بردی. سه دان جار خه ونم پیته وه دده ی که چۆن قرچه ی نیوه رو نه و له ی بیابان داغ ده کا و چه له جهسته ناسکه که ت

هه‌لدهستینی، که له خه‌و راده‌په‌ریم، تفتیکم له‌و تفته‌نگه‌ی بی‌ده‌سه‌لاته‌ی خۆم ده‌کرد که هیچی له‌ده‌ست نایه‌ت و زیاتر نازارم ده‌دا.

که له‌و کابوسانه‌ی راده‌په‌ریم له‌گابۆرهم ده‌دا و پر به‌و شاخانه‌ی بانگم ده‌کردی. چیم کردبا تازیم له‌و چۆله‌وانییه‌ی سامناکه‌دا ته‌نها من و ئەو چهند هاورپییه‌م وه‌کو پیایوی ناو ئەفسانه‌ی له‌شوینه‌واری دێ و مال و هیلانه‌ی رووخاودا ده‌گه‌راین، فاتم گیان هه‌ر (بنکه) نه‌بوو که کاول کرا، گشت دیکانی تریش، ئاخ، ئاخۆ ئەوان چهند جێ ژوانیان تیا بوو به‌خۆله‌میش و چهند دل‌داری ئییه‌م ئاسایان تیا یاندا له‌یه‌ک ترازاند. زۆر جار ده‌چومه‌ سه‌ر شوینه‌واری ته‌کیه‌که‌تان، ته‌نووره‌که، سه‌ر بییری ئاو‌ه‌که‌ی ناو هه‌وشه‌تان، کادینه‌که، کچی ده‌یزانی له‌و شوینه‌ی پیرۆزانه‌دا ژوانتیک له‌نیوان دوو ئالوده‌ی روویداوه‌ بێ ئه‌وه‌ی ماچیتکی یه‌کتر بکه‌ن.

خانمه‌که‌م... هۆشم نه‌یده‌و‌یست پر‌وا بکات که‌ جه‌سته‌ی تۆش و ئه‌وانی تریش له‌چاله‌ی ره‌شه‌کانی بیاباندا به‌زیندویتی داپۆشراوه. نه‌مه‌ده‌توانی باوه‌ر بکه‌م تۆ کوژراوی، ئاو‌ه‌زم توانای قبو‌لکردنی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ ده‌ستانێ هه‌بن بتوانن تۆیه‌کی فریشته‌ی بخه‌نه‌ چال‌تیکه‌وه‌ و به‌زیندویتی دا‌تپۆشن. نه‌مه‌ده‌توانی، هه‌رچه‌ندم ده‌کرد نه‌مه‌ده‌توانی باوه‌ر بکه‌م تۆ نه‌ماوی، ره‌نگه‌ هۆی ئه‌وه‌بێ که‌ رۆحت هه‌میشه‌ له‌گه‌لمدا بوو، ده‌یدواندم، دل‌ی ده‌دامه‌وه، هیتزی ده‌خستمه‌ به‌ر و هانی ده‌دام و سو‌ری ده‌کردم له‌سه‌ر مانه‌وه‌ له‌ شاخ و یاخیبوون.

هه‌ر هۆی ئه‌وه‌ بوو مامه‌وه‌ و سه‌ختییه‌کانم لا ئاسایی ده‌بوونه‌وه، تا ئه‌و کاته‌ی توانیمان به‌تفه‌نگ ریتگایه‌ک به‌ره‌و شار بکه‌ینه‌وه‌ و پر‌گاری که‌ین. منیش به‌ دیداری دایکه‌ی دووره‌که‌م بگه‌م، ئه‌و دایکه‌ی که‌ له‌وه‌تی بی‌رم بیته‌وه‌ له‌ پرسه‌ و جلی ره‌ش دایه‌. ئه‌و به‌دیتنی من و نازادی له‌ پرسه‌ و جلی ره‌شی کاکم ده‌رچوو، هه‌له‌ه‌له‌ی لێ ده‌دا، پیم وابوو ئه‌و ده‌نگه‌ ته‌نها ده‌نگی خۆی نییه‌، به‌ل‌کو ده‌نگی هه‌موو دایکان ئاو‌یتته‌ی ده‌نگی بووه‌ و گوزارشت له‌و سه‌رکه‌وتنه‌ ده‌کات. فاتم گیان گه‌ر ئه‌و پرۆژه‌ی دایکه‌کانت

ده‌دی چۆن باوه‌ش به‌ئیمه‌دا ده‌که‌ن، هه‌رچی برینت هه‌یه‌ سه‌رپێژ ده‌بوو، ته‌مه‌نیتکی درێژ بوو نه‌یان‌توانی‌بوو به‌نازادیه‌وه‌ چاو هه‌لبه‌رن و سه‌یری که‌ژ و کیتو بکه‌ن، سه‌یری بالایی کوره‌کانیان بکه‌ن. له‌و پرۆژه‌دا که‌ تارمایی عییزرائیله‌کانیان لێ دوور خرابوووه‌ ده‌یان‌توانی نه‌ک هه‌ر سه‌یر به‌ل‌کو کوره‌کانیان بخه‌نه‌ نیتو بیلبیله‌ی چاو‌ه‌کانیا نه‌وه‌.

ئای خانمه‌که‌م، چهند شادمانم که‌ له‌تۆ نزیک ده‌مه‌وه، هیتنده‌ش په‌ژمورده‌ و دل‌گیرم که‌ دووباره‌ دایکم ده‌ئالینمه‌ به‌رگی پرسه‌ و ماته‌مین، نه‌مجاریان بۆ یه‌کجاری ئه‌و به‌جێ ده‌هیتلم و بۆ یه‌کجاری بۆ لای تۆ دیم.

ئای فاتم گیان... ده‌نگی ئه‌م بۆمبایانه‌ کاسیان کردم، (باوه‌شاسوار) یش وه‌کو من کاس بووه‌ و سنگه‌ پانه‌که‌ی سه‌دان تۆپی به‌رکه‌وتوو، به‌لام ئه‌و هیتشاش هه‌ر راوه‌ستاوه‌ و من له‌ پال ئه‌م تاویره‌دام و چاو‌ه‌پریم دوا دل‌ۆپه‌کانی ئه‌م دل‌ه‌ نه‌زیفه‌م نه‌خشه‌ی به‌ئه‌مه‌که‌م له‌ناو ئه‌م چه‌مه‌ ته‌نکه‌ی (بوغاز) به‌خشینێ و منیش ده‌ست به‌کوچه‌که‌م بکه‌م، ئای فاتم گیان، ئای نازیه‌که‌م... ده‌ستت بینه‌... وه‌ره‌ باوه‌شمه‌وه... نه‌موت له‌ودنیاش بێ به‌یه‌ک ده‌گه‌ین... نه‌...مو...ت... فا...ت...م...گ...ی...ا...ن.

هاوینی ۱۹۹۴ فالتزبینگ

باوه‌شاسوار: ناوی شاخیکه‌ له‌ شاری کفری.

بنه‌که: ناوی دیتییه‌کی سه‌ر به‌شاری کفری بوو، له‌ سالی ۱۹۸۸- که‌ به‌سالی ئه‌نفال ده‌ناسرێ- له‌ لایه‌ن رژیمی به‌عسی عه‌فله‌قییه‌وه‌ وێران کرا و دانیش‌توانه‌که‌شی وه‌کو دانیش‌توانی هه‌موو دیتییه‌کانی تری کوردستان له‌ بیابانه‌کانی خوارووی عیراق له‌ نوگره‌ سه‌لمان زینده‌ به‌چال کران.

بوغاز: ناوی چه‌میکه‌ له‌ بناری باوه‌شاسوار له‌ شاری کفری.

نیگارہ ناتہواوہکان

۱

دیوارہکانی زبندان ماچ دکات و نایهوی بیتہ دہرہوہ، ہاوار دکات:
زبندان گیان تو دوو مانگہ رۆحی منت پاراستووہ، جہستہی منت
پاراستووہ، خویتی منت له مردن پاراستووہ، نامہوی بہجیت بیتلم نا!
تکایہ نامہوی بہجیت بیتلم، دہمہوی لیرہ بیتلمہوہ.

ہہنگاوی لهولای دہرگای زبندانہکہوہ گوللہیہکی بچووک، فیشہکی
دہمانچہیہکی دیکتاریؤف، دیواری سنگی شہق کرد و له زبندانی
قہفہسہی سنگیدا دلہ شکاوہکہی دۆزییہوہ و پیکای.

گویم لی بوو له دادگادا زۆر کەس بەشانازییہوہ باسیان دہکرد، تہنانت
دایکیشی و باوکیشی دہموچاویان وشہی ئافہرینی دہردہپری، لہسہر
دۆسیہکەشیدا کہ بہدہستی پاریزہرہوہ بوو نووسرابوو (مہسہلہی شہرف).

۲

لہو گۆرستانہدا گلکۆکەہی ئەو تہنہا گۆرپکی بی نازی ہلنہگیراو و
بۆیہ نہکراو بوو، سہرنجم دا بہردی کتیلہکەہی ناویشی لی نہنووسراوہ، بہلام
چہند تالہ نیرگزیکی خۆرسک له ژوورسہریدا پرواوہ، نہ پینوسم پی بوو
نہ بۆیہ، دانوشتامہوہ و بہپہنجہم بہ مہرہکەبی با نووسیم «خۆشہویستی».

۳

کہ بہو کۆلانہدا تی پەریم گویم له دہنگی گۆرانی و چہپلہ بوو، کہ

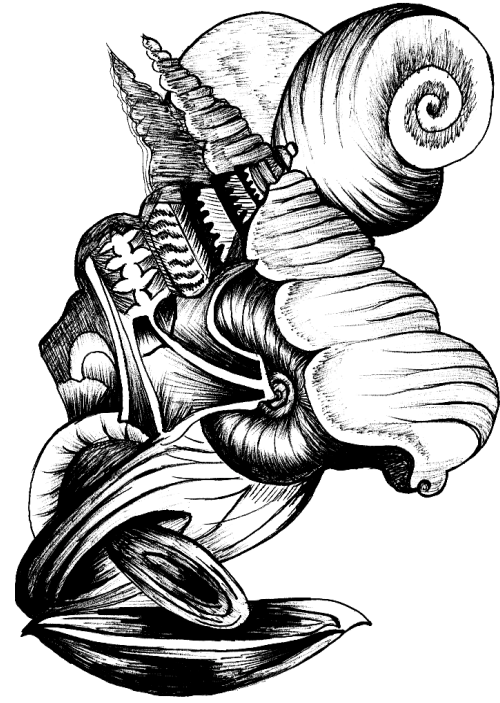
گہیشتمہ ئاستی دہرگاکہ ئاورم دایہ نیو حہوشہیان، بریک پیاو
حہیشہریانہ ہلنہپہرین، ئەویش بەشانازییہوہ دہمانچہ دیکتاریؤفہکەہی
ہلپری و سہلہکی بہہوادا کرد. وتیان لہم مالہدا گۆتیزہبانہی مندالبون
ہیہ، له پاش سی کہنیشک کورپکیان بووہ.

۴

زۆر جار سکالای دہکرد له بی بہختیی خۆی، چونکہ لہو مالہدا لہدایک
بووہ و ئەو باوکیتی، ہیشتا ئەوہشی نہدہزانی کہ باوکی دہستی بہخویتی
خۆشہویستی سوورہ، دہلی رۆژ نییہ له داخی حہوا من دارکاری نہکات،
دہلی: گہر ژن نہبواہی ئیمہ له بہہشت دہرنہدہچوین، دہلی ئەو ئەم
دنیاہی لی کردوین بہدۆزہخ، براکەشمی ہہروا فیر کردووہ، دلہم بۆ
خۆشہویستی دہزووی، مہترسییہکی گہورہ دہکەم. دہزانم برا تاقانہکەم
پیم بزانی ہہر دہمکۆئی!!

۵

دۆسییہکی زہردی تر له سہری نووسرابوو «مہسہلہی شہرف».
لہ گۆرستانہکەشدا گلکۆیہکی بی نازی تر بوو بہاوەلی ئەو گلکۆیہی
کہ من بہپہنجہم، بہمہرہکەبی با، وشہیہکی مہزنی نادیارم لہسہر نووسی،
«خۆشہویستی».

چرپه‌کان

پاز

دهستی راستی پیتچا بووه و به‌ملیدا هه‌لواسرابوو، له تابلۆکه‌ی پایینی چرپاکه‌دا نووسرابوو له په‌یژه به‌ربووه‌ته‌وه و دهستی شکاوه، له مه‌له‌فی پۆلیسیشدا هه‌ر هه‌مان شت نووسرابوو، به‌لام نه‌یده‌ویست نه‌و راستییه له من بشاریتنه‌وه، ده‌می بوو هاوړی بووین و پاز و نیازمان لای یه‌کتر ده‌درکانه‌د، به‌چرپه پیتی وتم: می‌ترده‌که‌م دهستی شکاندم.

شوو

- ده‌میکه نووسینه‌کانت نابینم، نه‌وه تو چیت لی هات؟
- شووم کرد.
- ناهیتلی بنووسیت؟
- ناهیتلی خۆم بم.

له‌دایک نه‌بوون

له دایک بووم و نه‌بووم، دایکم ده‌رپیتیه‌کی له پی کردم و وتی: عه‌بییه، تو کچی، له‌وساوه شه‌رمم. له‌وساوه خۆم نیم و میینه‌یه‌کی لاواز له جه‌سته‌مدا نیشته‌جی کراوه. ئیدی نازانم، له دایک بووم یان نه‌بووم.

مه‌رگ

- ئەم ئیواره‌یه ده‌بییه‌ن.
- بو‌گۆرستان؟
- نه‌خیر! به‌بوکی.

بریار

به‌لێ ئەمه مافی خۆمه، خۆشم ده‌وی، ده‌شیانویست لیکمان بترازین، هیچ په‌شیمان نیم و مافی خۆمانه به‌بی ره‌زامه‌ندی نه‌وانیش پیکه‌وه بژین، «به‌دووکه‌وتن» ی چی؟ ئەم وشه نه‌شازه چیبه؟ نه‌ نه‌و به‌دووی من که‌وتوو و نه‌ من به‌دووی نه‌و که‌وتووم، به‌لکه بریارمان دا پیکه‌وه بژین و ژیاين.

له نیوانی شایی و شیندا

من له و تیژه و تهیره نه ده گه یستم، ئەو ئاپۆره نااساییه ی که له ناو ئەو دالانه چوار گۆشه یییه دا کۆ بیونه وه ده توت مروقی ئەفسانه ییین، به ئاسانی نه مده توانی له و گوزارشته بگه م که له ده موچاویاندا نه خشه ی ئالۆزییه کی سهیری کیتشابوو. ئەو باخچه باریکه ی که له ناوه راستی هه وشه که دا بوو له بهرچاوی من ریک له گلکۆیه ک ده چوو سهری هه لدرابیتته وه، دارتیکی وشکه وه بووی بێ گه لا که له تینوانا بۆنی خنکانی ددها له سوچیکیه وه گوزاره ی له ژیانیکی بێ هوده ی ئەو که سانه دکرد که له ناو ئەو مال و هه وشه یه دا بۆ هیچ ژیاون. به سه ر لقه قاوه یییه کانییه وه چه ند پارچه جلیکی ژنانه م ده بیینی، جله کان رهنگیکی سه یریا ن هه بوو، نه سوور بوون و نه سوور نه بوون، نه ته ر بوون و نه ته ر نه بوون، باشتر سه رنجم ددهانی تا بزنام ئەو جلانه په رنگیا ن ریک وه ک پهنگی چی وایه، ته رن یا ن ته ر نین؟ هیشتا سه رنجه کانه م ئەوه یا ن روون نه کردبووه وه که پهنگه راسته قینه کانی جله کان چۆن، خه یال م بۆ ئەوه ی راکیشام، ئایا ئەو جلانه گه لان یا ن بهری دره خته که، دیمه نی دره خته که و بۆنی تینوتیبیه که ی له وه ی دلنیا ده کردم که دره خته که زره، به لام خه یال ه ساواکه م گومانی لا دروست ده کردم و پیتی ده وتم ئەوانه بهری ئەو دره خته ن. ئەی باخچه خه که ی هه وشه ی ئیمه بۆ جل ناگرئ؟ ئیستا ده چمه وه و ته ماشای دار هه ناره که ی مالی خۆمان ده که م به لکو جلیکی هه ناربی وه ک پهنگی ئەم جله جوانانه ی بۆ من گرتی.

دیسان ها ته وه ناو ئاپۆره که، سه رنجم له جه سته گرمۆله بووه کانی بن دیواره کانی چواردهوری هه وشه که ده چه قی. هه ر هه موویان له قوماشیکی ره ش پیتچرا بوون و چاوه کانیان بریبوو ده رگای ئەو ژووره ی که هیشتا من

نه مده زانی ژووره یا ن کونه ئەشکه وتیکی تاریک. ئیواره یه کی سه یر بوو، ماله که ش له ماله ئەفسانه یییه کانی حیکایه ته ترسناکه کانی باپیره م ده چوو، ده رگای ئەو ژووره ی که هه موو چاویان تی بریبوو وه کو ده رگای ئەو ئەشکه وته ده هاته بهرچاوم که باپیره م له چیرۆکی ئەو ورچه ی که کچیکی فراند و برديه ئەشکه وته که و خواستی و چه ند مندالیکی لیتی بوو، له ئەشکه وته که دا کچه که ی دانا بوو بهردیکی گه وره ی کردبووه ده رگای ئەشکه وته که که جگه له خۆی که س نه یده توانی بیکاته وه، ریک وه کو ئەو ئەشکه وت و ده رگایه ده هاته بهرچاوم، سه یری چاوه کراوه کانه م ده کرد و له گوزاره سه یره که یا ن نه ده گه یستم. ئەو خه لکه بۆ له ناو ئەم ماله ئەفسانه یییه کۆ بوونه ته وه و چاویان بریوه ته ئەو ده رگایه ی که جگه له تاریکییه کی سامناک هیچی لیوه نابینرئ؟ یا ن دیاره شتیک هه یه و من ناتوانم ببینم، یا ن چاوه کانی من له چاوه کانی خه لکی تر جیاوازه! بشی هه موو خه لک وه ک یه ک شته کان ببین، چا و ئەندامیکی سه یره له مروقدا.

بۆ چووبوو مه ئەو شوینه و خۆم تووشی ئەو سه رسامییه کرد، نا، که من و ئاوات یاریمان ده کرد و هه ر یه که مان بوو که شووشه که ی خۆی هیتابوو، له بهرد هه ر یه که و مالیکمان بۆ خۆمان دروست کردبوو، به و یاربه مان ده وت ماله باجیتته، ئاوات پیتی وتم با یاری ژن به ژنتی بکه یین، گومت ئەو یاربه چۆنه؟ بۆی باس کردم و ده ستمان کرد به یارییه که. یارییه کی سه یر بوو، ئاوات هات بۆ خوازیینی بوو که که ی من، واته کچه که ی من، منیش پیم وت من هه روا کچه که م ناده م به کوری خه لک، منیش کچیتکم ده وئ بۆ کوره که م، ئاوات رازی بوو به ژن به ژنه و زه ماوه ندمان ساز کرد. من بوو که که ی خۆم تا نیوه ی ری برد و ئەویش ئەوه ی خۆی تا نیوه ی ری هیتا، ده ستمان کرد به گۆرانی وتن و هه لپه رکئ، ئاوات هه له ه له ی لی ددها، بوو که که ی ئەو له مالی مندایه وه و ئەوه ی منیش له مالی ئەو. ئاوات وتی ئەم یارییه ئەزانی که ی خۆش ده بی، کاتی که یه کیتک له بوو که کان بتۆرین و بگه رینه وه مالی باوکیان. وتم که واته با یه کیتکیان

بتورینین، بووکه‌که‌ی من به‌توراوی هاته‌وه و وتی که می‌رده‌که‌ی به‌شعق هه‌لاه‌ه‌لای کردووه. می‌ردی بووکه‌که‌ی ته‌ویش لای من به‌ده‌ستی می‌رده‌که‌یه‌وه هه‌لاه‌ه‌لا کرا. ئیدی خوشمان ده‌ستمان کرد به‌جنیودان به‌یه‌کتری و خه‌ریک بوو هه‌ر به‌راستی له‌سه‌ر و قژی یه‌ک به‌ربین و یه‌کتر هه‌لاه‌ه‌لا که‌ین. ده‌نگی ته‌و ته‌قه‌یه‌ نه‌بوایه که له‌کولانه‌ باربکه‌که‌ی لای چه‌مانه‌وه بیسترا هه‌ر ته‌واو نیوانی من و ئاوات تیک ده‌چوو. من به‌ره‌و کولانه‌که‌ی که ته‌قه‌کانی لیوه بیسترا غارم دا و خوّم له‌ناو ته‌و ئاپوره‌یه‌دا بینیه‌وه.

ماوه‌یه‌ک راوه‌ستا‌بووم و نه‌مده‌توانی تی بگم، له‌چی تی گه‌یشتام؟، ئالۆزی ته‌و دیمه‌نانه‌ی که ده‌مبینی هی ته‌وه نه‌بوو کچولنه‌یه‌کی وه‌کو من که هیشتا ته‌نها چه‌ند پۆلیکی قوتابخانه‌ی برپوهه تی بگا. ده‌بوایه قه‌ره‌بالغیه‌کی وایان شین و بی‌یان شایی! به‌لام گومانم هه‌بوو له‌وه‌ی ته‌و قه‌ره‌بالغیه‌ شایی بی‌یان شین بیت! له‌شین ده‌چوو و نه‌ده‌چوو، له‌شاییش ده‌چوو و نه‌ده‌چوو، شتییک بوو له‌نیوان شایی و شیندا، له‌نیوان دلشادی و دلگیریدا. له‌شایییدا ده‌بج بووکیک و زاویه‌ک له‌ئارادا بن و زه‌ماوه‌ند گپه‌کان شادمانیه‌ک له‌رنگ و روویان بدره‌وشیته‌وه، به‌لام له‌و شوپنه‌دا بووک و زاویه‌کم به‌دی نه‌ده‌کرد و، سیمای خه‌لکه‌که‌ش گوزاره‌ی له‌زه‌ماوه‌ندگی‌ران نه‌ده‌کرد. له‌شینیشدا ده‌بج مردنییک له‌ئارادا بیت و ده‌موچاوی خه‌لکه‌که‌ش گوزاره‌ی له‌وه‌بکه‌ن که‌سه‌ی له‌ژیان جیا بوه‌ته‌وه و ئیتر ئازیزانی نایبیننه‌وه، به‌لام له‌و شوپنه‌دا له‌وه‌نه‌ده‌چوو مردنییک روویدا‌بی و ره‌نگ و رووی خه‌لکه‌که‌ش هیچ جوړه‌هه‌مباریه‌کی پیوه‌دیار نه‌بوو.

لیلابی ته‌و ئیواره‌یه دیمه‌نه‌که‌ی ئالۆزتر پیشان ده‌دام، ناو هه‌وشه‌که تاریک داها، به‌لام رووناک‌گی گلوپیک له‌سوچیکی هه‌وشه‌که‌وه به‌رچاوی رووناک ده‌کرده‌وه و سیبه‌ری ته‌و جه‌ستانه‌ی که ده‌جولانه‌وه و ده‌هاتن و ده‌چوون گه‌وره‌ده‌کرده‌وه، ته‌و ژن و پیاهه‌سه‌سالآچوه‌ی که له‌بن

دیواری به‌رامبه‌رم دانیشتبوون و جگه‌ره‌یان ده‌کیشا و جوړه‌بیباکیه‌کی تو‌ریی ئامیزیان پیوه‌دیار بوو، له‌سه‌ر دیواره‌که‌دا سیبه‌ری ده‌ستیان که بو جگه‌ره‌کیشان ده‌یانجولاند قه‌باره‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو، که له‌ده‌ستی ته‌و دیو و درنجانه‌ده‌چوو باپیرم هه‌موومان‌ی پی‌زاله‌تره‌ک کردبوو، له‌خه‌ونیشدا ده‌مبینین دین و په‌لامارم ده‌دن و ده‌یانه‌وی بمخۆن. سیبه‌ره‌کانی سه‌ر دیواره‌که‌ش ته‌و ئیواره‌یه له‌چی‌وکه‌کان ترسناکتر موچورکیان ده‌هینایه جه‌سته‌م.

دیمه‌نه‌کان خه‌ریک بوو روون بینه‌وه و خه‌ریک بوو له‌شتییک تی بگم که تیگه‌یشتنی ئاسان نه‌بوو. له‌ده‌رگای ته‌و ژووره‌وه‌ی که له‌ئه‌شکه‌وت ده‌چوو، که ده‌مییک بوو چاوی هه‌موو که‌سه‌کو بووه‌کانی به‌ره‌و لای خو‌ی وه‌رچه‌رخاندبوو، شتیکی له‌شپوه‌ی مرۆف به‌لام پیچراو به‌جاویتی سوور به‌به‌رده‌م من و که‌سه‌کانی تردا که وه‌ک ریزیک به‌ردی ره‌ش به‌بن دیواره‌که‌وه هه‌لکورما‌بوون ره‌ت کرد و بردیانه‌ سوچیکی هه‌وشه‌که و په‌رده‌یه‌کیان له‌سوچه‌که‌دا دروست کرد. وژه‌وژیک له‌ژنه‌کانی نیو هه‌وشه‌دا ده‌ستی پیکرد و جموچولتیکیش به‌سه‌ر دیواره‌که‌وه که سیبه‌ری نا‌اسایی ته‌و چه‌ند ئافره‌ته‌بوون که ئاویان گه‌رم ده‌کرد و به‌ده‌موچاویکی بیباکانه‌وه ده‌چوونه ته‌و دیوی په‌رده‌که و ده‌هاتنه‌ده‌ری و له‌هه‌ر هاتنه‌ده‌ره‌وه‌یه‌کیشدا ده‌نگی وژه‌وژه‌که به‌رزتر ده‌بووه‌وه و دیسان کز ده‌بووه‌وه، من ده‌مویست له‌و شه‌پۆلی به‌خوری ده‌نگانه‌شتییک بیستم که دیمه‌نه‌ئالۆزکه‌م بو‌شی کاته‌وه و له‌وه‌زیاتر به‌سه‌رسامیه‌وه له‌جوله‌ی نا‌اسایی سیبه‌ری سه‌ر ته‌و دیواره‌رانه‌مینم. له‌شه‌پۆلی ده‌نگه‌کانه‌وه شتییکم بو روون بووه‌وه، به‌ل‌ی، که‌واته ته‌و قه‌ره‌بالغیه‌ شینه‌نه‌ک شایی.

مردنییک له‌ئارادا بوو، که‌سیک له‌ژیان جیا بیوه‌وه. نا، نا، له‌ژیان جیا کرابوه‌وه. جیا‌بوونه‌وه‌یه‌کی نا‌وه‌خت جیا کرابوه‌وه، ته‌و مرۆقه‌له‌جاو پیچراوه‌ی که به‌به‌رده‌م مندا ره‌ت کرا لاشه‌ی مرۆقییک بوو. مرۆقه‌که بالاشی به‌رز بوو. دیاربوو، به‌جاوه‌که‌شدا ده‌بینرا، ده‌مویست بزانه‌سیمای

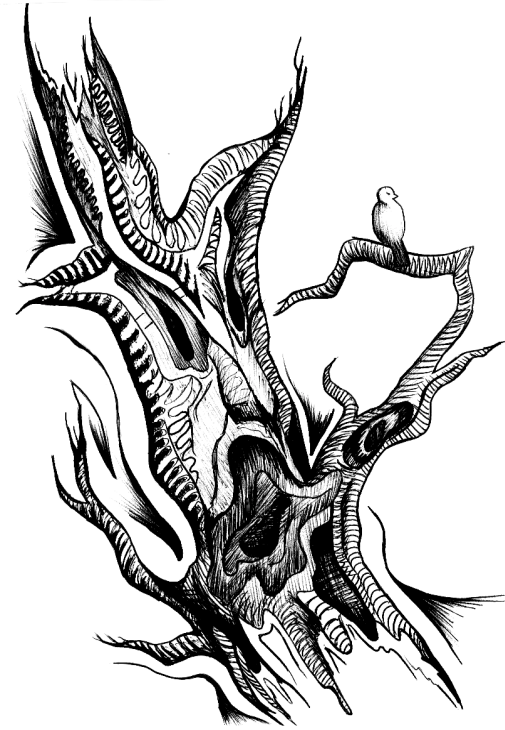
ئەو مەرۆقە چۆنە، بەلام ئەو سوچەي پەردەكەي لى بوو لە منەو دەور بوو، بەهێواشی بەبەردەم ژنەكانەو پەت بووم و چووم لە نزیك پەردەي شانۆكە... نا ببورن... پەردەي سوچەكە كە مردوووەكەي تیا دەشۆررا پراوەستام. چاوم لەو درزە باریكە بری كە بەدەم دەستی ئافەرەتەكانەو دەكرایەو و دادەخرا. شتیكی سەیرم دی، ئافەرەتەكەي كە دوینی بەبەردەم مالماندا پەت بوو، دەچوو بۆ نەخۆشخانەكەي تەنیشتمان، بەلێ ئەو بوو، ئافەرەتیكی خان و مان بوو، قرتیكی خورمایی و دەموچاویكی ئەسمەر، سەرنجیكی قول لە چاوەكانیەو وەك خۆر دەردەوشایەو، چاوەكانی زۆر نەدەتروكاند، كە قسەشی دەكرد هەستت دەكرد چاوەكانی جوړیك سەر دانەواندنیان نەناسیو، بەلام ژنەكانی گەرەكەمان پەسندیان نەدەكرد. دەیانوت ئەگەر باش بوایە بەدیار مێردەكەپەو دادەنیشت. هەرچۆنێك بێت پیاو هەر پیاو و ژن دەبێ رازی بێ بەزەبروونگی، ژنەكانی گەرەكەمان دەیانوت گەر كەسوكاری شەرەفیان هەبێ ناهیلن وا هەموو رۆژی بچێ بۆ نەخۆشخانە، بۆ نەخۆشی دەچێ یان...

هیشتا مردوووەكە هەر لە پشت پەردەكەو بوو، ریزە ژنەكەي كە لە بەرامبەرم دانیشتبوون پرتیكان ژنەكانی گەرەكی خۆمان بوون، بەبیینی ئەوان دیمەنەكەم بۆ روونتر بوو، زانیم ئەو كە لەو حەوشەپەدا رووی داو شینە و شینیش نییە. یان شینە بەلام لە شێوازی شاییدا. یان شایە بەلام ژن بردنیك لە جیاتنی ژن هینانیتك لە ئارادایە، ژنەكە نابریتە ماله زاوا، بەلكە بۆ گۆرستان. رەنگە زۆریش جیاواز نەبێ، لە هەردوو حالەتەكەدا هۆشی مەرۆقەكە لە كار دەكەوێ. شایە، بەلام زاویەك لە ئارادا نییە، ئەو پیاوێشی رۆلی سەرەكی لەو شانۆی شینەدا دەگێرێ زاوا نییە بەلكە باریە، باریەكی كە دەبووست بەكوژاندنەو ئەو مۆمە جوانە، لەسەر زەمینێكدا كە سەرزەمینی كوێرەكانە و مۆمی تیا بێ باپەخە بەسەر بەرزى بژی.

ئێستا لەو تیزووەتیرە گەیشتووم، دەزانم پەردەكان چەند نومایشتی

سەیریان لە پشتەو دەكری. ئێستا دەزانم رەنگە شایەكان شین بن. شینەكانیش شایە. لە تەمەنیكی زۆر مندالییەو دەنگی هاوار و قیژە و تەقەكان، سامی میان لە مردنەكان شكان.

لە مێژە بۆم دەركەوتوو كە نومایشتە ترسناكەكانی ژبان تەنها لە پشت ئەو پەردە رەشەو نانوینرین كە لە شانۆ هونەرپێهەكاندا چەند ئەكتەرێكی هونەرمانەندانە دەینوین، بەلكو لە سوچی حەوشەي هەموو مالتێكدا شانۆپێك هەپە و پەردەي خۆیناوی بەروویدا دراو، ئەكتەرەكانیشی نا هونەرمانەندانە پەيامە ترسناكەكانی خۆیان دەگەپەن. دەمێكە دەزانم كە بۆ ئەو رۆلی مردووی پشت پەردەي سوچی حەوشەي ماله كەي خۆمان نەبیینم دەبێ بەئەدەب و عاقل بێم، دەزانم عاقل یانی چی؟ یانی ئاوەز و هۆشم بەكار نەهێنم! چونكە گەر بەكاریان بەهێنم دەبێ ئاسایی بێم، واتە ئەگەر مێردەكەم لیبی دام لیبی قبول نەكەم، واتە كوێلەپەتی خۆم قبول نەكەم!، بەلێ عاقل بێم و بەهیچ شێوێهەك عەقلم بەكار نەبێم، دەنا دەبێ ئەكتەرێكی مردوو بێم و لە پشت یەكێك لەو پەردانەو بێ بەزەبیانە شایە یا شینم بۆ بگێرێ. بەلام من دەمەوێ بەئاوەزی خۆم گلۆبێكی هەزاران قوڵت لەسەر ئەو شانۆیانە داگیرسینم، كە تا ئێستاش جەماوەری هێژا، لەبەر تاریكایی كوشندەي سەر شانی نەهینییەكانیان ئاشكرا نەكردوو و تیزووەتیرەكانیان نەدۆزیووە، دەمەوێ ئەكتەرێكی بەئاوەز و زبندوو بێم.

گهوره بوون

ترس، ترس، ترس، چ گیاندانیکی به کاوه خو بوو، چ مردنیک بوو له بهرگی ژياندا؟! له مېشکندا وهکو فرېرېرکه ده خولایه وه و نازاریکی سهیری ددهام. بهلئې، من که سیکی زور سهره پو و ترسنوک بووم، سهیرتان پې نه یهت، سهره پو پې و ترسنوکې له گه ل یه کدا ناگونجیت؟ من بو تان دسه لمینم که سهره پو و ترسنوک بووم. دایکم دهیوت که له دایک بووم مندالیکې جوان بووم و زور به ساو ایش دهستم به گروگال کرد، هر له ته مهنیکې بچووکیشدا که له زوریهی مندالان زووتر دهستم به گفتوگو کرد، دهیوت پیمان سهیر بوو و زوو فیری قسه کردن بوویت و پرسپارت ده کرد، که واته من مندالیکې ژیکه له بووم و ترسه که کم زکماگی نه بوو، ترسه که کم له کاتیکدا دهستی پې کرد که گه وره کانم ددهی دترسن، نیگه ران، خوژگه به تافی مندالی دهخوازن.

له وساو له گه وره بوون ده ترسام! گه وره بوون خپوکی دزیو بوو خه ونه کانی ده تاساندم. خه ونه کانم چی بوون؟ یاری کردن، بهلئې یاری کردن، نه وه پو من کم نه بوو! جیهانی یاری پو من جیهانیکې پر له نازادی بوو، به لام نه وسا نه مده توانی وه کو ئیستا گوزارشتی لئې بکه کم، هیندهم ده زانی پتویستم به وهیه ته مهنیک یاری بکه کم، ده ترسام گه وره بوون نه وه ته مهنه لئې بستینیته وه، ده ترسام گه وره بوون به ندم کات و بمتاسینیت و بکوژی.

خوایه چی بکه کم؟، و پوژ وه کو چه رخی شه مهنده فهریکې خپرا به سه هر هیلئې ناسیننی زه مهندا ده روات و خه ریکه له مندالیتیم دوورم ده خاته وه، نهی خوایه من چی بکه کم و خه ریکه له ویستگهی گه وره پې نریک ده بجه وه

و له شوینه ترسناکه دام ده به زینتی، چی بکه کم خوایه؟ چوون له گه وره بوون رزگارم بیت؟ چوون زه مهن بوه ستینم؟ چوون؟

پوژ به پوژ ده روونم زیاتر ده بووه کانگای نیگه رانی، کابوسی گه وره پې خه ونه کانی قورس کرد بووم. ته مهنی مندالیتیم یه ک پارچه ترس بوو له گه وره پې، نه وه گه وره پیه بې مانایه ی که لئې ده ریا زوونی مه حاله. نه وه ترسه ش به جوړی شهرمنی کرد بووم که تالیی له ده روونمه وه هه لده قولاند، نه زانن له چی شهرم ده کرد؟ ده هاته به رچاوم گه وره بووم و مه کمم ده ره پناوه و له سوچی مالتی ناخراوم و ناهیلن بجمه ده وه یاری بکه کم. مه کم پو من مایه ی شهرم بوو، چونکه یه کم نیشانه ی گه وره پې و یه کم هوی زیندانی کردنم بوو له کونجی ماله وه، چوون له و به لایه رزگار بیم و ریگه له و ده رده سه ریه بگرم که دوو چارم ده پې؟ چی بکه کم خوایه؟

هرچیم کرد نه متوانی ریگه له گه وره بوون بگرم، هیندهم زانی دوو شتی له شپوهی دوو دوگمه له سه ر سنگمدا پروان، که دهستم لئې ددها ترسیکی له شپوهی مهرگ دایده پو شیم، نای خوایه من چی بکه کم؟ بشی نه مه مه کم بې؟! نه وه شه وه تا به یانی نه م دیو و نه دیوم ده کرد و بیرم له له ناو بردنی نه وه دوو دوگمه یه ده کرده وه، نه وه ک گه وره بیت و ببیته مه کم و ژیانم لئې بکاته دوزه خ.

مندالیکې سهیر بووم، رهنگ بې زور مندالی له من سهیر تریش هه بوو بې، رهنگ بې هه مووتان، یان زوربه تان وه ک من ترسی گه وره بوون له چپژی مندالیتی بې به شی کردبن، یان رهنگ بې نه وه هه سته هه سستیکی کچانه بې و نیربنه ی مرؤف هه ر لیتی تی نه گات، یان هه ر هه سستیکی کچانه ی پوژ هه لاتی بې و کچانی پوژ ناوا هه ر لییشی تی نه گهن. هه ر چوونیک بې هه سستیکی تال بوو، تال پر به مانای تالیی، لیواو لپو له ژه هر.

مه کم پوژ به پوژ گه وره ده بوو، ترسیشم له گه لیدا گه وره تر ده بوو، ههستم ده کرد دوو نارنجوکی کوکراو له سه ر سنگه بچووه که مده دانراوه و ها کا

دهته قیسته وه و پارچه پارچه دهم. که به قهد هیلکه یه کی لی هات ده ترسام ئیتر خه لکی ههستی پی بکات و دایک و باو کیشم پیتم بزنان و ئیدی له یاری کردن بی بهریم کهن. هه رچه نده ئه و نیگه رانییه ش خویشی بی بهری کردبووم له چیتزی یاری کردن. ده بیین پشتم کۆم بووته وه؟! ئه وه هوی ئه و خو کۆم کردنه وه یه یه که له پیناوی شاردنه وه ی مەمکه تازه دهراته وه کانم ده مکرد، به و کۆمییه راهاتم و پشتم که وانه بووه وه و تا ئیستاش بۆم چاره ناکری. بیرو که یه کی سه ره پۆیانهم به خه یالدا هات، بیرو که یه کی زۆر ترسناک، نالیتم ترسنۆکیکی سه ره پۆ بووم؟ مه بهستم ئه م بیرو که مه ترسیداره یه که کاتی خوی به خه یالدا هات.

نیوه پۆیه کی ئیجگار گهرمی هاوین بوو، له بهر گهرمای بی ته ندازه، خه لک راهاتبوون نیوه روان بنوون، که سه کانی ماله وه مان له پر خه ی خه ودا بوون، منیش له دوا پله ی نیگه رانییدا بووم، له ناکاو ئه و بیرو که یه م به خه یالدا هات «چه قۆیه کی تیژ ده هیتم و مه مکه کانی خووم ده بریم»، ئه و بیرو که یه بروسکه خو شیییه کی به ده رووندا هینا و خیترا رام کرده ئاشپه زخانه که و چه قۆیه کی تیژی گه وره م برد و رام کرده سه ربان، خووم پروت کرده وه، به دیتنی ئه و دوو گو بچووکانه له رزتیکی خیترا به جهسته مدا هات، به په له چه قۆکه م هینا و له بنی بنه وه ی مه مکی چه پم گیرم کرد، له و چرکه یه دا که ده مو یست چه قۆکه داگر مه خواری و له و به شه ترسناکه رزگارم بیتم.

بانگ کرام، دایکم له و کاته سامناکه بۆچی ههستا؟، له و پر خه پرخی خه وه چۆن راپه ری؟ ئه ی چۆن فریای ئه وه که وت من بانگ کات؟ منی بۆچی بوو؟ ئیستاش نازانم؟ به لام ئه و بانگ کرده له و نوشداریییه گرنکه ی که ده مو یست به دهستی مندالانه ی خووم ئه نجامی ده م رزگاری کردم، خیترا چه قۆکه م شارده وه و جله کانم له بهر کرد و رام کرده خواره وه.

له چاره سه ری تر زۆر گه رام و هه موو می شکی ئه و ته مه نه م به و ترس و دله راوکی و بیبر کرده وه بی هوده یه ته واو کرد. دیسان له قرچه ی نیوه پۆدا

بوو، ده رزی و داوم هینا و ژیرکراسه کانم برده سه ربان و دهستم به ته سه ک کرده وه ی هه موویان کرد. به جوژی ته سم کرده وه که مه مکه کانم له ژیریاندا پان بیته وه و به خنکی. من زۆر نازاری ئه م جهسته یه ی خووم داوه، به تاییه تی ئه و ئه ندامانه ی که مایه ی شه رمه زاری بوون، من بلیم چی؟ هینده و ترابوو عه یب و شوره یی و شه رمه زاری نه نگیم له و ئه ندامانه دا ده بینی. من ترسینرابووم، من قوربانی ترسیک بووم که وه همی گه وره نه زانه کانی ده وره برم له ده رووندا دروستیان کردبوو. ناخ بیورن که نه متوانی فرمی سکی خووم راگرم. که دهستم به گی رانه وه ی ئه م باسه کرد برپارم دابوو نه گریه م، ته نها ئه و ئه زمونه تاله ی خوومتان بۆ باس که م ره نگه ئیوه ش ئه م راستگۆیییه ی من هانتان بدات نه ئینییه کانی مندالیی خۆتان بگی رنه وه.

ماوه یه کیش به و خنکانه مه مکه کانم له ده رکه وتن دوور خسته وه، به لام ئه و چاره ش که لکی نه بوو، جله کانی ژیره وه م ئیتر به به ربان نه ده کردم و ناچار بووم ئه و دوو به ندیه بی تاوانه له و کۆتانه نازاد بکه م.

به نازاد کردنی ئه وان خووم ره ها نه بووم چونکه گه وره بوون وه ک له که میندا بی بۆم هیرشیتیکی گه وره تری به سه ر هینام. ئه وه ی لیبی ده ترسام روویدا، ئاخری گه وره یی دۆزمیییه وه و له ژیانیتیکی ئاسایی بی به شی کردم.

به یانییه کی پایز بوو، کاتیک که له ئاوده ست بووم چند دلۆیه خوینیکم بینی له گه ل میزکردندا، نازاریکی له شیوه یه کی زۆر جیاواز له هه موو ژانه کانی تر له پشتم و زگمه وه پۆچی هینامه ئیش، سه ره تا نه مزانی ئه و خوینه نیشانه ی گه وره بوون و دیل بوونه، چومه لای دایکم و پیتم گوت:

- مبه بۆ لای دکتۆر.
- بۆچی کچم؟
- توشی نه خووشی بلهارزیا بووم.
- بلهارزیا چیییه؟

- له کتیبی زانیاریدا باس کراوه، کرمیکه دهچیتته میزلدانهوه و توشی میزکردنی خویناویت دهکات، منیش میزهکهم خویناویه، پشت و زگیشم دیشی.

دایکم بزیهک گرتی و بهچریهیهکی ترسناکهوه پیتی گوتم:

- ئهوه بالقی بووی، ئهوه خوینی مانگانیه، ئیتر هه موو مانگی ئه و خوینته چهند رۆژیک ده بیت، کچم ئهوه گهوره بوویت و ئیتر نابجیتته دهروه، نابجی له گهله کوراندای قسه بکهیت، نابجی له پتی قوتابخانه پتی بکه نیت، نابجی...، نابجی... ناب... نا.

گهوره بوون، گهوره بوون، گهوره بوون، که سمان لیتی رزگار نابین، ئه ویش وهک له دایک بوون و مردن هه ر ده بئو روه پرووی بینه وه، هه ر ده بی بیچیزین، به لئو، گهوره بووم و مندالیتییه کی پر له نیگه رانیم به جئ هیشته. به گه وره بی بووم به هونه رمه ند، تابلۆم ده کیشا، تابلۆکان پر بوون له و رهنگانه ی که مندال ده خاته سه مای ئاسووده یی، قهت وینه یه کم نه ده کیشا گوزارشت له گه وره بی بکات.

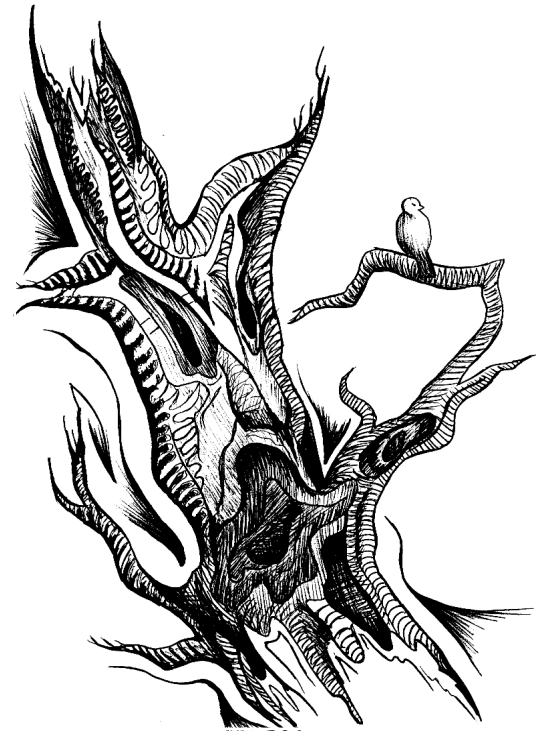
به گه وره بیی، که ئازاره کانی مرۆقم ده خوینده وه، قه باره ی ئه و نیگه رانییه م بچوک ده بووه وه و ورده له ترس و دلهراوکی رزگارم ده بوو. ورده ورده له هه موو دیارده نیگه رانی هینه کان یاخی ده بووم، به گه وره بیی ئه و کارانه م کرد که به مندالی نه مده توانی بیکه م.

خۆشه و یستیم کرد، که لیبیان قه دهغه کردم، یاخی بووم و له گه له خۆشه و یسته که مدا زه ماوه ندمان کرد، به لئو خۆمان بریارمان دا و زه ماوه ندمان کرد. باوکم گوئی شیت نه یوایه ده مکوشته، پیبیان ده وتم شیت، هه ر که دهستم به یاخی بوون کرد، وایان زانی تازه جنۆکه دهستی لی وه شان دووم و چارم نییه، هه موو پیبیان وابوو شیتیم، خۆم ئه و شیتیبیه م لا په سه نده.

وا پیریش بووم، گه وره بیی هه ر سه خته، تا گه وره تر ده بیته وه له کو تایی

نزیکتتر ده بیته وه، به لام ئه مجاره له گه وره بوون ناترسم، چونکه کو تایی بوونم کو تاییه کی هه می شه یی نییه، زۆر تابلۆم کیشاوه و وینه ی زۆر یاخی بوونم کیشاوه، یاخی بوونه کان نه مریه کانن، من ئیتر له پیری و گه وره بوون ناترسم.

۱۹۹۴/۱۱/۲۷

مه‌رگی مرۆف و نیویک

- پیتیسته نه هیلین گه‌شه بکه‌ن، به‌گه‌شه سه‌ندنی ئەوان زیان له ئیمه ده‌که‌وی، ده‌بی له‌ناویان بیه‌ین.

چی دی ئەم قسه به‌تالانه نه‌ده‌چوو به‌گویتا، به‌لام سوودی چیه، تازه کاری تۆ له کار ترازا و چاک بوونه‌وه‌ی خۆت به‌خه‌یال و درپۆنگی ده‌زانی. باوه‌ر به‌و به‌لێتانه‌ش ناکه‌ی که پیتیان داوی. به‌لێنی چی؟ ئەوان چۆن کاری وا له‌گه‌ل تۆ ده‌که‌ن و ده‌تینرن. نه‌ بابه‌ ئەم خه‌یالانه‌ ته‌نها کات به‌فیرۆ ده‌ده‌ن... کات به‌ فیرۆدانی چی؟ کات بۆ که‌سانی زێره‌ که‌ بتوان به‌نازادیه‌وه‌ بجولێنه‌وه‌ و هاتوچۆ بکه‌ن، نه‌ک بۆتۆ، ئەو کاتانه‌ بۆتۆ زێر بوون که‌ له‌ په‌نا به‌ردیکه‌وه‌ هه‌لکۆرما‌بوویت و چاوه‌رپێ زبله‌کان بووی ره‌ت بن و به‌یه‌ک هه‌ناسه‌ له‌ لوله‌ی ئارپه‌جیه‌که‌ ته‌وه‌ ئاگریان به‌سه‌ردا ببارینی و ئیدی ئەو رینگه‌یه‌یان پێ ته‌رک که‌ی که‌ رینگه‌ی ئەوان نین و له‌ تۆش ئازاد تر پیا‌یا تیده‌په‌رن، ده‌توبست نه‌ کات به‌فیرۆ بچی و نه‌ گولله‌، هه‌میشه‌ به‌ته‌نگ فرسه‌ ته‌ زێرینه‌وه‌که‌نه‌وه‌ بوویت و نه‌تده‌هه‌شت له‌ ده‌ست بچی، باوه‌ر، باوه‌ر، باوه‌ر شتیکی زۆر سه‌یره‌ و مرۆف ده‌کاته‌ کۆیله‌ی خۆی، تۆش باوه‌رپت به‌و رینگه‌یه‌ی خۆت هه‌بوو.

به‌لام خۆ ئەو ئیواره‌یه‌ باوه‌رپت به‌و رینگه‌یه‌ی خۆت نه‌بوو، به‌لکو هه‌ر به‌رینگه‌ی خۆشت نه‌ده‌زانی. ئەری به‌راست چۆنیان وا لیکردی به‌شداری بکه‌ی، خۆ ئەو سه‌گه‌بانه‌ ده‌لێی جادووی به‌ده‌مه‌وه‌یه‌ و تا قایلی نه‌کردی وازی نه‌هه‌تا. تۆ سه‌ره‌تا سوور بووی له‌سه‌ر نه‌چوون، ده‌تزانێ ته‌مجاره‌یان ته‌گه‌ر کات به‌فیرۆ نه‌ده‌ی خۆت به‌فیرۆ ده‌چی. ته‌مجاره‌یان پیتیسته‌ گولله‌ و کات و هه‌موو شتیکی بێ مانای له‌م جو‌ره‌ به‌فیرۆ بده‌ی بۆ ئەوه‌ی خۆت

و وێژدانت به‌فیرۆ نه‌چن، ئەی بۆ نه‌تکرد، بۆ؟ ئەی که‌ ده‌تزانێ بۆ نه‌تکرد مال و وێران؟ با ئەو سه‌گه‌بانه‌شت لێ زیز بوایه‌، چاتر نه‌بوو له‌وه‌ی وزه‌ و جو‌له‌ و وێژدانت له‌ کیس بچی؟ ئەی ئیستا ده‌لێی چی؟ دوا‌ی ئەو عه‌قله‌ خاوه‌ی خۆت که‌وتی و به‌قسه‌ی ئەوت کرد، ئەوه‌تا تۆ له‌ جو‌له‌ برایی و نه‌ویش وه‌ک شیریکی له‌ بێشه‌ ده‌رپه‌ریو به‌سه‌ر سه‌کۆکه‌نه‌وه‌ بلندگۆی به‌ده‌مه‌وه‌ گرتوو و له‌ که‌له‌ی سه‌ر ده‌قیڕینی و سه‌دانی تری وه‌کو تۆ فریو ده‌دات. هه‌ی کلۆلی هه‌له‌ه‌له‌تا و چۆن خۆت له‌م ری بێ ریه‌ی دانا و خۆت کرد به‌بار به‌سه‌ر ئەم دایکه‌ نه‌گه‌ته‌شته‌وه‌.

- ئەم شه‌ره‌ بۆ بکه‌ین؟ هه‌شتا ئیمه‌ ئیره‌مان له‌ دوژمن پاک نه‌کردۆته‌وه‌!
- ئەمان له‌ دوژمن خراپترن، تا ئەمان ما‌بن ئیمه‌ نابین به‌هیچ، ئیمه‌ به‌قه‌د گه‌لای دار شه‌هیدمان داوه‌، ئەوان هاتنه‌ سه‌ر خا‌نی ئاماده‌.
- خا‌نی چی به‌رپز، کوا نان له‌سه‌ر خا‌ن ماوه‌، خا‌نه‌که‌ دوژمن لسته‌یه‌ تیه‌وه‌ و هه‌یچی به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌ماوه‌، به‌هه‌لن هه‌شتا له‌و میکرۆبانه‌ پاک بینه‌وه‌.
- تۆ له‌ سیاسه‌ت نازانی، گوێ له‌ مامی خۆت بگره‌، من به‌ته‌مه‌ن و به‌ئه‌زمون له‌ سیاسه‌ت قال بوومه‌ته‌وه‌، ده‌زانم هه‌لی وا بۆ ئیمه‌ زێرینه‌ و نابێ به‌فیرۆی بده‌ین، ده‌ی کاکه‌ ده‌ی وه‌ختی ده‌مه‌ته‌قی نیسه‌ بچن له‌ سه‌نگه‌ره‌کان دامه‌زرین، ئەم شه‌ره‌ پیرۆزه‌، کات به‌فیرۆ مه‌ده‌ن.

بۆ بواری دای بیه‌ر بکه‌یته‌وه‌ و بریار بده‌ی؟! ئەو سه‌گه‌بانه‌ هه‌ر وا بووه‌، چی ویستوو پیتی کردوین و له‌سه‌ر هه‌موو گوربسی بازی پێ داوین، ئیمه‌ش خه‌تای خۆمانه‌، بو‌ار هه‌ر هه‌یه‌ گه‌ر گیل نه‌بین، بیه‌رکده‌نه‌وه‌ له‌ناو سه‌نگه‌ریشدا ده‌کریت، ده‌متوانی هه‌ر ئەو ساته‌ی که‌ په‌نجه‌م به‌په‌له‌پیتکه‌ی ئارپه‌جیه‌که‌وه‌ ناو مالی پیره‌نه‌که‌ی گه‌ره‌کی خۆمانم رووخاند، په‌شیمان بووما‌یه‌ته‌وه‌. ئەو به‌سته‌زمانه‌ چی کردبوو، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی کوره‌که‌ی له‌گه‌ل ئیمه‌دا نه‌بوو. ده‌متوانی پێش ئەوه‌ی سامانی هاو‌رپم بکوژ... ئای

سامان گیان، دهمبوری؟ ههفته نهمبوری، بهمندالیش که شه ره گه ره کمان دهکرد، جارتيکیان سهرم شکاندى و خوينى نالى تووم بهناو نهو گه ره که ههژارنشينه دا بلاو کرده وه و به گريانه وه رات کرده ماله وه و لهوساوه رقت ليم هه لسا و سوتندت خوارد نهو رتيگه يه ي منى پيا رت بم هه رگيز تووى پيا رت نه بى. هه ر بويه شه رتيه که ي ترت هه لبارد و ناخرى پاشماوه ي خوينه که ت به دهستى من رڙا. ناي سامان گیان قهت له خووم نابورم که به وه دهسته ناپاکانه م له سهر زهويم راماليت و ونم کردى. خو من پيش نه وه ي مالتان بار بکات و بچيته گه ره که که ي نه وديو، خووشم دهويستى و سهدان جار به دهم يارى کردن و بازبازينه وه پيکه وه له تريقه ي پيکه نين و چه پله مان داوه. زور جاريش پيکه وه گورانيمن دهگوت، سامان گیان ئيستاش کوپله يه که ي نهو گورانيهم له بيره، پيکه وه له مه کته ب فيريان کردبووين، نا، نا... گورانيه که باسى جواني دهکرد، نهو کاته هيشتا مانا کانيشمان نه ده زانى، به لام ناوازه کافان پي خوش بو «که ده لپن نه مرؤ دهشت و کيو شينه... چنده مه لبه ندى ئيمه شيرينه، بچوسه رگردي ياره بيينه... له جيهاندا گولتيكى ره نگينه»، به لتي سامان گیان، دهستم شكي که کوشت...، نازانم، نازانم چون توويم بتکوژ...، نهو چندان مانگه تو ليره نيت و نازانى من له م تاريخى ژيانه دا چنده به په شيمانيه وه خووم دهخومه وه، په شيمانيه نايته دلده ره وه م، چي ده تواني مه رگي تووم له بير با ته وه؟ چي په رجويه ک تازه ده تواني زيندووت بکاته وه تا گويم له دهنگي راسته قينه ي خووت بيت کاتي ده مبوريت، ته نيا مردوو ناتواني بيورئ، سامان گیان نهوا شيت دهم، دهستم شكي، به لام خو له دهسته کانم گرنگترم له دهست چوون، قاچه کانم له دهست چوون، هه نهو روزه ي که تو ته واو بووى نيوى منيش ته واو بو، هه ردوو قاچم سامان گیان، نهو قاچانه ي که به مندالي سره وتيان نه بوو له گه ل تو دا پيکه وه هه موو کون و که له به رتيكى نه م شاره ي ته ي دهکرد، ده مانگوت با بچينه سه رگردي ياره و بيينين ناي راسته مه لبه نده که ي ئيمه شيرينه؟ چنده بزبو بووين، چنده

شادمان و ته با و هاوري بووين به مندالي!

قاچه کانم سامان گیان، قاچه کانم... هه ره نه مزاني له کوئ ون بوون، ئيستاش نازانم نيوه که ي جهسته م له کوئ سووتا و، هه ر چاوم ده گيپرا و نه مده دوزيه وه... تا توويم هاوارم کرد، گريام، گريانيكى له شيوه ي مردن، کوا نيوه که ي جهسته م؟ کوا قاچه کانم؟ کوا، کوا؟

نه مدوزيه وه، کاتيکم زاني نيو مرؤقم و ناتوانم بجوليمه وه، بوومه ته بار به سه ر نه م دايکه نه گبه ته مه وه، ئيتير که سيانم نه بي نييه وه، گويم لييه دووباره ته با ده بنه وه و تيكي ده ده نه وه، هه ر چيه ک بکه ن تازه نه تو زيندوو ده بيته وه و نه من ده مه وه به مرؤف، من و تو چيمان به سه ر هات نازيم!؟

نازانم، ده لپن تووي بي تاقسه ت بووه و بو نه وه ي بو شه وتي دووه م گورتيک به خوئ بدات چوره ته ده ره وه، به لپنيان به دايکيشم داوه که بو چاره سه ر منيش بنيرنه ده ره وه و قاچي پلاستيکم بو دروست بکه ن، تازه من باوه ر به هيچيان ناکه م، قاچيشم ناوي، گه ر قاچم بو دروست که ن يه کجاري به مولكي خويمانم ده زان... نه مجاره به زور ده منيرنه وه ناو سه نگه ري براکو...، دهم گو ناکا، له جولنه براوم، به شي هيچم تيا نه ماوه ته وه، هينده سه رزه نشتي خووم کردوو ئيدي وزه ي سه رزه نشتيشم تيا نه ماوه، سامان گیان؟ مه مبور، نا مه مبووه، بوچي ده مبورئ؟ که ده متواني نه تکوژ...

۱۹۹۴/۱۲/۲۶

فەنتازیا

كەسپىكى دروست كرد و كەوتە داويەو، نمونەى وا كوا لەم سەرزەمىنەدا، مەگەر ھەر بەخەيال، ھەموو جارێ پيتم دەگوت كەسێ كە دروستى دەكەى با شىوہى لە مرۆڤىكى ئاسايى بچى، با رەوشتى لە كەسپىكى ئاسايى بچيت، وەكو ھەر يەكێ لەم خەلكانەى كە زەوييان تەنيوہ، درۆ بكات، دزى بكات، جنيو بدات، ھەندى جار ھەست بەشەرمەزارى و ھەندى جار ھەست بەكەمى و بەمەزنى و بەنيرگزيبەت و بەخوپەرستى بكا، ھەندى جار تووشى گرتى ئۆديب يان ئەلكترا بيت، جارجارە تووشى ھيستريا و خەمۆكى و گرتى گوناھ و ئيدى وەك ھەر يەكێ لەم مرۆڤانەى كە لەسەر ئەم ئەستىرە مەزنى زەويدا دەژين نااسايى بيت. بۆ دەبى كەسەكەى تۆ لەم سەرزەمىنەدا نمونەى و جيتى سەرسورمانى خەلك و تەنانەت خۆشت بيت، بۆ دەبى ھىندە راستگۆ بيت كە جيتى گومانى ھەموو كەس و تەنانەت خۆشت بيت.

زۆرم پى گوتى ئەو كەسەى تۆ دروستى دەكەى رۆژى دى دەتەستيتەو و ديلت دەكات، دەمزانى تووشى كارەساتى دەبيت بەلام نەمدەزانى ئىجگارى بەو شىوہى دەبيت كە تۆ لە ئەودا غەرق بيت و بەجۆرى تىكەلاوى بيت خۆتشت پى نەدۆزريتەو.

ئاخر ھۆش قبولى ناكات كەسەكەى تۆ ھىندە ئاستى خواز بيت، ھەموو جارێ كە دەكەوتە گفتوگۆ لەگەلتا و دەمگوت دە وەرە رەفتارى كەسپىكى ئەم كۆمەلگەى مرۆڤەم بۆ دەستنيشان بكە كە بەزەرەش لە رەفتارى ئەم كەسە نمونەبىھى تۆ بچى، يا خود بەقەد نبوہى كەسەكەى تۆ ئايديال بيت. ھەموو جارېك دەتگوت بەلئى ھەبە، ھەبە و لە نزيك ئىمەوہ نبىھە، ھەر

دەبى ھەبى، ئەم دنيايە وا كاوليش نەبووہ كە كەسانىكى وەكو كەسەكەى لەمەر منى تيا نەبيت.

ھەر لەم ئەنجامە دەترسام، سەرسەختىبەكەت لە جۆرىك بوو كە نەمدەتوانى دەرەقەتى پيتم، يا خود من كەسپىكى لاواز بووم و نەمدەتوانى بتهپنمە سەر ئەو رايەى كە كەسپىكى لەو جۆرە دروست نەكەى، دەمگوت:

- جوان گيان، تۆ نە كچەكانى كە دروستى دەكەى لە كچى راستەقینە دەچن، نەش كورەكانى كە دروستى دەكەى لە پياوى ئەم دەور و زەمانە دەچن!

- نا، لەو باوەرەدام كە لە سوچىكى ئەم دنيايەدا پەيدا دەبن.

- ئەمانە سوڤين!

- كەسانىكى راستگۆ و ھۆشمەندن، كەسانىكى ئاسايين.

- بەلام مرۆڤى نيبە لە ھەموو بواریكدا، لە ھەموو ھەلوپستىكدا ئاسايى بيت... ئەمە خەونە و تۆ دەتەوى لە راستيدا و لە كەسەكانتا بەرجەستەى بكەى.

ھىچ! ھىچ سوودى نەبوو، سوور بووى لەسەر ئەو خەونەى كە ھاتنەدى ئاسان نەبوو، بەلام من لە ئاكامى ئەم كارە دەترسام، دەمزانى ئەم رۆچونە ئەنجامى غەرق بوونە و توش مەلەوانىكى شارەزا نيت، دەمزانى ئەم فەنتازيايە غەرق دەكات.

كە دەمبىنى لەبەر ئەو پەنجەرەبە دانىشتوووت و چاوەروانى كەسەكەت دەكەى و جاروبار تەرايىبەك نىگاتى داپوشيوہ و سپىتى چاوەكانت بە وردە دەمارى سوور رەنگىكى سەبرى گرتۆتەخۆ كە ھەر لە تابلۆى سورىالى دەچن، ھەر كە دەمبىنى بەناو گەرەكەكەدا غار دەدەيت و ريزى مندالە وردكەى چلەن دوات كەوتوون و بەردت تى دەگرن، ھەناسەم توند دەبوو گريان ئەوكى دەگرتەم و دەموت برىا كەسەكانى كە دروستت دەکردن بوونيان

هه‌بوایه، تا به‌ده‌نگته‌وه بهاتنایه و له‌م ده‌رده‌سه‌ری و په‌جم کردنه‌یان ده‌رباز کردبای.

دوا جار که له لات بووم ده‌رکم به‌و عه‌شقه کرد که که‌وتبووینته داوی، ناخر منیش هه‌ر له‌و عه‌شقه ده‌ترسام، ده‌مزانی عاشق بوونیککی و اشیتیبی به‌دواوه‌یه، په‌راوه‌که‌ت هینا و تازه‌ترین چیرۆکی خۆت بۆ خۆتیندمه‌وه، شیشه‌یه‌کی جی‌اواز خۆیندته‌وه، کولمه‌کانت سوور هه‌لگه‌پان و هه‌ستم به‌هه‌لاوی گه‌رمی هه‌ناسه‌ت ده‌کرد، له‌ده‌نگ و په‌نگدا ئه‌وین ده‌چۆرا و، چاوه‌کانت فرمیتسکیکی سه‌یریان تیا زا.

- ئه‌م پیاوه‌ش که دروستت کردوه وه‌ک هه‌موو پاله‌وانه‌کانی ترت بوونی له‌واقیعدا نییه و ته‌نها کرده‌ی خه‌یالیککی پرووت و قوته.

- زۆرم خۆش ده‌وی!

- نایدۆزیته‌وه! تکا ده‌که‌م جوان غه‌رقی ئه‌م فه‌نتازیایه مه‌به!

- سێ شه‌وه بی‌ری لێ ده‌که‌مه‌وه، که‌وتوومه‌ته داوی ئه‌وینییه‌وه، نه‌یدۆزمه‌وه شیت دم.

ده‌مزانی نایدۆزیته‌وه، ئه‌فسووس ده‌مزانی شیتیش ده‌بیت، له ژوو‌ره‌که‌تدا داده‌نیشتی و چیرۆکه‌که‌ت ده‌رده‌هینا و به‌فه‌نتازیای خۆت پاله‌وانه‌که‌یت ده‌هینایه ده‌روه و ده‌که‌وتیه گه‌توگۆ له‌گه‌لیا، فوونه‌یه‌کی هینده بالا بوو که‌ه‌زت بچیتێ و خۆشت بوی، هه‌ر به‌خه‌یال وات دانا که ئه‌ویش غه‌رقی ئه‌وینی تویه و به‌و رۆژگاره له‌گه‌لیا قسه‌ت ده‌کرد و پێ ده‌که‌نیت و ده‌گریایت و راتده‌بوارد.

- ئه‌مشه‌و تا دره‌نگانی پیکه‌وه بووین، هاتبووه ناو جیگا‌که‌مه‌وه، یاری به‌په‌رچ و گۆنام ده‌کرد، تا توانیمان په‌که‌ترمان ماچ کرد و شه‌لالی سۆز و ئه‌وین بووین، نازانم که‌ی بوو خه‌ومان لێ که‌وت به‌لام له‌خه‌ونیشدا بینیم ئاوێزانم بووه و جه‌سته‌مان بووه‌ته یه‌ک جه‌سته و تیکه‌لاوی بی‌ر و هۆشم بووه.

چهند جاری تریش هه‌مان قه‌وانت بۆ لێ ده‌دام، تا وای لێ هات که قسه‌م بۆ ده‌کردی گویت له‌قسه‌کانی من نه‌بێ و هه‌ر به‌شان و بالی که‌سایه‌تییه خه‌یالیه‌که‌ی نیو چیرۆکه‌که‌تدا هه‌ل بده‌یت و، هه‌ر له‌بی‌ری ئه‌ودا بیت. ده‌چووینته به‌ر په‌نجه‌ره‌که و هه‌ر که‌ کورپیککی بالا به‌رزی چاو گه‌ره‌ی ئه‌سمه‌رت له‌ دووره‌وه ده‌دی ده‌توت:

- وه‌ره، ئه‌وه له‌ دووره‌وه هات، ئه‌وه خۆیه‌تی دل‌داره‌که‌مه، راستیه‌یه.

- راستی چی جوان گیان، ئه‌وه حه‌مه‌یه، دوینێ له‌ به‌ندیخانه هاتوه‌ته ده‌روه، له‌سه‌ر دزی گیرابوو.

تارماییه‌کی تر له‌ دووره‌وه سه‌رنجی راده‌کیشایت و دیسانه‌وه هه‌ل‌ده‌ستایته سه‌ر پێ و هاوارت ده‌کرد:

- بروانه ئه‌وه راستی هات، ئیستا دیت و ده‌بیینی که‌ چ کورپیککی راستگۆیه.

- نا جوان گیان، ئه‌وه نه‌وزادی دراوسیتانه.

ئه‌وه‌ی که‌ لێی ترسابووم رووی دا و فه‌نتازیای کاری خۆی کرد. ورده ورده له‌ قو‌ناگی چاوه‌روانی و به‌رپه‌نجه‌ره گرتنیش بی‌زرایت و به‌ره‌و رووی تارماییه‌ دووره‌کان تاوت ده‌دا و هه‌ر که‌ نزیک ده‌که‌وتیته‌وه و ده‌ترانی ئه‌و ریبواره‌ی که‌ به‌ویدا ده‌روا راستی نییه و که‌سیکی تره، به‌سه‌لێکه‌وه غارت ده‌دایه دواوه. دوا‌ی چهند غار و سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌ک تۆش بێ ئاو‌ردانه‌وه له‌وان هه‌نگاوی گه‌وره گه‌وره‌ت دانا و به‌نه‌رمه‌غاریک شار‌ت به‌جێ ده‌هیشت و هه‌ر که‌ له‌ سنووری شار‌که ئاو‌دیو ده‌بویته‌وه منداله‌کان ده‌گه‌رانه‌وه و تۆش به‌ته‌نها ده‌مایته‌وه و که‌ به‌ته‌نه‌اش ده‌بووی ده‌که‌وتیته‌وه ناو ده‌ربای فه‌نتازیای له‌گه‌ل راستی خۆشه‌ویستندا ئاو‌یزانی په‌که‌تر ده‌بوون.

دوا‌جار له‌ نه‌خۆشخانه‌دا به‌دیارته‌وه ده‌گریام، ژانی مندال بوون شه‌لالی ئاره‌قه‌ی کردبووی، خه‌لک هه‌ر په‌که‌ ده‌یانگوت سکی له‌ په‌کی پره، ناوی

هه موو دز و درۆزن و پیاوخراپه کانیان هه لدا بوو، به لām من لیم پرسیت:

- جوان گیان به من بلتی، کتی باوکی ئەم مندالە ته؟

ماندوو بوو بوویت، ژانه که ت ئیجگار زۆر بوو، نه تده ناسیمه وه، بیرت نه ده که وته وه که من و تۆسه دان جار پیکه وه دانیشتووین و باسی فهنتا زیامان کردوو، ده موست بیرت بهیتمه وه به لām کاته که ی ژاناوی بوو، قسه کانی من تیکه ل به شه پۆلی ژانه کانی تۆ ده بوون و هاواریک دروست ده بوو.

توند باوه شم پیدا کرد بوویت، گویم له تریه ی قایی دلت بوو، تۆزی هیمن بوو ته وه، ته ماشایه کی قولت کردم، دیسان پرسیارم لی کردیت:

- جوان گیان، کتی باوکی ئەم مندالە ته؟

- راستی!

چاوت نوقاند، هاوارم کرد، هۆله کهم پر کرد له هاوار، پزیشکه کان بردیانیه ژووره وه، دواي ماوه یه ک چاوه روانی من و خامۆشی هۆله که، مندالیتی کی کۆرپه یان له باوه شم نا، به حه په ساوییه وه ته ماشایه کی مندالە کهم کرد، شپه ی له و پالنه وانه ده چوو که دروستت کرد بوو، که کهوتیه داوی ئەوینییه وه، که شیتی کردی.

مندالە کهم توند له ئامیزی خۆم نا، به لām هیچ گویم له دهنگی تۆ نه ما، پرسیم:

- ئە ی دایکی؟

- به داخه وه!

کۆرپه یه کی راستی بوو یان پالنه وانیتی بچکۆله ی فهنتا زیای ئەم جاره ی چیرۆکه کهم؟ که چیرۆکه کهم ته واو کرد بینیم ئەوه ی که رووی دا و که دروستم کرد بوو، پالنه وانیتی چیرۆک نووسی خه یالی بوو که له چیرۆکی کهم وه هات بوو ده ره وه وه و له ئەنجامی فهنتا زیای ئەوه ی چیرۆک

نووس و منی چیرۆک نووس داستانیکی رووی دا و، منیش هه به راستی بوو مه رگی ئەو تیر تیر گریام و به له دایک بوونی کۆرپه که ی ئاهیتکم هاتی.

۱۹۹۵/۲/۸ فالشزینیگ

له رۆژمیری نیگارکیشیدا

تهربهکان

هه‌موو جارێک که ده‌ستم به‌کیشانی تابلۆبه‌ک ده‌کرد، به‌دوو هێلی ته‌رب به‌ده‌ستم پێ ده‌کرد، دواییش خه‌م دایده‌گرتم به‌وه‌ی هێله‌ ته‌ربه‌کان له‌ هه‌یج خالێکی دنیا دا یه‌ک ناگره‌وه، هه‌رچه‌ندیش درێژیان که‌یته‌وه به‌یه‌ک ناگه‌ن، بیرم ده‌کرده‌وه له‌وه‌ی کارێکی ئه‌وتۆ به‌که‌م ئه‌و دوو هێله‌ لێک زه‌یبه‌وه به‌یه‌کتر بگه‌یه‌نم، به‌لام مه‌حاله‌ بوو، دوو دل ده‌بووم له‌وه‌ی تابلۆکه‌ بکیشم یان نا، ده‌ترسام له‌ کیشانی په‌شیمان بیه‌وه و ره‌نگه‌کانیشم به‌خه‌سار بچن.

به‌هه‌ر حال، تابلۆکه‌م ده‌کیشا، ره‌نگه‌کان تێکه‌ل ده‌بوون و بواریکیان بۆ نیگای خه‌بال فراوان ده‌کرد، ده‌توانی زۆر ورده‌ناسۆر و زۆر وروژان و ساتی شیت بوون و حال لیهاتنی خۆتیا تیا بخوینیته‌وه، ده‌توانی هه‌ستریای دنیا یان تیا ببینی، به‌لام هه‌موو جارێک نه‌نگی کاره‌که‌م ئه‌و دوو هێله‌ ده‌بوون که مه‌حاله‌ بوو له‌ هه‌ولێ یه‌کگرتنیاندا بوومه‌له‌رزبه‌ک ساز نه‌بیت.

با

جارێکیان په‌ره‌موچه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌مویست نیگاری «با» بکیشم، ده‌مێک بوو خولیا ی کیشانی تابلۆی با له‌ خه‌یالدا جێی بۆ خۆی چی کردبوو.

«با» م له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانا، رێک به‌رامبه‌ر به‌خۆم، نیگام له‌ به‌رامبه‌ریدا رامابوو، تا ئه‌دگاری بگۆتیه‌وه چاوم و له‌ چاویشمه‌وه بۆ سه‌ر تابلۆکه‌.

هێمن، هێمن و بێ جوله‌. له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی ژێر سیبه‌ری شۆرهبه‌یه‌که‌ دانیشته‌بوو، منیش ئه‌دگاری نادیار و قه‌شه‌نگیم به‌چاو هه‌لده‌مژی، گلینه‌کانم پێ بوون له‌ جوانیه‌ ئه‌فسووناویه‌که‌ی، هه‌ر که‌ ویستم ئه‌و جوانیه‌ بگۆتیه‌وه سه‌ر تابلۆ، هه‌لی کرد و به‌گه‌ف گه‌ف ئه‌و ناوه‌ی خرۆشان، کورسیه‌که‌ که‌وت، شۆرهبه‌یه‌کان له‌رز گرتنی، تابلۆکه‌م که‌وت و شکا، بۆیه‌کانم هه‌موویان رژان.

له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌دا ره‌نگه‌ ره‌شه‌که‌ هه‌موو ره‌نگه‌کانی تری داپۆشی، له‌ داخاندان ده‌ستم به‌پێکه‌نێن کرد و له‌ ژێره‌وه‌ی ره‌نگه‌ پزاه‌کاندا نویسم «تابلۆی ره‌شه‌با».

ئاگر

هاواریکه‌م لێی پرسیم: ده‌توانی وینه‌ی ئاگر بکیشی؟
منیش په‌ره‌موچه‌که‌م هێنا و برد و ده‌ریایه‌که‌م بۆ دروست کرد و وتم: ئه‌وه‌ش ئاگر.

ئه‌و قاقا پێکه‌نی و وایزانی شیت بووم، منیش به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه وتم: براده‌ر بۆ پێده‌که‌نی، ئا و بریتیه‌ له‌ ئۆکسجین و هایدروجن، ئۆکسجین ده‌سوتی، هایدروجن یارمه‌تی سوتان ده‌دات.
دیسان پێکه‌نی و گوتی: ئه‌ی چۆن ئاگر ده‌کوژیتیته‌وه؟

بازنه

بازنه‌یه‌که‌ ده‌کیشم ده‌رگای هه‌بێ، په‌نجه‌ره‌ی هه‌بێ، ئیدی با شێوه‌ی بازنه‌ش بگۆژی، بۆ وا داخراو و بێ هه‌ناسه‌ بیت، بۆ ئه‌وه‌ی که‌سه‌ی که‌ به‌رێکه‌وت یان به‌ویستی خۆشی که‌وته ناو بازنه‌یه‌که‌وه رێگه‌یه‌کی هه‌بێ بۆ ده‌ریاز بوون.

له‌وه‌تی بازنه‌ داها‌توه هه‌ست ده‌که‌م له‌و شێوه‌یه‌دا هه‌له‌یه‌که‌ هه‌یه، من له‌ تابلۆیه‌کی بازنه‌ییدا شێوه‌ی بازنه‌ ده‌گۆزم، ده‌مه‌وی له‌ ناوه‌وه‌ی بازنه‌وه گه‌ردوون ببینری.

سه مڤونیا

هه همیشه حهز به کیشانی تابلوی شته نه بینراوه کان ده کهم، وهک با، دهنگ، سهراب، خوا، شتی له م بابه ته.

په ره موچم به دهسته وه گرت تا نیگاری سه مڤونیا یهک بکیشم، چ قه شهنگ بوو رهنگه کان لیوبان له لیوی یه کدی و رۆحیان له رۆحی یه کدیدا توابووه وه، هیلنه کان سه مایه کی ناسکیان ده کرد و باخچه کان خهویان ده بینی.

ده روون

ده مهوئ وینهی خوشه ویسته کهم بکیشم، به لام به رووتی، مه به ستم نه وه نیبه جله کانی له بهر دامالم، نا!

من به وه نالیم رووتیی، نا! ده مهوئ وینه که ته واو رووت بی، به ته واوی جله کانیشیه وه بیت، به لام به بی ده مامکه کانی!

من ده مهوئ نیگاریکی نه فسووناوی هوش و بیر و ههست و نهسته کانی بکیشم!

بو شایی

له شینایی ئاسمان راده میتم، پامانیکی دریز، که له و ساتانه دا خه یال سهروه ره. پینووسیکی سوور ده هیتم سیگوشه به کی تیژ دروست ده کهم. له گوشه تیژه که ی ده نووسم: مردن، له هه ر یه کی له دوو گوشه که ی تر ده نووسم: ژبان.

بو ن

که به لای باخچه دا تی ده په رم، بو نیکی ههست هه ژین مه ستم ده کات، له فرسه تیک ده گه ریم بتوانم له تابلویه کدا گیری بهیتم، تو بلتی بتوانم رهنگی بو بون بدوزمه وه!؟

گه لا

ئه م ئیواره یه گویم زرینگایه وه، زرینگانه وه یه کی سهیر! دایکم: نه گه ر گویت بزینگیته وه که سییک ناوت دینی و باست ده کات. باو کم: داری ژبان چر و پره، ژبانی هه ر یهک له ئیمه ش گه لایه که له وه داره. که که سییک ده مرئ، یه کی له و گه لایانه هه لده وه رن، له کاتی به ربوونه وه ی نه و گه لایه دا تا نه و کاته ی ده گاته سه ر زهوی له چندان گه لای تر ده دات، له و کاته دا گوئی نه و مرۆقه ی که گه لا مردووه که له گه لای ژبانی داوه ده زرینگیته وه، گوئی زرینگانده وه واته مردنت له بیر بی.

هاوریکه م: ئاو چووه به گویتدا، دوا ی مه له کردن گوئیته کانت پاک بکه ره وه.

خوشه ویسته کهم: هه ر که گویت زرینگایه وه بزانه که منم پیت ده لیم «خوشم ده ویتی»!

خوم: ههستی حه و ته مه!

گریان یان پیکه نین

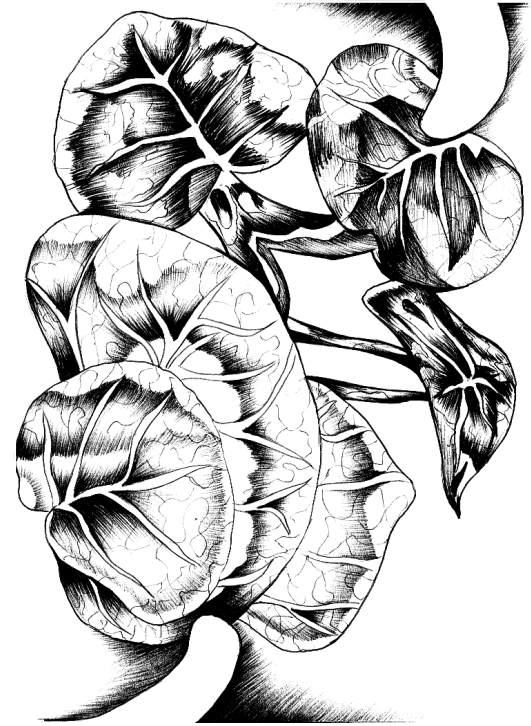
به مندالی و ئیستاش گریان و پیکه نینی هه ندی که س له یه کتر ناکه مه وه.

دهنگی گریانه که و پیکه نینه که هیچ جیا وازییه کیان نیبه، دیمه نه که شیان هینده له یهک چووه جیا ناکریتته وه، به شیویه که که له هه ردوو حاله ته که دا فرمیسک ده بینری.

هه ندی جار ناتوانم خوشی و شادی له ناخوشی و نامرادی جیا که مه وه. رهنگه مه ودای نیوانیان هینده نه بی که بتوانری بیبیری، بون بکری، بیبستری، دهستی لی بدری، یان تام بکری!؟

هه ندی جار مه ودای نیوان شهر و ناشتیش هه ر به و جوژه یه!

۱۹۹۵/۲/۱

دۆنایدۆن

دیوارهکان دهجولتینهوه، تیشکی کزی خۆر که لهو پهنجهره بهرزه بچوکهوه دیتته ژوورهوه، رهشه، چهند سهیره، تیشکی خۆر چۆن رهش دهبیت؟ دهستهکانم که ههلیان دهبرم بۆ ئهوهی سههره قورسهکهمی پێ بگرم و له تاو نازاره توندهکهیدا له پیم توند به تهوتلمهوه بنووسینم، ناتوانم و دهستهکانم له بۆشاییدا وهک له بومهلهرزهدا بن ئاواهی سهمایهکی بێ هوده دهکهن. من کهی وا بووم؟ بۆ دیمه نهکان و شتهکان له ساتهدا وا گۆران؟ باشه ئیتره کویتیه؟ ئهی من له کویتیم؟

نازانم ئه مه خه یاله یان راستیییه؟ ههست دهکه م کچیک بووم، ئا کچیک بووم به درێژی ریژگار به دهم هه موو کار و باریکه وه گۆرانیم دهگوت، تریقهی پیکه نین هه میشه هاوهلم بوو، زۆر سهیره، خه یاله یان راستی؟ نازانم! بهلام ههست دهکه م شاعیر بووم، هه زبشم له موسیقا و سه ما دهکرد، نیگار بشم دهکیشا.

داخۆ ئه زه مه نه کهی بوو؟ بشی ئه رووداوانه ی هه ستیان پێ دهکه م و ده یانگێرمه وه له م دۆنه ی ژیاغدا بووه و به سه ر مندایت، یان به سه رهاتیه ژیا نی رۆحیکه تره که له کلێشه ی من دایه؟

داخۆ ئه کچه ی ئه م رۆحه ی ئیستای منی له کلێشه دا بووه چهند ماندوو بووه، کهوا ئه م رۆحه ی سه رشاری نامورادی و نازار کردووه. تۆ بلێی ئیستا ئه وه ی هه ستی پێ دهکه م به سه ر ئه و هاتووه یان به سه ر من دێ؟

ههست دهکه م دایکیتکم هه بوو، له جوانیدا وینه ی قینۆس و له میهره بانیدا ئافرۆ دیتیک بوو بۆخۆی. سه ری منی دهخسته سه ر بالی و به په نجه نه رمه کانی یاری به بیخی سه رم دهکرد و منیش له قولایی ئه و

سۆزه پاراوه یه دا خه ویتکی بێ ئه ندازه شیرین ده بیرد مه وه.

که له باوه شیا دنوستم، ده بووم به فریشته، پاکبیه کی بێ سنوور دایده پۆشیم، ده تگوت له بی شکه ی ئه زه لی ئارامییدا نوستووم و ده ستی خوا رامده ژهنج، خه ونم ده دی، ئه و خه ونانه ی که له باوه شی دایکمدا ده مدی، چهند شیرین بوون، چهند.

له رابردوودا باوکی کیشم هه بوو، به لێ هه ر ده لێی ئیستایه، دیتته وه بیرم که ئه و باوکه ی من وه کو شوانی برام خۆشی ده ویستم و هه میشه بۆ کاره سه رکه وتووه کانم ده ستی به پشتمدا ده هینا و ده یگوت: ئافه رین.

ئافه رینه که ی ئه و زۆر جیاواز بوو، جیاواز له هه موو ئافه رینه کانی دنیا، پری ده کردم له شانازی و هیزی دهخسته بهر بۆ هه نگاوی تر.

بشی ئه و دایک و باوکه هی من بوون یان هی ئه و کچه ی که رۆحی منی له کلێشه دا بووه؟ نا... رۆحی ئه وه و له کلێشه ی من دایه.

باشه ئیستا من له کویتیم؟ ئه مه شوینه یان شوین نییه؟ ههست دهکه م و دلنیا نیم له وه ی پیتتر له شوینیکدا بووم دیوار بهری رۆژی لێ نه ده گرتم، خه لکانیکه ی روو خۆش و نازیز له ده ور به رم بوون، دنیا یه کی فراوانم هه بوو، که هه ناسه م ددا بۆنی ئیترگز پر به سییه کانم ده بوو، په نجه ره یه کی گه وره له ژووره که مدا ده پروانییه سه ر گولجاریتک، هه میشه دوای ته واوکردنی وانه و نووسینه کانم، ده چومه بهر په نجه ره که و شیعریکم ده نووسی، ده تگوت ئه و په نجه ره یه سه روشته و له وه وه سۆزی پاراوی هه موو شیعه ره کانم ده رزایه سه ر ئه و روو په رانه ی که هه ر دوای ته وا بوونیان ده مخسته ناو زه رفیکه ی نامه و ده مندردن بۆ خۆشه ویسته که م.

ئای چ خۆشه ویستیکم هه بوو! بیرمه ده هاته بهر په نجه ره ی ژووره که م، که دنیا مه یله و تاریک ده بوو، سه رم له په نجه ره که وه ده رده هینا و جارێ تیر یه کتر مان بۆن ده کرد و ماچ ده کرد، ئه وسا تیر قسه ی شیرینمان بۆ یه کتر ده کرد، ئه و ئیجگار منی خۆش ده ویست، ئه و ئیجگار له دلێ مندا بوو.

ئەرى ئو كورپە خوشەويستەى كە ھەست دەكەم خوشەويستى من بوو، ھى من بوو يان ھى ئو كچەى كە پۆجەكەى لە كلىشەى من داىە؟ باشە چۆن دلىيا بىم كە ئەوہى ھەستى پى دەكەم بەراستىبە و لە ژيانى مندا روو دەدا يان بەراستى بوو لە ژيانى ئەودا رووى داوہ.

ئاخو ئو ناوى چى بوو، ناشى ناوى كورده بووى، دوور نىبە، بو نا. ئاى ئەوہى دەيبىنم تىشكى ھەتاوہ يان گورىسكى رەشى تەرە كە لەو كلاورۆژنەيەوہ دىتە ژوورەكەم. ژوورى چى؟ ئەمە كەى ژوورى من بوو، خوايە من لە كۆتىم؟ ژوورەكەى من چىرپايەك و كورسى و مېزىكى تىدا بوو، لاي چەپىەوہ كىتەبخانەيەكى گەورە و لە ژوور سەرمدا وىنەى داىكىكەم ھەلواسىبوو، داىكەكە كورپىكى چوارە سالانى لە باوہشدا نووستىبوو، نا، نەنوستىبوو، بەوہ دەچوو مردبى، بەلى دلىيام مردبوو، ئەگەر سەيرى دەموچاوى داىكەكەت كرديايە چ گوزارشتىكى سەيرى دەنواند، دەترانى ئەو رۆلەيەى كە لە باوہشىدايە مردوہ.

ئەى كى نالى پۆجى ئەو كورپە نىبە ھاتۆتە كلىشەى من، كى نالى؟ بەلى وىنەى داىكەم بوو بەژوور سەرمەوہ ھەلم واسىبوو، كورپە چوارە سالىبەكەش شوانى برام بوو! نا ئەو نەبوو، داىكىشم نەبوو، بەلام دىمەنەكە ھەر لەو ساتە ژاناويە دەچوو كە شوانيان ھىنايەوہ و داىكەم لە باوہشى گرت و ھەر دەتگوت خەوى لى كەوتوہ، بەلام كە لە گوزارشتى ئەدگارى داىكەم ورد ببويتايەوہ دەترانى ئەو خەوى لى نەكەوتوہ، بەلكە مەرگى لى كەوتوہ.

نا پۆجى ئەو نىبە لە كلىشەى مندا، رەنگە پۆجى ئەو لە كلىشەى كورپىكى تردا بىت كە من ھەر نايناسم، بەلام خۆزگە دەمناسى و ئىستا تىر ماچم دەكرد، ئاى چەند بىرى دەكەم! ھەمىشە بىرى دەكەم!

نازانم، نازانم چ پەرچوويەك روويدا و ژوورەكەمى وا ژىر و ژوور كرد، كوا؟ كورسى و مېزەكەم چىيان لى ھات؟ بشى ئەمە خەون بى؟ زۆر جار ان

خەونى ناخۆشم دىوہ بەلام قەت وەكو ئەمجارەيان نازارى نەداوم، پىشتر قەت لە خەوندا نەگۆرابوو بە ئەم شتە سەيرەى كە ئىستا تىايە دەشلەقىم، قەت كورسى و مېزەكەم ھەل نەفربووو، زۆر ناخۆشە ئەگەر ئەمە خەون بى! لەوہش ناخۆشتر ئەوہيە كە راستى بىت.

راستى! تۆ بلى راستى بىت؟ من راستىم زۆر خوش دەوتىت، نەك ھەر خوشم دەوتىت بەلكە وىلىش بوومە بەدايدا، بەلام نەك لەم شىوہيەيدا، نا، برىا راستى ئەمە نەبىت، بىستومە راستى تالە و ئەوہى ئىستا دەپچىژم تالە، بەلى زۆر تالە بەلام گومان دەكەم راستى بىت، ھەموو راستىبەك تالە بەلام ھەموو تالىبەك راستى نىبە. بەلى: باوہرم اىە ئەمە راستى نىبە، نەخىر نە راستىبە و نە رەوا، بەلكە تەنھا پىكىكە لە ژەھرەژانى ژيان.

ژيان! ناخو دەبىت بەھەموو ساتەكان بوترى سات و بەھەموو شوپنەكان بوترى شوپن؟ دەكرى بەھەموو زىنووتىبەك بوترى ژيان؟ ژيان جووراوچۆرە، رەنگەكانى ژيان رامان دروست دەكەن. منىش لە نىوانى رامان و رانەمان دام، لە نىوانى بىركردەنەوہ و بى خەياليدا، ھەست و نەستدا، نىوانەكانىش ھەمىشە سەختن، ھەمىشە ھەستى ھەلواسراوويت تىا دەچىن. نازانم ئەمەى روو دەدا ئىستاىە يان نا؟ ئەوہى رووداوەكەى بەسەردى منم يان نا؟

ئەم دىوارانە بو وا دەجولئىنەوہ؟ بومەلەرزە روويداوە، يان توفانىك ھاتوہ دنيا بروخىنى؟ بنمىچەكە دىتە خوارەوہ و زەمىنەى ژوورەكە بەرز دەبىتەوہ، دىوارەكان دەسورپىنەوہ، ئەم شەپۆلە تارىكىبە چىبە دىت و ھەموو شتىكەم لەبەرچا و دەشارىتەوہ و دواى ماوہبەك دووبارە دىنەوہ بەرچاوم.

كوان؟ ئىسكەكانى جەستەم چىيان لى ھات؟ بو وا وەك بەرۆ شل و خا و بوومەتەوہ و ناتوانم ھەستم، بو وا وەك موگناتىس بەم ھەردەوہ نووساوم؟

ئەم شلە گەرمەى كە بەدەموجاومدا دیتە خوارەو سەرچاوەكەى لە كوێو
هەلەدەقوێنى؟ خوێنە؟

تا ئەو كاتە لە نێوان ئاگایی و بێ ئاگاییدا بوو، هەستی دەکرد و
نەدەکرد، گاڤێك بەتەواوى لە جیهانى هۆش دا، دووبارە هاتەو نێو
دنیای هۆش. بوومەلەرزەكە وەستا، دیوارەكان وەكو جارێك لە جیبى
خۆیان سەقامگیر بوو، تیشكە پەشەكەش ون بوو، بەلام شلە
گەرمەكە هێشتاش لە لووتیەو فوارەى دەکرد، پەنجەكانى هەردوو دەستی و
سەرىنە چلكنەكەى و خاویبە چكۆلەكەى خەلتانى خوێن بوون.

تاوى داىە خۆى و هەستایە سەر پێ، جگە لە خۆى كەس لە ژووورەكەدا
نەبوو، پۆشنایبەكى كز دەرگاكەى پێشان دا، بەدوو هەنگاو گەیشته
دەرگا، دوو جار كیلوونى دەرگاكەى داگرت و پالى نا، نەكرایەو،
لەودیبەو دەرگاكەیان لەسەر داخستبوو، دەمێك بوو داىان خستبوو.

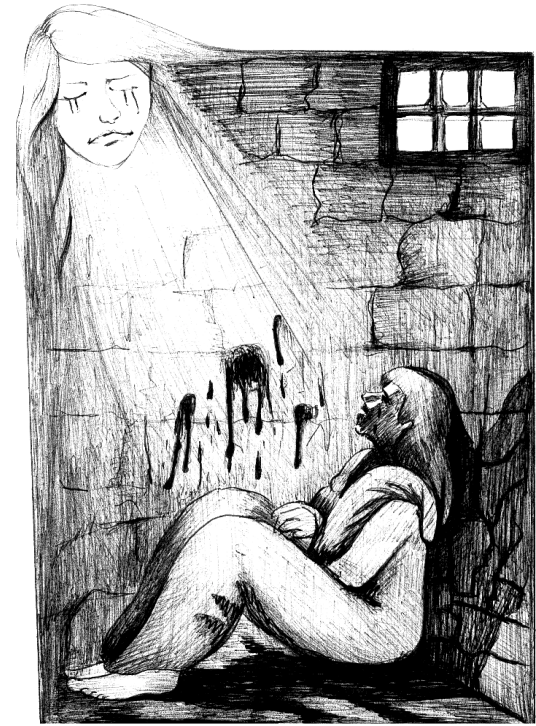
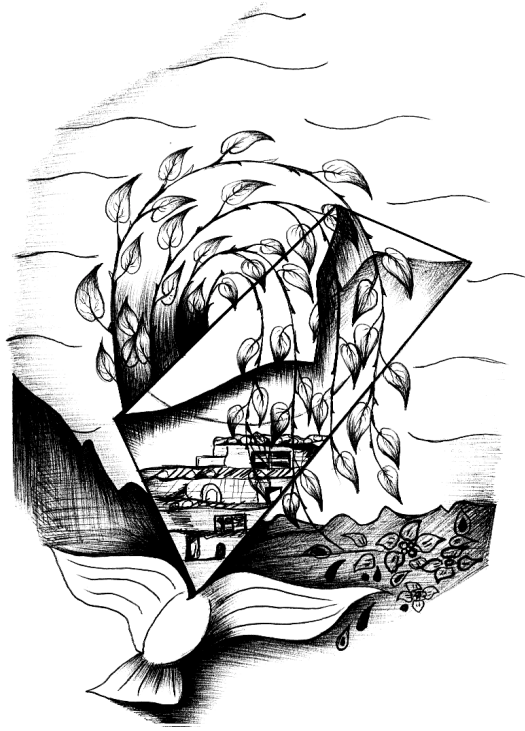
خوێنەكەى لووتى هەر دەهات و دەهات، لامل و جلهكانى تەواو تەر
بوو، بەتوندى بەهەردوو مستى لە دەرگاكەى دا، بەلام كەس نەبوو لێى
بكاتەو، یان كەس هەبوو بەلام لێى نەدەكردەو، جارێك و دووان و
سێیان و زۆر جارى تریش لە دەرگاكەى دا، لە ئاكامدا لەو دیوى دەرگاكەو
گوێبى لە نەپەیهك بوو، سەرەتا ترسا، وایزانی لە جەنگەلێك داىە و لە
ناكاو پلنگى یان دڕندەیهكى تری لێ دەپەریو، لەگەڵ نەپەیهكەى بیست
دوو هەنگاو كشایەو و پەنگى هەلبزرکا، دواى ساتێك بیری كەوتەو كە
ئەو دەنگە دەنگى مرۆڤە نەك ئازەل، بەلێ دەنگێكى كەرخى پیاوانە بوو،
دەتگوت پیاویكە پیشەى تۆرەبوونە و لە ئەزەلەو بۆى براوەتەو تۆرە بێت
و بنەپێنى، دەنگى پاسەوانە ئێشكگرەكەى ئەو شەو بوو:

- چیتە؟ بۆ وا لەو دەرگایە دەدەى؟

- خوێنى لووتم بەر بوو و ناوەستیتەو، تكایە بمبەن بۆ لای دکتۆرى،
دەمێكە بەر بوو و ناوەستیتەو.

هیچ وەلامێكى نەداىەو، ماوەیهك بێ دەنگى ترس و گومانى مردنى
خستە دلێو، دووبارە لە دەرگای دا، ئەمجارەیان گوێبى لە گەرمەیهك بوو،
بەلام نەترسا و واى نەزانی كە گەرمەى هەورە، دەیزانى ئەو دەنگى
ئەفسەرە ئێشكگرەكەى، دەرگاكەیان كردهو، لە جیاتى پزیشك و دەوا و
دەرمان هەندى سەهۆلیان هینا و لەسەر تەوتلیان دانا، خوێنەكە
وەستایەو، بەلام لەشى تەواو داھێزرا، كە ئەوان پزیشتن و دەرگاكەیان
لەسەر داخست ئەم لە نێوانى خەو و بیداریدا، لە نێوان و ئاگایی و بێ
ئاگاییدا، نەیدەزانی خەون دەبینى یان راستى؟ نەیدەزانی ئەو بەسەرى
دى پرووداویكە ئیستا پروودەدا، یان پزیشتر پرووى داو و بەسەر ئەو كچەدا
هاتوو كە لە كلیشەى ئەمدابوو، یان پرووداویكە و هەموو دۆنێك
دووبارە دەبیتەو، نەیدەزانی ئەویش ناوى كورده بوو یان شتیكى تر،
ئەویش لە هەمان زیندان و ئازارخانە بوو یان لە هی تر، دلنیا نەبوو.

۱۹۹۵/۳/۳ فالشزیننگ

ئای چەندەم خۆش دەویی

تەنھا گویم لە ناوت ببوو، باسیان کردبووی، باسی شیبووەت نا، باسی ئەو شەش حەوت سالی ئەو کە لە دووریانەو بوو، دیار بوو بیری دەکەن، هەر بۆیەش ئەو ئەندەیان باس دەکردی، باسەکانیان منیشی تامەزرۆی بینینت کردبوو، هەر لە خۆمەو پێش ئەوێ بشت ناسم بیرم دەکردی، خۆشم دەویستی، خۆشەویستی لای من جۆریکی تر بوو، تەنھا مانای ئەوینی نەدەبەخشی، لەو جۆرەش نەبوو کە سۆزی خوشک و برای پێکەوێ گری دەدا، وەکو ئەوێ کە گولالە تۆی خۆش دەویست، ئەو جۆرەشیان نا کە داکیک مندالەکی خۆی نوقمی سۆز دەکات، ئەو جۆرەشیان نا کە دوو هاوێ هەستی پێ دەکەن، کۆی هەموو ئەوانە لای من دەبوو خۆشەویستیێکی سەوز، سەوزێکی خۆرسک، بۆیە دەلێم سەوز چونکە هەردەم لە پێکان و گەورەبووندا بوو، دەمتوانی بەقەد ئەو گەورەییە خۆشتم بوو، هەر بەقەد ئەو گەورەییەش کەسانێکی تۆ ئاساییم خۆش دەویست. هەر بەو خۆشەویستیێش بیرم دەکردی، پێش ئەوێ هیشتا دیداریکیش لە نێوانماندا روویدا پێ و نیگامانی پێکەوێ گرتدا پێ، هەستم دەکرد پەییوئەندیێکم لەگەڵتا هەیه، پەییوئەندیێکی خۆرسک، پەییوئەندیێکی پێ لە پەییوئەندیێ مرۆفانە، بۆ نا، مەرج نییە تەنھا بینین و دیدار پەییوئەندیێ دروست بکەن، زۆر کەسانی کە بەم رۆژگارە لە دەورووبەرم دان و دەمدوێن و دەیان دوێنم و هیچ پەییوئەندیێ کیشم لەگەڵیاندا نییە، پەییوئەندیێ بینین دروستی ناکات، هەندێ جار تەنھا بیستان دروستی دەکات، منیش پەییوئەندیێم لەگەڵ تۆدا تەنھا بەبیستان دروست بوو.

هیشتا هەر ئازارم ما بوو، سێ مانگ بەسەر لە شاخ بەربوونەووەکەم تێ پەربوو، هیشتا شەش هەر دەشەلیم و هەنگاوێکانم لار و خواربوون، لەو

رۆژگارە سەیر و سەمەرە و پێ لە کیشەیدەدا کە مرۆفی وەکو ئیمە پێویستی بەهەزار پێ هەبوو بۆ راکردن و خۆ لە مەرگ دەربازکردن، کە پێویستی بەهەزار پێ هەبوو بۆ سەرخۆ هەلگرتن، من پێیەکم شکا، وەکو هەمووان لەگەڵ لیشاوی ئاپۆرە خەلکدا ئەو شوێن و کاتەم بەجێ هیشتا، بەجێم هیشتا و تەواو.

ئەو ئەو سەوا بوو، ئەو سەوا کی پێ لە کارەسات، ئیستاش ئیستایەکی دوور لە کارەساتی شەر و نزیکی لە کارەساتی دەروونییە، کە بەهۆی ئەم غوریەتەو بەچرکەش وازم لێ ناھێنێ، ئەم پێش سەعات یانزە یە یانی وەک هەر رۆژێکی تر چاوەرێی ئەو بووم پۆستچیێ کە لە کونی پۆستی دەرگا کەو نامە یەکی یان چەند نامە یەکم بۆ بخاتە ژوورەو، ئارەزووی زۆری ئەو دەکرد نامە کە لە کەسیکی ئازیزەو بیت و لەگەڵ سۆزی پاراویشیدا بۆنی خاک بپێرێنیتە سەر غەریبیم و بۆ چەند ساتیک لە هۆشی نامۆییم بچم و بگەرێمەو نێو یادگارییە تال و شیرینەکانی ئەویم. هەر وەکو سەگەکی بافلۆف راکاتووم هەموو یانزە یە یانییە کە لە کونی دەرگا کەو چاوەرێی نامە بۆم، ئەو رۆژانە ی کە پۆستچیێ کە نەیت و شتیکی لەو کونی دەرگا یەو بەر نەبیتەو و دەزانم ئەو رۆژە رۆژ نییە، ئەم بەیانییە یان نامەکی تۆ نیشانە یەکی سەر سویمان و تەزوویەکی خۆشی تیکەل بەیەکتەر کرد.

هەرگیز، هەرگیز چاوەرێی ئەو نەبووم نامە ی تۆم لە ولاتیکی ئەوروپاوە پێ بگات، لەسەر زەرفی نامە کە ناو نیشانیکی ئەلمانی و ناو کە ی تۆش لە سەر وویەو دیمەنی پێشمەرگایەتی هینا یەو پێش چاوم، هیشتا زەرفە کەم هەلنەبچرێبوو، پرسبارم لە خۆم کرد، ئەویش گەیشتووە ئەو روپا؟ نەمدەزانی پێم خۆش بیت یان نا، حەزم دەکرد کەسیکی وەک تۆ لە نزیکەو بیت، بەلام حەزیشم نەدەکرد کەسی وەک تۆش ئەم زوخاوە بنۆشی.

نامە کەم کردووە و تەنھا ئەو دەم بۆ دەرکەوت کە لەوێ کە نەتدەتوانی لێی

بی، تاخر ئەوی زۆر دووره لەو دۆزەخەیی ئیمە، کە خۆشمان دەوی و بییری دەکەین. هەر خێرا ئەو ژمارە تەلەفۆنەم لێدا کە لە نامەکەدا بۆت نوسیبووم، هەناسە تەنگییەکەت، بێزارییەت، بییری ولات کردن، هەموو ئەمانە لە چەند مانگێکدا کێتێکی ترسناکی لەبەردەمتا دروست کردبوو، دەمزانی تۆ لەو جۆرە کەسە نیت کە بەرگەیی نامۆییەکی هێندە سامناک و دووریەکی هێندە کوشندە بگری. دەمزانی دەگەرێتێتەو. نامەیی دوووەمت ئەو شێوەییە بوو کە چاوەرپێم دەکرد، بۆنی هەموو نێرگزه چاو زەردەکانی گەرمیانی لێ دەهات، لەو شوێنەو نوسیبووت کە دەتوانی پر بەئەوین خۆشەوێستی تێدا بکەیی، وشەکانت هەرچەندە لەسەر زەمینیکی پر لە گرانیی و شەرەووە هاتبوون بزه و گەرمی خۆیان نەدۆراننبوو، جۆش و خرۆشێکی بەهارانەیان لە خۆیان ئالاندبوو، بەکەم دیداری خۆمانی بێر خستەو، کاتێ دایکم لەسەر کانێبە کە هاتەو و پێی وتم:

- ئەمشەو بچین چاوەرپوونییان لێ بکەین، کورە پێشمەرگەکیان هاتووەتەو.

- بەراستی؟! بەراستی حەزەدەکم ببینم!

دارەکەم هەلگرت تا بەیارمەتی ئەو بەشەلە شەل بەگەمە دیدارت، دایکیشم چراکەیی هەلگرت، دەروازەیی رەشمالەکەمان توند بەست و بەرەو رۆژئاوای ئۆردوگا کە بەرێکەوتین، رووناکی چراکەیی دایکیشم کە پرتە پرتی دەکرد سیبەری جەستەمانی دەلەنگاندەو، دەنگی بۆقەکان لە زەلکاوەکانی ئەو ناووە بەرز ببوونەو و وەکو ئۆپیرا بێژ ئاوازیکی بلندیان پێشکەش بەجەماوەری ماندووی ئەو کەرته شانۆییەیی زەمین دەکرد. بەناو ریزە رەشمالەکاندا تێپەرین، رووناکی کزی چراکان سیمای پر لە نازاری خەلکانی ژێر دەوارەکانی پیشان دەداین، رێک وەکو ئەو بازە رووناکیانەیی کە ئاراستەیی تەختەیی شانۆیەک دەکرێن و دیمەنیکی تراژیدی لەو گۆشەییەدا نومایش دەکەن. سیمای ژنیکی ماندوو کە لە رۆژیکی درێژی پر لە دەردەسەری، ئاوھێنان لە تەنکەرەکان و قوتووی خواردن

پەیداکردن و دەرمان بۆ مندالەکەیی و حەبی بەرگری مندال بۆ خۆیی و، ئاوگەرم کردن بۆ مێردەکەیی و، نان کردن و، چێشت لێنان و، زۆر کاری تر، جگە لەو نازارە دەروونییە پەنگخواردووی کە ناشوێرێ بۆ کەسی باس بکات کاتێ لە لایەن پاسدارێکەو سۆکایەتی پێ کراو تا قوتووە گۆشتیکی دراوہتی چاوی لێ داگرتوو و دەستی بۆ بردوو و ئالۆشی چەپینراوی خۆی پێ دامرکاندوو.

سیمای پیاویکی بێزار کە بەدێژایی رۆژ لەبەر بیکاری بەناو ئەو ئۆردوگایەدا سوپاوەتەو و جاروباریش لەگەڵ ئەم و ئەودا دانیشتوو و خۆی بەدامە و سێ رێسکان و تەزییح بادانەو خەریک کردوو تا ئەو کاتەیی کە برسیتی تاوی بۆ هیناوە و بەرەو رەشمالەکەیی خۆیان ملی ناو.

سیمای فریشتانەیی مندالە وردەکان کە چلکن و تۆزای لەبەر یاری و راوراوکی و بەردەفرکان ماندوو بوون و لەناو ئەو رەشمالە گەرمانەدا لال و پال کەوتبوون.

هەنگاوی وردمان دەنا و ئەو دیمەنە دلەهەژینانەش هەنگاوی قورستر دەکردین، هەردوو سێبەرەکەشمان کورت و پان بە بەردەمانەو دەرویشتن و پێشبرکێیان لەگەڵ دەکردین، قاچی چەپم نازاری دەدام، هەر ئەو ئیوارەیی شکا کە رەو کە دەستی پێکرد، سەرەتایەکی ترسناک بوو، ترسناکترین سەرەتا، رۆژگارێک بوو مەگەر لە ئەفسانەدا هی وا هەبێ، من لەو رۆژەدا قاچم شکا و نە دکتۆرێ هەبوو، نە قاچ گروەییەک، هەموو لەگەڵ لێشاوی رەو کەدا بوون و کەس بەکەس نەبوو. کێ بەکێ بێ؟ لەو ماراسۆنەدا کێ بەکێ بێ؟ دەتگوت پێشبرکێیەکی مێژووییە و هەموان دەیانەوی تاجی زێرنی ژیان ببەنەو. منیش بەو قاچە شکاوەو دووی ئەوان کەوتبووم و هەر چۆنێ بوو گەیشتم، قاچیشم بەو شێوەیی گێرسایەو و هەنگاوەکانی لار و خوار کرد.

چەند هەنگاویکمان ماوو بگەینە رەشمالەکەتان، هێشتا نەمدیبووی

به لّام شیوه تم به خه یالدا هاتبوو، زۆر جار که باسی که سیکیان بۆ کردبام وینه یه کی خه یالی ئه وم لا دروست ده بوو، کهم جار وینه که ی خه یالّم و وینه راستیه کان هاوشیوه ده بوون.

به لّام ئه مجاره بیان وینه فەنتازیه که ی تۆ زۆر له شیوه و ئه دگاری راستیت ده چوو.

چراکه تان و چراکه مان له نیوانماندا یه کیتی دوو رووناکی کزبوون و هیزیک زۆرتریان دابوو تیشکه کان و ده مانتوانی چاکتر له گه لّ باسه کاندایه کتر ببینن. من وا راهاتبووم که ده دویم پروانه چاوی به رامبه ره کهم کوپ بوایه یان کچ، پیچه وانه ی زۆر کچانی تر، به و تیروانینه قولّه ده مانتوانی قولتر له ده روون و که سایه تیه کان بگه م، ده مانتوانی له چاواندا نه یینیه کانی ده روون بخوینمه وه.

باس و گفتوگۆی زۆرمان کرد، من ده میتک بوو بۆ هاو پڕیه کی وه کو تۆ ده گه پام تیم بگات و تیی بگه م، له وه تی له و ئۆردو گایه بووم ده روونم پر بپسو له هه ژان و نازاری په نگ خواردوو و کهس له و زمانه نه یینیه م نه ده گه یشت، چه ند نامۆ بووم؟

له و که رته شوینه پر له خه لّ که دا که زرمه ی ده هات له ژن و پیاو و مندال، من ته نها بووم، له و زه مه نه شه ردا خه ریک بوو ته نه یایی بکوژی، بۆهش پیش ئه وه ی بتبینم خۆشم ده ویستی و پیش ئه وه ی خۆشم بوئ بیرم ده کردی، ده مزانی ده ببینه هاوړی.

په نگ بوو ئه گه ره له وه ته نه اترا بام، له وه زیاتر نامۆ بام بزم، ده تگوت ها تووی قه ره بووی ئه و زه مه نه به فیرۆ چوو م بکه یته وه، بۆیه هینده ده مدوینی تا نامۆ بپیم برژیته نیو باسه کانه وه و په ها بم، ئه و شه وه وه کو بمانه وی هه موو کیشه کانی دنیا تا وتوو که یین، زمانمان به ناو هه موو باسه کاندایه تراتیینی ده کرد، هینده مان قسه کرد زمانمان تیش بوو، بیرمان کرایه وه، چاومان که وتبووه بریسکانه وه، نه مده زانی بۆ هینده دلّم خۆشه،

ده مگوت ره نگبی هی ئه وه بی که وینه فەنتازیا ییه که ی تۆم به و سه لیه که وردبینه نه وه گرتبی.

کات به خیراییه کی تیش وه ریگه ی ده پری، که وتبینه ئه ودیوی که رتی شه وه وه. به من بوایه کاتی روشتنه وه هه ره نه بهت و چراکه مان هه ره ها وه لّی چراکه تان بی، من هیشتا نه مدیوی بیرم ده کردی، ئه ی نیستا که ببینی و دو اندمی و خۆشم ویستی و په یوه ندییه کم له گه لّتا دامه زراندا، ئیدی چۆن بیرت نه که م. هه موان وایان ده زانی ئیدی من و تۆ ده بین به ئه وینداری یه کتر، زۆ ئاسایی نه بوو دوو کهس، کچ و کوپ بن و هیندهش یه کتریان خۆش بوئ و ئه وینیش نه بن. نه یانزانی ئه و خۆشه ویستییه ی من تۆم پیتی خۆش ده وی ئه وین نییه، ئه وین ته نها به شیکه ی بچوو کیه تی.

دایکم چراکه ی هه لّگرت و به ره و خپوه ته که ی خۆمان گه راینه وه، دوای گشت ئه و گفتوگۆیا نهش من پیم و ابوو هیشتا فریا نه که و تووین قسه به ک بکه یین، چراکه کزتر ببه وه. به هه مان ریگادا هاتینه وه، ئه مجاره بیان سیبه ریکی باریکی درێژ که وته پشتی هه ریه که مانه وه و ده تگوت ده یه وی به ره و دواهه رمان کیشیته وه، ئیمهش به ره و ماله وه، ببوره به ره و خپوه ته که ی خۆمان خۆمان به کیش ده کرد، هه مان ریگا به لّام ئه مجاره بیان هه ستم ده کرد دوو ورتره، ده روازه ی ره شماله کان به گوریس داخرا بوون، ده تگوت جگه له تاریکی هیچی تریان تیا نییه، ده تگوت بۆ یه کجاری کوتایی به نومایشی تراژیدیاکان ها تووه و رووناکییه باز نه ییه که ته نها ئاراسته ی هه نگاوه کوچه ریبه کانی ئه و دوو ئافره ته ریپواره یه که خۆیان به کیش ده که ن و سیبه ره که بیان رایانده کیشیت.

به گه یشتنمان به خپوه ته بچکۆلانه که مان باز نه رووناکییه کهش به ده سته چرچ و لۆچه کانی دایکم کوژایه وه و کوتایی به سیناریۆ که هینا، به لّام هۆشم داگیرسا و که وتبوومه ده شتیکی به رینی بیرکردنه وه له هه موو با به ته کانی که باسمان کرد.

ئىستاش ھەر كە دلتەنگى و بىزارى لىم نامۆيىيە شالام بۆ دىنى ھەست دەكەم دەبى تۆ بىت و دلتىام كەيتەو، زەنگى تە لەفونەكە رام دەچلە كىتى، ھاوسەرەكەم وەلام دەداتەو و بەخوشحالىيەو دەداتە دەستەم و دەلى: لە ولاتەوئەيە.

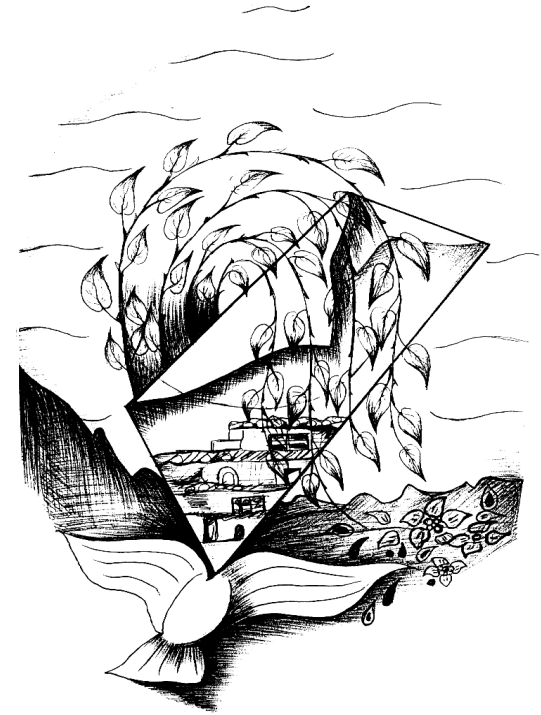
دلتىايى ھونەرپەكە كەس بەئاسانى ناتوانى ئەو ھونەرەي ھەبى و پىشكەشى كەسانى ترى بكا، كەچى تۆ ھەر جارەي نادلتىا بىم وەك فرىشتەيەك لە دوورى دوورى دەورەو دەنگت دەنپىرى تا ھەستى كوشندەي غەربىم بگۆرپتەو بەدلتىايىەك، نازانم بۆ ئەم دلتىايىانەي تاراوگە ھىندە تەمەنيان كورته و ھەر زو ئاوا دەبن و كىوتىكى دىرۇنگى لە جىگاياندا دەپروئى.

ھاوپى بەئەمەكەم، چەند شادمانم بەوئەي كە وئەنە فەنتازبەكەي من رپىك وەكو خوت بوو، ھىندەش شادمانم بەوئەي لەم زەمەنە ترسناكە پر لە ساختەيەدا تۆ پەيامىكى مرۇقنەت ھەلگرتو و دەتەوئ و ئىرانىيەكان ئاودان كەيتەو، كە كۆمەكى ئەو مرۇقنە دەكەي كە لە شارستانىەت و دەرنران، كە لە خالى سفرى ژياندا دەژىن.

يەكەم جار كە بىسكانەوئەيەكى پىغەمبەرانەم لە چاوەكانتەو دى، زانىم تۆ دەبىتە يەككىك لە كەسە نىكەكانم، لە كەسايەتتە زۆر ئازبەكانى چىرۇكەكانم، دەمزانى پىويستە خوش بوىستى، دەمەوئ لە تەنھا وشەيەكدا جىگەي ئەو خوشەويستىە بكەمەو، من ناوى دەنىم پەيوئەدى، چ پەيوئەدىيەك؟ ئەوئەيان وەك و تم خوشەويستى لاي من جۆرپكى ترە، تەنھا ماناي ئەوئەيان نەبەخشى، لەو جۆرەش نىيە كە سۆزى خوشك و برا پىكەو گرى دەدا، وەكو ئەوئەي كە گولالە تۆزى خوش دەوئ، ئەو جۆرەشيان نا كە دايكىك مندالەكەي خۆي نوقمى سۆز دەكات، ئەو جۆرەشيان نا كە دوو ھاوپى ھەستى پى دەكەن، كۆي ھەموو ئەوانە لاي من دەبىتە خوشەويستىەكى سەوز، سەوزىكى خۆرسك، بۆيە دەلىم سەوز چونكە ھەردەم لە رسكان و گەورەبوئەيە، دەتوانم بەقەد ئەو گەورەيىە خوشتم

بوئ، ھەر بەقەد ئەو گەورەيىەش كەسانىكى تۆ ئاسايىم خوش دەوئ. ھەر بەو خوشەويستىەش بىرت دەكەم، ھەر وەكو ئەوسا كە ھىشتا دىدارپكىش لە نىوانماندا پرووى نەدابوو كە نىگامان پىكەو گرى بەدا، ھەستەم دەكرد پەيوئەدىيەكەم لەگەلتا ھەيە، پەيوئەدىيەكى خۆرسك، پەيوئەدىيەكى پر لە پەيوئەدى مرۇقنە، بۆنا، مەرج نىيە تەنھا بىنن و دىدار پەيوئەدى دروست بكەن، زۆر كەسانى كە بەم رۆژگارە لە دەورەبەردان و دەم دوپىن و دەيان دوپىن و ھىچ پەيوئەدىيەكىشم لەگەلتاندا نىيە، پەيوئەدى بىنن دروستى ناكات، ھەندى جار تەنھا بىستىن دروستى دەكات، منىش پەيوئەدىم لەگەل تۆدا تەنھا بەبىستىن دروست بوو، ئاي چەندم خوش دەوئى؟!

يولى ۱۹۹۵ فالتىزىنگ

کچیکى وەنەوشەيى

هۆلەكە تارىك و نوتەك بوو، هەر دەتگوت پارچە پەشايىيەكە و لە سامناكترين زستانەو بەربووەتەو. دەتگوت قەترانە و لە شەو هەلکەيشراو. نەترانى كەى و چۆن هاتىيە ئەو هۆلە، بەلام دەترانى چاوەرپى شتیکى يان چاوەرپى كەسێكى، بېت و لەم تارىكەيەت پزگار كات. هېچ نەبى بېت و قسەيەكت لەگەل بكا تا ئەم هەستى كوشندەى ترسەت لایەرى و بتكاتە هاو دەمى بەسەر هاتىكى نامۆ، گویت لە هېچ هەناسەيەكەيش نەبوو، هەندى جار گومانەت دەكرد ئەو هۆلە هېچ كەسێكى تری تىا بى جگە لە تو، بشى و ابى، گومان خەريكە زراوت بتوقىن، هەستەت بەهەناسەدانى كەس نەدەكرد، بەلام گویت لە ترپەي هەزاران دل بوو، ساتى هەناسەت لە خۆت دەبەرى و ترپەي دللى خۆت دەوستانەت تا باشتر گوى بگري لە ترپەكانى تر، تا دلنبايى ئەو دەنگانە ترپەي دلن و مۆسقىيەكى دەنگ بەرز نين.

دوودل بووى، مۆسقىيەكە لە ترپەي هەزاران دل دەچوو، ترپەكان لە سەدای مۆسقىا دەچوون، تەنانەت جاروبار وەك سەدای تەپلى هيندىيە سوورەكان دەهاتە بەر گویت. ترس دەبوو دلنبايەكى گومانابى، بشى لە جەنگەل نەبم و خىلى هيندىيە سوورەكان ئابلۆقەيان نەدابم؟ شىوہيانەت دەهاتە بەرچا، دەموچاوى سوور، دوو هپلى سېي بەسەر گونادا كيشراو، پەرىك بەسەر سەربانەو، رووت و قووت، رمىكى درىش بە دەستیانەوہيە و لە جەنگەلستانىكى نوتەكدا لە پشت دارەكانەوہ وەستاون چاوەرپى بجولبى و تىربارانت كەن. چونكە لە خىلى ئەوان نيت و هاتوویتەتە سنوورى ژینگەي ئەوان. دەترسن نوینەرى داگىرکەرى بېت و هاتبى نەخشەي هيرشى بکيشى. رمەكانيان ئامادەن كە لە يەك كاتدا بەرەو سنگت و

پشتت و هەموو جەستەت بەاوتىزىن، پاشان بتبەن بۆ لای سەرەك خىل و لەبەر چاوى ئەودا بەئاگر بتسووتىن. خۆت دەزانى گەر پىت بزانتن لەم جەنگەلەدای ئەو چارەنووستە، ئەوانە لە دىر زەمانەوہ ئىرەيان كرددۆتە زىد و ئەو دارانە مېژوويانن. ئەوان بەوہ نىيە كە نازانتن لە شىوہى ئىمەومانان بدوين، ئەوان زمانى تايبەتيا نەيە. بەسەرچ يەكتى دەدوين، بەهيمما كارەكانيان جى بەجى دەكەن. هەرکە يەكەك لە ئىمە دەبين گومانان لى دەكەن و وا دەزانن ئەوہى لە شىوہى ئىمە بېت و دەم و چاوىكى وەك ئەوہى ئىمەي هەبى جگە لە داگىرکردن هېچ شتیکى تر نازانتى. لە هېچ ئازەلئىكى تر ناترسن هيندەي ترسيان لە مرۆقە، چونكە زۆر جار لە كاتى تەپل ليدان و بەدەورى ئاگردا سەما كرنيان و لەو ئاھەنگە شادانەياندا لەناكاو يەكەكى وەكو منيان ديووہ هاتووہتە نىو سنوورىانەوہ و نەخشەي تىكدانى ئەو زىدە ئازىزەيانى كيشاوە، شارستانىتيەكى وەهيميان پى بنىات ناوہ، دارەكان كە مېژووئى ئەوانن برىبانەتەوہ و كورسى و بيشكە و قوناعە تەفەنگ و تابووتيان پى دروست كرددوہ. دەترساي ئىستا هەرچى كورسى ئەو هۆلەيە لەسەر تویدا بشكىن و لەت و پەتت كەن. تەپلەكانيان جار جار بەرز و جار جار نزم دەبووہو، بەلام تارىكەيەكە هەمان تارىكى بوو، نە روون دەبووہو و نە تارىكتر. لەوہ تارىكتر هەر بوونى نەبوو، هەر دەتگوت قەترانە و لە شەوى زستان هەلکەيشراو. هەر دەتگوت ئالايەكى رەشە و لە سامناكترين ولاتى ترسەوہ بەربووەتەوہ. گویت لە هەموو ترپەي دلەكان بوو، هى خۆت نەبى رېك وەكو تەپل، رېك وەك ئەو ئاھەنگە قەرەبالغەي كە لە ناكاو دەبىتە شىوہن.

دەستەكانت تووند لە كووشى خۆت قايم كرددوو، تا زباتر دەترساي زباتر و توندتر بەلاقەكانتەوہت دەنووساندن، توندتر لەسەر كورسىيەكە دادەنيشتى و دەترساي لە ناكاو بەربىتەوہ. هەستت دەكرد كورسىيەكە دوو پىي بارىكى هەيە و بەقەد ئاسمانى بەرزى كرويتەتەوہ. وەك بترسى لەو بەرزايىيەوہ سەيرى خواروہ بەكەي ملت رەپ بەرەو پيشەوہ وەستاند.

ده توبست تیر جنیو به خۆت بدهی که بهو شهوه بۆ هاتیتته ئەم شوپنه سامناکه، به لآم بیرت دهکه و تهوه تۆ نه هاتووی به لکو خۆت هه لیره بوویت، به لآم پیشتر بۆ هینده تاریک نه بوو؟ بۆ ههستت بهو هه موو ترس و خه تهره نه ده کرد؟ وا دیاره پیشتر کویر بوویت و تاریکیت نه بینی بوو، ته نه ئیستا که چاوت کراوه ته وه ههست به سامناکی ئەو وه حشه ته ده که ی، به لآم تۆ هیچت نه دی جگه له تاریکی، به لآی مهمله که تی هیندییه سووره کانت بینی و میژووی ئەو خیلته خوتنده وه، خودی تاریکیشت بینی، ئالایه کی ره شه و له قه تران و شهو هه لکیشراوه. کورسییه به رزه دوو لاقه له رزۆکه سامناکه کهت بینی، ههستت کرد ئەمه هۆلیکی گه وره یه، ئیجگار گه وره، پره له مرۆف و میرووله و سهگ و پشیله و مشک و فیل و کهر و شیر و که رویشک و هه لۆ و په پوو. پره، سیخناخه له زیندووی مردوو، مردووی زیندوو، به لآم خۆر کوژاوه ته وه و چا و چاوی تیا نابینی.

ههستت کرد دهنگی ته پله که ورده ورده دوور دهکه ویتته وه و کورسییه که ی ژیرت هیدی هیدی داده به زۆ و داده به زۆ تا لاقه کانی به ئیجگاری ون ده بی و له سه زهوی داده نیشی. رووناکییه کی کزکی و نه وشه یی له شیوه ی ئەستیره یه که ده بیته هاو ده مت، ترسه کهت دهنیشیتته وه، وهک ئەوه ی ئەو رووناکییه و نه وشه یییه په یامی ناشتی بی و له نیوانی مرۆف و جهنگه ل نشینه کان مۆر کرابی. وهک ئەوه ی ئەو ئەستیره و نه وشه یییه تروسکه ی نازادی بی و له ئالا له قه تران و شهو هه لکیشراوه که ی زهوی درابیت. ئاوت دایه وه، هۆله که سیخناخ بوو له زیندووه ری مردوو، مردووه ری زیندوو، هه مووشیان تیشکیکی و نه وشه یی کز ترسه که یانی ده خوتنده وه. خیرا رووت له ئەستیره و نه وشه یییه که کرده وه و لهو کلا و رۆژنه یه ورد بوو بته وه، ئەمه شانۆیه یان گۆرستان؟ یهک، دوو، سێ، چوار... ئەم هه موو گلکۆیانه چین؟ بشی ئیره گۆرستان نه بی و تۆش نه مردبی، خیرا دهستت له کورسییه که ی ژیرت دا تا دلنایبی ئەوه ی که له سه ریا دانیشتووی کورسییه و گۆر نییه!

خۆ ئەوه چاله! چالکی قوول قوول، دهستت به لیواری چاله که داهیتنا، من که ی مردم؟ له کو؟ به چی؟ له بیرم نایهت! که واته نه مردووم، نا، ئیره گۆرستان نییه و شانۆیه، ئیره یه کهم جاره شانۆی تیا نومایش ده کری، جارن ئیره قه سا بخانه بوو، به رخ و مه ر و گا و گو تلیکیان تیا سه ر ده بری، قسه ی خۆشمان بی هه ندی جار گورگ و سهگ و پتوبی و ئەسپیشیان سه ر ده بری. زه مانیکی دوور درێژ قه سا بخانه بوو، دوا جار هاتن و ئەم بۆیه ره شه یان کرد و کردیان به شانۆ، ناویان نا شانۆی میللی، ده لێن ئەو شانۆمانه ی لیره نومایش ده کرین هه موویان واقیعین و ئەکته ره کانیش خودی ئەو که سانه ن که له واقیعدا نومایشیان کردووه، هه زم ده کرد جارێک ده م و چاوی راسته قینه ی ئەکته ر ببینم، هه ر بۆیه شه بیباکانه ریگه ی ئیره م گرت به ر و هاتمه ناو ئەم هۆله ترسناکه وه.

رووناکییه و نه وشه یییه که که و ته سه ر گلکۆیه کی باریک، لاکیشه یی، گلکۆکه قرچه قرچیک تی که وت، وهک قرچه قرچی دارێکی ئەستور که لقیکی گه وره ی لی بشکی و ورده ورده بیته خواره وه. شه قی برد، وهک هیلکه یه ک له کاتی تروکانیدا. رووخا، وهک شارێک بوومه له رزه رووخاندبیتی و شوتنه وارێکی ترسناکی تیا به جی هیشتی. له ناو خۆل و به رده کانه وه ههستت به جو له یه ک کرد، چاوه کانت سه د هینده ی تر زه ق بوونه وه و چاوت بریه جو له هیوا شه که. هیدی هیدی بلند بووه وه، کراسیکی و نه وشه یی ناو دامانی له به ردا بوو، رهنگی ئەویش سپی بووی و تیشکه که رهنگی گۆر بی. ده م و چاوی و نه وشه یی بوو، قرچیک درێژ درێژی و نه وشه یی، چاوی و نه وشه یی، یه کهم جار بوو کچیک و نه وشه یی ببینی. چاوه و نه وشه یییه کانی تی بریت و نه یده تروکاند، سامت لی دهنیشت و خۆت گرمۆله کرد، به په نجه و نه وشه یییه کانی هیمای بۆ کردی، ورده ورده هاته وه پیشه وه، ویستت هه لسی و تا هیزت تیا به راکه ی، وات زانی ئەوه هیمای تا وانبار کردنته، ئەو هه ر ده هاته پیشه وه، تا گه یشته

به‌رده‌مت پرسی:

- تو من ده‌ناسیت؟

چاوت به‌سهرتا پایدان خشانده‌تویست بیناسیته‌وه یان نه‌یناسیته‌وه،
ته‌نھا وه‌لامی بده‌یته‌وه و بروات، لیت دوورکه‌ویته‌وه، کچی وه‌نه‌وشه‌بییت
قته‌ت نه‌دیبوو، دیمه‌نه‌که بۆ تو سامه‌یته‌ر بووه‌هه‌زار نه‌فره‌تت له‌خۆت کرد،
بۆ هاتم بۆ ئیتره، چیم دابوو له‌دیتنی رووی راسته‌قینه‌ی ته‌کته‌ر، به‌من
چی؟ ته‌وه‌پیری ژیا نیکی بی باکانه‌ده‌ژیم، نیوسه‌ده‌بوو به‌م شتیه‌یه‌ده‌ژیم
و هیچ کیشه‌یه‌کم نه‌بوو، به‌ناوبانگیش و دارا و خۆش گوزه‌رانیش بووم.
شهو کچیتک میوانی جه‌سته‌م بوون و له‌سه‌ر داوینیان داوته‌بووم. ته‌و
کچانه‌ی دۆستی من بوون هه‌موو سپی بوون وه‌ک شووشه، هه‌ر له‌و کاغه‌زه
بی گه‌ردانه‌ده‌چوون که پرم ده‌کرد له‌گه‌ردی وشه و به‌خه‌لکم ده‌فرۆشت،
بازارم گه‌رم و دلّم سارد بوو، هه‌زاران جار ده‌منووسی خۆشه‌ویستی و به‌ک
جاریشم خۆشه‌ویستی نه‌کرد، کیم خۆش ویستبا، ئافره‌ت؟ بی
خۆشه‌ویستیش ده‌متوانی ئاره‌زووی خۆمیان پی دامرکیتیم، ئیدی بۆ خۆشم
بوین؟ خوا؟ بی خواپه‌رستیش وه‌ک شاهه‌نشا ده‌ژیم، خۆم! ته‌نھا به‌بی خۆم
نه‌مده‌توانی بژیم، ته‌نھا له‌به‌رده‌م خۆما ده‌متوانی عاشق بم و رووت بمه‌وه،
ته‌نھا له‌ده‌ربای ته‌وینی خۆما ده‌متوانی بی ماندوو بوون مه‌له‌بکه‌م و
نه‌خنکیم.

نه‌تناسییه‌وه، سیمای نه‌کچ بوو نه‌کچ نه‌بوو، جه‌سته‌ی نه‌ماسی بوو نه
ماسی نه‌بوو، قژی نه‌شۆرهبی بوو، نه‌شۆرهبی نه‌بوو، هه‌رگیز له‌نیو
سه‌ده‌ی رابردووی ته‌مه‌نتدا شتیه‌یه‌کی وات نه‌دیبوو نه‌کچ بی و نه‌کچ
نه‌بی و، نه‌ماسی بی و نه‌ماسی نه‌بی و، نه‌شۆرهبی بی و نه‌شۆرهبی
نه‌بی. هه‌رگیز وینه‌یه‌کی وات نه‌دیبوو نه‌له‌شیعردا، نه‌له‌چیرۆکدا، نه‌له
ته‌فسانه‌شدا، هه‌موو جه‌سته‌ت بوو به‌چاویکی گومان و سه‌یرت ده‌کرد،
به‌پچر پچری وت:

- نا... نات ناسم، تو کیی؟

پشتی تی کردی و گه‌رایه‌وه، هه‌نگاوی هیمن، هیمن وه‌کو میرووله،
ته‌نانه‌ت له‌ساتیکدا وات زانی ناروات و وه‌کو شۆرهبی یه‌ک چه‌قیووه‌ته
به‌رده‌مت هیمن هیمن، ده‌تگوت دره‌ختیکه و شه‌مال ده‌ی له‌رینته‌وه،
به‌ره‌و شانۆکه هه‌نگاوی ده‌نا، ورد ورد، ده‌تگوت قاچه‌کانی قاچ نین و
ره‌گی به‌روون و به‌ناو جه‌سته‌ی زه‌ویدا شۆر بوونه‌ته‌وه. قژی شۆر بیووه‌وه
ده‌تگوت چله‌ئه‌رخه‌وانیکی ته‌ریکه. له‌به‌رده‌م گه‌لکۆکه‌راوه‌ستا و
سورایه‌وه تا رووی که‌وته به‌رامبه‌ر به‌رووی تو، چاوه‌کانی ته‌ریب بوون
به‌چاوه‌کانت، بزیه‌کی به‌مانا که‌وته سه‌ر لیوه‌کانی و وتی:

- ده‌ته‌وی مناسیت؟

له‌ساتیکدا گومانه‌که‌ت په‌وییه‌وه. دیاره‌حه‌ز ده‌کات بیناسم و وه‌کو
کچانی دی شه‌ویک له‌سه‌ر داوینی خۆی داوته‌م کا! بزیه‌کی بی مانا که‌وته
سه‌ر لیوه‌کانت، یادگاریه‌کی قه‌شه‌نگه، شه‌ویک له‌گه‌ل کچیتکی
وه‌نه‌وشه‌ییدا به‌سه‌ر ده‌بم ئاخۆ تام و چیتزی ئامیتزی ته‌میش وه‌ک ته‌وانی
دییه، به‌لام ته‌م له‌وان ناچن، نه‌کچه و نه‌کچ نییه، نه‌ماسییه و نه‌ماسی
نییه، ره‌نگه‌ته‌مه‌شا کچی زه‌وی بی، نا، نا، ره‌نگه‌خۆری بی، به‌لام خۆ
من له‌به‌هه‌شت نیم، من له‌شانۆی میلیم و هاتووم بۆ بینینی رووی
راسته‌قینه‌ی ته‌کته‌ر، ته‌ی باشه‌ناوی شانۆگه‌رییه‌که چی بوو؟ له‌بیرم
چووه‌ته‌وه، که هاتم نیوو سه‌عات له‌به‌رده‌رگا وه‌ستام و له‌وینه‌کان رامام و
ناونیشانه‌که‌م ده‌خوینده‌وه، به‌لام له‌بیرم چووه‌ته‌وه، ده‌مه‌وی بزائم ته‌م
ته‌کته‌ره‌جوانه‌کییه، تا منیش خۆمی پی بناسینم و بیکه‌م به‌دۆستی خۆم،
هیچ نه‌بی شه‌ویک له‌گه‌لیدا بنووم و بزائم تامی ته‌میش وه‌ک ته‌وانی تره؟
رووت هاوته‌ریبی رووی ته‌و بوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بی مانا به‌سه‌ر لیوه
ره‌ش هه‌لگه‌راوه‌کانتا پان بووه‌وه، ددانه‌زه‌رده‌دووکه‌ل خواردوو‌ه‌کانت
به‌ئاسته‌م ده‌رکه‌وتن. سه‌رت بۆ له‌قاند و گوت:

- به لئی، دهمه وئ بتناسم، تو کیتیت و خه لکی کوئی؟

شیوهی گورا، زهرده خه نه ماناداره کهی کوژایه وه، دانه و بیه وه و داوینی کراسه کهی به زر کرده وه، به رزی کرده وه و هیدی هیدی دایکه ند، پروت بووه وه، له سهره تادا سهرنجت بزوانه ته نها به دواي ئه و پارچه چیره ده گه را که له نیوان ههردوو رانیدا بوو، به لام هیچت نه دده دی، چاوت به زر کرده وه تا هیچ نه بی به بیینی قوویه می مه که قوته و نه وشه بیه کانی دامرکیته وه، تو له به رده م مه مکی کچانا و کو کیتیکی سه هؤل ده توایته وه، تا ئه وانت زیاتر گوشیا خوت زیاتر ده توایته وه. به لام قویه می مه مکی ئه م کچه له قویه می هیچ مه مکیکی تر ناچئ، ئه بی نهیئی ئه م فریشته و نه وشه بیه چی بی، له جیاتی چیژ دهمترسینی، له جیاتی دامرکاندنه وهی ئاره زوم کلپه ی گومانم تیا داده گیرسینی.

تیشکه که که وته سهر سکی، ناوقه دیکي باریک، به لام نه خشه یه کی ترسناکی سووری له سهر کیشرا بوو، ده تگوت جی زامی کونه و خوش نه بووته وه، ده تگوت ناسوری هه و کرده وه، تیشکه که نه خشه که ی ته و او پیشان دای، هینده پروون نه خشه که ت بینی وات ده زانی به و ده ستانه ی خوت کیشاوته، ئینجا تیشکه که که وته سهر دهم و چاوی و چاوه کانی وه ک ئاسمان کرابوونه وه و ده تگوت سه د حیکایه تت له ساتیکا بو باس ده کات، به ده نگیکی به رز که له ناو هؤل چؤل و به مرؤث و میرووله و به رخ و گورگ و زینده وه ری مردوو، مرده وه ری زیندوو سیخناخه دا ده نگی ده دایه وه، هاواری کرد، هاواریکی له شیوه ی بیده نگی که تو وات زانی ته نها و ته نها تو بیستت گوتی:

- من و نه وشه م.

- و نه وشه!؟

ده تو بست ئه و ناوه له بییر خوت به ریته وه، وه کو ئه و رهنگت هه رگیز نه دیبی و ئه و وشه یه ت هه رگیز نه بیست بی. دهمیک ساله مامه له له گه ل

رهنگدا ده که یه تی ئه وه ی رهنگی و نه وشه یه تی به کاره یینا بی، دهمیک ساله وشه سازی ده که ی بی ئه وه ی ئه و وشه یه ت له چیرۆکیکدا دارشت بی، وه ک ئه وه ی بترسی ئه و رهنگه یان ئه و وشه یه ت تا وانه که ت بخاته روو، که چی ئه مشه و وه کو چاره نووس خوی به سهردا سه پانندی و به پروت و قووتی هاته ناو چاوته وه. دووباره هاته پیشه وه، ئه مجاره به به رده متا تی په ری و به ناو هؤل که دا رژی و له به رده می هه موو زینده وه ره مردوو ه کانا هه لو تسته یه ک ده وه ستا و نه خشه که ی سهر سکی پیشان ده دان، مرده وه ره زیندوو ه کان ده تگوت یه که م جاره نه خشه یه کی ناوا بینراو بیین و تی راده مان.

ده تگوت خویان قه ت رژی نه خشه یه کی وایان نه کیشاوه، به لام دواي وردبوونه وه، دواي ئه وه ی تیشکه که ته و او نه خشه که ی پیشان ده دان، به پروونی ده یانینی و وایان ده زانی خویان ئه و نه خشه یان کیشاوه. هؤل که گه وه بوو، دانیشتیوانی هؤل که ش بی ئه ژمار، سه راپا هؤل که گه را، هه ر هه موو نه خشه که یان دی، هاته وه سهر شانۆ و پرووی له تو کرد، تو له رزیکی شاراه جه سته تی هینا یه سه ما، ده تگوت له دادگادا و له ناو قه فه سی تا و انباریدا دانراوی، هه رگیز له دادگا نه ترسا بووی، خوت زور جار عه با ره شه که ت ده خسته سهر شانت و ده چووی له دادگادا داوه ریت له مافی تا و انباران ده کرد و به عه با یه که ت تا وانه که ت بو ده پو شی. ئه ی ئیستا بو و ده له رزی و ده لئی له کیشه یه ک دای هه رگیز به یاسا چاره سهر ناکری، تو مرؤقیکی میژوو بیی و کئ هه یه تو نه ناسی، پاریزه رتیکی یاسا ناس و سه رکه وتوو، چیرۆک نووسیکی تازه گه ر، هونه رمه ندیکی ته شکیلی و رابه ری سه دان هونه رمه ندی لاو که نمونه ی بالای ئه وانی و چاوت لی ده که ن، ئه ی ئیتر بو له به رامبه ر ئه م تیشکه دا زراوت تو قیووه و سه ما که وتوته جه سته ت، چاوه کانی له چاوت چه قاند و به هیمنیبه وه وتی:

- به لئی و نه وشه ... قه ت له بییرت نایه کچیک هه بوو بی له دنیا ی ئیوه به ناوی «و نه وشه»؟! من ئه وم به لام چاره که سه ده یه که له خزمه تی ئیوه

مره‌خه‌س بووم و هه‌لفریم، بیر بکه‌ره‌وه! چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک پێش ئیستا که تۆ لاویکی بیست و پینج سالی بووی، تازه پارێزه‌ر بووی، تازه عه‌بای یاسات نابوه سه‌رشان و ده‌تویست سه‌رکه‌وتنی خۆت به‌سه‌ر زبنده‌وه‌ره مردووه‌کاندا به‌سه‌پینی، ده‌چووینه هۆلی دادگا، ئه‌وتیش هۆلیکی له‌م چه‌شنه بوو، پێشتر قه‌سابخانه بوو، مه‌ر و به‌رخ و گورگ و سه‌گ و گا و گوێلکیان تیا سه‌ر ده‌بری، زۆر جار شێریشیان تیا سه‌ر ده‌بری، دوایی بۆیه‌یه‌کی سپییان کرد و کردیان به‌دادگا، له‌ جیاتی چه‌قۆ هه‌لواسراوه‌کان ته‌رازویه‌کیان دانا و قه‌سابه‌کانیشیان گۆزیی به‌ دادگه‌ر و پارێزه‌ر و پارێزه‌ری گشتی. تۆ پارێزه‌ری تایبه‌تی بووی، هاته‌وه‌ بیرت؟! لاویکی قۆز، ده‌یانوت هونه‌رمه‌ندیشه و پارێزه‌ریشه! ئه‌و هه‌موو به‌هه‌ریه‌ی تیا کۆبووه‌ته‌وه، په‌نجه‌کانی گه‌وه‌ری وشه‌ ده‌ریژێ، چیرۆک ده‌نووستی، رۆمان ده‌نووستی، تابلۆ ده‌کیشی، له‌ یاساناسیشدا بێ هاوتایه، هیچ تاوانباری نه‌هاتوه‌ته‌ به‌ر ده‌ستی وه‌کو موویه‌ک له‌ ماست ده‌رکا له‌ تاوانه‌که‌ی ده‌ری نه‌کردبێ. هاته‌وه‌ بیرت؟! چونکه‌ من ئه‌وکاته له‌وێ نه‌بووم. با زیاتر بیرت خه‌مه‌وه، رۆژیکی هاوین بوو، تۆ کراسیکی سپی و بۆینباخیکی سوور و قاتیکی ره‌شت له‌به‌ردابوو، لاویکی قۆز بووی، ئه‌وه‌ی ئاماده‌ بوو له‌ هۆلی دادگادا نیوه‌یان بۆ دیتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ جوانه‌ت و نیوه‌شیان بۆ گوێ گرتن له‌ و ته‌ نه‌رم و نیانه‌ت بوو که هه‌ر زوو دادگه‌رت پێ رازی ده‌کرد. ژنان ده‌یانوت ده‌لێتی نوشته‌ی چه‌ور و شیرینی پێیه.

رۆژیکی گه‌رمی هاوین بوو، پێم وایه دووشه‌مه‌ش بوو، نا پێم وانیه‌ به‌لکو دلنیا‌م دووشه‌مه‌ بوو، چونکه‌ من رۆژانی دووشه‌مه‌ له‌گه‌ڵ فه‌ره‌هاد دا ژوانم هه‌بوو، له‌ پێی قوتابخانه‌ ده‌مدی و چه‌ند قسه‌یه‌که‌مان ده‌کرد، ئه‌وکاته من چوارده‌ ساڵ بووم و فه‌ره‌هاد شانزه‌، یه‌کترمان خۆش ده‌ویست، وه‌ک چۆن دوو چۆله‌که‌ یه‌کتریان خۆش ده‌وێ، چۆن دوو په‌پوله‌ یه‌کتریان خۆش ده‌وێ، له‌ پێی قوتابخانه‌ تۆزێ ده‌هه‌ستاین و دلداریمان ده‌کرد، ئه‌گه‌ر که‌س دیارنه‌بووایه به‌خیرایی ده‌مان تیکه‌ڵ ده‌کرد و ماچیکی بروسکه‌ ئاساشمان

ده‌کرد. کۆلانه‌که‌ چۆل و هۆل بوو ده‌تگوت سه‌ده‌یه‌که‌ چۆل کراوه و قه‌د که‌سی تیا ناژیی، نازانم چۆن و له‌ کۆتیه‌! رێک له‌ ساتی ئه‌و بروسکه‌ ماچه‌دا ئاماده‌ بوو، وایزانم هه‌یشتا ماچه‌که‌شمان نه‌کردبوو، قژی راکیشام و بردمیه‌ ماله‌وه، خۆی و باوکم تیریان کوتام، براکه‌م گوتی:

- به‌چاوی خۆم بینیم ئابروومانی تکاند.

باوکیشم فه‌رمانی دا پیاوانه‌ بمکوژی، براکه‌م پیاوانه‌ کوشتمی. من مردم، هه‌ر ئه‌وساته‌ مردم، ده‌تگوت به‌مردنی من تۆکه‌ ئابرووه‌کانیان ده‌ست ده‌که‌وتیه‌وه، ئه‌و ئابرووه‌ی که‌ به‌خۆشه‌ویستی تکا، به‌بروسکه‌ ماچیکی په‌پوله‌یی.

به‌رێزان، دیوتانه‌ ئابروو به‌بروسکه‌ ماچیکی په‌پوله‌یی بته‌کی؟ ئه‌ی دیوتانه‌ ئه‌و ئابرووه‌ وه‌همیه‌ به‌کوشتنی کچی‌ک هه‌لگیریه‌وه؟! به‌لێ بینووتانه، هه‌مووتان بینووتانه، هه‌مووتان به‌وه‌هم ئابرووی خۆتان تکاندوو و به‌تاوان هه‌لتان گرتۆته‌وه. هه‌مووتان من ئاسایه‌کتان کوشتوو، نه‌شتان کوشتبێ ديلتان کردوو، که‌ستان نییه‌ له‌ قه‌فه‌سی ماله‌کانتان چهند دانه‌یه‌کتان مالبی نه‌کردبێ، بۆ هه‌یلکه‌ کردن و بۆ شه‌و ئاهه‌نگی شه‌هه‌وت. که‌ستان حه‌ز به‌بینینی دوو په‌پوله‌ی حه‌ز له‌یه‌ک کردوو ناکه‌ن، که‌ستان توانای بینینی ماچیکی راسته‌قینه‌تان نییه‌، به‌لام رۆژی ده‌یان ماچی درۆینه‌ی فر و فیلاوی ده‌که‌ن.

به‌هه‌مینه‌یه‌وه به‌دریژی شانوکه‌ ده‌هات و ده‌چوو، دیسان چاوی له‌ چاوی تۆ بری، وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ تاوانبارترین تاوانبارییت، سه‌رنجه‌کانی هاوته‌ریب ده‌چه‌قینه‌ چاوت، به‌هه‌مینه‌یه‌وه وتی:

- هاته‌وه‌ بیرت به‌رێز، راسته‌ تۆ منت هه‌رگیز نه‌بینیوه، چونکه‌ ئه‌وکاته‌ی له‌ دادگادا داوه‌ریت له‌ مافی تاوانبار ده‌کرد من مانگی بوو له‌ناو ئه‌م گه‌لکۆیه‌دا بووم، دیسان رۆژی دووشه‌مه‌ بوو، مردبووم و ئاگاداربووم، یاساکانت تاوتوو ده‌کرد تا درزی بدۆزیته‌وه و بێ تاوانیی براکه‌م

بسهلمینى، «بۆ پاراستنى ئاپرۇوى خىزان، شەرەفى مىللەت، نامووسى نەتەو»، ئىدى ھەموو ئەو وشانەى درەوشانەو ھەبوو لە ياسادا، ياساكان لە خزمەتت دابوون و تۆش لە خزمەتى ئەواندا، ھەك ئاسانتەرىن مەسەلە براكەمت لە سزا پرزگار كرد، ھاتەو ھەبىرت؟

ئەو ھەى كە كوژرابوو، كە تەنھا ناوى لە مەلەفەكاندا ماپوو من بووم، دواییش ناوى و مەلەفەكان توور درانە دۆلەبەكەى تۆ، تا ئىستاش تۆز و گەردى چارەكە سەدەبەكەى ھەلگرتوو. تەنانەت نەتووست ھەكو رەنگىش لە تابلۆبەكەى بەكارى بىنى يان ھەك وشەبەكەى جوان لە چىرۆكەى، شىعرى، رۆمانىكەى بىنووسى.

پرووى كەدەو ھەىشتوانى ھۆلەكە و بەتورە بوونىكى نااسابەو ھەى:

– بەرپىزان ئىو... چاوتان لىبە چۆن پىتان دەلىم بەرپىزان لە كاتىكەى ئىو قەت پۆزى رىزان نەگرتم، قەت لەم ھونەرمەندەتان پرسىو ھەى رەنگى و نەوشەبەى لە تابلۆبەكەى بەكار نەھىتى؟ ئەى و نەوشەبەى رەنگىكى جوان نىبە؟ بشى كەستان ھەزتان لى نەبى، پروا ناكەم، ھەمووتان ھەزتان لىبە بەلام رانەھاتوون پرسىار بكن، ھەرگىز سۆراخى ھەزە نادىار و شاراوەكانتەن ناكەن، ئىو ھونەرمەند بەخوا دەزان ھەرچى وت باوەر دەكەن، ئەم ھونەرمەندە دەیان جار نووسىو ھەى ماف بەلام مافى منى پىشپىل كرد، سەدان جار دەلتى ئازادى بەلام داوھرى لەو كەسانە دەكا كە ئازادى سەر دەبرن.

دىسانەو چاوەكانى برىبەو ھەى ناو چاوت، تۆخەرىك بوو لە شەرما بى بەتنۆكەى ئاو، گىانت بەو ھەى بوو ھۆلەكە زۆر تارىك بوو و كەس بەئاسانى شىو ھەى دەموچاوتى نەدەدى، زەدەخەنە مانادارەكە دىسانەو ھەتەو سەر لىوھەكانى و گوتى: – بەرپىز، نەترانى گۆرستانىش شانۆبەكە و ھەزاران شانۆى تىبا نومايش دەكرى، من دەرۆمەو مالىكەى خۆم بەلام لەبىرت نەچى تابلۆكانت بى رەنگى و نەوشە ھەى مانابەك نەخشن، گەر توانىت

و نەوشەبەى تىبا بەرجەستە كەى لە ئاوتەشدا دەبى بەھونەرمەند، لە روانگەى خۆشتا دەبى بەو مەزنى كە خەلك پىيان واىە.

پشتى لە تۆ و ھەمووان كرد، بەھىمىبەو دەرۆشەت، ھەنگاوى ھىمى ھىمى، ھەكو مېروولە، تەنانەت لە ساتىكەى وات دەزانى ناجولت، ئەرخەوانىكە و با دەپلەرېنىتەو، وردە وردە ون بوو، تىشكە و نەوشەبەكە كزىو، كزىبوو، تا تەواو كوژاىەو، تىشكەكى زەرد، زەرد، ھەكو خۆر ھۆلەكەى رووناك كەدەو، رات كەدە سەر شانۆ، تا توانىت بەدەنگىكى بەرز ھاوارت كرد:

– مېوورە، و نەوشە!...

دانىشتوانى ھۆلەكە چەپلەبەكەى توندیان بۆ لىداى، سامت لەو وشەبە شكا، دووبارە رەنگەكە ھاتەو نىو تابلۆبەكانت.

۱۹۹۳/۹/۱

زاوا شووشه

ئەمە يەكەم رۆژە يان دوا رۆژە؟! دەتەوئ بۆت روون بېتەوہ کاميانە! ئەمە ئەو رۆژە يە كە تو بېست سالە سات بەساتى بۆ دەژمبىرى و ئىستا پىتى گە يشتووى، بېست سال، ھەر سالەى خەتتىكى بەنپوچە وانتا كىشا و ھەر ھىلتىكىشى ئەزمونىتىكى تالتىرى فېر كرى، ھەر ئەزمونىتكىش دەبگە ياندە دلتيا بوونىكى پر لە گومان. ئىستا لەم سنووقەيان پەستاوہ و ھاكا دەبەن، دەبەن و نايىبىتەوہ، زۆر جار بېرت لە رۆژتىكى وەكو ئەمرو دەكردەوہ و دەتگوت بەرۆژى لە داىك بوونى خۆمى دادەنېم. كەواتە تو ئىستا ساوايەكى تازە لە داىك بوويت و ھېچ لە بارەى ژبانەوہ نازانى و دەبى پى بگەنى، كەچى ئەو پىتەكە نېنەت نايىنم دەلئى لىت خەندەى لە بېر چۆتەوہ، دەلئى چاوت لە فرمىسك زياتر ھېچ رووناكىيەكى تر ناناى، دەلئى ئەم سنووقە تەمەنى توئىشى تىايە و مال ئاوايىت لى دەكات. سەرت لەچى سوورماوہ؟! رامانەكەت نائاسايىيە و پرە لە نھىنى بىنراوى ئالۆز، سنووقىتىكى چوار گۆشەبى لە نيوانى ئەم ژورە چوارگۆشەبىيەدا دەريايەك رامانى لە چاوەكانتدا دروست كرددوہ، رامانەكەت لە شىوہى شەپۆلى ورد وردى فرمىسك دەبىنم، جار جارئ دەمەوئ تەواو لەو دلۆپانە ورد بىمەوہ تا لە پشت ئەو تنۆكە شەفافانەوہ كوئىتىكى ناخەوہت بەدى بگەم، بشى لە ناخەوہ دلشاد نەبى و گۆرانى نەبىستراو نەلئى؟! بشى بېر لە نوئ بوونەوہى تەمەن و مۆمىكى تر نەكەيتەوہ؟! لە دلۆپەكان تەواو ورد دەمەوہ، دەلئى مروارىيەكن لە قوللايى دەرياي گومانەوہ دەرهينراون، گومان لە ھەموو شتىك، لە خودى فرمىسكەكانىش، لە دەريا و شەپۆل و كەنارىش، جار جار بە پارچە يەكى سپى گول ورد فرمىسكەكان دەسرى، وەك ئەوہى بتەوئ كەنارى ئەو دەريا لىخنە پاك كەيتەوہ لە وردە ماسى

مردوو كە شەپۆلى ھار توورى داونەتە دەردەوہ و بۆگەنيان كرددوہ. وەك ئەوہى بتەوئ بەرگري لە تقووم بوونى كەنار بگەيت دژ بەلافاوى بى مېھرى ئەو وەرزە نالەبارەى تەمەن كە سال دوانزەى مانگ پەلە پەلە ھەورى رەشى كرددوہ خانە خوئى ئاسمانى جەستەت. پارچەكە دەخوسى، دلئ دەخوسى، بەلام لىوہكانت ھەر وشكن و دەلئى كىلگە يەكن چەندەھا سالە ئاويان نەديوہ و، تىنووتى چەرخىكى نالەباريان پىتوہ ديارە. پەرداخەكە لە لاتەوہ يە، بەلام گومان دەكەى لەوہى ئەو شلە بى رەنگەى كە تىايەتى ناوہ يان ژەھراوى زەمەن. وزى تاقي كرددەوہى لەوہ زياتر تيا نەماوہ، بېست سالە لەم تاقيگە بۆگەن كرددوہى تەمەنى ھاوسەرىتيدا كار دەكەيت و ئەنجامەكەى ھەر ئەو ھىلە تەربىانەن كە لە نىچاوتا وىنەى ھىلئى ئاسنى ژەنگاوى درىژبوونەتەوہ و ھېچ شەمەندەفەرىكى كورت يان درىژى ھىوايان پىادا ناروات. دەلئى رېتى ولا تىكى بەلوغم چىنراويت و كەس ناوئىرى بۆ گەشتوگوزار بەناختدا گوزەر بكات. دەلئى كىشورەرىكى نەدۆزراوہيت و بەخەيالئى ھېچ زانا و گەردوون ناسىكى پىر و گەنجدا نەھاتوہ بەدۆزىتەوہ و لەناو گەردى ئەم لەبىرچوونەوہ يە دەرت بىنى. كە بەدەستە سپرە گول وردەكە كەنارە كەند و لەنداويىيەكەى چاوت دەسرى دەستىكى چرچ و لۆچ و دەمارى ھەلتۆقېو سەرنجى من رادەكېشى دەمارەكان شىن شىن وەك جى زامى كوتەكېتى ئەستور كە بەمنداىيى لەسەر جەستەى سپى داىكتا دەتېنى كە لە گەرماو خۆى رووت دەكردەوہ بتشوا، جار جار لىت دەپرسى بۆ و لەشى شىن بووہتەوہ، بەخەمبارىيەكى بى دەسەلاتانەوہ دەبگوت:

- رۆلە لەشى ھەموو ژنىك شىنە.

رقت لەو پەلە شىنە بو، جەستەى داىكت بى ئەو پەلە شىنە دەتگوت ئاسمانىكى سامالە و خۆرىكى گەرمى ھاوین درەوشانەوہ يەكى نائاسايى پى بەخشىوو، بەلام بەو پەلانەوہ لە كەوہ رۆژتىكى زستان دەچوو كە ھەورى رەش تەنگى بەبست بەبستى ئاسمانەكەى ھەلچىبى و چاوە ئەندازتىكى ترسناكى پى بەخشىبى. لە دلئى خۆمدا دەمگوت بشى ئەو

دهماره شینانه‌ی دهستت سه‌رنجی ئەوانی تریشی رانه‌کیشابی؟! چاوه‌کان هه‌موو ئەبله‌ق ببوون و سه‌یری چاوی تۆبان ده‌کرد، ده‌تگوت ده‌یان‌ه‌وی یه‌ک به‌یه‌کی فرمیسه‌که‌کانت بژمیرن و خه‌مه‌کانتی پێ بپیتون. ده‌تگوت ده‌یان‌ه‌وی بگه‌نه‌ دوا خالی ده‌ریاکه‌ و بنی بنه‌وه‌شی ببین.

عه‌باکانیان له‌سه‌ر شانیا‌ندایه‌ و وه‌ک به‌ردی ره‌ش دانیشتون ده‌لێی که‌له‌سه‌ره‌کانیان له‌سه‌ر تاویری ره‌ش روواوه‌، وه‌کو ریزه‌ په‌یکه‌ری له‌ یه‌ک چوو بێ ده‌نگ دانیشتون و جوڵه‌یه‌ک ناکهن. له‌ هه‌موو جه‌سته‌یاندا ته‌نها گلێنه‌یان ده‌جولێ ئەویش ته‌نها بۆ سه‌یر کردنی جوڵه‌ و بۆ ژماردنی فرمیسه‌که‌کانی تۆ.

سه‌رنجیان له‌ نیوانی تۆ و ئەم سنووقه‌ لاکیشه‌یه‌دا دیت و ده‌چی. تۆش ده‌لێی ده‌ته‌وی ئاره‌زووی ئەوان به‌جی بێنی بێ پشوودان و یه‌ک له‌ دوا یه‌ک فرمیسه‌که‌کانت به‌دوا یه‌کتردا به‌په‌له‌ په‌له‌ هه‌لده‌وه‌رن. چاوت ده‌لێی کوپه‌له‌یه‌کی کونه‌ و ئاو راناگرێ، ئەوه‌ چهند جار هه‌ ده‌سته‌سه‌ر بگوشی و دووباره‌ که‌ناری پێ وشک که‌یته‌وه‌. سه‌یری ده‌موچاوی تۆ و ئەوانه‌ی ته‌نیشته‌ و ئەوانه‌ی به‌رامبه‌رت ده‌که‌م، هه‌موو ئەلێی سێوێکن و کراونه‌ته‌ ده‌یان پارچه‌، چاوتان له‌ یه‌ک ده‌چی، یه‌ک چه‌شنه‌ داستانیان تیا ده‌خوێنریته‌وه‌، لێوتان یه‌ک چه‌شنه‌ تینویتی تیا ده‌بێنری ده‌لێی قه‌ت ماچیکی پر به‌دلی خۆتان نه‌کردوه‌، هێله‌ ته‌ریبه‌کانی نیوچاوتان یه‌ک جوړه‌ ده‌لێی قه‌ت ریبواریکی پیا نه‌رۆیشتوه‌، ده‌ماره‌ شینه‌کان له‌ ده‌سته‌ چرچ و لۆچه‌کانتانا ده‌لێی یه‌ک نه‌خشه‌ن و کوپی کراون، ده‌لێی نه‌خشه‌ی دییه‌کی وێران، نا، ده‌لێی شوینه‌واری ئاگردانی کوپه‌وه‌ کراون که‌ ته‌نها خۆله‌میشه‌که‌ی ده‌بێنری.

سه‌رنجیکی قوول ده‌گرته‌ سنووقه‌که‌ و موچورک به‌جه‌سته‌تدا دی، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ خه‌ونیکی ناخۆش راچله‌کابیت و ماوه‌یه‌ک بێر له‌ خه‌ونه‌که‌ت بکه‌یته‌وه‌. ئەو ساتانه‌ی که‌ بێر له‌ وشه‌وگاره‌ پر له‌ خه‌ونی ره‌ش و شه‌وه‌ و مۆته‌که‌یه‌ ده‌که‌یته‌وه‌، بۆ کورته‌ ساتیکی بێ ده‌نگ فرمیسه‌که‌کانت

را‌ده‌وه‌ستی و واق و رماوییه‌که‌ سیمات داده‌پۆشی. ئەمه‌ ژبان بوو یان خه‌ون؟! داستانه‌ خه‌ونیکی دووردریژ بوو ته‌مه‌نی قووت دابوویت! ده‌ته‌وی بێرت بکه‌وێته‌وه‌، کۆشش ده‌که‌ی بێته‌وه‌ به‌ر زه‌ینت کێ یه‌که‌م جار به‌یه‌کتی ناساندن، نه‌ده‌هاته‌وه‌ بێرت، چونکه‌ نه‌ت ناسیبوو، نه‌ده‌هاته‌وه‌ یادت که‌ له‌گه‌لیا ژیاوی، نه‌ده‌هاته‌وه‌ به‌ر خه‌یالته‌ ئەوه‌ی بیست سالی ته‌مه‌نی له‌گه‌ل ئەودا به‌سه‌ر برد تۆ بووی، تۆ نه‌بووی؟ ئەه‌ی کێ بوو؟ جه‌سته‌یه‌کی تر بوو جیگه‌ی ئەم جه‌سته‌ی تۆی گرتبووه‌وه‌، یان ئافره‌تیکی تر بوو چووبوو ناو که‌ولێ جه‌سته‌ته‌وه‌؟ بێر ده‌که‌یته‌وه‌، له‌ ناکا و بێرت ده‌که‌وێته‌وه‌ تۆ بوویت و به‌م جه‌سته‌ حازرییه‌شته‌وه‌ بێرت ده‌که‌وێته‌وه‌ که‌ دایکت چهند راستیه‌کی گه‌وره‌ی پێ و تیبووی که‌ به‌منداڵی تۆ نه‌تده‌توانی ده‌رکی پێ بکه‌ی «له‌شی هه‌موو ئافره‌تی شینه‌»، زۆر جار ئەو ئاسمانه‌ تووش و پر له‌ گرمه‌ گرمی هه‌وره‌ت له‌ جه‌سته‌ی خۆتا دده‌ی، شه‌وانیش گلۆپه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه‌ نه‌وه‌ک به‌دیمه‌نی ناشیرینی په‌له‌ شینه‌کانی ئاسمانی جه‌سته‌ت بپزی بێته‌وه‌ و ئاگری شه‌هه‌وتی بکوژینیته‌وه‌. که‌ گلۆپه‌ نیۆنه‌که‌ی ده‌کوژانده‌وه‌ شه‌هه‌وتی داده‌گیرسا و ده‌بووه‌ کلپه‌یه‌کی ئاگر و ده‌چزایه‌ جه‌سته‌ت. که‌ ده‌سته‌ زیره‌کانی به‌ر په‌له‌ زامه‌کانت ده‌که‌وتن ده‌کولانه‌وه‌ و هاوارت ده‌کرد، هاواره‌که‌ی تۆ ئەوی به‌جۆشتر ده‌کرد، وه‌ک رووباریکی لێخن تیکه‌ل به‌روونیت ده‌بوو، ئیلنجت ده‌هات، له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستیکی سه‌یر چاوتی پر له‌ ئەشکی خوینین ده‌کرد. چهند تاوانه‌ رووباری لێخن تیکه‌ل به‌ده‌ریای فراوان بکری! که‌ گلۆپه‌که‌ی پێ ده‌کرده‌وه‌ و فرمیسه‌که‌کانتی ده‌بێنی پێ ده‌که‌نی و هه‌یچی نه‌ده‌گوت. خۆی پۆشته‌ ده‌کرده‌وه‌ و ده‌چوو ژیر لێفه‌ گه‌رمه‌که‌ی و دوا ساتی پرخه‌ پرخی کاسی ده‌کردی. تۆ ماوه‌یه‌ک به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌سته‌ت به‌رووتی ده‌مايه‌وه‌ و وزه‌ی جل له‌به‌ر کردنه‌وه‌ت نه‌بوو، هه‌ستت ده‌کرد له‌ جه‌نگه‌لیکی تاریک و نوته‌کدا جه‌رده‌یه‌ک هات و جل‌ه‌کانی له‌به‌ر دامالیت و هه‌رچیت هه‌بوو بردی.

موچورکیتیکی تر جهستهی له رانیدییهوه و بیرت کهوتتهوه، ئا، بیرت کهوتتهوه، ئه و ئیواره که زستانیکی ته م و مژی جهسته تاسابوو، براهت به باوکتی وت دهیهوی ژن بهینی، حهزی له کچی کردوو و ههر دهبی ئه و بهینی، زهردهخه نهیه کی پان کهوته سه رلیتوه کانی باوکت و دایکت، کوری گه وره یان ده بیته خاوه ن ژن و مال و مندال و هاکا نه وهی خو یان ده بین و ده بن به داپیره و با پیره. کاری ئه مرۆیان نه خسته سبهینی و ههر ئه و شه وه له ده رگای مالی بووکیان دا. ئه و انیش بو کوره کیان بووکیان ده ویست، ئه و بووکه ش ده بوایه تو بی، بی ویستی خو ت بوویته ئه و بووکه، یان ئه و بووکه شووشه یه، ریک وه کو ئه و بووکه شووشانه ی که به مندالیی به زه بیست پییان ده هاته وه که مندالان دوی تیر یاری پی کردن فریبان ددان. زور جار له گه ره کدا لاقی یان دهستی بووکه شووشه به کت ده بینی و ده وه ستای و لیتی راده مای، ته نها شتیک که سه رنجی منالانه ی تو ی راده کیشا ئه وه بوو که بووکه شووشه بو ههر ده بی کچ بی؟! حهزت ده کرد بزانی کارگهی بووکه شووشه کورپش دروست ده کات یان ته نها و با وه بوو که شووشه کچ بیت. لاقه که یان دهسته کهت ده برده وه و هه لت ده گرت. جار یکیان دایکت دو لابه بچووکه که تی کرده وه بینی ده یان ده ست و ده یان قاچ و سه ری تیا یه، راجله کی، دیمه نیکی ترسناک بوو، ههر له و قه سا بخانانه ده چوو که رۆژی ده یان و لاخ سه رده برن و سه ر و قاچ و دهسته کان به نا و دوکانه خو ئنا و بییه که باندا بلا و ده که نه وه. به مندالیش حهزت له سه ر و پی نه بوو، هه ستت ده کرد ئه و سه ر و پیبانه ی وه که هی ئه و بووکانه وان که کتومت له کچی راسته قینه ده چن. باوکت و براکانت خو شترین خو اردنیان سه ر و پی بوو، هه فته ی جار یک ده یان خو ارد و ئه و رۆژه تو به برسیتی ده مایته وه. دایکیشت ده یخو ارد، پیت سه یر بوو، وات هه ست ده کرد سه ر و پی نای کچ یان ژن بیانخوا، به لام ده تبینی ئاساییه و زوری ده دایکان ده یخو ن و زوری ده کچانیشت ده یخو ن، به لام تو ههر نه ت ده خو ارد و به بینی نی ئیلنجت ده هاتی.

بی ویستی خو ت بووی به بووک، له سه ره تادا زورت په له پروژه کرد، نایب و نا کرۆ و نامه وی، وه ک مرۆقی له سه ره مه رگا که به زورگیان ده دا به دهسته وه زورت گینگل دا، به لام ئه وان په له یان بوو که کاری ئه مپرو نه خه نه سبهینی، کفنی سپی بوو کینیان له بهر کردی، ریک وه کو ئه و مردو وانه ده هاتیه بهرچاوی خو ت که کراسی بوو کینی مردنیان له بهر ده کردی و ده برین، به لام ئه وان بو گورستان و تو بو نازارستان. لای تو یه ک جیا وازی نه بوو له نیوان هه ردووکیان به لکو ئه وی تریان به تاسو وده تر ده زانی، چه ند جار یکیش بیرت لی کرده وه، به لام نازیه تیت خیانته ی لی ده کردی و نه ت ده توانی و رپی یه که میانی پی گرتیه بهر.

هه ست ده که ی جهسته ی نا و سنووقه که ده جو لیتته وه، ترسیکی بی ئه ندازه ناخه وت ده سمی، چاوه کانت فراوانتر ده بنه وه، ریک به قه د سنووقه لاکیشه بییه که، وه ک ئه وه ی بترسی نا گای له بیر کردنه وت بی کاتی بیر له کا وه ده که یته وه، کوره دراوسی چا و ره شه که ی ته نیشته تان که پیش کاره ساتی کفنی بوو کینی پوشینت به سالی حهزت له چاوه کانییا ده خو ئنده وه، ورده ورده جه زه کانی گه وره بوون و بوون به ئه وین، چو ن ئه وینیک، مه م و زینی چی؟ تو با وه رت و ابوو خو شه ویستی پاک ته نها به ماچ و لیتو هه لمزینیکی هه میشه یی گوزارشتی لی ده کردی نه ک له دووره وه سووتان. جار جار ده چوونه سه ربان و دوور له چاوی ئه م و ئه و مره ماچیک قوول قوولتان ده کرده گوزارشتی ئه و ئه وینه. ئه و ماچه لای تو له هیچ چیژیکی تر نه ده جوو، تاییه قه ندیتییه کی سه یری هه بوو، سه یر، وه کو خودی سه ر سوورمان، وه ک خودی ماچی موچورکه به خش. زور جار بیرت ده کرده وه بشی هه موو ماچیک ئه وه نده سه یر بیت، دوا جار بو ت ده رکه وت و انییبه و ته نها جار یکیش له گه ل میترده که تدا نه ت توانی تاقی بکه یته وه. بیست سالی ته مه ن به قه د یه ک چرکه ماچی ئه وسا شیرینیان نه به خشییبه ژبان و تاسوده ییان نه به خشییبه رۆحت. بو ئه وه ی قه ره بووی هه موو نازاره کانی هاوسه ریتیش که به سه ردان ده چوویه وه مالی باوکت

وهكو جاران هه لیکت ده قوسته وه و وهكو کۆتربکی تینوو ده چوویتته سه ربان و دهنوکت تیکه ل به دهنوکی ئه و ده کرد و هیور ده بوویتته وه. جار تیکیان تاقی کردنه وه یه کی مه زنت ئه نجام دا، بواره کت زۆر تر بوو، شه و یکی مه یله و ساردی به هار، میترده کت بۆ سی رۆژان لیت دوور که وتبووه وه و سه فه ری شار تیکی تری کردبوو، تۆش له مالی باوکتا تۆقره یه کی کاتیت گرت. هه ر له ئیواره وه چوویتته سه ربان و ئه ویش هات، ئه مجاره ماچه کان زۆرخایه ن تر و قولتر و به چیتتر بوون، هه لفرین تیکی ته لیسماوی له ناسمان تیکی پرونا جهسته تی تیکه ل به جهسته ی کرد.

دوای سالی شوو کردن و هه موو شه و ئی جهسته تیکه ل بوون، ته نها یه که م جار بوو هه ست به تیکه ل بوونی راسته قینه ی جهسته بکه ی. هه ستت ده کرد ته نها جهسته نییه که تیکه ل به یه کتر ده بی به لکو رۆحیش، به لکو هه ستیش و نه ستیش و میشکیش، هه ستت ده کرد خانه یه ک نامیتنی له گه ل خانه یه کی تری جهسته که ی تر دا یه ک نه گری، خرۆکه نامیتنی له گه ل خرۆکه ی جهسته که ی تر دا ئاویتته ی یه کتری نه بی.

ئه وین هینده به توانایه؟! چ هبزیکه ئه و ههسته دهروونییه مه زنه ی ناو نراوه خۆشه و یستی؟! ئیدی نه تده توانی جهسته ت له و چیتته و هه ستت له و ئه وینه و میشکت له و کرده وه ئاساییه بی به ش بکه ی. هه رچی جار ئی به بیانوویه کی ساده پیاوه تی خۆی له کوته کیکدا بۆ ده بریبای و له شی بکردیتایه ته زستانی په له هه وراوی، تۆش ده چوویت و خۆت ده خسته به ر شه پۆلی تاقگه ی توندی خۆشه و یستی و ده شوش تیه وه. کاوه به هیمنییه وه زامه کانی ماچ ده کردی و بۆنی قژه خاوه ره شه که ی ده کردی، وه کو ساوا له باوه شیا دای ده نای و توند به سنگییه وه ی دهنووساندی و ماچی ده کردی و تیر نه ده بوو له بۆن و به رامت، وه کو ئیسفه نج هه موو ئازاره کانتی ده مژی و فرمیتسه که شاراوه کانتی ده سپیه وه و، ده هاتیه وه مالی. وات ده زانی ئه و ساته یه که په لی هه وایان گرت و توپیان دایه ئه و دۆزه خه، به لام هه و له گه ل ئاده مدا به جوتته وه تووردران و زه و بیان بوژانده وه، تۆ به ته نها،

هه ستت ده کرد گه ر له گه ل کاوه بیت هه موو شویتنیک بۆ تۆ به هه شته، ته نانه ت ئه و ماله ش که هه موو چرکه یه ک ئازاره کانت تازه ده کاته وه و وه کو ژوو ری ئه شکه نجه دانی زیندان تیک ده بیینی. ته نانه ت گه ر له سه ر ئه و جیتگایه ش بیت که سه دان و هه زاران جار به زۆر یخ دراویت و به په له په ل ئاره زوویه کی ساویلکانه ی پی دامرکاندویتته ته وه. هه ست تیکی سه یری هاو رۆحی به کاوه ته وه توند توند گری ده دا. ئه ویش وه کو تۆ به بی ویستی خۆی کرا به زاوا.

ته نها ئه و ساته زانیت که کارگه ی بوو که شووشه زاوا شووشه ش دروست ده کن. له شاییه که یه داوه ت کران، چاوه کانتان له نه یینیدا سه رنجی یه کتری ده مژی، خه لک هه لده په رین و گۆرانیه یان ده گوت و ئیوه ش له هه موو جو له یه ک راده مان و نیشانه ی سه دان پرسیار و هه زاران سه رسورمان له ده مورچاوتانا دهنیشته وه. ئامۆزا بوو که شووشه و کاوه ش زاوا شووشه بوو. ئه و خه لکه ش وه کو لیبووکی ده موچاوه رنه گ کراوه هه ل ده به زینه وه و که سیان ئاگایان له سووتانی ئیوه نه بوو. که سیان نه یانده زانی ئه و ساته دژواره بۆ ئیوه کاره ساته. ئیواره ش بوو که شووشه له په رده نرا و زاوا شووشه هاندرای خیرا کاره مه زنه که ئه نجام دا. ناردیان تا په رده ی کچیتنی بدریتنی و په ره ژنی پیخه سووش له به ر ده رگای ژوو ره که له سه ر ئاگر چاوه پروان بوو تا پارچه خوتناوییه که ی بدریتته ده ست و کۆلان کۆلان پروو سووری ماله بوو که پیشانی خه لک بدات و له بری ئه وه ش چهند دیناری وه رگری. زاوا درهنگی پیچوو لیبوو که کانی ده ره وه ی ژوو ره که نیگه ران بوون، ده توت جه لادن و ته نها بیینی ئه و خوتنه کپیان ده کاته وه، مقومقویه کی ناسایی، «پیاویکی بی توانایه و ناتوانی کار تیکی و ئه نجام دا»، سمیل باری تیکی باوکت ناسا له ته نیشته وه بوو به میترده که تی وت: کاری و قابیل به خۆم و خۆته. میترده که شت قاقایه کی بۆ کرد، تۆش ده تگوت جهسته ت له ده ره وه و رۆحت له ژوو ره وه یه و ته ماشای ئه و گالته جار بییه ده کا که ناو نراوه شه وی په رده. ئاگات له ده رو به ری خۆت نه مابوو، ته نها ئه و

دهنگی هاواره نه شازانه دهیاننهینایه وه که له بهردهرگای ژووره که دهیاننقیړاند:

- خیراکه چیت کرد!

هاته دهره وه، رهنگی زهرده لگه رابوو، ده تگوت خوینی ده موچاوی خوینه تی رژاوده ته سهر له چکه سپییه که و نه خشه یه کی ترسناکی له سهر نه خشاندووه. دهنگی هه لسه له بهرز بووه وه و شیرینی به خشرایه وه، شیرینی به کی تال بوو، وهک ژهری مار، نیلنجی به تو و به کاوه ده هینا. ئیدی دوا ی نه و کاره ساتی ژن هینانه بوارتان که متر بووه وه، به لام ههر دووکتان له و دوزخه ده سترکرده خوتان ده دزیه وه و له باوه شی به کتردا به هشتان دروست ده کرد، به لام به هشتی کاتی.

نه و تا چاوت رهنگی سووری نه و جاوه سووری سهر نه م تابوته ده مژئی و، وه کو بیر له داهاتوویه کی خویناوی بکه یته وه سپیتی چاوت سوور هه لگه رپاوه و حهوت مندال له ماوه ی بیست سالی وه همی که ناو ترا ژبیانی هاوسه رایه تی و چل سالی ته مه نیکی نیوه داخ کراو. بیست ساله داخ کراوه که ی سهره تای ته مه نت کوانوویه کی هه می شه بی پر له ژبله مو بوو، له شی شینی دایکت، چاوی سووری باوکت، دلئی ره شی براکت، هه موو نازاریان ده دای و تراژیدیایه کی بی دهنگ و نه بینراویان له ناختا نومایش ده کرد. بی ویستی خوت دهریای و ده گه رای و ده تخوارد و ده نووستی. ته نها دوستیکی نزیکت نه و قوتابخانه یه بوو که چند ساتی له دوزخه رهنگینه که ی له شی شینی دایکت و چاوی سووری باوکت و دلئی ره شی براکت دووری ده خستیه وه، به لام سووک و ناسان له قوتابخانه دهریان کردی و هه مان شیوهش له مال دهریان کردی. ته نها یادگاریه کی شه نکت له و ماله دا دیواره نزمه که ی نیوان ههر دوو سهریانی مالی خوتان و کاوه بوو که نه و دیواره له مپه ریکی بچووی نیوان نیوه ی خواره وه ی جه سته تان بوو، به لام نیوه که ی تری جه سته تان وهک لاو لاو به یه که وه ده نالا و گوله ماچی ده گرت. ته نها نه و سهریانه و نه و جه سته شینه ی دایکت خوش ده ویست که

له گهر ماودا به زه ییه کی منالانه ی له دلئا دهریواند، ده ترانی شوینی نه و شووله هه ناریه که باوکت هه موو جاری له دار هه نارکه ی باخچه ی حه وشه که تان ده بیړی و بو سه لماندنی پیاره تی خوی جه سته ی نه و ده کاته نه خشه.

نیگه رانییه که سه رتاپات داده پوشتی، له رزیکه ی شاراوه ش رات ده وه شین، وهک بوومه له رزه ی ترس له شه ویکه نوته کی گورستانه که ی نه و به رتان. گومان و ترس و نیگه رانی و فرمیسک ریگه ی شادیت لی ده گرن. زور جار گویم لی بوو ده توت:

نه گهر بمری و له کولم بیته وه مه ولوودییه که ده کم. که چی پیچه وانیه نه مه ده بینم، ته نانه ت چرکه ی وا هه یه گومان ده کم پیت خوش بی مردووه.

چاوت ده سوورینیه ته وه و حهوت مندال له دهریویه ی تابووتیک ده بینی، سی کچ و چوار کور، کچه کان هه رسیکیان له خوت ده چن، کوره کان له کاوه ده چن، رهنگه ته نها له بهر چاوی خوت و ابی چونکه ته نها خوت گومان ده که ی له وه ی هی میترده که ت بن و وا ده زانی هه ر حهوتیان له ساتی ناویته بوونی به جوشی دوو جه سته ی گهرم و نه وینداری تو و کاوه دا دروست بوون. زور جار وات به خه یالدا ده هات رهنگه میترده که ت نه زوکیش بیت و به نارپاوه بوو بیته خاوه نی حهوت مندال و به نارپاوه ناوی حهوت مرؤقی به نارپاوه بانگ ده کری. له بهر چاوی تو کوره کان له کاوه و کچه کان له خوت ده چوون، که چی و خه مبار خه مبار به دیار نه و تابوته وه دانیشتون و خویان به باوک مردوو ده زانن، هه ست ده که ی تاوانیکی گه وره رووه دا، خوت ده جولینیه ته وه، خه ریکه هاوار بکه ی:

- رول مه گرین نه مه باوکی نیوه نیبه و باوکی نیوه له م سنووقه دا نیبه.

گومان ده تنووقینی. چاوه کان چاودیربیت ده کن، سات به سات فرمیسکه کانت ده ژمیرن، کچه گه وره که ت به کول ده گری، جه سته ی سپی نه و له ناو کراسیکی سووردا ده دره وشیتته وه، ده ماره کانت کرژ دهنه وه، له

ناخی خۆتدا بریار ددهی نههیللی جهستهی ئه‌ویش شین بێته‌وه، ئاسایی نییه جهستهی ئافرهت شین بێ، بریار ددهی نههیللی کراسی تاریک له‌به‌رکا و، ببێته‌بووکه شووشه، نههیللی ئه‌و کوره‌ نازدارانه‌شت که هه‌ر ده‌لێی له‌تی کاوه‌ن ببنه‌ زاوا شووشه.

چاوه‌کانت بلند کرده‌وه و هێدی هێدی هه‌ستت کرد ئه‌مه راستییه‌ روو ده‌دات نه‌ک خه‌ون، ئه‌مه‌ ئه‌و رۆژه‌یه‌ که تو‌ چاوه‌روانی بووی، به‌لام چاوه‌روانییه‌ که‌ت درێژه‌ی کیشا، بیست سال، هه‌ر ساله‌ی هیللیکی به‌نیوچاوانتدا کیشا و هه‌ر هیلله‌ی داستانیکی پر له‌ ژانی تو‌مار ده‌کرد و ئه‌زمه‌ونی تالی ده‌دایتێ. په‌نج‌ا سال ژیا بێ ئه‌وه‌ی بزانی بو ژیاوه و مه‌به‌ست له‌ ژیان چیه‌. بێ ئه‌وه‌ی بزانی نه‌یتنی بوون له‌ چی دایه‌ و مرۆف بو ده‌بێ بی. بیست سال له‌ ژیا‌نی هاوسه‌رتیدا ژیا بێ ئه‌وه‌ی بزانی ژن مرۆفه‌. هه‌روه‌کو ئه‌و بووکه ده‌ییانی که به‌منالی ده‌ست و سه‌ر و قاچه‌کانی فری دده‌را، هه‌ر هینده‌ی ده‌زانی ژن ده‌بێ به‌رۆژ به‌خواردن تیری کا و به‌شه‌ویش به‌سیکس. بیست سالیش له‌گه‌لتا ژیا بێ ئه‌وه‌ی بزانی حه‌وت مرۆف که ئه‌و به‌هیی خۆی ده‌زانی رهنکه‌ هی خۆی نه‌بن، زۆر جار ده‌ستی به‌سه‌ر کوره‌کانا ده‌هینا و شاگه‌شکه ده‌بوو ده‌یوت:

- ئۆجامم روونه!

هه‌رگیز دلی به‌و سێ گوله‌ نازداره‌ خوش نه‌بوو که ئیستا فرمیسک هه‌ل ده‌وه‌رین و خویان به‌کو‌ست که‌وتوو و باوک مردوو ده‌زانن. چهند جاریش ویستی «شه‌ونم» له‌ قوتابخانه‌ ده‌رکا، به‌لام تو‌ زوو فریای ده‌که‌وتی و نه‌ت ده‌هیشت، په‌له‌ په‌له‌ جه‌سته‌ت شین ده‌بووه‌وه و نه‌ت ده‌هیشت.

له‌ په‌نج‌ه‌ره‌ی ژوره‌که‌وه جه‌ند پیاویک ده‌بینی، دراوسێکانن و بو ته‌داره‌کی مردوو گواستنه‌وه به‌ریز له‌ حه‌وشه‌دا راوه‌ستان، له‌ناو ئه‌واندا کاوه‌ ده‌بینی، قژی تال تال سپی بووه و پشتی تو‌ژی چه‌ماوه‌ته‌وه و چاویلکه‌یه‌کی سپی چاوه‌ ره‌شه‌کانی داپۆشیوه‌وه، به‌لام له‌ژێر

چاویلکه‌که‌شه‌وه تو‌ هه‌ر ده‌بینی و خوشه‌ویستی لێوه هه‌ل ده‌مژی. بشی ئه‌ویش پێی خوش نه‌بێ؟! چاوه‌رێی رۆژیکی وابوو، به‌لام چاوه‌روانییه‌ که‌ی درێژه‌ی کیشا، زۆری خایه‌ند، بیست سال، بیست سالی دووردریژ به‌شه‌و و رۆژه‌کانییوه‌وه، حه‌وت هه‌زار و سێ سه‌د رۆژ و حه‌وت هه‌زار و سێ سه‌د شه‌و، سه‌د و حه‌فتا و پینج هه‌زار و دووسه‌د سه‌عات، چاوه‌روانییه‌کی ئیجگار درێژ، ئیوه‌ کاتی ئاواته‌خوازی ئه‌م رۆژه‌بوون نه‌ ئه‌و هیشتا پشتی کو‌مابوووه‌ و چاویلکه‌ی له‌ چاوه‌بوو، نه‌ تو‌ش ئه‌و هه‌موو هیله‌ له‌ نیوچاوانت و ئه‌و ده‌ماره‌ شینانه‌ی ده‌ستت ده‌رپه‌ریبوون. ورده‌ ورده‌ ناو‌مید بوونه‌وه له‌ چاوه‌روانی و تا ئیتر بیزار بوون و چاوه‌رێی هیچ نه‌بوون، ژیا‌نی ئه‌و گرینگ نه‌بوو له‌ لاتان و مردنی ئه‌و هیچ مانایه‌کی نه‌ده‌به‌خشی، تازه‌ گه‌ر بشم‌ری بیه‌وژنیکی چل ساله‌ی ده‌موچاوه‌ چرچ بووی خاوه‌ن حه‌وت مندال و پیاویکی چل و پینج ساله‌ی خانه‌نشین و خاوه‌ن ژن و مندال که‌ی ده‌توانن به‌یه‌کتر بگه‌ن، با یه‌کتریشیان خوش بو، ده‌بنه‌ بنیشته‌خوشه‌ی ده‌می خه‌لک و گالته‌یان پێ ده‌کری.

توند چاوه‌کانت نوقاند، یه‌ک ریز فرمیسک بێ په‌روا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ریزان و به‌په‌له‌په‌ل گلینه‌ ره‌ش و گه‌شه‌کانیان به‌جێ هیشتی، پیاوه‌کان هاتنه‌ ژوره‌وه‌، هه‌موو هه‌ستانه‌ سه‌ر پێ، هه‌ربه‌که‌ و سوچیکی تابووته‌که‌یان گرت و به‌ریزان کرده‌وه. تابووته‌که‌ قورس ده‌هاته‌ به‌رچاوه‌، له‌وه‌ نه‌ده‌چوو ته‌نها لاشه‌ی نه‌خوشیکی تیا‌بێ، به‌لکه‌ ده‌تووت هه‌موو ته‌مه‌نی لاوی تو‌یشی تیا‌ ئاخراوه‌ و به‌ره‌و گو‌رستانی ده‌بن. هه‌ردوو دیوی ده‌رگا‌که ئاوه‌لاکرا و ئه‌و پیاوانه‌ی که تابووته‌که‌یان له‌سه‌رشان نابوو به‌ره‌و ده‌رگای حه‌وشه‌ هه‌نگاویان نا. ده‌نگی هاوار به‌رزبووه‌وه، تو‌ش بێ ئه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ی قیژه‌ت تیکه‌ل به‌هاوار و قیژه‌ی ئه‌وانی تر بوو... ..

۱۹۹۲/۹/۱

خۆرنشین

حهز دهكا مه رگ بېښنې به للام دېمېنى خۆر ئاوابوون نه بېښنې. ئه و كاتانهى رهنكى نارنجى خۆرنشین ده بېښنې تا هېزى تېبايې هاوار دهكا و هاوار دهكا، تا ماندوو ده بېښنې و ده بوورېته وه. ئېواران ده بېه نه ژووره وه تا ئه و دېمې نه نه بېښنې، به للام نه شى بېښنې هه ستنى يېښنې ده كات. هاوار دهكا، هاوارېكى وا ديوار و په نجه ره كاني ژووره كه ده له رزېښته وه. ده ورو به رى چۆل ده كهن، زۆر جار په لامارى شووشه و چه قۆزى داوه تا خۆزى بكوژئ و ئاسووده بېښنې. جگه ره شېبان لى قه دهغه كرد، چهن د جارئ جگه ره لى له سهر جه ستهى خۆزى كوزاندو ته وه. ده په وئى به ههر شى وه په كه بېت تازارى خۆزى بدات تا نه نديشهى كه م بېته وه، كه جگه ره كاني له سهر جه ستهى خۆزى ده كوژانده وه هه ستنى ئاسووده بېښنې پرى ده كرده وه و رووى ده گه شايه وه.

ده مېكه ئاوينهى نه ديوه و نازانى ئه و سېما ئه سمه ره قه شه ننگهى كه جارن پرى بوو له شادى و ئاسوده بېښنې ئېستا ره ش داگه راوه و چهن دان هېل له ناوچه وانيدا نه خشهى پېرېبه كى ناوه ختيان كيشاوه. سالتېكه له هېچ ئاوينه و شووشهى په نجه ره كه كدا به ديدارى خۆزى نه گه يشتووه. ئاوينه كانيان لى شاردو ته وه، په كه م دوژمنايه تى له گه ل ئاوينه دا بوو، كاتې به شه كه تى به مۆلّه ت گه راپه وه و «وهفا» وه كو جارن به روويه كى گه شه وه باوه شى بو گرته وه، به للام ئه و ههر وه كو له و جيهانه دا نه بېښنې بې ئه وهى ورته به كى له دم بېته دهره وه وه ژورر كه وت. وهفا هه ستنى به شه كه تى و نارچه تى و ناهه موارى بارى دهر وونى كرد، به للام نه يده زانى ئاخو چى روويداوه و بو رهنك له رووى مېرده كهى هه لگېراوه؟ ويستى به و موژده خۆشه دلشادى كات كه چوار ساله چاوه پروانى ده كهن.

- موژده! كورېكمان بوو!!!

ئهم هه وواله نهك ههر دلخۆشى نه كرد به لكو هېندهى تر چرچ و لۆچى خسته نېوچه وانېبه وه. بې ئه وهى هېچ قسه به كه بكات چوه ژوورى نوستن و پال كه وت، چ كاره ساتېك ئهم پياوهى گۆرپوه؟ وهفا كه وته گومان له و بې ده نكېبه چاوه پروان نه كراوهى، هاته لايه وه، ده يدواند، پرسىبارى ده كرد، به للام گوپى له هېچ وه لامېك نه بوو، سه بېرى بنمېچه كهى ده كرد و رامابوو، ده تگوت له سهر رووى بنمېچه كه داستان ده خوښتېته وه، رهنكه له هه موو ژيانى رابردووى خۆزى رامابېښنې، له كاتى لاوبى خۆزى، له كاتى منالېبى خۆزى، رهنكه بېر له په كه م جووته پېتلاو بكاته وه كه باوكى به بۆنهى چونه قوتابخانه وه بوى كرى، به لئېنى دابوويه گهر چوو بو قوتابخانه جووتې پۆتېنى سوورى بو بكوژئ، شه وان كه ده نووست بېرى له وه ده كرده وه كه كهى گه وره ده بېښنې و ته مهنى ده بېته شه ش سال و ده چېته قوتابخانه.

هېنده بېرى له قوتابخانه و پېتلاو پېنكه وه كرده وه واى ده زانى هه ردوو وشه كه په ك مانا ده دن. قوتابخانه و پېتلاو باه تى بېر كرده وه و مه وداى خه يالى ئه و بوون، سى سال بېرى له قوتابخانه و پېتلاو كرده وه، ده چوه بن ده ستنى داېكى و ده بېرسى!

- كهى ده چم بو قوتابخانه؟

- كاتې ددانى شېريت بكه وئى ده چېته قوتابخانه.

به په نجه ورده كاني ددانه كاني پېشه وهى خۆزى ده گرت و تووند ده يله قاند بو ئه وهى پېش وه خت بكه ون. جارېكيان له هه ژمه ت پېتلاودا به به رد ددانى پېشه وهى خۆزى ده كوتا بو ئه وهى له ق بېت و بكه وئى، ده يوېست فېل له ته مهن و زه مهن بكا و چى زووتره ته مهنى بېته شه ش سال. ددانه كانيشى كه وتن و هېشتا مابووى به پېتلاو و قوتابخانه شاد بېت.

- دا په ئه وه ددانه كاني پېشه وه م كه وتن؟

- رۆلّه هېشتا سالتېك ماوه بو قوتابخانه.

خهونی ددهی دهچیتته قوتابخانه یه کی سوور که له شیوهی پوتین درست کراوه، له سهربانی قوتابخانه که دا ئالایه کی ولات ده شه کیته وه، ستوونی ئالاکه به گوربسیکی باریکی سوور راگیراوه، گوربسه که ههر له قهیتانی پیتلاو ده چی.

بوو به شهش سال و خرایه قوتابخانه و پیتلاوه سووره کانی له پی کرد. له خوشییی پیتلاوه کان قوتابخانه شی خوش دهویست ماموستا ههرچی له دهم دهرده چوو ئهم له بهری ده کرد، به ریوه بهری قوتابخانه هه موو سالی دیاریسه کی ددهایه، به لام هیچ دیاریسه کی به قهده ئه و پیتلاوه سووره دلشادیان نه ده کرد، ته نانهت ئه و رۆژه شی که یه کهم قاتی له بهر کرد و یه کهم بوینباخی به ست تا بچیت بو کولیح به قهده پیتلاوه سووره که دلشادی نه کرد.

- کورم به قسه ی من بکه و بچو بو کولیحی سهربازی.

- بابه گیان چه زم له کولیحی ئه ندازیاریه.

- کورم ئه مریۆ نان له سهربازی دایه، ئه وه تا سه دان ئه ندازیار پی کار که وتوون و کریکاریشیان ده ست ناکه وی، به هه زار دهرده سه ری توانیم په روه رده ت بکه م، ئیستاش پیر بووم و توانای کارم نه ماوه، به قسه م بکه باتۆش پی کار نه که وی.

چوو بو کولیحی سهربازی، باوکی ده گه شایه وه به بیینی بالای به رزی کوره که ی به و جله سهربازییه وه، که هاوینان به رگی سپی و زستانان به رگی شینی له بهر ده کرد و کلاوه شه فقه داره که شی زور لی ده هات، سه ره پای ئه وهش که سه ری سفر تا شرابو سیمای ههر سه رنج راکیش بوو، ههر به و جله شه وه سه رنجی وه فای راکیشا، که یه کتریشیان ناسی و له که نار دیجله دا راز و نیازبان گۆریه وه یه کترین خوش ویست، خوشه ویستییه کی مه زن بوو که له نیوانیاندا رووی دا.

له گه ل وه فادا زه ماوه ندیان کرد و چوار ساله پیکه وه ده ژین، ماوه یه ک بوو

بیربان له مندالیک ده کرده وه ژبانیان رووناکتر بکاته وه، به لام ئهم کاتی بوو به باوک که نه یده زانی باوکایه تی چیه.

- «ولهید» گیان پیتم بلتی چی رویداوه؟! چی ناره حه تی کردووی که وا دلته به م کۆریه شمان خوش نییه؟ سهیری که چهند جوانه، ههر له تو ده چی.

ده تگوت چاوی به رایى نادات مندال بیینی، چاوه کانی ده نوقاند و خۆی ده خوارده وه، تا ئیواره بی ده نگ، پی ئه وه ی له جیتی خۆی بجولیتته وه له سه ر چرپاکه پال که وتبوو، کاتی خۆرنشین که دیه نی نارنجی خۆری له په نجه ره که وه بینی هه ستایه سه ری، هاواری کرد، هاواریکی به رز، دیه نی خۆی له ئاوینه گه وره که دا بینی مستیکی تووندی له ئاوینه که دا و ورد و خاشی کرد و خوتین به ده ست و په نجه کانی هاته خواره وه، که خوتنه که ی ده ستی خۆی بینی و هه ستی به نازاری برینه کانی ده ست و مه چه کی کرد هه ناسه یه کی ئاسوده بی هه لکیشا و له سه ر چرپاکه دا خه وی لی که وت.

وه فا چه په سابوو، نه یزانی بو ئه وه رویدا، ئه و کاره ی لا گه لی ئاناسایی بوو، شله ژا، به لام دوای ئه وه ی گشت خۆرنشینانیک رووی ددها و هاوار و ناله ی وه لیدی ده بیست پی راهات، ته نها شتیک که ببوه گری کۆیره له دلایا ئه وه بوو که نه یده زانی هۆی ئهم له پر گۆران و ناره حه ت بوونه ی وه لید چیه؟

سالیکه له م ژوو ره تایه تیبه ی ئهم نه خوشخانه یه دایه و له ژیر چاوه دیری پزیشکه کان دایه، گشت خۆرنشینانیکیش وه کو بورکان ده ته قیتته وه و شیت ده بیته.

کاته کانی تریش ئاسایی نییه، به لام خۆرنشین گیانی دهرزی ئاژن ده کا، ده لیتی بۆمبایه و به ناو جه سه یدا ده ته قیتته وه، چه ز ناکا چاوی به منداله تاقانه که شی بکه وی، به تایبه تی له کاتی خۆرنشیندا، پیتلاوی سوور و گه وره شیتی ده کا، ههر که پیتلاویکی سووری گه وره ده بیته گشت گیانی وه ک ناگر گه رم ده بیته وه و تووشی هیستریایه کی تووند ده بی و هاوار ده کا

هاوار دهکا تا دهبوژتتهوه.

وهفا سهري سوور دهمينئ لهو کارهساته، ئەو زۆر جار وهکو يادگاربييهکي قهشهنگ باسي جووته پيلاوه سووردهکي منالبي خۆي بۆ کردووه، دهپوت ههچهنده زۆري خاياند تا بووم به خاوهني ئەو جووته پيلاوه، بهلام يادگاربييهکي شيريني سهردهمي مناليمه، ههركه ئەو يادگاربييهشي دهگيرايهوه بهزهردهخه نه به کهوه دهپوت ئيستاش ههزم له پيلاوي سووره. ئەي ئيستا بۆ ديمهني پيلاوي سوور وا شيتگيري دهکا. سهرسوورماني وهفا زياتر و زياتر دهبوو که دهبييني ئەو کۆرپهيهي که چوار سال بيريان لي دهکردهوه و ههه له يهکهم رۆژي زه ماوهنديانهوه ناوي «خاليد» يان بۆ ههلبژارد، ئيستا ههركه دهبييني پادهچلهکئ و دهليبي تارمايي مردن دهبييني، خوايه ئەمه چيبه روو ددها، چ تيرزهوه تيرتکه ئەم مرۆقه وا گۆراوه. جاران که بهمولته دههاتهوه دياربييهکي نايابي بۆ دههيتا و ههركه دهراکهي دهکردهوه له باوهشي دهگرت و دهبيرده ژوورهوه و لهسهه چرپاکه دايدهنا و ماوهيهکي زۆر گشت ئەندامهکاني جهستهي ماچ دهکرد و پتي دهووت:

«هاوسهه وهفادارهکهم» گوچکهي دهنه بهسکيبهوه و دهپوت: «کهي کۆرپهکهمان دهبي؟»، وا ئيستا نه ئاور له ئەو و نهش له کۆرپهکهي دهداتهوه، تهنانهت که بانگي خۆشي دهکن وهلام ناداتهوه، دهليبي ناوي خۆي له بيهر چوهتهوه، يان ههز ناکا هههگيز گوپي لهو ناوه بيت، تهنانهت وهلامي وهفاش ناداتهوه که بانگي دهکا، جاران ههركه وهفا بانگي دهکرد دهپوت ناوهکهم بهددهنگي تو زۆر خۆشه ههركه بانگم دهکهي ههست دهکهم خۆشترين ناوم ههيه.

بهو ههموو نهخشه و خهته کورت و دريژانهي دهموچاو و نيچهوانی کن دهلي تهمهني سي و پينج ساله، ئەوهي ئيستا بيبييني وا دهزانئ دوو هيندهي ئەو تهمهنهيه، ئەوهي له وينهکاني سهردهمي قوتابيتي و وينهکاني سهربازگهشي ورد بيتتهوه دهلي ئەوه کهسيکي تره، جهستهيهکه بههيز و

چوارشانه، بالايهکي بهرز، دووچاوي گهش و فراوان، پيکهنينيکي ئيجگار سهرنج راکيش، ئيستاش دهليبي مردويهکه و گۆرهوشار دراوه.

ههز دهکا مهههگ بييني بهلام ئەستيره نهبيني دهدهوشيتتهوه، ئەو ئەستيرانه دنبايان لي تال کرد، ئەو ئەستيرانه کرديانه ئەم مرۆقه شيتتهي که ئيستا پزيشکهکانيش سهريان له حاله تي سوور دهمينئ، ئەو ئەستيرانه وايان کرد رقي له کۆرپهکهي خۆي ههستي و ديمهني خۆرنشيني لا بيته دۆزخ و پيلاوي سوور شيتي کا، ئەو ئەستيرانه وايان کرد رقي له ديمهني دهدهوشانهوي ئەستيره بيتتهوه و رقي له ناوهکي خۆي بيتتهوه.

ههز دهکا گوپي له سهداي مهههگ بي بهلام گوپي له ناوي باوکی نهبي، تهنانهت له ناوي خۆي زياتر رقي له ناوي باوکتتي. ئەو باوکهي رۆژانهي دوو رۆژي ئارهق رشتني بههتاوي خۆي بۆ دا بهجووتئ پيلاوي سوور. کييان ههبوو لهو زياتر تهنهئا ئەو و ههوت کچ، تا ئەميان نهبوو بوو خۆيان بهئوجاخ کۆر دهزاني، ههوت کچ لاي ئەوان وهک ههوت پووشي دهم با وابوو، تهنهئا بهلهدايک بووني ئەم ئەو ههستي خۆ بهبي پشتيوان زانين و ئوجاخ کۆر بييهيان لا رهويهوه، ههزيان دهکرد بۆ هيج شتي دلي نهشکين بهلام نهداربي ربي نهدهدان ههههچي ويست بۆي بکرن، ههه ئەو دهست کورتبييه بووه هۆي ئەوهي باوکتشي پيشههي ئەفسهري بۆ ههلبژيرئ، رۆژگاريکي ترسناک بوو ئەو سهردهمي لاويههي ئەو، چ کارهساتيک بوو که بي ويستئ خۆي بوو بهئفسهه.

وهفا له ههموو شتي سهري سوورماوه، چاکي لهبيره ئەوجارهي که هاتهوه و دهستي له ملي ئالاندهوه و بهپيکهنينيکي بهرزوهه گوپي:

- ئەستيرهيهکي ترم وههگرت.

دهپوت دهبي سوپاسي باوکم بکهه له کاتي خۆي پيشنيازي بۆ کردم بچمه کۆليجي سهربازي، ههه ئەو رۆژه چهپکئ گولي برده سهه گۆرهکهي باوکی.

پیشه‌کە‌ی خۆ‌ی خۆ‌ش دە‌ویست، ڕه‌نگه‌ی ته‌نها له‌به‌ر ئه‌و هه‌موو ڕه‌ژه‌ به‌ی که‌ سه‌ربازه‌کان لێ‌یان ده‌گرت، خه‌لک‌یش زۆ‌ر به‌ڕه‌ژه‌وه‌ سه‌یریان ده‌کرد، جار جار گومان‌ی ده‌کرد له‌و ڕه‌ژه‌ به‌ی پایانه‌، گومان‌ی ده‌کرد و له‌ دڵ‌ی خۆ‌یا ده‌یوت ئایا ئه‌مه‌ ڕه‌ژه‌ یان ترس؟! ئاخۆ ئه‌م خه‌لکه‌ لێ‌م ده‌ترسن یان ڕه‌ژه‌ ده‌گرن؟! دواجار با‌وه‌ری به‌خۆ‌ی هه‌ینا که‌ پیشه‌کە‌ی گرنه‌گه‌ و شایانی ڕه‌ژه‌.

له‌ سه‌ربازگه‌دا هه‌موو خۆ‌رنشینانی له‌ دیمه‌نی نارنجیبوونه‌وه‌ی خۆ‌ر ڕاده‌ما و تا ئه‌و ئا‌وا ده‌بوو ئه‌م بی‌ری ده‌چوووه‌ بو‌ لای «وه‌فا» که‌ له‌به‌ر دووری و کار ته‌نها مانگه‌ی جارێ‌ ده‌گه‌رایه‌وه‌ و هه‌فته‌یه‌کی له‌ ئامه‌تیا به‌سه‌ر ده‌برد، خۆ‌رنشین خۆ‌شه‌ویستیه‌کە‌ی بی‌ر ده‌هه‌ینایه‌وه‌، ئه‌و خۆ‌رنشینانی که‌ له‌ که‌ناری دی‌جله‌دا داده‌نیشان و به‌ چرپه‌ ده‌دان، دیمه‌نی نارنجی خۆ‌ر ناسکی ده‌کردنه‌وه‌ و، ده‌ستی له‌نا‌و ده‌ستیا‌بوو، تا ئه‌و ئا‌وا ده‌بوو ئه‌مان له‌ چاوی یه‌کتری ڕاده‌مان و جه‌سته‌یان ده‌بوو یه‌ک پارچه‌ سۆ‌ز و چه‌زی ئاو‌یتنه‌ بوون پری ده‌کردنه‌وه‌، که‌ ئه‌و ئا‌وا ده‌بوو دی‌جله‌یان به‌جێ‌ ده‌هه‌شت و هه‌ربه‌که‌ و به‌ره‌و ما‌ل ده‌بوونه‌وه‌، ئه‌و شه‌وانه‌ش خه‌ونیان به‌یه‌ک‌تر و ساته‌کانی خۆ‌رنشین ده‌بینی.

ئێ‌ستا چه‌زده‌کا مه‌رگه‌ بیه‌نی به‌لام دیمه‌نی خۆ‌رئا‌وابوون نه‌بینی، دی‌سان ئێ‌واره‌یه‌ خه‌ریکه‌ ساتی خۆ‌رنشین ته‌قینه‌وه‌یه‌ک له‌ ناخیا هه‌لده‌گیرسێ‌تی، ئێ‌جگار لا‌واز بووه‌ته‌وه‌، ته‌نها ئێ‌سک و پروسک و پێ‌ستیکی جی‌ری ما‌وه‌ته‌وه‌، ده‌مو‌چاوی ترسناک ده‌بینی، ده‌لێ‌ی مردوویه‌که‌ و گۆ‌ره‌وشار دراوه‌، خۆ‌رنشین لای ئه‌و کات نی‌یه‌ بورکانیکه‌ و له‌ وێ‌ژدانیدا ده‌ته‌قیته‌وه‌ و هه‌ر ڕۆ‌ژه‌ و کۆمه‌لێ‌ک خانه‌ی زیندووی مێ‌شکی ده‌سووتی، له‌ کاتی خۆ‌رنشیندا ئه‌و ژو‌ره‌ی لێ‌ ده‌بێ‌ته‌ گۆ‌رستان و جه‌سته‌شی ده‌بێ‌ته‌ گۆ‌رپکی باریک و قوول بو‌ ڕۆ‌حی. ته‌نها چه‌ند خانه‌یه‌کی زیندوو له‌ مێ‌شکییدا ما‌وه‌، دڵ‌ی سست بووه‌ته‌وه‌ و ته‌نها به‌شی ته‌قینه‌وه‌یه‌کی تری بورکانه‌کە‌ی ما‌وه‌، دی‌سان ئێ‌واره‌یه‌، چا‌و ئه‌ندازه‌کە‌ی هاته‌وه‌ به‌رچا‌و، ئه‌و چا‌وانه‌ی که‌ ته‌نها به‌شی بیه‌ینیکی تری ئه‌و دیمه‌نه‌ سامناک و پر مه‌ترسییه‌ ده‌که‌ن، له‌

ژو‌ره‌که‌یدا دانیشتی‌بوو، سه‌ربازه‌که‌ هاته‌ ژو‌ره‌وه‌ و سلا‌ویکی سه‌ربازی بو‌ کرد، لی‌سته‌کە‌ی دایه‌ ده‌ستی و دووباره‌ سلا‌ویکی تری کرد و ده‌رچوو ده‌ره‌وه‌، له‌ لی‌سته‌که‌دا سه‌دان نا‌و نووسرا‌بوو، هاته‌ ده‌ره‌وه‌ سی پاسی درێ‌ژ ڕا‌وه‌ستا‌بوون و کۆمه‌لێ‌ک خه‌لک ڕا‌وه‌ستا‌بوون، ژن و پیا‌و و مندال، پیر و لا‌و، هه‌موویان سه‌ریان داخستبوو، ده‌تگوت هه‌رگیز به‌رزیان نه‌کردۆ‌ته‌وه‌، ده‌تگوت له‌ ترسی چه‌پۆ‌ک به‌رزی نا‌که‌نه‌وه‌، به‌شی ئه‌م لی‌سته‌یه‌ به‌هه‌له‌ نه‌هاتی؟ نا‌وه‌کانی یه‌ک یه‌کی خ‌وێ‌ندنه‌وه‌، ده‌بوا‌یه‌ ئه‌وه‌ی نا‌وی ده‌خۆ‌یتدریته‌وه‌ بلێ‌: (به‌لێ‌).

گه‌یشته‌ نا‌وی «شاخه‌وان» که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌، پرسیا‌ری کرد: (شاخه‌وان کێ‌یه‌؟ بو‌ وه‌لام ناداته‌وه‌؟)...

دایکی هاته‌ پێ‌شه‌وه‌ و مه‌لۆ‌تکه‌کە‌ی له‌به‌ر ده‌میا ڕا‌گرت، خۆ ئه‌م مناله‌ زۆ‌ر ساوا‌یه‌ و هه‌یشتا چله‌ی نه‌چوو، سه‌یره‌! هه‌بێ‌ و نه‌بێ‌ ئه‌م لی‌سته‌یه‌ به‌هه‌له‌ هاتوو. چوو له‌ ڕائید «عه‌لی»، سلا‌ویکی سه‌ربازی بو‌ کرد و لی‌سته‌کە‌ی دایه‌ ده‌ستی:

- گه‌وره‌م پێ‌م وایه‌ ئه‌م لی‌سته‌یه‌ به‌هه‌له‌ هاتوو؟

سه‌رپێ‌کی کرد و نی‌وچه‌وانی لێ‌ گرژ کرده‌وه‌، داله‌کانی سه‌رشانی به‌جوله‌ی جه‌سته‌ زه‌به‌لاحه‌کە‌ی بریسکانه‌وه‌ ده‌تگوت ده‌یانه‌وی سه‌ری ئه‌م بخۆ‌ن.

- بو‌چی پێ‌ت وایه‌ هه‌له‌یه‌؟

- گه‌وره‌م نا‌وی مندالێ‌کی سا‌وای تیا‌یه‌ ته‌مه‌نی مانگێ‌که‌.

- جا ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌؟

- گه‌وره‌م، ئاخ...

هه‌یشتا قسه‌کە‌ی ته‌وا‌و نه‌کردبوو لی‌سته‌کە‌ی دا به‌نی‌وچه‌وانیدا و گوتی:

- هه‌ر ئێ‌ستا فرمانه‌که‌ ئه‌نجام ده‌!

هاتنه دهرهوه، عهلی وهستا و دهستهکانی نایه سهر کهمهری و پیئکانی بلاوکردهوه، دالهکانی سهرشانی دهریسکانهوه، دهتوت دهمیان کراوتهوه و دهیانهوی سهری ئەم بخۆن، شوڤلهکان خهریکی ههلهکهندنی چالهکان بوون، ریز ریز خهلهکهکیان راوهستاند، شاخهوان له باوهشی دایکیا بوو، تووند بهسنگی خوڤهوهی نووساند بوو، سهری داخستبوو دهتگوت دهچرپینی بهگوتیدا و پیتی دهلی رۆله بوچی هاتیتته ئەم دنیا خهراپه؟ شاخهوان گریا، عهلی چنگی لی دا و دوور دوور تووری ههلهدا، ههركه ئەو دهستی بهگریانیکی تووند کرد عهلی هیمای بو سهربازهکان کرد و هاواری ههمووان بهرز بووهوه و چهند ساتیکی کورتی خایاند و نهما تهنها دهنگی واقه واتی تووندی شاخهوان دهبیسترا، دهتگوت له جیاتی ههمووان هاوار دهکا، عهلی هیمایهکی بو وهلید کرد که پییهکی لی بنی و دهنگی بیری، شاخهوان دهتگوت زهرنه قووته بهکی بی تووکه، کراسیکی سپی له بهر کرابوو، سپی... وهک رهنگی کفن، وهلید چرکه بهک راوهستا و سهیری عهلی کرد، چاوهکانی عهلی رهق و ناگریان لی دهباریی، دالهکانی سهرشانی دهریسکانهوه، دهستیشی له سهر دهمانچه کهی بوو، خانهکانی میشکی وهلید له چرکه به کدا کهوتنه کارکردنیکی زۆر خیرا، له چرکهی پی بهرزکردنهوهی تا گه یشتنه سهر سکی مناله که، سهیریکی سهر شانی خۆی کرد ئەستیرهکان له سهر شانی دهرهوشانهوه، ئەستیره بهکی تر وهردهگری و دهپیتته (بالیوز). چاوی له ئاسۆ بری، دیمهنی نارنجی خۆرنشینی بینی دهلیتی تابووته و ویژدانی ئەوی تیا پال خراوه، سهری داگرت پۆستاله گه وره کهی پیتی چه قیبووه سکی منداله ساواکه، پیتی بهرز کردهوه پۆستاله کهی سوور دهچووهوه، دهنگی شاخهوان کۆتایی هات، سهیریکی عهلی کرد چه پلهی بو لی ددها، ئەستیره بهکی تر له سهر شانی کهوتنه جریووه، داله کهش دهمی داخست.

رۆژی دووم ههمان کات له ژووره کهی هاته دهرهوه، چالهکان داپۆشرا بوون، شوڤلهکان له دوورهوه دهبینران راوهستینرابوون، سهری ههلهبری، که

دیمهنی نارنجی خۆرنشینی بینی بورکانیک له دهروونیدا تهقییهوه، ئەوه بورکان بوو یا دهنگی گریانی شاخهوان؟ ئەوه گریانی شاخهوان بوو یان تهقییهوهی بورکان. ههر دووچاوی خۆی نوقاند تا دیمهنی نارنجی خۆرنشین نهبینی، هاواری کرد، هاواری کرد، تا کهوت و بوورایهوه، وچانیان بو نووسی تا بگه ریتتهوه و ماوه بهک بجه سیتتهوه، بهلام گشت ئیواره بهک ئەو دهنگه وهک بورکان له دهروونیدا دهتهقیتهوه، ههز دهکا مهرگ ببینی بهلام دیمهنی نارنجی خۆرنشین نهبینی.....

پەردە

شتهكانت بېر دەكەوتەوه، ئەو رۆژەي كاتيات ناسى و داوھتت كرد، ئەو شەوھى پېكەوه نووستن، هېچ شتتېكت بەخەيالدا نەھات، تەنھا سبەينى كە ئەو رۆبېشتەوه بېرت كەوتەوه كە ئەو كچە پەردەي كچىينى نەبوو، ئەي بۆ ئاسايى بوو لە لات؟!

ھەر دەتگوت شتت لە ئارادا نىبە پېي بوترى پەردە، بە تايبەتە لای تو كە لەسەر ئەو پەردەبىيە كارەساتتېكت قەوماندا. ھەوت سال پېش ئېستا كە لاوتكى بېست و سى سالەي خوتن گەرم بووى، «گولالە» ت خوشبوست، پېكەوه لە زانكو دەتەنخوتېند، ئەوينى لە نيوانتانا دروست بوو، ئەوينىك كە پېت و ابوو فرېشتانەيە، سۆز و راستگۆيى دىيات لە چاوەكانى گولالە دەبىنى، ئەو بەلېنى دايتى كە سەرىپچى بكا لە نەرىتە باوەكان و نەھىلنى لە كاتى داخوازىيدا مامەلەي لەسەر بكرى و مارەيى و شىربايى بېتە ئاراو، راستگۆش بوو لە بەلېنەكەيدا و واى كرد. رۆژى بوكتىنى زۆر قەشەنگ و فرېشتانە دەھاتە بەرچاو، ئېسك سووك، ساكار، جلىكى سپى ساكارى لە بەردابوو، وەكو بووكەكانى تر پوالەتى لەناو بۆيەدا نەگۆرى بوو، ھەر وەكو خۆي و ابوو، ئەسمەرىكى بالا بەرزى قەرخەنەيى، دوو چاوى گەورە و كال، ئەو رۆژە وات دەزانى گولالە تەنھا جوان نىبە بەلكو زىرەكېشە و راستگۆشە. شەوى زاوايەتى، ئەو شەوھى كە دەبوو سەرەتاي پېكەوه گرى دانى چارەنووستان بى، بوو بەسەرەتاي لىك داپرانتان، گولالە پەردەي كچىينى نەبوو، پەردە يان ئەو دلۆپە خوتنەي نەخشەي شەرەف و ئابروو لەسەر پارچەيەكى سپى دەكېشى؟ ئەو ئەوينەت لابوو بەئەفسانەيەكى ترسناك و دەتويست ھەر ئەو ساتە لىتى رزگار بى، دەتگوت كابووسە و بەپەلە پروزە دەتەوى ھەلسى و لە كوالت بېتەوه، ھەرچەند زۆر جار گەفتوگۆي رۆشنبىرانەت كرد بوو و داوھرىت لە مافى ئافرەت و ئازاد بوونى دەكرد لەوساتەدا وەكو مەلايەكى لەناو تايەتدا خنكاو، وەك تارىك بىرىكى كۆن خواز شەرەف و راستگۆيى و ئابرووت لەو دلۆپە خوتنەدا دەدى كە بەشانازىبەوه روو سوورىي ئەو دەست نىشان

لەگەل داگىرساندى بېستەمىن جگەردەدا... ئېلنجت ھاتى، مژىك و دووان، خىرا پات كرده بالكوئەكە و ھەرچىت خواردبوو ھەلتهتېنايەوه، ئەمشەو دەبووايە لەگەل «كاتيا» خاندا بەزمت سازكرديا و ئەم ئاھەنگى خواردەوھت ئەنجام دابا، بەلام ئەو نەھات، لىت توورە بوو ياخود كارىكى گرنكى بۆ وەپېش ھاتووہ؟

سالىكە پەيوەندىتان ھەيە، خۆش دەوى خۆش ناوى، چەند جارى دىت و ئەم تەنبايىيە كوشندەيەت رادەمالى، مېزەكە دەرازىتتەوه، خواردەوھى رەنگاو رەنگ، ھەردووكتان پىكى يەكەم لە يەك دەسوون و فرى دەكەن، وردە وردە جىھاننىكى ئەفسووناي عەشق ئاسا جەستەتان بەرەو لای يەكدى كېش دەكا، كەشى ژوورەكە بزوتنەرە، مۆمىكى كز ژوورەكەي نىوہ روون كرەوتەوه، رووتى دەكەيتەوه وەك ئەو كچەي وىنەكەيت ھەلواسىووہ لە بەرامبەر نووتنەكەت، لە ئامىزى دەگرى و مژى پېوہ دەنېي، دەلېي ئەو كانىاوہ و تو پىوارىكى رى وىل كرەوى تىنوو، جەستەتان دەبى بەيەك، خۆشتى دەوى و ناوى، خەوتان لى دەكەوى، سبەينى كە چاوت دەكەيتەوه تەنباي، كاتيا چووہتە سەر كار و تۆش تەنباي دەتكرۆژى، تەپلەكى جگەرەكە خالى دەكەيتەوه، بوتلە بەتالەكان فرى دەدەي، دىسانەوه دەكەويتە چاوەرى كرنى ھاتنېكى ترى ئەو.

دواي ئېلنجهكە فەرامۆشى يەك جەستەي داگرتى... نووستى... ھەستايەتەوه، زەمەنىكى سەير بەسەر چووبوو، چەند سەعاتىك، وات زانى چەند سالىكە، ھەستت كرد زەمەن غار دەدا و دەبى بەدوايدا غار بەدى، خەرىكە زەمەن لە چا و ن بى و ئىدىي نەتوانى بىبىنى، بەخىرايى

دهكهن. گولاله سويتندی بۆ دهخواردی که په نجهی نيرينهی بهر نه که وتوو و وهفادار بووه بهرامبهر به نه وينه که تان، به للام تو باوه رت پي نه کرد، گولاله ت لا بوو به درک، ههستت ده کرد له شی نه و نافرته گلاوه و نابي جهسته تی بهر که وي، ههر نه و شهوه قوالت گرت و له مال وهدهرت نا، نه و گولاله ژاکاند، براكهی فيشه کيکی پيوه نا، چاک بوو بهر شوپي تيکی کار بگه ر نه که وت، دنا ئيستا له ژير خاکدا بوو. به للام نهی ئيستا که له سه ر خاکه چ خو شيبه کی له ژيان ديوو، ههر چه نده ههر نه و رژه پزيشکه کان که س و کاری نه ويان دلنيا کرد له وهی هوبه کی بيولوجی هه بوو که په ردهی نه بووه، به للام تو نت ده توانی باوه ر بکهی وهک چو ن زور بهی پيا وان نه يان توانی باوه ر بکهن، ههر بويه ش ههوت ساله که س نا چيته داخوازي و چاوه کان چه شنيکی تر ته ماشای نه و ده کهن و زمانه کان بي ميهرانه له سه ری ده دوين، ههروه کو بوونه وه ريکی تر سناک بي، خه لک خو يانی لي دوور ده که نه وه، ته نانه ت کچانيش ناو پيرن ليی نزیک بنه وه و ده تر سين پروانگه ی به دبيني کومه له که نه و انيش تا وانبار کات.

خيرا خيرا کاره ساته کانت بير ده که وتوه، نه وساته ی تو تشووی نه م سه فهره ت تیک نا و ولات و يادگار بيه شه نگه کانیت به جی هيشت. گولاله ش يادگار بيه کی تالی شيرين، شيريني تالت بوو. به جيت هيشت و ورده ورده تو زی کون بوون و له بي سر چوونه وه دايد ه پوشي، له م ولاتی به سه ته له که بهر قه رار بووی هیدی هیدی وينه کان له بهر چاوت کال ده بوونه وه، هاوینان ده چو وینه که نار ده رباچه کان و له جه سه ته ی رووت و قووتی کچ و کوره يه که له ناميز گرتوه کان راده مای، ماوه يه کی زور بيرت لي کرد نه وه، کار تيکی ناسايی ده کهن، ناسايی بووه وه له لات، بير و جه سه ته يان نازاده، خو يان خاوه نی جه سه ته ی خو يان و که س بازرگان بيا ن پيوه نا کا، شه ره ف له په رده و دلويه خو ينی خاوه نی زاوا بووندا نابيين، ههر له يه کی له و که نارانه دا کاتي ات ناسی و بوون به هاو ري، پيکه وه نووستن، ههر گيز له وساته و دوا ی نه وساته ش گرنگ نه بوو له لات کاتيا کچه يان

ژن. چهن جار يکيش داوات لي کردوو ه بيت و زه ماوه ند بکه ن و پيکه وه بزین، به للام کاتيا رازی نه بوو، ده يزانی کو ريکی رژه ه لاتی نازاد يی لي زه وت ده کات و پيکه وه ژيانی له گه ل تو دا کار تيکی ژييرانه نييه، ههر شه وي نار ه زوو بکا نه ک نار ه زوو بکه ی دي ت و ده بيت ه هاو ده می شه ويکت، به للام نه مشه و نه هات، زانیت ليت تو ره نه بووه، به للام که سيکی له تو چاکتر ده بينی، دوا ی زهنگيکی کو رتی ته له فونه که زانیت ئيتر نه و له گه ل هاوسه ره که ی خو يدا ده ژی و ناتيب نيته وه.

بيرت که وتوه چو ن دوا ی بي سه ته مين جگه ره بهر چاوت تاريک بوو، سه رت سوو را و ئيلنجت هات، مژيک، دووان خيرا رات کرده بالکونه که و ههر چيت خوار دبووه هه لت هينا، نه و زهنگه کو رته له کلي سا ی جه سه ته تدا دهنگی دا يه وه و له په رستگای نه وينیکی کو ندا بيری دا گير سان دی.

خيرا خيرا ههر ده تگوت زه مهن راوت ده ني، پي نو سه که ت به ده سه ته وه گرت و نامه يه که ت بۆ گولاله نووسی: (مبووره، نه وسا کو ير بووم و به چاوی ليخن و لي لي نه ريت سه يری په يوه نديی نيوان نير و مي م ده کرد، ئايين کو يرا يی به چاوه کا ندا هينا بوو...

ته نها نه م جاره مبووره، تا بي مه وه و له په رستگای چاوه کانتدا نو تيژ تيکی نه به دی بکه م و نه م په رده دژواره له رووی نه و شانۆ هه ره س ها تو وانه هه لده م، مبووره گولاله گيان، ئيستا چاوم راستيبه کان ده بينی و ده زانم په رده کان ده کري ئاپروو نه بن، توش ده کري خاوه نی جه سه ته ی خو ت بی و من خاوه نت نه بم... مبووره.

نامه که ت داخست، بيرت له بارگه پيچانه وه کرده وه، به ره و ولات و نه و يادگار بيه شيرينه ی که له خو تت تال کرد.....

۱۹۹۲/۱۰/۱

بۆ رېزىلىنغان و خوشە وىستى
بەككە زاهىر رۆژبەيانى . . پىشكەشە

كۆچ

رۆمان

نازانی ئەمە چەندەمەین جاری رۆح راگوێزانتە، لە ناکاو جەستەت دەبیته هەلگری باریکی قورس و تەکان دەدە، بێ ئەوەی بەهیچ کۆتییەکی دیاریکراو بگە. هیچ جارێکیش دوا ویستگەت نەناسیوه، یان ناسیووتە، بەلام خۆت دیاریت نەکردوو و بربارت بۆ نەداوه، هەرۆک چۆن بربارت لەسەر لە دایک بوونی خۆت نەدابوو، هێندەت زانی لە شوێنیکی پیتی دەوتری دنیا، کاتیکت زانی تۆ هەیت و دەژیت، ئیدی هیچ چارێکت بەدەستەوه نەبوو جگە لەوەی سەر بۆ ژیان نەوی کەیت و بژیت، ژبایت و تا ئیستاش دەژیت، بێ ئەوەی تامی بوون بکەیت و بۆنی گۆلە زیندووکانی ژیان مەستت بکەن. یەكەم کۆچت هاتنت بوو بەرەو ئییره، ژیان، لە ساکیکی نەرمی زیندوو و پڕ لە میهر و خۆشەویستی ژنیك، لە نەبوونەوه بەرەو بوون، هاتی و هاتی، ئەوه یەكەم گەشتی بەسەردا سەپینراوی بەرەو بۆشایی بوو، ئەو کۆچە دایکی هەموو کۆچەکان بوو، ئیستاش بەرپۆی...

خەلک ئەو کۆچە ناو دەنێن لە دایک بوون، هەر لە یەكەم ویستگە ی ئەو گەشتە ئەفسونابووبەدا بەگوێزان پێشوازییان لێ کردی. یەكەمەین شت کە پێیان ناساندی ئەو گوێزانە ژەنگنە بوو کە ناوکیان پێ بریت و بێ میهرانە تۆ و هاوڕێکەتیان لە یەكتر جیا کردەوه، ئەو یۆلداشە بەوهفایە ی کە نۆ مانگ بوو بەچرکەش لیت دوورنەکەوتبوو، بەچرکەش نەیدەهیششت هەست بەتەنهایی بکەیت، پردیکی خۆشەویستی بوو لە نیوان تۆ و ئەو ژنە ی کە مایە ی دلنیا یی ژیانته، ئەو ژنە ی کە گویت لیبوو گۆرانیت بۆ دەچری و دەتلاوینیتەوه، چ دەنگیک بوو، دەنگیک فریشتەیی، نا نا، خواپترین دەنگی بوو کە دەتبیست.

ئەو یۆلداشە میهرەبانەبان بەو گوێزانە لێ جیا کردیتەوه، ئەوه یان فری دایە چالی ئاودەست خانە و تۆشیان بەلانکە دارێکەوه توند شەتەک دا.

ئەو یەكەمەین نالە ی جودایی بوو، یەكەمەین تۆ ی جەسەت بوو لە یەكەمەین چرکە ی بوونتدا پە یامی ژبانی پێ دایت. هەر لە یەكەم چرکە ی بوونتەوه رایانھینای لەسەر دابران، گریان و شەتەک دان. نۆ مانگ بوو لە جیھانیتکی بچکۆلە و پڕ لە سۆزدا، لەناو رەحمی نەرمو نیانی دایکتدا تۆقرەت گرتبوو، تەمەنیکی کورت بوو، زۆر کورت، نۆ مانگ و نۆ رۆژ بوو هیندە زوو کۆتایی هات، چونکە چاوەروانی هیچ نەبووی، هیچ، تەنانەت چاوەروانی لە دایک بوونیش نەبووی، ئەوه ی چاوەروانی لە دایکبوونت بوو ئەوانە بوون، ئەوانە ی دەرەوه ی جیھانە نەرم و گەرم و نیانەکە ی تۆ. نیوہشەویکی نووتەکی باراناوی، زربانی لە دایک بوون هەلی کرد، بروسکە ی ژان وەک فلاشی کامیراکانی بەرە ی جەنگ لیبان دەدا و نەدەوهەستان، هەوری جەستە ی دایکت گرماندی، هاوار، نالین، ئارەقە، خۆین ئینجا تۆ و هاوڕێ منال دا بارین، پیکەوه بوون وەک تەنھا دلۆپیک ی روونی باران. خیرا گوێزان هاتە نیوانتان و لیک دابرین و کردنی بەدوو دلۆپ، ئەو هەر ئەوکاتە زەوی هەلی مژی و تۆش ئەوەتا بەئاسمانەوه ی.

ئەم کۆچە ی ئیستات هەرچەند بەرەو ویستگە یەکی زۆر زۆر دوور و دیارە، بەلام تەنھا پاشکۆبەکی بچکۆلە ی کۆچی لە دایک بوونتە، ئەو لە دایک بوونە ی کە هەرگیز تەواو نابێ، ئەو لە دایک بوونە ی کە لەویدا بوو، لەو شوینە ی کە لەدایکبوون دەکات بەکارەسات. ئەو کارەساتی لە دایک بوونە ی تۆش لە رۆژھەلاتدا قەوما، وەک ملیۆنەها کارەساتی دلنەزینی تر. ون بوون بوو بەیەكەمەین وشە ی ناوینشان، وەک ملیۆنەها کارەساتی ون بوونی تر.

ئیسستا لە سەرۆی هەرەکانەوهیت و بەتیلە ی چاو دەروانیتە زەوی، دەبوو حەز بکە ی سەد هیندە ی تر دوور بکەویتەوه لەو زەویبە پڕ لە ژاوه ژاوه ی کە شانۆی گێژاوهکانە و ملیۆنان تراژیدیای سەختی تیا نومایش دەکریت و تۆش رۆلێکی سەرتاپا تراژیدیت دراوتی. کەچی هینزیک ی نااسایی بەرەو زەوی کەمەند کیشت دەکەن، وەکو ئەوه ی بەخۆت بلێی

تازه هاتووم و ده بئ بوونم هه بئ، پئی بوون ده کوتیته سه زهوی ئەم شانۆبه
و هاوار ده کهیت، به لآم وهک ئەوهی ته ختهی شانۆ ته خته نه بئ و دهنگی
تۆش دهنگ نه بئ کهس نایبستی، نه دهنگ و نه دهنگدانه وه، زۆر جار
ههست به پوچه لیبی بوون ده کهی، ده گریه ی و هاوار ده کهی، رۆله
تراژیدی هه کهت پر له هاواری یاخیبوونه.

ئیسیتاش له سه رووی هه وره کانه وهیت و هیزی شاراهوی به ربه ره کانی
له گه ل بوون که مه ند کیشی سه زهوی رووداوه کانت ده کهن، وهک ئەوهی
نه ته وئ پئش کۆتایی هانتی شانۆیییه که، دانیشتوانی هۆل ئەم ئەستیره یه
به جئ به یلی.

سه یر ده کهی، ده ریا و دارستان و شاری جوان جوان، هه موو شتیکی له
دوو ره وه قه شه نگ، گه ر به کئ هه ر له سه ر ئەم هه ورانه وه تئی پروانی
چوزانی له ناو ئەم دارستانه چر و پرانه دا چهندان درهنده ی زه به لاه
فه رمانه وایی ئاژه له بچوک و بی هیزه کان ده کهن. مشکه کان چهنه زه لیل
و دامای دهستی پشیلنه. مه ره کان چهنه له گورگ ده سه له مه ینه وه و که
ده بانیه ی چۆن ده بن به تنۆکی ترس و بچوک ده بنه وه.

ئه گه ر ژبان له سه ر ئەستیره کانی تریشدا هه بوایه، ره نگبئ خه لکی ئەوی
خۆزگیان به دانیشتوانی زهوی خواستبای. ئاخ زهوی له دووره وه زۆر
قه شه نگه! ته ماشا ئوقیانوسه کان چهنه دلگیرن، که سئ وه کو تو له دووری
دوو ره وه، له سه رووی هه وره کانه وه تئی پروانی چوزانی له قوللاییدا چهنه
مه له که تیکی سامناکه و چهنه ها ملیۆن ماسی بچوک گیرۆده ی دهستی
ماسییه گه وره کانی و ئەوانیش گیرۆده ی نه هه نگه زل هیزه کانی و ئەوانیش
له ناکاو ده که ونه داوی مرۆقه وه. ئای، ئای ئای له مرۆف! له ئاکامدا
گشت گیانه به ران ده بنه نیچیری مرۆف و مرۆقه کانی ده بنه نیچیری
به کتری.

هه وره کان له ژیره وهن، ده لیبی چهندان ته ن لۆکه ی هه لاجی کراون و

رئچکه یه کی پئچه وانه ی تۆیان گرتوه و ده رۆن، له شووشه ی روونی
په نجه ره که وه وینه ی هه ورینی دیناسۆر و ورج و پلنگ و نه هه نگ و
گیانداره گه وره کان ده بینی، ئەوان تیک ده چن و گیانداره تر دروست
ده کهن، جار جاریش کۆده بنه وه و سه رده کهن به یه کدا، ده لیبی ته گبیری بارین
ده کهن.

ئیسیتا گه ر بشبارئ ته رت ناکات و جهسته و رۆحی گرمۆله بووت
ئاوه ژوو ناکاته وه وهک ئەو ساته ته زیوانه ی بیوونه هاوه لیبکی داوین پیسی
رئچکه له مرۆف ترنجاره که. گاهباران و گاهئاگر ده بارین و بازنه ی دنیا یان
لی ده هینانه وه یه ک. کۆله گه وره که ی سه رپشتت هینده ی باران هه لمژیوو
باری رۆحیشتی قورس کردبوو، پئت و ابوو رۆحیشت هه ر له ناو کۆله
پشته کهت دایه، له گه ل خۆتدا به کیشت ده کرد. ئەوانی تریش تو ئاسا
به کیشیان ده کرد، با پئچه وانه ی ریره وه که هه نگاوه کانتانی قورس ده کرد و
چهندان جار ده یخستن و هه لده ستانه وه، چ سه روشتیکی هه ر بوو ئەو
رۆژگاران، باران، ته رزه، به فر، با، چه خماخه، هه ور، هه موویان چوون له
دژی ئیوه ته گبیریان کردبئ رییان پئ ده گرتن و جییان پئ له ق ده کردن.

دامینی شوپی کراسه کان و ده ره لنگی شه روا له کان چه لپاو و قور و لیته
تابلوئی سه یر سه یریان له سه ر ده کیشان و دیمه نه کان چاویان ده هه ژاند.
تارمایی مه رگ به رۆژی نیوه رۆ سامناکی و ترسی ده کرده هاوه لی هه ست و
دیناسۆر ئاسا کلکی ده خسته سه ر شانی رئچکه ی میرووله ئاسای رینگا
خۆله کان، ئەو رینگایانه ی ئاووس بوون به ملیۆنه ها مین و لوغم و له ژیره پئی
مامانی هه نگاوه ترس لی نیشته وه کان ده زان و که لله سه ر و ده ست و پئیان
له یه ک ده تراناند و جهسته یان شیته ل ده کرده وه.

وینه ی ئەو کابووسانه ده هاتنه پئش چاوت که زۆر جار له هه لدیتری
خه ونه خۆله میشییه کاندانامبازت ده بوون و که به هاواری خۆت راده بووی
ده تبینی ده ستیکت ته واو سه ربووه و دوا ی ساتئ وهک ملیۆنان ده رزی پئدا
بکریت قۆل و باسکت ده ئالایه زه رده وه الهی ئازاریکی گه وره.

که باره قورسه که تهاو په کی خستی، هلت دایه سهر زهوی و له پالییه و دانیشتی و هه ناسه یه که هه لکیشا، هه ناسه ی دوا ماندوو بوون و ترس و دهرده سهری که وهک باویشکه کان درپژ بوون، به لام نه هه ناسه سارده کان ده بوونه مایه ی خه مره وینی و نه باویشکه درپژده کان ده بوونه فارگونگی خه، تیربوون، هه سانه وه، خه، ئومید نه و شانه بوون که دروشمی ژبانی نیو چیرۆکه کان بوون، بیرت ده که وتنه وه، بیرت ده که وتنه وه و ختوو که یه که بزهی ده زانده سهر لیوه کانت.

سهیری دیمه نه کانی ده و روبه ری خوت ده کرد، به که م جار بوو هه ست بکه ی نیوه گه لی زورن، زور، له میرووله ش زورتز. ریچکه که ی که به بهر ده متا تی ده پیری له ساتیکدا هه زاران هه نگاهی قوت دده، هه نگاهی گه وره و، هی بچووک، نه وانه شی که هه ره له و رۆژانه پییان گرتبوو هه نگاهی ورد وردیان دنا، نه وانه ی تۆزی له وان گه وره تر بوون کۆل و باریشیان نرابوه کۆل، په توویه ک، یان پریاسکه یه کی پر له خواردن شانه بچووکه کانیانی ده ئیشاند.

له ناو قور و چلپاوه که دا یه که به یه کی جی پییه کان دهرده که وتن، هی گه وره و هی بچووک، شوین پیلانو و، شوین پیی رووت و به تی، که نه و پی رووت و په تبیانته ده بینی نه و قور و لیته به ده شیلن له دلی خوتا ده تگوت، ئا نه مانه خاکیان زور خۆش ده وی، چونکه په یوه ندییه کی راسته و خویان له گه ل زه ویدا هه یه، هیچ جوره نه عمل و گۆزه وی و پیلانویک نابیتته له میهری نیوان نه وان و خاک و خۆل بزیه و عاشقانه خۆشیان ده وی و بوی دهرن.

له ملا و له ولای ریگا که شه وه هه زاران که سی شه که ت وه کو تو بز وه گور هیئانه وه ی جه سته ی داهیزراو و سهر مابردوویان و تهر کردنه وه ی گه ده ی سست و وشکه وه بوویان لایان دابوو تا ناگریک بکه نه وه و ده ست و پیی له گۆ که وتوویان بز چهند ساتیکی کورت بیئنه وه گۆ و دیمه نه ناشیرین و دزیوه که ی نه و ساته ژبینه یان لا شیرین بیتنه وه و دووباره باره کان بگرنه وه

کۆل و بی نه وه ی دوا و بیستگه یان لیوه دیار بی ریگا بگرنه وه بهر.

دوو په تووه شی داره که ت به سهر نه وه هه رده خووساوه دا راخست و دانیشتی، نه ت ده زانی چۆن دانیشی، له سهر چپچکان، یان چوار مه شقی، نه ت ده زانی، چۆن شه قل بگری تا که متر سهر مات بی و چۆقه چۆقی دانت بوهستی که هه ره وه کو چه نه ی سه ما که ره کان ئاوازیکی نه شازبان پییک ده هیئا و گوئییه کانیان ده ئیشاندی. ده ستت برد له کۆله پشته که ت په راوه کانت دهر به یینی و بو ساتیکی خو گهرم کردنه وه گریکیان تی به رده ی، خیرا نه وه ت وه بیر هاته وه که تو بز زگار کردنی نه و په راوانه خه تهری مه رگت وه پیش خوت نا و، هه ره نه وه ش دایراندی له دایکت و خوشکه که ت و له رۆژیکی ئاوا شووم و له کاره ساتیکی هیئنه گه وره و له کوچیکی ئاوا هات و نه هاتدا ته نیای کردیه وه.

که فرۆکه کان پۆل پۆل هاتن و سنگی شاره که یان دابیژا، نیوه ش وه ک هه موو خه لکی شاره که له چاو تروکاندنیکیدا بارگه تان به ست و له کۆل ناو شاخ به شاخ و دۆل به دۆل هاتن تا له شار دوور که وتنه وه و له شوینه واری دییه کی رووخوی نزیک شاره که ی خوتان بارگه تان خست. سه عاته رییه ک دوور بوون له شار به لام گویتان له یه که به یه کی نه و توپانه بوو که بی راوه ستان ده بارینه سهر شاره که و کاول و ویرانیان ده کرد. چاوه ری بوون بووردومان بوهستی و بگه ریئنه وه سهر ماله روخواوه کانتان، به لام ریژنه ی گولله باران تا ده هات خه ست و خۆلتر ده بوو، دوو که لی ماله سووتاوه کان له ئاسمانی شاردا تابلزی نائومییدی بو کیشابوون و هه مووتان ده تانبینی.

له و لاپاله شدا هه ره ده ون بوو ره شه خیزانیکی گرتبووه خو و میواندارییه کی کورت و که م خایه نی ده کردن. کونه ته یاره ی خه لکی دییه ویرانکراوه که که ده یان سال پیش نه وسا بو خۆپاراستن له بو مبا و فرۆکه دروست کرابوون تاقه میراتی نه وان بوون بز نیوه ی هاو چاره نووسیان و له و کاته دا ببوونه ماله چکه ی ده یان پیره ژن و پیره میترد و ژنی زه بیستان و ساوای تازه له دایکبوو که هه ره له سهره تای بوونیانه وه به ره و نه و سه نگه ر

و کونه تە یارانە بە کیشیان کردبوون.

شەو خەریک بوو رەشمالی تاریکی هەڵداتە سەر خەڵکە بێ رەشمالەکە، ئاسمان دەتگوت چەترێکی کون کونە و زەویش دۆشەکتیکی شیدار، دەوێ و بەرد سەڕین بوون و سەری ماندوویمان لە کۆش دەنا، سەرما بێ میهرانە جەستەکانی گرمۆڵە دەکرد و لوول دەدا، خەڵک دەخزانە نامیزی یەک تا یەکتەر بکەنە پەنا و خۆ لە هیزی سەرما بشارنەو، بەلام ئەوکارە تەنھا بۆ خۆدڵدانەو بوو دەنا کزەبا ساردەکە ئیسکی دەئیشاند.

برسیتی وردە وردە هات و سوپای ترس و سەرما لەبیر خەڵک بردەو، ژنەکان کەوتنە خۆیان و بەدەست و برد کۆمەڵیک پوش و پەلاشیان کۆکردەو و هەریەکە و سووکە ئاگرێکیان کردەو و مەنجەلەکانیان لەسەر سێ بەرد دانا، قوولتی، نیسکینە، ماش، ساوەر، کەوتنە قوولە قوول، پیاوێکانیش وەکو مندالە وردەکان بۆ پاروویەکی گەرم چاوەرێتی دەستی کابان بوون. هەموو سەرنجیان لەسەر مەنجەلە رەشەو بووێکانی سەر ئاگرەکان رووا بوو، کابانەکانیش جار جار دوکەلی رەش چاوەکانی پر دەکردن لە فرمیسک و بەم لا و بەولای روومەتی تەزیواندا دەهاتە خوارەو، مندالەکانیش چوو بوونە بن دەستیان و زوو زوو سۆراخی کولانی چیشتیان دەکرد.

دایکت چاکی کەوا رەشەکە ی نابوو دارا و کەوچکە دارەکە ی بەناو شلە ساوەرە کەدا دەگتیرا، لەبەر رۆشنایی ئاگرە کەدا لۆچەکانی دەم و چاوی وەک شۆینەواری ولاتیکی بەبۆردومان و یرانکراو دەبینرا، دەتگوت ئەلبوومی یادگاری تفت و تالە و لەو ساتەدا پەرە پەرە یادی تۆی هەل دەدایەو، پەرە کانت خیرا خیرا هەڵدەدا و لە پەرە ی مەرگی باوکتدا راوستانای و تیی رامای، رامانیککی سوور، دلەت کەوتە لیدانیککی خیرا. چ رۆژیککی بێ رۆژ بوو، چ کارەساتیککی تال بوو، گیاندانی وات قەت نەدیوو، پیتشبینی هەموو جۆرە گیان کیشانیکت کردبوو، ئەو جۆرە نەبێ، زۆرت لە بارە ی عیزرائیلەو بەستبوو کە چۆن گیانی مرۆف دەکیشی و دەیکوژی بەلام قەت

بیرت لە مەرگی بەو جۆرە نەکردبوو، خەریک بوو نەیناسینەو، باوکت پیتشتر وەک سنۆبەریکی سەوز بوو، بالا بەرز، نیشان پان، چاوەکانی وەک چاوی پیغەمبەران بوو، رەش، گەورە، پر لە تەسلیمی هیوا، بەلام لە ساتە مەرگە کەیدا بالای کورت بوو بوو، هەر وەکو نیو مرۆف بیت و ابوو، چاوەکانی هەر وەکو دوو چاللی قوولتی پر لە وردە بەرد بێ و ابوو، لە سەر مەرگدا بوو، کاتی دوا هەناسەکانی دەدا ئیوێیان برده سەری، هیشتا تۆزقالتیک رۆحی تیادا مابوو کە تۆ و دایکت و خوشکە بچوو کە تیان برده سەری. تۆ حەپەسای و دایکت بەنێنۆک گۆنای خۆی هەلدری، تۆ لە حەپەساویدا تەنھا یەک دلۆپە فرمیسکیش چیبە هەلت نەرشت. سەرنجە تاساوێکان خۆیان فرمیسک بوون، فرمیسکی بەردین، شۆینەواری چاوە جوانەکانی باوکت تەواو شیتیان کردی، شیتیککی حەپەساو، سەیری ئەم لاو ئەولات دەکرد، وەکو ئەو ی بۆ قاچەکانی باوکت بگەری، دەتگوت دەتەوی قاچەکانی بدۆزیتەو و بەجەستە یەو ی بلکینی و بالا سنەو بەریبەکە ی ببینی. نە بالا و نە چاو، هیچیان نەدۆزیو، فریای سێ هەناسە و سێ دەم بەیە کدادانی کەوتن. هیشتا تانەو مالهەو، مردوو شۆرەکان وەک تۆ نە حەپەسان، دەتگوت سەدان مردووی وایان شۆشتوو، بەچریە پرسەتان بۆ دانا، بەلام تۆ هەر دەتگوت باکی مردنی ئەوت نیبە، حەپەسان هەر بەردەوام لە رۆحتا بوو، هەتا ئیستاش حەپەساوی ئەو ساتە مەرگە ی. لەوساو لە نیو چەوانی دایکتدا رۆژی دیریککی تازه تر دەخوینیتەو، یەکەم دیر ئەوسا نووسرا، کە هیشتا تۆ دوانزە سال بوو دەژیای، بەهاری خوشکیشت چوار سال بوو، ئەو هەر شیبو ی باوکتی بیرنایە تەو، هەر نازانج بالای وەک سنۆبەر و چاوی وەک دوو خۆری رەش و ابوون، ساتە مەرگی باوکتی هەر بیرنایە تەو، لە نەخشە ی سەر دەم و چاوی دایکتا ئەو هەموو یادگاریبە تفت و تالە نابینی و وەک تۆ پەرە پەرە هەلیان ناداتەو.

ئاگرە کە وردە وردە چیشتە کە ی هینایە کول، ئیبو ش وەکو هەموو خەڵکی

تر له دهوری چیشته که ی خوتان کوپونه وه، تو و بهار و دایکت هه وه کو سئ بهردی ناگردانه که دانیشتن به دیار مه نجه له چکولانه که ی که ده میک بوو به شی سئ که س خواردن تیا لی دنرا، بیوه ژنییک و دوو کچی باوک کوژراو. هیشتا دوا پاروو له گه رووتان ناودیو نه بوو بووه وه چه کداریکی باریکه له هه والیکه ماندووی هینا و چزانندی به گوتانا:

- ده بی هه ر ئیستا ئیره به جی بهیلتن و به ره و ژوورتر بکه ونه ری، هیرشیکه گه وره یان هینا وه و ئەم ناوچانه ش هه موو بۆردومان دکهن.

ئو هه واله ژاوه ژاوو مقو مقو دروست کرد و خاموشی شهوی ره واندوه، دهنگی هه مووان تیکه ل بوون و ناوخته یه کی ترسناکیان پیک هینا به دهم گریانی مندال و بۆله بۆلی گه وره کانه وه بارگه کانی ده پتچرانه وه و ناماده ی گه له کوچ ده کران.

تۆش له و ساته دا هه ستیکه ی پر له نائومییدی ناوخته ی ده روونت بوو، هه ستت ده کرد ئەم جار هیان کوچیکه ی دوور و هات و نه هات ده که ییت و ره نگه سیمای شاره که ت نه بینیته وه. خیرا بیرت په ریه لای په رتوکه کانت که ده بویه له کوچیکه ی وا دا له گه لت دا بن و به جتیان نه هیللی، ئەوانه تو ماره کانی هه نیسک و تاسه و چه په سانه کانت بوون، یه که م دیر که نووسیت دوانزه ساله بوویت و مه رگه رۆژی باوکت بوو، شیعرت نووسی، کچیکی چه پساو بووی، چه په ساوی شیتی کرد بووی، شیت بوون و چه په سانه که ت ده کرد به شیعر، سالییک و دووان و سیان، له م گوڤار و له و رۆژنامه بلاوت ده کرده وه، ورده ورده له سه ر رووپه ری ئەده بیی رۆژنامه و گوڤاره کان ناوت وه کو شاعیری بینرا.

هه نیسک و تاسه و رامانه کانت بوونه هه وپنی ئەو یاخیبوونه ت. ده تنووسی بی باکانه راستییبه کانت ده نووسییه وه. جاروبار ده تبیست ده لئین ره نگه که سئ شیعره کانی بۆ بنووسی دنا کچ که ی ده توانی وا بنووسی، ئەو قسانه برینداریان ده کردی، تاوانیک بوون ده ره ق به کچایه تیت

ده وتران، گوناهییک بوون به رامبه ر به مرۆڤایه تیت ده کران. تۆش به قه د ئەوان هه ستت ده کرد و کاره ساته کان ده یانه ه ژانندی، ره نگبج زیاتریش، به رامبه ر به سه روشت و بوون و یاسا و ماف و داد و بی دادیی راده مایت و پرسیمارت لا دروست ده بوو، به رامبه ر به گوژانه کانی له شی خۆت و قۆناغه کانی ته مه ن ده وه ستایت و ورد ده بویته وه، سه دان پرسیمار له می شکتدا ده وروژان و خامه یان پی هه ل ده گرتی، ده تنووسی، نووسین مالیکی نه یینی بوو ده توانی هه موو راستییبه شار دراوه کانی تیا بدۆزیته وه.

به لām له م کوچه هات و نه هاته دا په رتوکه کانت به جی ماون و بیگومان سه بیینی له گه ل په لاماری ئەواندا ده بنه خۆراکی ناگر و ره نجی سیانزه سالی ته مه نت ده بیته خۆله می ش، بیرت کرده وه ده بی ئەو په رتوکه کانه رزگار بکرتین و ئەو شیعرانه جوانه مه رگ نه بن.

دایکت و به هار خه ریکه ی پیچانه وه ی بارگه بوون و تۆش خه یالیکه ی شیتانه دووری خه ستییبه وه له وان، چوویته پال به ردیکه ی گه وره و دانیشتی، ده تزانی گه ر به دایکت بلتی ده چیته وه بۆ شار هه رگیز ریگه ی ئەوه ت نادا ناچار بووی وابکه ی.

هیدی، هیدی خه لک کۆل و باریان هه لده گرت و ئەو ناوچه سامناکه یان به جی ده هیشت، دایکت و به هار که وتنه سه رخی تو و ئەم لا و ئەولا ده گه ران و بانگیان ده کردی، تۆش له پال به رده که هه لته روشکا بووی و هه ناسه ت له خۆت بری بوو، هه رچه نده ئەو ره فتاره ت زۆر نازاری ده دای و ده تزانی به وکاره دایکت نیگه ران ده که ی. به لām ده بویه له نیوانی دلنه وازی دایکت و په رتوکه کانت یه کتیکانت هه لبرداربا.

خه لکه که له ماوه ی نیو سه عاتی کدا ئەو ناوه یان چۆل کرد، ته نها دایکت و به هار ما بوون، ئەوانیش به نیگه رانییه وه به دوا ی تۆدا ده گه ران، دایکت له نیگه رانییدا ده ستی به گریان کرد و به دهم نزا و له خوا پارانه وه به چرا کزه که ی ده ستی ئەم لا و ئەولا ده گه ران، لاوه چه کداره که چووه لایه وه و لینی

پرسی:

- ميمکه گيان ئه وه بۆ نارۆژن؟

دايکت به گريانه وه گوتی:

- رۆلّه گيان كچه كه م ديارنييه، ئيستا ليره بوو، نازانم چي ليهات، له هيچ لايه كه وه دهنگي نيبه.

- مندا له؟

- نه خيبر بيست و پينج سالانه.

دوو سي جار به دهنگي بهرز بانگي كردی: «نه ورۆژ»، نه ورۆژ، نه ورۆژ.

ئهو دهنگه وهك تيغ ده پيريت، فرميسك له چاوته وه ده بارين، هه مان ئهو دهنگه پر له سۆزه ي كه له ويته ده تبيست، له ناو توپيه كاني جهسته ي، له ناو مندا لدانييه وه. يهك دوو جار خهريك بوو هاوار بكه يت و وه لام بده يته وه، به لام هيتزيكي تر بچ دهنگيان ده كردی، ههر وه كو به دوو دهست ده ميان داخستبي و نه هيلن ورتت له دم بيته دهر، دوو جاري تريس به دهنگيكي زولاله وه بانگي كردی، لاهه چه كداره كه پتي گوت:

- ميمکه گيان، دياره له گه له ئهو خه لکه دا رۆيشتووه، گهر ليره بوايه ههر وه لامي ده دايه وه، خيرا كه ن با له وه خه لکه دوور نه كه ونه وه و جي نه ميئن دنا ريتان لي ون ده بي.

دايکت به گومانه وه كۆله كه ي له كۆل نا و، به هاريش كۆله كه ي تری له كۆلنا و به پري كه وتن، ئه وان هينديك دوور كه وتنه وه، تۆش له پال بهرده كه هه ستايت و به ره و لاي چه كداره كه هاتي كه له سه ر به ردتيك دانيشتبوو سيغاريكي به ده مه وه بوو هه لي ده مژبي، تاريك و نوته ك بوو، خامۆش و سامناك، خه لك ته واو دوور كه وتبوونه وه، دايکت و به هاريش دوايان كه وتبوون، كه چوويته نزبكه وه و سلاوت له كورپه لاهه كه كرد، راجله كي، لايته كه ي داگيرساند و دايه نيو چاوت پرسى:

- تۆ كتي؟

- من ناوم نه ورۆزه.

ئهو به سه رسورما و بيه وه پرسى:

- ئهو نه ورۆزه ي كه ئيستا ئهو ژنه بانگي ده كردی؟
- به لي.

- ئه ي بۆ وه لامت نه دايه وه، گوتيت ليتي نه بوو؟

- به لي... به لام...

- رپاوه سته با بانگي كه م... هيتستا زۆر دوور نه كه وتوونه ته وه...

- نه خيبر... تكا ده كه م بانگي مه كه... نامه وي له گه ليا ندا پرۆم.

- بۆچی نارۆی؟

- ده مه وي بگه رپيمه وه بۆ شار.

- بۆ شار؟!

- پيشمه رگه هيتستا له نيو شار ماون... وانيبه!؟

- به لي... به لام هيرشه كه گه وره يه و رهنگي سبه يني بکشيتينه وه.

- يارمه تيم ده ده ي ئيستا بگه رپيمه وه نيو شار؟

- ده ته وي چي بكه ي؟

- هه ندی شتي گرنگم به جي ماون ده مه وي ههر چۆنيك بيت بيان هينم.

ئهو بريار بوو بگه رپيته وه بۆ شار و تۆش له گه لي دا چووي، چاو چاوي نه ده بيني، زه لامه رپيه كه ش به نيو كند و له ندا ده رۆيشت و هه وراز و نشيو بوو، تۆش وه كو ئه و رانك و چۆخه يه كي خاكيت له بهر بوو، كاله يه كي سووكت له پتي بوو، كلاويكي خورپچنت له سه ر بوو، به ناو ئه و كند و له ندانه دا چهند جاريك خهريك بوو به سه ر ده مدا بكه وي. ئهو يارمه تي ده دا ي له جۆگه له كان بپه رپيته وه، تۆ كچه شاربييه كي قوتابي بوويت و به و

ریتگه و بانه دژواره ئاشنا نهبووی، ئەو پیشنیاری بۆ کردی دەستت بگری تا ئەو سهخته ریتییه دەپرن، دیار بوو شارەزای ئەو ریتگا و بانه بوو، بۆی باس کردی که سەدان شەو لە گەڵ ئەوانی تردا بەم ریتگایەدا هاتووێتە نیو شار و چالاکییان ئەنجام داوه.

که دەستت لە نیو دەستیا بوو گەرمی دەستەکانی دلنیای دەکردییەوه، هەستت دەکرد تاریکییە که کالتەر دەبیتهوه و سەرماکەش کپ تر ویی هیزتر دەبیتهوه، دەستەکانی دەتگوت کانگای سۆزن. بە دەم ریتگاوه زۆر باس و خواستان کرد، زۆرت پرسیار لێ کرد و وهلامی دایتەوه، تا نزیکتر دەبوونەوه لە شار دەنگی بۆمباکان زۆرتەر دەبیستران، لە ناکاو تەقەیهکی رۆشنگەرەوه لە ئاسماندا لەسەر سەرتانەوه پاوهستا و ئەو ناوچەیهی رپوناک کردەوه، خیرا لە جیتی خۆتان دانیشتن و جولەتان لە خۆتان بری، هەرچەند زۆ دەترسای و دەنگی تەقەش لە نزیکتانەوه دەبیستران، لەبەر رپوناکی گوللە رۆشنگەرەوه که دا سەیرتیکی دەم و چاوی رزگارت کرد. ئەوش سەیری تۆی دەکرد سەرنجەکانتان پر بوو لە سۆزی گەرم و شاراوە که هیتشتا ئاشکرا نەبوو بوو، گوللە رۆشنگەرەوه که کوژایەوه و تاریکییش سەرنجەکانە تانی داپۆشی. تاویک بێ دەنگ بوون و لە جیتی خۆتان نەبزووتن، رزگار دەیزانی لەو نزیکانە که مین هەیه و ئیوهیان بەدی کردوو، برپاری دا پیرهوی بەرهو شار چوون بگۆرن، ریتگە که تر هەرچەند دوورتر دەکەوتەوه بەلام دلنیاتر بوو، ئەمجارەیان تووند دەستی رزگارت گرت و لە گەلیا هەنگاوت دەنا، بەچرپە قسەتان دەکرد، هەر ئەوکاتە بۆت باس کرد ئەو شتانە ی که لە مالهوه بەجیت هیتشتوون چەند پەرتووکیکی دەستنووسی خۆتن، هەر ئەوکاتەش زانیت رزگار بێش هونەر مەندە و تابلۆ دەکیشتی، قوتابی ئاکادیمیا بووه بەلام بۆی تەواو نەکراوه وەک سەدان قوتابی تر زبندانی کراوه و دوا بێش بووه تە پیتشمەرگه، شەش حەوت سالیکه پیتشمەرگه یه.

ورده ورده له شار نزیکتر بوونەوه، لە پال گریکی نزیک شار دانیشتن،

رزگار لایته که ی هەلکرد و بەرامبەر بە دەم و چاوی تۆ رابگری و پرسى:

ناترسی؟

بەزەر دەخەنەوه وتت:

- تۆم لە گەڵ نەبوویتایە دەترسام .

بزهیه کی شیرنت دی و لایته که ی کوژاندهوه. دەستی گرتی و هەستانه سەرپێ، کهوتنه ری، هەستت دەکرد ئەمجاره دەستی گەرمتره له جارن، تەزوو یه کی خۆشی بەسەرتا پاتدا رەت بوو، هەستت کرد تۆش توندتر دەستی ئەوت گرتوو، ماوه یه ک بەبێدەنگی رۆبشتن، بێدەنگییه کی پر له دەنگ، پر له مەنەلۆجی جوان.

له تپیه که نزیک کهوتنهوه، رزگار بەپرنهوه که ی بۆ ئاگادار کردنهوه ی ئەوان تەقەیه کی کرد، ئەوانیش بەتەقەیه ک وهلامیان دایهوه، هەنگاوتان نا، دەستت هەر له دەستیا بوو، دەتگوت هەر دوو دەستە که دەستیکن، دەتگوت لە ئەزلهوه وهکو یه ک دەست دروست کراون. گەیشتنە لای تپیه که. دەستی یه کتان بەردا، هەستت دەکرد دەستت لە بۆشایی دایه و پیتوبسته ئەو دەسته سۆزناکه گەرمەت هەر له دەستا بێ، رزگار چوو له لای فەرمانده که و دلنیای کردەوه له ئەنجامی راسپاردە که ی، فەرمانده که که تۆی بینی له رزگاری پرسى:

- ئەو پیتشمەرگه یه کییه له گەلت؟

وشه ی پیتشمەرگه گەشکه یه کی خسته رۆختهوه، پیتشمەرگه ت تا راده ی خۆشه ویستی خۆش دەویست، ئەو وشه یه ختوکه یه کی گەشکاوییان دای. بەوه لامه که ی رزگار خیراتریوو له وه ی یادگار بیه کانت له گەڵ وشه ی پیتشمەرگه و داستانه کانی پیتشمەرگه بوروژینتی.

- پیتشمەرگه نییه کچیکی خه لکی ئەم شاره یه ... هەندیک شتی گرنگی له مالهوه به جیماوه ده یه وی بیانیه یینتی.

- ئیستا که ی کاتی ئەوه یه؟! ئەو شتانه چین؟! ئەگەر پارە و زپیریشه

نابی خه لک پۆچی خۆی بۆ بخاته مه ترسییه وه، ئه وکاره ناکرێ، په ننگه به نرخی پۆج ته وای بێ. تو تگات لێ کرد که یارمه تیت بدات، هیچ نه بێ ریتگه ت بدات به ته نهها بچیتته وه ناو شار به لām ئه و قایل نه بوو، دواى تو رزگار داخوازی لێ کرد که ریتگه ی بدا له گه لت بچیتته ماله وه، ئه و به نه رمییه وه تیبی گه یاند که ئه و شتانه ی له ماله به جی ماون پاره و زیر نین و به پاره و زیریش ناپیورین. ئه و هه رچه نه ده ئه و شتانه ی لا گرنه گ نه بوو به لām داواکه ی رزگاری په ت نه کرده وه، دیاربوو رزگار که سیکی خۆشه و یسته لای هاو ریکانه ی و قسه کانه ی به وه ی هه بوو له لایان، کادریکی روو خۆش و کارامه یان بوو.

له گه لتا که وه ت پێ، شه و یکی سامناک بوو، دهنگی تو په کان هینده ی تر سامناکیان کردبوو، دهستی یه کترتان گرتبوو، ده تگوت ده میتکه هاو ریتگه ی گیانی به گیانیته، له چه مه که په رینه وه و به سه ر که ناره زیخه لانه که دا رۆیشتن، ئه و شه وه ئیجگار گورج ده هاتیتته به رچاو، هه ستت به ماندوو بوونیش نه ده کرد، هه ر چه نه ده گرمی گرمی تو په کان ئه و ناوچه یه یان ته و او سامناک کردبوو، تو شانبه شانی رزگار بیتاکانه هه نگاوت ده نا. که ناره زیخه لانه که تان بری و خوتان کرده نیو کۆلانیکی که نار شار. جار جار رزگار بۆ بینینی به رپیتان لایه ته که ی هه ل ده کرد و خیرا ده ی کوژانده وه، نیوه شه و بوو، کۆلانه کان نوته کستانیکه ی په ش بوون، جگه له ئیوه هیچ که سی تر به ده ره وه نه بوو، پێشمه رگه کان له چه ندان شویندا له سه ربانی ماله کاندا بوون، جگه له وان که س له شاردا نه ما بوو، شار ده تگوت ناوچه یه که ی ئه فسانه یییه، چۆل و هۆل، تاریک و نوته ک، گو یسه وانه ی زۆربه ی خانووه کان هه ره سیان هینابوو، ده رگای زۆربه ی ماله کان کون، کون بوو بوون. له به ر رۆشنایی خیرایی لایته که دا ویرانییه کانتان ده بینن.

بۆ ماوه یه که ی که م دهنگی بۆمباکان کپ بوون و له و هه له دا ئیوه خیراتر بوونه وه، به م کۆلان و به و کۆلاند تا گه یشتنه گه ره که که ی ئیوه، گه ره که یکی هه ژار نشین بوو، بێ نازی و بێ خزمه ت گوزاری پێوه دیاربوو، له

کۆلانه که ی خوتاندا سه گیکیش نه ده وه پری، ئه و کۆلانه ی که سه گه برسییه کانه ی شه و هه تا به یانی له تاواندا وه کو گورگ ده یان لووراندا و ده تگوت نزا ده کن. بیتاکییه که ت په وییه وه و ترسیکی زۆر جیتی گرتته وه، دووباره تو په کان ده ستیان پێ کرده وه، رزگار بۆ ئه وه ی ترسی تو په وینیتته وه به چرپه گوتی:

– مه ترسه، تو په کان بۆ ئه م نزیکانه ناهاو یترین، دوورن.

هیشتا کۆتایی په سه ته که ی له ده مدا بوو، دهنگیک کاسی کردن، هه ر ده تگوت له ناو سه ری ئیوه دا ته قیییه وه، له ترساندا تووند باوه شتان به یه کدا کرد، هه موو جه سه ته تان ده له رزی، ترس بوو یان سه رما، نه تده زانی؟ دانه کانت چۆقه چۆقیان پێ که وت، ده بوا به خیرا ئه و کاره ئه نجام ده ن، تو په که ماله ی دراوسێکه تانی خاپور و ویران کرد، زۆر به ترسه وه ده رگای ماله ی خوتان کرده وه و چونه ژوو ره وه، کاره با له ته و او ی شاره که دا کوژا بووه وه، رزگار لایته که ی پێکرد و تۆش خیرا په رتوو که کانت له جه نتایه که ی کۆله پشت په ستا و له ئه لبوومه که شتدا وینه به که ی بچکۆله ی «سواره» ت ده ره پینا و خستته جه نتا که ته وه، هه ر به خیرایی دوو په تووشت به سه ته وه و له ئاشپه زخانه که شدا کیسه یه که ی خامت هینا و هه ندیک نان و خواره مه نه ی وشکت تیکرد، رزگار یارمه تی دا بێ و په تووه کانه ی له گه ل هه لگرتی و خیرا ماله که تان به جی هیشت و دیسانه وه به کۆلانه کاندا رۆیشتن. تو پباران تا ده هات خه سترتت ده بوو، ئیوه ش ته کانه ی گه وه رتتان ده دا، دوو سه عات به سه ر نیوه شه و دا تی په رپسوو گه یشتنه وه نیو زیخه لانی که نار چه مه تنه که که، هه نگاوه کانتان به رده کانه ی جی له ق ده کرد و به ته قه ته ق ناره زاییان ده رده پری، باران ورده ورده ده باری و دم و چاو و جله کانه ی ته ر کردبوون له م سه ره وه تو له به ر باره قورسه که ت سه خترتت هه نگاوت ده نا، رزگار هه ر وه کو خۆی بوو، ده تگوت راهاتوو هه مه یشه به و خیراییه پروات، هه ناسه ت سوار بوو بوو، به لām له به ر مه ترسی تو په کان نه ده کرا راوه ستن و پشوویه ک بدن، که گه یشتنه لای تپیه که ی رزگار کاک «سمکو» ی

فهرمانده تووره ببوو، به نارچه تیبیه وه به رزگارت وت:

- فرمانی کشانه وه مان پیچ دراوه، ده بوو نیو ساعات له مه و بهر برۆین، بوئه وه نده دو اکه وتن؟

رزگار داوای لیبور دنی کرد و توش هه مان شیوه، خیرا له گه له ئه واندا که وتنه ری، ئاوریتکت دایه وه تا دوانیگای شار بیینی، جگه له تاریکی هیچت نه دیی، ده تگوت لهو شوینه دا هه ر شاریتکیش له نارادا نییه، به لام به چاوی رۆحت یهک به یهکی کۆلان و شه قام و باخچه و ماله کانت ده بیینی، ده تگوت ئه و شاره وهک هه ر به شیککی ئه و خاکه له سه رتدا، له دلتدا، له رۆحتدا بنیات نراوه، نه خشه یهکی فراوانی هه بوو له ناخندا. گلکۆکه ی باوکیشت که له سه ر خه تی سنووری ئه و شاره دا بوو توپیککی بهرکه وتبوو، یه که م رۆژی رزگار کردنی شار، هیشتا تفه ننگه کان به ئاوازی ته پلئی سه رکه وتن به ئاسماندا ده ته قینرانه وه سه ریتکت له گۆره که ی باوکت دا تا له مردن هه لیسیتی و بهو رزگارییه شادی که ی، که شار رزگار کرا تو فرمیستک وشکی نه ده کرد، فرمیستکی شادی بوو؟ یان چه په سانی چه نده ها ساله ت بوو ده توایه وه و له شیوه ی فرمیستکدا ده باری؟ چوینه سه ر مه زاری پیروزی باوکت تا باسی شانندن و رووخاندنی په یکه ر و بته کانی بو بگپریته وه، گلکۆکه ی باوکت رووخابوو، هی ئه و و هی چه ندان هاوپیتری مردووی تر، ده تگوت ئه وانیش راپه ریون و به ته کانیک گلکۆکانیان رووخاندوه تا له رزگار کردنی شاردا به شدار بن، به لام دووباره کوژرابوونه وه، دووباره توپه کان شه هیدیان کردبوونه وه.

ماندوو بوو بووی، گریانت ده هات، هه ر هه نگاوی له شار دوور ده که وتیته وه، غوربه ت زیاتر شه پۆلی نائومییدی به سه ردا ده هینای، په رتووکه کان به کۆلته وه بوون و ته لیسه که ش به ده ستته وه، پیشمه رگه کانیش چه که کانیان باری قورس کردبوون و خیرا خیراش هه ر ده ریشتن، په تووه کانت به کۆلی رزگار وه بوو، ئه و ههستی به ماندوو بوونی تو کرد و هه نگاوه کانی توژی خا و کرده وه، هاوړیکانی پیش که وتن و ته نها تو و ئه و

بیست هه نگاوی دوورتر به دوایانه وه بوون، به لام نه ده وهستان، گومان و ترس و نائومییدی و غوربه ت تیکرا له دهروونتدا پنگیان خوارد بووه وه و زمانیان به سستبووی، ئه و کاره ساته ت هه ر وه کو تیزه وه تیر ده هاته بهرچا و، هه ر ده تگوت کات و شوینی ئه فسانه بین و له داستانه کانی گوی ناگردانه وه هاتوون ئه وانیه نه نکت بوی ده گپرانه وه، هه مان هه له موت و هه رده و ده ره، هه مان شهوی تاریک و نوته ک که چا و چاوی تیا نابینی، به لام دیوه زمه کان ببونه تانگ و زریپۆش، غوربه ت پری کردبووی له گریان و هیچ قسه یه کت بو نه ده هات، رزگاریش وه کو تو به بی دهنگی هه نگاوی دنا، بیده نگییه کی پر له مه نه لوجی تال، ده تگوت ئه ویش گریان ئه وکی گرتووه و زمانی به ستووه، چه ند سهیره رو داوه کان چه ند زوو شیوه یان ده گۆری، له و ریگا پر ترس و سامه دا ئه هه ننگه کانی رزگاریت بیه ر ده که وته وه له نا کا و ئه هه ننگ بوو به شه ر، شادی بوو به ترس، له و کاته دا گیسکه که ی هه باست بیه رکه وته وه، ئه و گیسکه ی که به مندالیی ببوو خولیایی ده رونت، زور جار له دایکت ده بیست ده یگوت ئیمه وه کو گیسکه که ی هه باسما ن لی هاتووه هه ر توژی دینیه وه سه ر خومان و ده بوژتینه وه چاوی گورگه کانا ن پیشان ده دن و ده گه ریینه وه دۆخی جار ان، ئه و قسه یه سه رنجی تو ی مندالی راده کیشا و زوریش ده ی ترساندی و وات ده زانی گورگ به قه ده ر شاخیک گه وره یه، ببوو خولیای و ده تو یست شتیک له باره ی ئه و گیسک و گورگه وه بزانی، شه وپکی فینکی به هار له سه ر بانه ئاورشین کرا وه که تاندا له پال دایکته وه نووستبووی، دایکت ده بو یست به گپرانه وه ی حیایه تی گورنه ته له و مریشکه کونجه بتخه وینتی. گوت:

- دایه حیکایه تی گیسکه که ی هه یاسم بو بگپیره وه.

دایکت دوا ی تاویک بیده نگی و رامان گوتی:

ئه وه حیکایه تی منالان نییه، هی گورنه ته له ت بو ده گپرمه وه.

توژی نوزه نوزت کرد و بیت داگرت له سه ر ئه وه ی هه ر ده بی گیسکه که ی

هه یاست بۆ بگیتیتتهوه، دایکت هه رچهنده گومانی هه بوو له وهی تۆ بهو ته مهنه وه که هیشتا ددانی شیریت نه که وتوو له حیکایه تی و اتی بگهیت دهستی به پشتتدا کوتا و دهستی به گیتانه وهی کرد؛

- هه بوو، نه بوو له مهنه که تیکدا سولتانیک هه بوو، ناوی سولتان مه محمود بوو، رۆژتیک سولتان مه محمود وای به خه یالدا هات ره عیه ته که ی تاخی بکاته وه...

- دایه ره عیه ت چیه؟

- ره عیه ت خه لکه، خه لکی ئه و مهنه که ته ی که ئه و گه وه و سه دراریان بوو، سولتان مه محمود فه رمان ددها هه ریه که و گیسکیکیان بداتی به کیشانه و به پیوانه، ده بی چل رۆژ ئه و گیسکه به خیتو که نه به مهرج نه زیادی کردی و نه که م...

- ئی...!

- فه رمانیش ددها هه ر که سی توانی ئه و مهرجه بینیتته دی ئه وه پاداشتی گه وه گه وه له سولتانه وه وهرده گری. خه لکه که ش گیسکه کان ده بن و خه ربیک ده میتن به ده ستیه وه، که خواردنی دده نی قه له و ده بی و قورس ده بیتته وه، که ناشی دهنی لاواز ده بیتته وه و سووک ده بی، له ناو ئه و خه لکه دا پیایتیک هه لده که وی ناوی (هه یاس) ده بی؛ له دوا ی چل رۆژه که که گیسکه که ی ده باته وه لای سولتان بانگی ده کاته دیوه خان و لیی ده پرسنی تۆ چۆن ئه م گیسکه ت به خیتو کردوو که وا توانیوته کیشه که ی پیاریزی. هه یاس ده لی:

- گه وره م من بیچوه گورگیکم هینا بوو، هه موو رۆژی خواردنم دده دایه گیسکه که و تیرم ده کرد به لام ئیواره سه ری گورگه که م پیشان ددها له ترساندا ده چوه وه دۆخی جارانی، چل رۆژ ئه م کاره م کردوو، هه یاس خه لاتی سولتانی وهرگرت و منیش هاته وه کاله م درا هه یچم پی نه برا.

حیکایه تیکی ئاسایی بوو له لات، به قه د گورنه ته له چیتری پی

نه به خشیت، نه ت ده زانی بۆچی دایکت و ژنانی تر هینده به ناخ و داخه وه خویان وه ک ئه و گیسکه ده بینن، هه ره که چۆن سالیک دوا ی ئه وهی که چوویتته قوتابخانه و ماموستا یه که م سروودی پی له بهر کردن و هاتیتته وه له ماله وه دته وتته وه دایکت و باوکت چاوه کانیان پر ده بوو له فرمیسک، به لام تۆ هه ر نه تده زانی مانای چیه «چاوم هه له هینا دیم ئه م میلله ته... دیه نی ژینی قه ناره و په ته... گویم به دهنگی ناخ زینگیایه وه... ده م به هاوار هه له هینایه وه... بۆیه هه ر ده بی پشکۆی تۆ له بم... قوربانی خاک و هی ئه م خۆ له بم» نه تده زانی قه ناره چیه؟ تۆ له چیه؟

پشکۆ، قوربانی، میلله ت، ته نه ها وه کو توتی سروده که ت وه کو قوتابییه کانی تر له بهر کردبوو و دته وتته وه، ماموستا زۆر شیعی تریشی پی له بهر ده کردن و ده یوت ئه م شیعی کامه رانه، ئیوه ی بچکۆله هه قتان به سه ر ناو و ناوه رۆکه وه نه بوو، بۆ ئه وهی چهند داریک نه خۆن و ماموستا نیو له پتان سوور نه کاته وه له به رتان ده کرد.

پیت له بهر دیک هه لکه وت و به سه ر دهمدا که وتی، رزگار خیرا یارمه تی دای، هه ستایته وه، زۆرت نازار گه یشتی، جله کانت قوراوی بیوون و ده ستیشت قوراوی بوو، هه ر به شه روا له که ت ده ستت سه ری و پاک کرده وه، دیسان رزگار ده ستی گرتی و ئه مجاره پیکه وه ده ستان به گفگتوگۆ کرد، له درزی ئه و گفگتوگۆ یانه وه ته ماشای ناخه وه ی یه کتان ده کرد، رۆحت ناشای رۆحی بوو، ژان و که سه ر و نازاره کان هیواکانی له به ک ده جواندن، پیت خۆش بوو ئیدی هه ر له گه ل ئه ودا هه نگا و بنی، هه ستت ده کرد ئه و شه وه سه ره تای کوتابییه که وه ک چۆن کوتایی سه ره تایه کیش بوو، هه ستت ده کرد رزگار بۆته «سواره» و هیمنانه دته دوتینی، هه ره که دوا ئیواره ی ماله وایی دلنه واییت ده کات، دهنگی هه مان دهنگی به سوژ و ده تگوت بییشه کی رۆحه شه که ته که تن.

بارانه که خۆشی کردبوو، هه وره کان گه و ال گه و ال به ره و ژوور ده کشان و ده تگوت وه ک ئیوه راو دهنرین، بولیلی به یانیه کی سارد و که وه رۆژ بوو،

گه‌یشتنه ئەو خالە‌ی که دبوا ئیدی ئەوان لەو ئی بمیننه‌وه، کاک سمکۆی
فەرمانده‌ی رووی تێ کردی و گوتی:

- خوشکم ئیدی دەبێ تو برۆیت و ئیمەش لێره بمیننه‌وه، شارەکان
هه‌موو چۆلیان کردووه و به‌رپوهن! تهنه‌ا نابیت، له‌م رێگایه‌وه برۆ کاروانی
خه‌لکت دێته‌ ری.

ساتی وه‌ستایت و قسه‌کان له‌ ده‌متدا قه‌تیس مابوون، ده‌تگوت ساتی
ده‌م به‌یه‌کدادانی باوکت بوو، حه‌پسای، خه‌لک هه‌موو به‌رپوهن، گه‌له‌ کۆچ،
کاروانی خه‌لک، چۆلکردنی سه‌رتاپا ولات، ئەمه‌ چ کۆچیکه‌! چ خه‌ونیکی
ناخۆشه‌! چ کابوسیکه‌! له‌به‌ر بوئیلی به‌یانیدا، له‌به‌ر ئەو رووناکییه
ئێجگار کزه‌ی به‌یانیدا که هه‌ر وه‌کو گۆتییکی سفر به‌رچاوی رووناک
کردبوونه‌وه سه‌یریکی سیمای جه‌خار گرتوی هه‌موویان کرد و سه‌رنج
وه‌ک په‌پوله‌ له‌سه‌ر روخساری رزگاردان نیشته‌وه، به‌و تهنه‌ا ساته‌ ده‌تتوانی
داستانیکی گه‌وره‌ی تازار و ژان له‌ چاویا بخوینیته‌وه، ده‌ستی مالتاوايیت
له‌ نێو ده‌ستی هه‌موویان نا، به‌لام رزگار ده‌ستیکی جیاوازی هه‌بوو، له
هه‌موو ژبانندا ئەوه دووه‌م پیاو بوو که به‌ده‌ست گرتنی هه‌ست و ته‌زوویه‌کی
سه‌یر دات بگرێ و له‌گه‌لیدا هه‌ست به‌ به‌دلتیا بوونیکی په‌تیی بکه‌ی،
پیش ئەو تهنه‌ا ده‌ستی سواره‌ ئەو هه‌سته‌ به‌چێژه‌ی پێ به‌خشیبووی.

ساتی مالتاوايی توێ و رزگار ده‌تگوت ژانی مندال بوونه، ریزیک
فرمیسک به‌سه‌ر نیگاتا داباری و تالای دوا نیگای دابان قیژه‌ی نامۆی
و غوربه‌ت بوو له‌ ناختا ده‌نگی ده‌دایه‌وه، حه‌زت ده‌کرد ئەویش وه‌ک ئەو
شيعرانه‌ له‌ کۆل نێی و هه‌میشه‌ له‌گه‌لتندا بێت، دلۆپه‌ ئەشکه‌
قه‌تیسماوه‌که‌ی چاوی ئەویش گه‌واهی ئەو تازاره‌ په‌نه‌انه‌ بوو که ساتی
مالتاوايی له‌ ده‌روونی ئەویشی چاند، باوه‌شت به‌رزگاردان کرد و پیت گوت:
- هه‌رگیز تو‌م له‌بیر ناچیته‌وه.

فرمیسکه‌ قه‌تیس ماوه‌که‌ی به‌ر بووه‌وه. نیگایه‌کی سه‌یر بوو،

ده‌رپینتیکی قوولی بێ وتن، خۆشه‌ویستی بوو یان له‌ خۆشه‌ویستی
قوولتر؟ رزگار ده‌فته‌ریکی چکۆله‌ی له‌به‌ر باخه‌لی ده‌رهینا و دایه‌ ده‌ست
و گوتی:

- ئەمه‌ یادگاری من بێ له‌لات، به‌نیازی دیدار.

که ئەوه‌ت بیره‌اته‌وه په‌شیمان بووته‌وه له‌و ساته‌ بیره‌کده‌وه‌یه‌ی که
هانی دای ده‌فته‌ره‌کانت بسوتینی و خۆگه‌رم بکه‌یته‌وه، هه‌ر به‌و رێگایه‌دا
هاتی که بۆیان ده‌ستنیشان کردی و که‌وتیته‌ ناو ئەم ئاپۆره‌ بێ
ئه‌ژماره‌وه. دانیشتی تا ماندویتی ئەو پیاده‌ ره‌وییه‌ت ده‌رچێ و شتی
بخۆیت تا هیتز بداته‌وه به‌ر و دووباره‌ له‌گه‌ل کاروانه‌ بێ سه‌ر و به‌که‌دا
وه‌کو ماسۆنیکی بێ نامنج بکه‌ونه‌وه ری و هه‌نگاو هه‌نگاو ئەو زیده
په‌رۆزه‌تان به‌جێ به‌یلتن.

مه‌ودای نێوان خیزانه‌کان زۆر نه‌بوون، هیتنه‌ نزیك بوون له‌ یه‌کتر که
چاوتان له‌ جووله‌ی یه‌کتر و گویتان له‌ ئاخ و ناله‌ی یه‌کتر بوو، ده‌تگوت
رووه‌کی خۆرسکن و له‌و ده‌شتاییه‌دا رووان و با که‌رویتشکه‌تان پێ
ده‌کات. نانیکت ده‌رهینا و ده‌ستت کرد به‌ جوینی، بیره‌ت په‌رش و بلاو
بووبوووه‌ و نه‌شت ده‌توانی به‌ ته‌واوه‌تی بیره‌ له‌ شتیکی دیاری کراو
بکه‌یته‌وه، زیدی به‌جیه‌یلراو، هه‌ره‌س، دایکت و به‌هاری خوشکت،
رزگار، رابردوو، ئیستا، داهاتوو، له‌ یه‌ک کاتدا بیره‌ت له‌ هه‌مووان
ده‌کرده‌وه و بیره‌ت له‌ هه‌چیشیان نه‌ده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ک ئەوساته‌ سه‌ختانه‌ی
حه‌په‌سان و رامانه‌ ون بوون له‌ نێو ملیۆنه‌ها پرسیری بێ وه‌لام و وه‌لامی
بێ پرسیار و ابوو، کاتیکت زانی ددانه‌کانت نانیکیان هاریبووه‌ و ئاودیوی
جه‌سته‌ت بووه‌ته‌وه، له‌ پر قیژه‌ی ژنیک سه‌رتاپای بیره‌ کردنه‌وه و خه‌یالنی
ده‌رچوو، چاوه‌کانی داخستبوو هه‌ر ده‌تگوت خه‌ویکی سووک خه‌وتوو و
فریشته‌ ده‌یدویتی، ده‌تگوت کۆرپه‌یه‌کی ساوايه‌ و باوه‌شی دایکیشی
بیشکه‌یه‌کی ئەزه‌لییه‌، هه‌روه‌کو قه‌ت پیشتر چاوی نه‌کردبیته‌وه و رۆژگاری
نه‌دیبه‌، چاوه‌کانی داخستبوو، قه‌ژه‌ ئالۆزکاوه‌که‌ی ده‌تگوت قه‌ژنی لوه‌لی

کۆریه فریشته بیه کانی دهوری حه زره تی مریه من.

دایکه که ده گریا، گریانیکی واکه ههر ئه وه بوو گلینه ره شه کانی هه له نه ده وه رین، سه رنجی له سه ر منداله که ی لانه ده چوو، ده تگوت ده یه وی بیگوتیتته وه قوللایی چاوییه وه، تو و ئه وانه ی ده وره ریشی هه موو ده گریان و سه رنجی گریاناویتان چه قیبه وه جه سته ی منداله که، ده تگوت ده تانه وی به سه رنجی به سوژ رۆحی هه لفریوی منداله که بگرنه وه و دایکه بی ده رتانه که ی شاد که نه وه، ههر له و جیگایه چالکی لاکیشه یی بچوکیان هه لکه ند، ویستیان منداله که له نامیزی دایکی وهرگرن و بیخه نه باوه شی زه ویه وه، دایکه که تووند تووند منداله که ی گرتبوو به سنگی خو به وه، وه ک بیه وی جه سته ی خو ی و ئه و تیکه له بکات، ده تگوت هه ولی ئه وه ده دات دووباره بیخاته وه نیوه سکی و جاریکی تر بو هه تا هه تایه له سکی خویدا هه لی بگری و هه رگیز نه یهینیتته وه نیو ئه م دنیا به مه رگ سیخناخ کراوه، له ده ستیان ده رهینا و خستیانه سکی زه ویه وه، هه ره کو ساتی ژان گرتنی به و منداله ژان گرتیی و تلاویه وه و خو ی خواره وه، تو ش وینه ی سات به ساتی ژانه کانی ده چونه ئه لبوومی یادته وه، گلکۆی منداله که ش هاته نیو میشکته وه و هینده ی تر بیرت بووه شانوی کاره ساته له رۆژگار و شه وگار گه وره تره کان.

تو ش وه ک ئه و خه لکه جاریکی تریش بارگه ت به ست و که وتیتته ری، ئافره ته که هیتتا به سه ر گلکۆی منداله که وه ده گریا، بارگه ی به سته وه، تا ئه ویش بکه ویتته نیو ئاپوره ی خه لک و گه له کۆچه وه.....

۲

دیلی ده ستنی کات بوون و نه یده هیشت شوین به خو تان بگرن، که هه ستان به تارمایی خینو ئه ندازی شه و ده کرد هه نگاوتان ترسناکتر و گورج تر ده بووه وه، وه ک ئه وه ی مه رگ له به رگی تارکیدا بی و بیه وی خو ی بخزیتیتته دیوه خانی رۆحی له چنگدا گرمۆله بووتان، تو ده رۆیت و هه مووان ده رۆن، زرمه ی تو به کانییش به دو اتانه وه ن، کۆل و باره که ت پشتت کوور ده کاته وه و، هه مووان به پشتی به سه رما و بار کوور بووه وه ده رۆن، ئیواره یه که له هیچ ئیواره یه کی تر ناچی، هه رچی په رهی ره شی میژوو هه لده یته وه ئیواره یه کی تری له شپوه ی ئه م ئیواره یه ی تیا نابینی، مه گه ر ههر له ئه فسانه تو مار نه کراوه کانی خو تاندا هه بن، به لام نایه ته وه بیرت نه نه که پیره و نه با پیره ت هیچ حیکایه تیکی له و شپوه یه ی بو گتیرابیتیه وه، بیر ده که یته وه و له دیمه نی خو ت و خه لک راده مینی و گومان ده که ی له وه ی ئه و ئیواره یه ئیواره یی، گومان ده که ی له وه ی کات و شوین له ئارادان و ئیوه ش مرۆقی راسته قینه ن و ئاسایی هه نگا و ده نین، هه ست ده که ی هه نگا وه کان هه نگا و نین و ته قه لی گه وره گه وره ن و چیا نوشداری ده که ن، ناو سکی کتیوان ده بینی له ده ره وه ن و بینراون، جه رگ، دل، گورچیله، هه ست ده که ی شاخ وه کو تو رۆح و جه سته ی هه به و له و ساته دا هه نگا وه ترسناکه کان نوشداری ده که ن، بیر ده که یته وه و له خو ت راده مینی، به بی رای خو ت قاچه کانت وه ک هی مرۆقی له ته ن دروست کراو ده روا و ده روا و ناوه ستنی، میشکت هیچ ده سه لاتیکی به سه ر جه سته تدا نییه، هیندی جار عه قلت فرمانیشی پی ده کا راوه ستنی که چی سه رپیچی ده کا و ههر ده روا، ده لپی جه سته یه کی یاخیبه و چی تر نایه وی گوترا یه لی فرمانه کانی میشکت بی، ته نها زرمه ی تو به کان فه رمانی پی ده که ن هه نگا و هه نگا و شوین به جی به یلی و ملکه چی ئه و فرمانه زه بر به ده سته بی. به ده م رپوه له خه لک راده مینی،

رهنگیان له هیچ رهنګی ناچن، پوره دیه کی ترس نه دگاری هم موویانی داپوشیوه و ناهیللی هیچ رهنګی کی دیاریکراویان هبې، گویت له وژه وژی قسه و باسه کانیانه به لوم دهنګه کان ناسایی نین، له دهنګی مرقانن دهچن ئیزرائیل له سهر سنگیان راوه ستابی و بیهوی ههر نه و کاته بیان تاسیتن، باسه کان ناسایی نین، تنها باسی جه خماخه و هور و باران و با و مهرګن، کس باسی ژبان ناکات، کس به ته ما نییه داهاتوو بیینن. سهیری چاوی پیاوه کان ده که ی شهوقیان نییه و کزکز بوونه ته وه، ههر ده لیبی نه و پیاوانهش نین که سمیلان باده دا و ایان ده زانی سمیل نیر بوونیان ده پاریزی و دهرده خا! ده لیبی نه و پیاوانهش نین له ماله کانی خو باندا سهر دار بوون و ژن و منداله کانی شیان ره عیه تی بچ ده سلانان بوون، سهیری چاوی ژنه کان ده که ی، له و ساتانه زور کزترن که له ژیر ره حمه تی تیلای میرده کانیان فرمیسکی ناشکرا و نه پنییان هله درشت، سهیری چاوی مناله کانت ده کرد، مات بوون له و ساته ماتانه ی که ماموستا دهستیانی به دار توژاند بووه وه، شیوه کان شیوه ی تر بوون، رهنګه کان رهنګی تر بوون، توژ نه خوژت بوویت و نه خوژت نه بووی! ههسته کانت له بهر سرما و هیلاکی ته زی بوون و نه تده زانی شاعیریت یان شاعیر نیت!

نه تده زانی کچیت یان کچ نیت! بیرت بلاو ده بووه وه و کو ده بووه وه، دهچووه لای دایکت و بهار، ناخو بچ تو بی چه ند نازاری نه و دایکه ده روون پر له که سهرهت بدات، چاوی دایکت ده هاته بهر چا که چون شیتانه ده گیپرې و ته ماشای هم موو کچانی له ته منی تو و له شیوه ی تو و له قه باره ی تو ده کات و له حه ژمه تان دهستی بهار تووند ده گری نه ک نه ویشی لی ون بچ، به دیتنی ههر ده موچاویکی له شیوه ی ده موچاوی تو دلای داده خورپن و بانگی تو ده کات به لوم که ده زانی نه و که سه تو نیت خاموش ده بیته وه، وه ک خاموش بوونه وه نه و ساتانه ی که ئیتر دلنیا بووه وه له وه ی باوکت ته و او بوو ئیتر ناگه ریتته وه بو لای، دلنیا بییه کی ره شتر له قه تران. له سهره تادا ههستی کی سهیری لاجو، هه رچه نده به چاوه کانی

لاشهی له ت و په تی باوکتی دی و له دوا دم به یه کدادانیدا ناگای له مهرگی بوو، به لوم وه ک باوه ری به چاوی خو ی نه کردبچ، ههستی ده کرد نه و نه مردووه و دیتته وه، له گه ل ههر له دهرگادانیک راده چله کی و سهره تا ده موچاوی ده گه شایه وه، به لوم دوا جار خاموش ده بووه وه، ورده ورده دلنیا بوو که ئیتر نه و میترده کوتایی هات و نایبیتته وه، سامناکترین دلنیا بی بوو. له نه کاو بیرت دهچووه لای رزگار، رزگارت ده هاته بهر چا و تو پریکی کردو ته سهنګه ر و تو په کانیس بچ میهرانه له م بهر و له و بهری زرمه یان دی و دته قنه وه، نه ویش له گه ل هم موو ته قینه وه یه کدا چاوه گه شه کانی داده خا و دهستی له ژبان ده شوا، به لوم که ته قینه وه که ته و او ده بچ و جهسته ی خو ی ده بیینن وه کو جارن ده جو لیتته وه و هیچ پریشکی کی بچ به زده ی تو په کانی بهر نه که و تووه زهرده خه نه یه ک ده که ویتته سهر لپوه کانی و ده ست ده نیت به زیناتی تفه نګه که ی و ته قه یه ک ده کا، گو بی له دهنګی تفه نګه که ی خو ی ده بچ، ده بیستی له چا و دهنګی تو په کاند دهنګی تفه نګه که ی نه و زور هیواش و نه بیستراوه، زهرده خه نه که ی ده کو ژیتته وه و تارمایی ناو میدیبه ک سهرتا پای داده گری... ته ماشایه کی بن بهر ده کانی تر ده کات هاو رپیکانیسی وه کو خو ی هه مان تارمایی دایپوشیوون، له نا کاو دهنګی یه کچکیان ده بیستی «کورپنه ده ستورد که ن زبک بوونه ته وه و بهر و روومان هاتن». تفه نګه کان دهستی بچ ده که ن گولله وه ک بریشکه ده ست ده کات به ته ق و تو ق..... پاش ماوه یه ک دهنګی ته قه کان راده وه ستن، دوژمن شکایه وه، سهر بازه کان کشانه وه، رزگار و هاو رپیکانی به شانازیبه وه سهیری یه کتری ده که ن و باسی شه رکه ده که ن، تا نه و ساته ی فرۆکه کان دین و ، نه مانیش ده چنه وه بن بهر و کونه ته یاره کانه وه بوژدومانی شار ده کری، بوژدومانی شاخ ده کری، سهر بازه کان دینه پیشه وه، هیرش ده ست بچ ده کاته وه، نه مجاره جگه له کشانه وه ی پیشمه رگه و خو ده ر بازکردن هیچ ریگایه کی تر نییه، له دۆلپکه وه بو دۆلپکی تر له شه رکه که دوور ده که ونه وه، شوینی سهرکه وتنی یه که م جار ده که ویتته دهستی دوژمن، له بهر یه کی دوور تر وه

سەنگەر ساز دەكەن، فرۆكەكان ديسانەو وەك تەبیرەكانی ئەبابیل دینەو، پیشمەرگەكان لە روانگەى ئەواندا سوپای ئەبرەهەن و دەیانەوئ دەریان كەن لەو خاكە، چ مێژووێكى بى شەرمە ئەوێ مێژوو نووسە بى شەرمەكان دەینوسن! هەنگاو بەهەنگاو راویان دەنێن تا خاكیان پى چۆل دەكەن. ديسانەو وەبیرت كۆ دەبیتەو و دیتتەو لای رێچكەى مێروو لە ئاسای گەلە كۆچكە، بىر دەكەیتەو ئەمڕۆ چەند شەمەیه، نازانى، زیاتر بىر دەكەیتەو هەر نازانى! خوشت نازانى بۆ دەتەوئ بزانی چ رۆژتیکە و چەندی مانگە، رەنگبى بتهوئ مێژووى ئەو كارەساتە لە مێشكتا بنوسیتەو، جا بەچى دەچى، مێشكت پەرە لە مێژووى كارەساتى سەیر، ئەوانەى كە لە هیچ كەتیبىكى مێژوودا وەكو خوێبان تۆمار نەكران، ئەوانەى كە ئەگەر وەكو خوێبان تۆمار بكرین هەموو مەزۆقايەتى دەخەنە ژێر چەترى نیشانەیهكى گەورەى پرسیارەو، سەیرىكى لای چەپت دەكەى پیاویكى چل سالى دەستى منالێكى سى سالى گرتوو، سەرما و ترس دەموچاوى گرژ و خەمیش مۆنى كردوو و چەندان خەتى كورت و درێژ و ناریك وەك نەخشەى جوگرافى نیشتمانىكى لەتوێت دەموچاوى شێواندوو.

لێت پرسى:

- ئەرى كاكە ئەمڕۆ چەند شەمەیه؟

دەتگوت قورستىن پرسىارى لى كراو، هیلە تەریبەكانى نێو چاوى چوونەو یەك، كەوتە بىر كەرنەو، تاس بریدیەو، لەوكاتەدا چى وەبىر هاتەو، كام وەبوشوو و كام كارەسات، نەتزانى، وەلامى پرسیارەكەتى پى نەبوو، ژنەكەى بەكوئ و بارىكەو چەند هەنگاوئ لە دواترەو بوو، ئەویش نەیدەزانى، پیاویكى ریش سپى ئەو وەلامە قورسەى پى دراىەو بەسكالاو گوتى:

- ئەمڕۆ جومعهیه؟ خوايه تۆیه، هەزار و یەك تۆیه، نوێژى جەماعە تیشمان لە كیس چوو.

پیاو چل سالییه كە گوتى:

- خالۆ گیان لە جياتى نوێژى جەماعەت كۆچى جەماعەت دا بەستراو!

وشەى (كۆچ) وەكو چەقۆبەكى تىژى داخكراو چزەى لە گوتتەو هەلساند... ئەى تا كوئ بچن؟ چەند ملیۆن هەنگاوى تر بنین؟ ئەم كۆچە لە كوئ دەستى پى كرد؟ لە كوئ كۆتایى دیت؟ كۆچى دواى، كۆچى دواى، مردن، تەنھا مردن دوا كۆچە، وەك چۆن لە داىك بوون بەكەم كۆچ بوو، چ كارەساتىكە ژيان، بەتایبەتى ژيان لێرە، لە رۆژەلات، بەتایبەتى لەو ولاتەدا... هەنگاو هەنگاوى قووت دەدا، كات دەروا و تاوان دەمیتى خەرىكە دووبارە شانۆى شەو نومایشى نازار و تالاو كۆچتان لەژێر پەردەى تاریكیدا بۆ بەنەتیبیەو بەكات، ديسانەو ژوانتان لەگەڵ هەور و بروسكە و باراندا هەبە، هەور دەلێى سالیەى سالیەى نێوئ نەدیو و لەو ساتەدا بەدیمەنى پەرش و بلاو بوونەو تان بەسەر ئەو كىو و هەردەدا دەگرمیتى و دەبارى، دەلێى لە خوشى نەبوونى مالى و دیوار كە جارن بىننى نێوئ لى قەدەغە كەردبوو و بەپەرۆشەو دەتانشواتەو، دەبارى و دەبارى و پشووێك نادا، تەرتان دەكا جەكانتان، پىستتان تەنانهت هیندى جار هەست بە تەر بوونى گوشت و خوینى خۆتان دەكەن، هەست دەكەن باراناو تىكەل بەخوینتان دەبى، هەست دەكەن ناوەوێ جەستەشتان وەكو ئەو دەشت و دەرە بوو تە قور و چلپاو، بىزار دەبن، دەگرەن، جنبو دەدن، بەلام نە هەور لە گرمەى خوئ دەكەوئ، نە ئاسمان لە فلاش لیدان دەكەوئ، هەر دەلێى بروسكە فلاشه و ئاسمان وینەى ئەو مەرگەساتانە دەگرئ. بەمنداى پىیان گوتبووى خوا بەك دنیاى دروست كردوو و لە ئاسمانداپە و ئاگای لە خەشى مار و مێروو، لەوساتانەدا وات دەزانى ئەمە خواپە فلاش لى دەدا و وینەتان دەگرئ، لە دلى خۆتەو دەتگوت بشى ئىستا خوا خەمبار بىت كە ئەم دیمەنە تراژیدیایە دەبىن یان ئەویش وەكو رۆژنامە نووسە بیانییهكان وینە دەگرئ و سبەینى لە تەلەفیزیۆنەكاندا پىشانى خەلكى ئەستیرهكانى دەدا و ئەوانیش هاوكات خەمبار دەبن! بەلام

که وینه‌کان هه‌لگیران و خرانه ئه‌رشیفی ته‌له‌فیزیۆن و پوژنامه‌کانه‌وه کهس مه‌رگه‌ساتی ئیوهی له‌بیر نامینی. بروسکه‌کان وینه‌ی زۆر مردن و په‌ق بوونه‌وه‌ی منال و پیریان گرت، وینه‌ی زۆر درم و په‌تا و گیان دانیان گرت، هه‌موویان له‌ئهرشیفی خوادا پارێزراون!

پیش ئه‌وه‌ی شه‌و داویت و تاریکی ناوچه‌که بکاته چاوه‌ندازتیکی ترسناک له‌روو و رووخساری به‌کتر راده‌مان و ئوخزنتان به‌یه‌کتر ده‌هاته‌وه، هه‌مووتان هه‌مان شیشه‌ داماویتان له‌روو ده‌دره‌وشایه‌وه به‌لام سوپای تاریکی له‌یه‌کتری دا‌پروون و کهس کهس نابینی، ته‌نها گویتان ناگاداری گریان و کروزانه‌وه‌ی یه‌کدییه... تۆش به‌ته‌نها له‌چه‌ندبستی زه‌وی شیداردا په‌توویه‌کت راخستوه و په‌توویه‌کت پیچاوه‌ته‌خۆت و دانیشتووی، گریانت دێ و ناگریه‌ی، خۆشت نازانی بۆ ناگریه‌ی، ده‌لێی به‌ره‌ستی له‌به‌رده‌م شه‌پۆلی فرمیستک دایه و ناهیلێ په‌هابیت... تاریک و نوته‌که... ئاسمان ده‌لێی لافیتیه‌ی په‌شی پرسه‌یه، زه‌وی ده‌لێی کیتلگه‌ی مرۆقی خورسکه! هه‌ر ده‌لێی قارچکن به‌و ده‌شت و ده‌ره‌وه هه‌لتۆقیوون، ئه‌و تاریکیه‌ی زووری ئینفرا‌دی زیندانی وه‌بیر ده‌هینایته‌وه له‌ویش تارکی وه‌ک پارچه‌یه‌کی قه‌تران چن چاوه‌کانتی کوپتر کردبوو، به‌لام کهس گوپی له‌کروزانه‌وه‌ت نه‌بوو، ئیستا گه‌ر گوئ هه‌لخه‌ی گویت له‌میلیۆن کروزانه‌وه‌ی تر ده‌بێ، ئه‌وه زیندان بوو ئه‌مه‌ کوچ، کوچیکێ پر له‌کوچ، سێ میلیۆن کوچ له‌کوچیکدا! تیژه‌ وه‌تیژه‌ و وه‌لامه‌که‌ی به‌ده‌ستی میژوه‌وه‌یه، به‌لام میژوو هی ئیوه‌ نییه، ئه‌مه‌ سیاسه‌ته‌ سیاسه‌ت، سیاسه‌تیش به‌ده‌ستی گه‌وره‌کانی ئه‌م زه‌مینه‌وه‌یه!

هاواره‌کانتان نانوسریتته‌وه، داد و بی‌دادتان ناخویندیتته‌وه، خۆت کوور کردوه‌ته‌وه هه‌ر وه‌کو ئه‌وه هه‌ورازانه‌ی ساله‌هایه بۆ هه‌نگاوی پر له‌سامی پیشمه‌رگه‌ کوور بوونه‌ته‌وه، ده‌ته‌وی تاویک خه‌و بجیتته‌ چاوه‌کانت، چرکه‌یه‌ک ئاگات له‌و دنیا‌یه نه‌مینی، کوا سه‌رما ریگه‌ی ئه‌وه‌ت ده‌دات؟ ژانه‌سه‌ر خه‌ریکه ده‌ماره‌کانی سه‌رت ده‌پچرێ، هه‌ست ده‌که‌ی هه‌ر ئیستا

ده‌میری و ئه‌و ژانه‌سه‌ره ده‌تکوژی، قه‌ت ژانه‌سه‌ری وات نه‌دیوو ئه‌و پوژه نه‌بێ که هه‌والی مه‌رگی سواره‌یان به‌گویتا چزان، ئه‌و پوژه‌ی که له‌خه‌یالی خۆتدا سه‌دان نه‌خشه‌ت کیتشا چۆن چۆنی ژووانی له‌گه‌ل سواره سازکه‌ی، جارێک بیرت ده‌کرده‌وه له‌ناکاو بچی و پیشتر هه‌والی نه‌ده‌یتێ ئه‌وسا شادمانتر ده‌بێ، جارێک بیرت ده‌کرده‌وه نامه‌یه‌کی بۆ بنووسی و ناگاداری که‌یتته‌وه له‌رزگار بوونت له‌به‌ندیخانه، جارێک بیرت ده‌کرده‌وه بنیری به‌دایدا بیتته‌ ئه‌و دێ نزیکانه و بیینی، هه‌ر جاره و نه‌خشه‌که‌ت ده‌گۆری و دانه‌یه‌کی ترت له‌جیگه‌ی دادنا، ئه‌شکه‌نجه و نازاری زیندانت له‌بیرده‌چیتته‌وه و له‌بیر ده‌به‌یتته‌وه.

هاتیتته‌وه بۆ مالی خۆتان، ئه‌و ماله‌ سارد و سه‌په‌ی ده‌می‌ک بوو بی باوکیتێ کردبوویه کوانویه‌کی سارد و پر له‌خۆله‌میش، دایکت به‌دیتتی تۆ کوپیک شادمان بوو، ده‌تگوت هه‌ر ئه‌وساته تۆی بووه، هیتته‌ شادمان بوو ده‌گریا، دوا‌ی تاوی هه‌والی سواره‌ت پرسێ:

- دایه‌ گیان «سواره» چۆنه؟ ئیستا له‌کوپیه؟ ده‌توانین هه‌والی بۆ بنیرین بیتته‌ ئه‌م نزیکانه؟ په‌نگ له‌رووی دایکت هه‌لگیرا، ده‌تگوت لیمۆی زه‌رده و گوشراوه، ده‌بوست وه‌لامی پرسیاره‌که‌ت بۆ ریک بخت و هیچ نه‌بێ له‌و ساته‌دا راستیت لێ بشاریتته‌وه، به‌لام تۆ هه‌ستی دایکت خوینده‌وه، زانیت شتێ رووی داوه، مردن؟ دلت داخو‌ریا، خورپه‌یه‌ک وه‌ک رووخاندنی باله‌خانه به‌رزه‌کان له‌کاتی بوومه‌له‌رزه‌یه‌کی سه‌رانسه‌ری ولاتیک گشت ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی هینایته‌ ژان. سواره دوومانگ بوو شه‌هید بوو بوو، چه‌په‌سای، فرمیستک قه‌تیس ما و ژانه‌سه‌ر خه‌ریک بوو بتکوژی، خه‌ریک بوو ده‌ماره‌کانی که‌له‌سه‌رت بیچرێ، به‌لام نه‌ی ده‌کوشتی، دوو مه‌رگ و دوو نازیز چه‌په‌سانیکێ مه‌زنیان تیدا دروست کردی، ئه‌م شه‌ویش له‌وساته ناهه‌موار و چه‌په‌ساوانه‌ت ده‌چی و ژانه‌سه‌ر خه‌ریکه ته‌وقی مه‌رگت له‌به‌ر بکات، بشێ ئه‌مشه‌و ته‌واو بیت، ئه‌ی چۆن ته‌واو نابیت؟ تۆ ئه‌وه هه‌موو شه‌وه ده‌یجورانه‌ی زیندانت پێ ته‌واو کرا،

به تايبه تي شەوى يەكەم، شەويكى ئەنگوستەچاو، شەستە بارانى ھەورتيكى توورە و سەرکەش ميوانى ھەريمي جەستەى شەكەتت بوو، كەشى زستانی و تەزبو كەم جار دەبوو ميوانى گەرمەسيتر، مووچوركي سەرما تەرز بەسەرتاپاي جەستەى شەكەتتدا دەھينا، تەوقى سەرت ببو مەيدانى ھەلبەز و دابەزى دلۆپە تەزبوەكان، نيگاكانت لە سنوورتيكى تەسكدا ئاويتهى تاريكى دەبوون، دەلەرزيت و چۆقەى ددان ت دەھات، تا ئەو كاتە رتيكەوتى زستانی و سەختت نەكرد بوو. سەرما سەختەكە و بارانە بەردەوامەكە لەو دەچوو فرمانيان پي كرابي ئەو شەو بەنيازي كوشتنى تو و بەخور دابكەن، وەك نابينا چاوەكانت زەق دەكردهو و ھيجيت نەدەدى، ئەو جلانەشى كە لەبەرتدا بوون كراس و تەنورەى قوتابخانە و چاكەتيكى رەش باراناويان لي دەچورا، كە بارانەكە بو چەند ساتيكي كورت رادەوہستە و كزەبايەك ھەلى دەكرد ئەوئەدى تر سەرما دەگەيشتە ماسولكە گرژەوہ بووہكانت، ھەردوو دەستت و لوتت و گوچكەكانت ھەستت نەدەكرد پيئەوہ ماون، دەميك بو وەك داوہليكي نيو كيئگە لەويان چەقاندبووى، ھەستت دەكرد ھەردوو پيئە تواناي ھەلگرتنى نيوەكەى تری جەستەتيان نەما، ويستت بو ماوہيەكى كورت لەسەر چيچكان دانيشى و بحەسيئەوہ، بارانەكەش ھەروا سەر و جەستەى دەشوشتەوہ، ھەورە بروسكەش جار جار بو ماوہيەكى ئيجگار كورت بەر پيي رووناك دەكرديهوہ، وات زانى بروسكە، يان گرمەى ھەورە، بەلام ئەمجارە نەرەبەكى لە گرمەى ھەور سامناكتر بوو...

- دامەنيشە، سەگى كچى سەگ خو بو ميوانيما نەھيناوى!

ئاي دايەگيان، چەند ترسناك بو ئەو دەنگە، زوو ھەستاي، سەرماكە ھيئزى لي پريبووى، خوئنى شادەمارەكانت لەو دەچوو بەستبيئى بزيە جار جار لەبەر رووناكى بروسكەكان قامكەكاني خوئ دەبيني سوور ھەلگەرا بوون و گويان نەدەكرد. دوو ھەنگاو چوويئە داوہ، وەكو نابينا دەستت بو داوہ راگرت بەلكو ديوارتيك لە پشتەوہ بي و پالي پيوە بەدى، بەردتيكى

گەورە لە پيئە ھەلكەوت و بەپشتدا كەوتى و ئازارتيكى سەخت لە پشتت ھەلسا، ئازارى سكت و پشتت ھەر لە ئيوارەوہ ئاناراميان كرددبووى، لەوكاتە شوومەدا خوئن رپيئى مانگانەش سەربارى ئازارەكاني تربوو، ئەو ئازارە سروسشتكردهى ھەموو مانگي چەند رۆژي بەدحالي دەكردى و ئەوساتەش باران و سەرما زەميينە خوئش كەرى ئەو ژانە سەختە بوون.

ھەستايئەوہ و دوو ھەنگاوى ترت بو داوہ نا، ئەمجارەيان بەئاوات گەيشتى، ئەوہ ديوارتيكە، پالت پيئەدا و قورسايى جەستەت لەسەر لاقەكانت و بە پشتيوانى ديوارەكە سەقامگير كرد، لە نزيكەوہ دەنگى قاقاي ئەوانت دەبيست، ئەوان لە ژوورەوہ بەزمى مەى نوشينيان گەرم بوو، دەنگيان كاسى دەكردى، دەنگيان بو تو وەك قورقوشمى توادە بوو دەتگوت گوئى تو پي سيخناخ دەكەن. نەت دەزاني كاترميتر چەندە؟ دەتگوت قەت ئەمشەو تەواو نابي و رەق دەبەوہ، چاوەكانت لەو سنوورە تەسكەى نوتەكستانەدا رەھا كرد و لە دوورى دوورەوہ گلوپيئى ھەلكراوت بەدى كرد، لەگەل ئەو رووناكيەدا بوويئە ھاوئەم، دەتگوت رەنگيئى لە رووناكى ئەو ژوورەدا لاويكى خوئن گەرم دانيشبيئە و رۆمانتيك بخوئنيئەوہ، يان كچيكي زبەرەكە و بو تاقى كرنەوہيەك بەديار كتيبەكاننيئەوہ بيدارە، ياخود ژنيكە بەم نيوە شەوہ ژان دەيگرى و ماندوو بووہ و شەلالى ئارەقە و ھا ئيستا ھا ساتيكي تر كچيكي جوان يان كورتيكى جوانى دەبي و مرؤقيكي كەساسى تر ديئە سەر ژمارەى زور و بۆرى دانيشتوانى زەوى، رەنگە شاعيريك بي و ژانى شيعيريك بي ئارامى كربي و بيئەوي گوزارشت لە بارى دەروونى خوئى بكا، دەتزانى شيعر چۆن ژوانى نيوە شەوان دادەنئ لەگەل شاعير، ماوہيەك بو لەگەل شيعرا كەوئبوويئە عاشقبازي و زور كەرەت ژوانى نيوەشەوتان پيئەوہ ھەبوو، زور جارەن بي ئاگادارى تو دەھات و ئاويئانت دەبوو، ھەروەك ئەو نيوەشەوہى ئەو شيعرەت نووسى و ژانەكاني نيرگرت تومار كرد، جگە لە دەربيني ھەستتيكى مرؤقانە چيئ و تيوو؟ ئەو شەوہى نيرگرت ژان دەيگرت

زستان بوو، زستان هه سارگه ی زۆربه ی کاره ساته کان بوو، مامانه که ئیشکی ئه و ژانه ی نیرگری ده گرت و ئه ویش شه لالی ئاره ق بوو، نه ده یتوانی نه دانیشی نه ههستی نه پال که وئ، ده تگوت به چه قو له ناخه وه ورگی چه قو ئازن ده که ن، شاریکی خاموش و سارد، جگه له گفه ی با که وه ک گورگ ده یلوراند و سامناکییه کی ده خسته دلّه وه هیچی تر نه ده بیسترا، شار ده تگوت له گه رووی ئه فسانه کانه وه ده رهینراوه، شه و ده تگوت له جیوه و قه تران هه لکیشراوه، نیرگز له ته نگانه ی منال بوون دابوو، مامانه که گومانی له ژبانی نیرگز و مناله که ی ده کرد، هاتن، کومه لیک چه ک به ده دست به قوناغه تفهنگ به ربوونه ئه و دوو ئافره ته... ده پانپرسی:

- کوا؟ میترده که ت له کوپیه؟

ئازاد دوو مانگ بوو پتی چپای گرتبووه بهر، نیرگریان برد و دوا ی دوو مانگ بینبانه وه، «شاخه وان» ی بوو بوو، شه وی ژان گرتنی نیرگز و زیندان کردنی له شاردا بوو به سه ریاسی هه موو دانیشتنی، توش شیعریکت بو نیرگز نووسی، ئه و شیعه ریان پی گرتی و توشیان گوتزایه وه بو هه مان جی، چند شه ویکی درێژ بوو، ده توت قه ت کۆتایی نایه ت، که چی کازیوه ت دووباره بینیه وه، خه ربیک بوو گزنگ و چاوت جاریکی تریش به کتر بدوین، به لام بانگیان کردی و، بردیانی بو ژوووریکی پۆشته و په رداخ، کابرایه کی لاوازی درێژ له پشت میزه داره که دا دانیشتبوو جگه ره ی ده کیشا، به ته وسپکه وه پی پی گوتی:

- دانیشه!

دانیشتی، زۆرت پیویست به و دانیشتنه بوو، کابرای لاواز هه ستا و به دهستی خۆی سۆیا نه وتیه که ی له پیش تو دانا، سه یرت پی هات، بشی ئه مه به زه یی پیدا هاتنه وه بی؟! پروات نه ده کرد، چونکه له هه مان شوین دوا هه ناسه ی باوکت بینی، قاچه کانی باوکت له هه مان شوین ون بوون، رۆحی

باوکت له هه مان شوینه وه دابویه شه قه ی پال و هه لفریبوو ئیدی چون باوه ر بکه ی به زه ییان به تو دا بیته وه، دیسانه وه به ته وسه وه پی پی گوتی:

- ده زانی تو مان له بیر چوو بووه وه و هه ر له بهر ئه و بارانه مان جی هیشتبووی، سه رمات نه بوو؟

تو هیچت نه وت، له پال سۆپاکه وه ده له رزیت و گه رمای سۆپاکه هه لاوی له جله ته ره کانت هه لده ستاند، هات له ته نیشتته وه دانیشت، مرژیکی له جگه ره که دا، به دهستی راستی ده ستیکی به پشتت دا هینا و به هیمنییه وه گوتی:

- هیندئ پرسیارمان هه یه، دلنیام به راستی وه لامان ده ده یته وه!

تو هه ر بی ده نگ بووی، له و ساته دا له دلی خۆته وه ده تگوت خۆزگه زمانم نه گرتایه، خۆزگه مرۆف قسه ی نه کردایه، بیده نگه چی چند دنیا یه کی قه شه نگه، خۆزگه لیت بگه رین هه میشه بی ده نگ بیت به لام لیت نه گه ران. پرسى:

- ناوت چیه؟

- نه ورۆز!

- نه ورۆز کی؟

- نه ورۆز بایز ئه حمه د.

- باوکت ماوه؟

- نه خیر.

- باوکت چون مرد؟

له جیاتی وه لام دانه وه ریزیک فرمیسک له چاوته وه دابارین، ده تگوت بورکانی حه په سانه که ت ته قیوه و فرمیسکی ئاگرین ده بارین، فرمیسکی گه رم به ک له دوا ی به ک ده هاتنه خواره وه و ده تکانه سه ر کراسه سپییه که ت که به باران ته واو ته ر بوو بوو، ئه و هه ستا و چوو له سه ر میزه که لاپه ره یه کی

هینا چەند دێرێ شیعری تێدا نووسرا بوو گوتی:

- ئەمە هی تۆیە؟

- بەلێ!

پێک لە دەستی خۆت گیرابوو، چۆن نکۆلی لێ بکە، لە دلێ خۆتدا دەتگوت کە هی ئەو شیعەرە هێندە کاریگەرە لێکۆڵینەوەی لەسەر بکری، شیعەرە کە ناوی خۆتی لە ژێردا نووسرابوو، کاغەزەکە دانا و پرسى:

- هاوڕێکانت کین؟

- کام هاوڕێ؟

- لە گەڵ چ گروپێکدا کار دەکەى؟

- لە گەڵ کەس کار ناکەم.

کێبەلە کە دەستی کە هەر لە سەرەتای دەست بە لێکۆڵینەوە کردن هەلێ گرتبوو کیشای بەسەر پشتت و تەنھا هاوڕێکی بەرزت لێ هەستا، کێبەلە کە هێندە لە ناکاو پیا کیشای کە هەر وەکو لە غەیبەو بوو بێ وابوو، جارێکی تر و دووان و سێیان هەمان پرسیار و هەمان وەلام، دواجار بە پلێکانێکی دوور و درێژدا بردیانى تا خۆت لە ژوورۆچکە یەکی تارێک و گەنیودا بینەو، هەستت دەکرد تەواو لە ژێر حەوت تەبەقەى زەمێن دای! وەک چۆن شەوی رابردوو لە حەوت تەبەقەى ئاسمان دابووی لە سەریانێکی بەرزدا باران دەشوشتێبەو. لەو ژێرخانەدا و بەو جلە تەرانهو وەکو مشکێکی لە ئاو هەلکیشراو وابوو، خۆتت وەکو ئەو مشک و سیسرک و قالدۆنچانە دەبینی کە بە بن دیوار و سەر بنمیچی ژوورە کەدا تەراتینیان دەکرد. هیندیک بیرت دەکردهو تا بزانی تۆ کچی یان مشک؟! تۆ مەرۆقی یان سیسرک و قالدۆنچە؟! هیچ جیاوازیتان نەبوو، لە هەمان ژووردا بوون و ئەوان لە تۆ رەهاتر بوون، توانای جمجۆلیان لە تۆ زیاتر بوو، تۆ هیندەت سەرما چیشتبوو توانای جوولانەو تە نەما بوو، ئەوان لە تۆ نازاتر فرکە فرکیان دەکرد و دەهاتن و دەچوون. لە تارمایی ژوورە کەدا

سەرنجت لە دیوارە بە نینۆک هەلکۆلراوە کان گیر بوو، هیزت دایە خۆت و هەستای چوویتە نزیکیانەو تا بتوانی ئەو نووسینانە بخوینیتەو، دیوارە کان پریوون لە ناو، سەرکەوت، کاو، ناشتی، کاروان، بايز، ئەو ناو راپچلە کاندی! هاتیتەو جیی خۆت و دەستت بە گریان کرد و لە بەر خۆتەو دەتگوت: «ئای بابە گیان ئای... بابە...!» لە سوچی بەرامبەرت باوکت راوہستا بوو، بالای دەتگوت سنەوبەرە و چاوی دەتگوت خۆرە دەدرەوشیتەو، بە هیتمیبه کی پیغەمبەرانهو پیتی گوتی:

- «نەورۆز گیان مەگری!»

حەپەسای، خۆ ئەو باوکتە! نەمردوو! قاچەکانیشی پتوہیە و چاوەکانیشی پتوہیە! فرمیتسکە کانت وەستان، بە پشتی دەستت چاوت هەلگۆفی تا دلنیا بی ئەو هی دەبینی باوکتە، خۆی بوو، چاوی وەک خۆر و بالای وەک سنەوبەر، هەستایتە سەریی و گوت:

- بابە گیان!... تۆ نەمردووی؟ ئەی ئەو هی چاوەکانیان هەلکۆلیبوو، قاچەکانیان بریوہو تۆ نەبووی؟ زەر دەخەنە یەکی پر لە میهر دەم و چاوی پر کردەو پیتی گوتی:

- «کچم خۆراگر بە! چاوشیان هەلکۆلیت هیچ نەلێی، قاچیشیان بریتەو هیچ نەلێی!»

دوو هەنگاو چوویتە پیتەو تا باوہشی پیتا بکە و لە سەر شانی ئەودا تیر بگریە، بەلام ئەو دیارنەما، نائومید بووی، بۆت دەرکەوت ئەو تەنھا خەیاڵێکی رووتە و دوورە لە راستییەو، بەلام قسەکانی باوکت لە گوتتا دەزربینگیەو، دەنگە کە هیتمن و پیغەمبەرانه بوو، «کچم خۆراگر بە!» دووبارە خەیاڵت رەها بوو، سنووری ئەو ژوورۆچکە یەکی شکاند، چووه نیو قوتابخانە کەت، یە کەم رۆژە نازە ی هاوڕیت بە تەنیا دادەنیشی، وەک لە پرسەدا دانیشتی نازارەکانی خۆی دەخواتەو و دەری نابری، هەر گوتیشی لە چەقە چەقی مامۆستای میژوو نییە کە باسی پالەوانیتییەکانی سەعدی

كۆپى ۋەقاس و قەشقار و تارىقى كۆپى زىاد دەكات، ئەو بىر لەو رۆژانە دەكاتە ۋە كە لە گەل تۇدا پىكە ۋە رىگا دوورە كە قوتابخانە تان دەبرى و لە رىگا زۆر گالته و قسەى خۇشتان دەكرد، زۆر جارىش گفوتوگوتان لە مەر كىشەى ئافرەت دەكرد، ئىنجا خەيالت بۇلاى سوارەى دەبرى، رىك ئەو رۆژەت ھاتە ۋە بىر كە پىكە ۋە پەيمانى خۇشە ۋىستىتان بەست و برىارى بۇ يەك بوونتان دا، چەند ئىۋارە يەكى دلرفىن بو، لە قوتابخانە دەگەرەنە ۋە، تۆ و نازە بەزمى قسە تان گەرم كىرەبو، سوارە و ھىۋاش پىكە ۋە بوون، سوارە داۋاى يارمەتى لى كىردى كە دەيەۋى بەتەنھايى قسەت لە گەل بكات نازەش بەزەردە خەنە يەكە ۋە دوور كەوتە ۋە و لە گەل ھىۋادا بەپىاسە بەرەو مال بوونە ۋە، سوارە یش بى پىشەكى دەستى بەدەرىپىنى ھەستە كانى كىرد، دەيزانى پىۋىست بەو پىشەكەيە دوور و درىژە باۋە ناكە، ھەستى كىرەبو تۆش ھەستى بى دەكەيت و خۇشت دەۋى، ۋەك ھاورپىكە زۆر جار گفوتوگوتان پىكە ۋە كىرەبو، ئەۋىش سەرقالى خۇشەنە ۋەى ئەدەبىيات بو زۆرىش بەپەرۋشە ۋە شىعەرە كانى تۆى دەخۇشەنە ۋە ھانى دەداى، چەند ئىۋارە يەكى قەشەنگ بو كە پەيمانى بۇ يەك بوونتان تىادا بەست، جاۋىدانە يەكترتان خۇش دەۋىست، باسى سوارەت بۇ دايكت گىرايە ۋە، شادمان بو، ئەو بەشادمانى تۆ شادمان دەبو، چ دايكىكى دلرفىن و قەشەنگە، كە سوارەشت پى ناساند ھىندەى تر شادمان بو، سوارە كۆپىكى ھوشيار بو، سەرەراى ئەۋەى دىمەنىكى سەرنج راکىشىشى ھەبو، چاۋە كانى ھەنگۈتىنى و خۆى ئەسمە رىكى بالا بەرز بو، بەتابىەتى رانك و چۆخەى ھىند جوان لى دەھات تىر نەدەبوۋى لە سەير كىردى، چەندان ئىۋارە پىكە ۋە دەھاتنە ۋە گەلى گفوتوگوتان كىرد، برىارتان دا لە چەند مانگى ئاينەدا ئەلقە لە پەنجەى يەكتر بكن، بەلام فرىاي ئەۋە نەكەوتن و تۆ گىراى و زىندانى كراى. بىر لە سوارە دەكەيتە ۋە دەبى ئىستا بۇ ئەم كارەساتەى تۆچ ئازارى بچىزى؟ ئەى دايكت... دايكت دەھاتە بەرچاۋ فرمىسك چاۋە كانى بچووك كىرەتە ۋە ھەر دەگرىە و پشۋوبەك

بەخۇى نادا، ئاخۇ ھەۋالى گرتنە كەى تۆيان چۆن بى دابى؟

ئاخۇ چۆن يەكسەر بووراۋەتە ۋە بەھارىش بەدىباريە ۋە ھەنىسكى داۋە؟ بىرت پچىرپچىر دەبىتە ۋە، ئىجگار ماندوۋى، ھەز دەكەى تەنھا ساتى بەخەۋى، دەلەرزى، لە سەرما و لە ترسا، دەنگى سىسركە كانى ھاوزوۋرىشت كاسىان كىردوۋى، خۆت گىرەنە كىرەتە ۋە سەرت بەسەر ئەنۇكانتا شۆر كىرەتە ۋە، بىرت كەوتە ۋە چار سال پىش ئەۋساتەى تۆ باۋكت ھاۋەلى ئەۋ گىياندارە بچوۋكانە بو، ھەستت بەخۇشە ۋىستىيەكى بى پايان كىرد بەرامبەريان، ھىچ نەبى ئەۋان باۋكتىيان لەم تەنبايىە ۋە ھشەتنەكە رىگار كىرە ۋە گۆرانىيان بۇ وتوۋە، دەنگى سىسركە كان كە پىشتر كاسىان كىرەبوۋى لە گۆتتان بو بەسەمفۇنبايەكى دل ھەژىن، وات دەزانى باسى باۋكت بە سترانە ۋە بۇ دەگىرەنە ۋە، ھەر بەۋ شىۋە خەوت لى كەوت، خپەرى كىلىلى ناۋ كونى دەرگا كە رايچلە كاندى، ۋرگ زلىكى زەبەلاخ ھاتە ژوورە ۋە، جوتى كەلەبچەى لە ھەردوۋ مەچەكت تونىد كىرد و برىتى، لە ژوورىكى تر داىناى، بۇنىكى سەيرى لى دەھات، پەلەپەلە خوتىن بەدىۋارە كانە ۋە، ھەرىكە دىمەنىكى ئەرژەنگى دەنۋاند، دەتگوت بازارى قەسەبە كانە، بەدىۋار و بنمىچە كەۋە ھىند پارچە ئاسنى سەير ھەلۋاسرابو، ھەر دەتگوت كارخانە يە، پەنكە يەكى رەش بەبنمىچە كەۋە ھەلۋاسرابو، گوربىستىكى پىۋە بەستراۋى لىۋە شۆر بىۋە ۋە، لە زەۋىش ھىندە ۋرە شۋوشەى شكاۋ و تىژ دانرا بوون دەتگوت كارخانەى شۋوشە يە، لە يەك بەيەكى پارچە ئاسنە كان رادەماى، ھىندىكىانت دەناسىيە ۋە چۈنكە زۆرت لە بارەيانە ۋە بىستبو، زۆرت لە بارەيانە ۋە خوتىندبوۋە ۋە، ھىندىكى تىرانت نە دەناسىيە ۋە، لە دللى خۇتدا دەتگوت رەنگە زانايان ئەمانە يان تازە داھىتابى و كەس فرىا نەكەوتى ھىچيان لە بارە ۋە بنووسى، تۆ ھىشتا ھەر سەرنجى ئەۋ داھىتانه نوتىانەت دەدا كاتى ئەفسەرەكە بەكىبەلە كەى دەستىيە ۋە ھاتە ژوورە ۋە، دوو زەلامى قەبە و درىژى لە گەل دابو كە ھەرىكە يان لە قەۋارەى سى پىۋاى ئاسىي دابوون،

زەلامەکانیش ھەریەکە و قامچییهکی رەنگاوارەنگیان بەدەستەوه بوو لە پشتی ئەفسەرەکەوه راوەستا، ئەفسەرەکە بەدەستی راستی کێبلەکە گرتبوو دەستی چەپیشی نابوو سەر دەمانچەکە، بەیەکیکیانی گوت ئەلەبچەکە دەستت بکاتەوه، ھاتە نزیکتەوه و گوتی:

- ئەمشەو دەبێ ھەموو شتیکمان پێی بلێی!

تۆ لە ترسا قسەت ھەر لە بیر چوو بوو، بەشتووستایە نەت دەتوانی قسە بکە، بەبێ دەنگی و واق و پراویبەوه تەماشات دەکرد، پرسى:

- تەمەنت چەندە؟

دیسان بێدەنگ مایتەوه، کێبلەکە گۆزایەوه بۆ دەستە چەپی و بەدەستی راستی شەقازلەلەیکە بەبناگۆتدا سەرەواند، بەرچاوت تاریک بوو، کەوتی، وەرە شووشەکان بەدەست و پیتدا چەقین و ھاوارت لێ ھەستا، دوو زەلامەکە قۆلیان گرتی و ھەلیان سانیدیەوه، خۆت بەدەست و پلتا دەھاتە خوارەوه و چەندان جیگاشی لە قاچت بریندار کردبوو، لە سۆی دەست و قاچت فرمیسک بەچاوتا وەک دوو تافگە بچووک دەھاتە خوارەوه، دووبارە لێی پرسیت:

- تەمەنت چەندە؟

ئەمجارە ترس و زمانتی ھێنایە گۆ، خێرا وەلامت داہەوه:

- شانزە سالی.

ئەمجارە بەھیمینیەوه کەوتە گفتوگۆ، دەتگوت ئەکتەریکە و رۆلێکی تر دەبینی، توورەبێ و چاو سوور بوونەکە پێش یەک دەقیقە گۆرا بەمبھەرەبانی و بەزمانیکی شیرینەوه گوتی:

- کچم، تۆ ھێشتا مندالی، لە پیناوی کەسانیکی خۆ فرۆش و تیکدەر دا ژبانی خۆت تیک مەدە، تۆ دوو رۆژت لە پێش داہە و بۆ خۆت بخوینی و رابویری باشترە، ئیستا سەرپێچی مەکە و ناوی ھاواریکانتیمان پێ بلێ تا خۆت رزگارت بێ، ھەرچیبت لێ دەپرسین وەلامان بەدەرەوه و راستیمان لێ

مەشارەوه چونکە کەس نەیتوانیوە بگاتە ئێرە و راستی شارەبیتەوه و رزگاری بوو بێ، دەلێی چی؟. ھیچت نەوت، دووبارە کردەوه:

- ھاواریکانت کێن؟

...-

بەزەلامەکانی وت رووتت کەنەوه، لە چرکەبەکدا ھەر پارچە جلیکت لە سورچیکی ژوورەکەدا بینییەوه، خۆشت وەکو مریشکیکی ئاوەرووتکراوت لێھات و، ئەفسەرەکە ھاتە پێشەوه دەستی بۆ ھینای، ھێشتا پەنجە رەقەکانی بەمەمکە بچکۆلەکانت نەکەوتیون ھاوارت کرد، ھاواریک، دوو ھاوار سەد ھاوار، دواى ماوەیەک ھاتیتەوه ھۆش، کەوتبوویتە سەر وەرە شووشەکان و سەرتاپای جەستەت و نجر و نجر بوو بوو، دەتگوت کراسی خۆتت لەبەر کردووه، سەرتاپا سوور، ھەرکە چاوت کردووه زەلامەکان جەلەکانیان بۆ ھینای لەبەری بکەیتەوه، پانتۆلیکی کابۆشیان بۆ ھینابووی ھەرچەند ھێزی لەبەر کردنەوهی جەلەکانت نەبوو بەلام زۆرت لە خۆ کرد، تا لەو زباتر بەرووتی نەمینیستەوه لەبەر چاوی ئەو زەلامە چاو حیزانە کە سەرەرای و نجر و نجر بوونی جەستەشت چاویان تێ پرېوویت و سەیری سنگ و بەرۆکیان دەکردی.

جەلەکانت لەبەر کردووه، بەلام جەلەکانت کە لە برینەکانی لەشیان دەدای ھیندەدی تر نازارت دەگەشتی و برینەکانت دەکولانەوه. نەتدەزانی کات کەپە، بەلام مەزەندەت دەکرد شەوه، بەلام شەویکی بێ ئەندازە درێژ و سامناک، دەتگوت بشێ ئەم شەویش تەواو بێ، بەوینەى خاچ بەدیوارەکەوه ھەردوو قۆلەکانتیان بەدوو مێخسکەى گەورەوه بەستەوه، پێکانت لەسەر زوی بوو، ژوورەکە سارد و شیدار بوو، پانکەشەشیان بۆ کردیەوه و بەجیبیان ھێشتی، دەرگاکەیان خری کلێل دا، لەگەڵ زامەکانتدا بەچار مێخە کیشراوی مایتەوه، شەویکی ئیجگار درێژ بوو، دەتووت قەت کۆتایی نایە، لە تارمایی ژوورەکەدا تەنھا سوورانەوهی توندی

پانکه که و جولہی سامناکی گوربسه هلواسراوه که و چند نامیرتیکی ترت دهیبینی، جله کانت به خوین و برینه کانتته و نووسان، بای ساردی پانکه که جله کانتی به خوینته که وه نزیکه وشک کرده وه، ههستت ده کرد به و جله په له په لای و نه و شتیوه هلواسینه وه له داوه لی کیلنگه گی گهنم ده چیت، بیرت ده کرده وه نایا تو کچی راسته قینه یان داوه ل، سهرت بهرز ده کرده وه و سهیری میخه نهستوره کانت ده کرد و بییری داستانه که ی عیسیای کوری مریه مت ده که و ته وه، وهک عیسا له خاچ درابووی، له دلّی خوتا ده توت بشی ساتیکی تر منیش هه ل نه کیشتریم به ره و ناسمان و خوا نه مکا به کچی خوی، خوشییه ک ده هاته دلته وه، کاتی دین ده بین من لیره نه ماوم و فریشته کان به ره و لای خوا هه لیان کیشاوم، ده بم به پیغه مبه ریکی ژن، ده بم به کچی خوا.

ده که و پتته وه بیرت تو کچی بایزی، نه و پیاوه ی چوار سال له مه و به هه لم جیگایه دا چاوه کانیا ن هه لکولی و قاچه کانیا ن بریبه وه، نائومید ده بووی، له دلّی خوتته وه ده توت منیش به م قوناغانه وه ده بن تا چاوه کانم هه لده کولن و قاچه کانم ده برنه وه، قاچه کانی تو ش وهک هی باوکت دریتژ بوون، بالایان بهرز کرد بووی، چاوه کانی تو ش ریک له چاوه کانی باوکت ده چن، خوتت ده هاته بهر چا، به چاوه هه لکولراوی و قاچ برای، سامناک و نه رزه نگ ده هاتیه پیش چا، له دوا هه ناسه دانندا دایکت و به هاری خوشکتیا ن ده هینایه سهرت، دایکت چیدی به رگه ی بینینی نه و جو ره مه رگه ی نه ده گرت یه کسه ر ده که وت و ده بوورایه وه و... به هاریش مندالیکه هه شت ساله یه هه ست ده کات و ناکات، ده زانی کاره ساتیکی گه وره قه و ماوه، به لام نازانی ریک چیه ده قه و می؟

ده زانی نه و مرؤقه ی گیان ددها شتیوه ی له نه ورؤزی خوشکی ده چچ به لام دلنیا نییه نه وه، نه و نه ورؤزی وهک دار سنویه ر بینیه وه، هه همیشه چاوه گه وره و ره شه کانی به خه مناکیبه کی حه په ساوه وه ده گپرا به لام نه و مرؤقه ی گیان ددها چاوی نییه و قاچه کانی لی کراوه ته وه. دایکت نه بووراهه ته وه

به لکو نه و به و دیه نه ی که بینی پیش تو گیانی دا به ده سته وه، به هاریش به ته نها مایه وه، نه خوشک و نه دایک و نه باب، ده بی کنی بیگریته خوی و نه و مناله سی جار هه تیو که وتوه به خیتو کات، گریان قورگت ده گری و خه ریکه بتخنکینتی، جه سته چوار میخه کیشراوه که ت ته واو شه که ت بووه، جار جار خوت راده وه شینی تا دلنیابی له وه ی نه وه ی رووده دا خه ونه نه ک راستی، نائومید ده بووی، نه خیر نه مه خه ون نییه و کاووسه کاوسی ژیان، نه وانیه که رووتیا ن کردیه وه و نازاریان دای، نه وانیه که چوار میخه یان کیشای شه وه نین و ناده میزادن، به لام ناده میزادی ناسایی نین، جو رتیکی سهیری ناده میزادن، خالین له سوژ و هه ست و مرؤقایه تی، ره نگه شتیکی تر بن له پیتستی ناده میزاد ناختر بن، به لام زورن، دنیا یان ته نیوه، خو هه ر تو نیت له م ژووره دا، خو هه ر نه م ژووره نییه نه شه که نه جی تیا ده دری، خو هه ر نه م زبندانه نییه سه ده ها ژووری وای تیدایه، خو هه ر نه م ولاته نییه هه زاران زبندانی کونکرتیتی تیا دروست کراوه، خو هه ر نه م روزه هه لاته نییه که ولاته کانی دراوه ته ده ستی نه م جو ره درندانه ی که له به رگی ناده میزادن؛ نه مانه زورن، دنیا یان ته نیوه، روزه ناوا و روزه هه لاتیا ن ته نیوه، روزه هه لاتیا ن کردوته خوراکی روزه ناوا، کیشوهر کیشوهر قووت ددها، ولات ولات داده پلوسی، گه وره بچووک ده ماشی، نه مانه زورن، دنیا یان ته نیوه. نائومید ده بی، له بهر دایکت نه بوایه، له بهر سواره ی خوشه و بستت نه بوایه حه زت ده کرد هه ر نه و سته بمری و هه ر به و چوار میخه کیشراویه وشک بیته وه و بییت به په یکه ر، په یکه ری نه شه که نه ج. به لام که دامای دایکت بیر ده که و پتته وه، که نه وینی نیجگار گه وره ی سواره ت بیر ده که و پتته وه حه ز ده که ی به و نازارانه شه وه بمینی، ده لئی به لکو رزگارت بی و به و رزگار بوونه دایکت شادکه ی و نه هیلی سواره ی نازیز مرده بییت، چاوه هه نگوینینه که ی سواره ت ده هاته پیش چا و دلّوپ دلّوپ نه شکیان بو کاره ساتی تو ده رشت، ناخو نیستا چی ده کا، ده تزانی هه ر له گه ل گیرانی تو دا وه کو هه لوه شه قه ی بالی داوه و به ره و دوونده کان هه لفریوه، چونکه

زۆر كەس بەئەوینی ئیئوئی زانیبوو، گەر هەلنەیهت ئەنجامی ئەویش ئەم شۆیتەئی تۆی دەبێ، نیگەرەن دەبووی بشی فریای هەل هاتن کەوتبێ و نەیان گرتبێ، بشی ئیستا ئەویش لە ژوورێکی تری وەك ئەم ژوورەئی تۆ نەبێ و دایان نەپلۆسیبێ، کەوتیتە دلەراوکی، هەستت کرد چاوت هیچ نابینێ، تا هیزت تیا بوو چاوت کردووە، بەلام هیچت بەدی نەدەکرد، تارمایی ژوورەكە تا دەهات تۆختر دەبوو، چاوت نوقاند هەستت دەکرد چاوەكانت زۆر هیلاكه، هەستت دەکرد هەموو جەستەت سەپووه، بەجۆریك سەپووه ئیدی هەستت بەنازاری برینەكانت نەدەکرد، نەزانێ چەندێ خەوت لێ كەوت یان لێ نەكەوت، دووبارە دەرگاکە کرایهوه، دوو زەلامه ئەستور و قەبەكە هاتنە ژوورەوه، ئەفسەرەكەش بەدوایاندا هات، تۆ سەپووی بووی، دەتگوت پەیکەرێکی بەلام رۆحت لەبەرە، ئەفسەرەكە لێت نزیک کەوتەوه، تۆ بەحەپەساویهوه سەپیری دیوارەكەئی بەرامبەرت دەکرد، جگەرەیهكێ داگیرساند و مژگیکی لێدا، بەدەستی راستی جگەرەكەئی گرتبوو، دەستی چەپیشی نابوو سەر دەمانچەكەئی کە بەشلیبی شۆر ببوووه، لێی پرسیت:

- هەست بەچی دەكەئی؟

لەو ساتەدا هەستت بەهیچ نەدەکرد، تەنانهت بەترسێش، وات دەزانێ پەیکەرێکی بەردینی، دەتگوت با لێشم دەن، لێدان چ لە پەیکەرێکی بەردین دەكا، بێدەنگ بووی، جۆلەت نەدەکرد تەنھا گلێنەكانت نەبێ بەحال دەجولان، دەنگی باوكت لە گویتا دەزرینگایهوه: «كچم خۆ راگر بە! چاوشیان هەلگۆلێت هیچ نەلێی، قاچیشیان بریتەوه هیچ نەلێی!»

- هاوڕێكانت ناویان چیبه؟

تۆ بێ دەنگ بووی، دەتگوت بێ دەنگی زمانته، ئەو بێ دەنگییهت شیت و هاری کردن. جگەرەكەئی هینایه پێشهوه و لەسەر ملت كوژاندیهوه، هاوارت کرد، هاواریکی ئیجگار بلند، هەرسێکیان قاقا پێدەكەنین، سوتانەكەئی ملت دەكزیایهوه، فرمیسكت تك تك دەهاتنە خوارەوه، دووبارە

نزیک کەوتەوه، بەنزیک بوونەوهی ئەو خەریك بوو دلت بتۆقی، خەریك بوو رۆحت دەرچی، بەلام دەر نەدەچوو، مژگیکی تری لە جگەرەكە دا، پرسیارەكەئی دووبارە کردووه، بێ دەنگ بووی و دەگریای، جگەرەكەئی نا بەقورگتەوه، هاوارت کرد، هاواریکی بلند، سێ باره و چوار باره و دە بارهئی کردووه، دەم و چاوت و ملت و سنگت ببوونە تەپلەئی جگەرەئی ئەو، هیلاك بووی، هەستت نەما، ئاگاداری هیچی تر نەبووی، زەمەنی گۆزەرابوو کە چاوت کردووه، ژوورەكە جگە لە تۆكەسی تیا نەبوو، تەنھا خۆت و داھینانە تازەكانی تەکنەلۆجیا، جەستەت سەپ و چوارمیخەكیشراو، دەتگوت شەو قەت كۆتایی نایهت، بەلام ئازار و كات تێ دەپەڕین بەخاوییهوه بە بەردەمتا دەگۆزەران، هاتن دەست و پیتیان کردووه، نەت دەتوانی لەسەر پێ خۆت راگری، کەوتیتە سەر ورده شووشەكان، جاریکی تریش لە ژوانی جەستەت و ورده شووشەكاندا دەیان برینی تری پێ بەخشرا، بەچار دەستە هەلیان گرتی و فرییان دایهوه ژوورە تەنگ و تارێكەكەئی خۆت، بۆلای هاوڵەكانی خۆت، مشك و سیسرک و ئەسپێ، ئەوانیش بیریان دەکردی، لەگەڵ دەرکەوتنتا لە دەورت كۆبوونەوه، دەتگوت پرسیری ئەو سەفەرە دوور و ئەشكەنجاییهت لێ دەكەن، تۆ ماندوو بووی، نەت دەتوانی هیچیان بۆ بگپێتەوه، نەتدەزانێ دەتەوی بخەوی یان ببوریتەوه، ئاگات لە هیچ نەما، سیسرکەكان لایلایهیان بۆ دەکردی، جەستەت وەكو پارچە پەڕۆیهكێ قورس بەزەوییهكەوه نووسا، نەتدەزانێ چەند دەخەوی و چەند بیداری، نەت دەزانێ كام كاتە شەو و كام كاتە رۆژ، دەرگات لێ دەکرایهوه، پارچە نانێكت بۆ هەلده درا، دەتخوارد، هیندپێكت ورد دەکرد و دەتدایه مشكەكانی هاوودەمت، دیسانەوه هاتن، بردیانیهوه بۆ ژوورە پێر لە داھینانەكە، ئەمجاره لە جیاتی چوار میخەكیشان بەو گوریسهیان بەستیتەوه کە بەپانكەكەوه شۆرکراو تەوه، هەردوو دەست و هەردوو پیت توند شەتەك درا، پرسیارەكەت ئاراستە کرایهوه، هەر بێدەنگ بووی، پانكەكەیان هەلکرد، سوپایهوه لەگەڵ

سورپانه و هيدا گوري سه كه ي دست و پيت توندتر و توندتر ده بو، وهك فرۆكه ده سورپاينه وه تهنه شتنه كه له وساته دا بريت لي ده كرده وه نه وه بو له خوٽ ده پرسى: «بشى من مرۆف بم!» بشى هيندى مرۆف هه ر بو نه وه دروست بووبن كه سانتيكى تر ناوا سو كايه تيان پي بكهن، بوٽ پروون نه ده بو وه مرۆفى يان نا، ناميرى يان نا، نه ي ته گه ر ناميرى بو هه ست به و نازار و نه شكه نجه يه ده كه ي، به جه سته بوراوه بووى به لام ميشكت هيشتا كارى ده كرد، پانكه كه وه ستينرا و دواى ساتي پرسياره كه ت ناراسته كرايه وه، بي دهنگ بووى، له راستيدا قسه يه كت پي نه بوو بيكه ي، كه ست له گه لدا نه بوو تا ناويان بلتي، له سه ر ميٽيكي وهك تاته شوڤى مردووان پاليان خستى، جله كانى سه ره وديان له به رت دامالى، به لام پانتۆله كه تيان له به ر هيشته وه، وه ريان گيرايته وه سه ر ده م و پشتت پرووى له سه ره وه بو، پرسياره كه يان ناراسته ت كرده وه، تو هه ر لال بووى، ئوتووبه كي داخيان هينا و پيشانيان داي، تو هه ر لال بووى، ئوتووه كه يان چزانده پشتا، تهنه گوت له يهك هاوارى خوٽ بوو، كه چاوت كرده وه سيسر كه كان ده وريان لي دابووى، ده تگوت دلت ده ده نه وه، نانتيكى وشك له لاي سه رته وه بوو مشكه كان به ددانه ورده كانيان خه ريكي خرماندى بوون، تو ش چاوت ده كرده وه و دات ده خست وينه ي كه سي تر ت نه ده هاته وه پيش چاو باوكت نه ي، چاو هه شه كانى بالاسنه و به ريه كه ي، دلي ده داينه وه.

ده ستى به قرتا ده هينا، برينه كانى بو ده رمان ده كردى، چاوت ده نو قاند و ده كرده وه، ده تگوت نه مشه و قه ت كوٽايى نايه ت، ده تگوت قه ت پرزگاريم نايه ت...

شه و كوٽايى هات، به لام سه رما هيشتا له سه ره تادا بوو، شالاوى باران و سه رماى ته زيوى نه وه شه وه روحي چهندان مندالى هه لفراند، روچه په پوله ييه كانيان كه هينده نه بوو له سه ر داره پايزيه كانى ژياندا نيشتبوونه وه، خوڤر به شه رمي كه وه هه له هات، ده تگوت نه وه له به رامبه ر نه وه هه موو مه رگه دا خوٽى به شه رمه زار ده زانى، كزكز بوو، گه رمايى مؤميكي تيا نه بوو، له هه ر شوٽي تاوٽ داده نيشتن گورستانى كتان به جي ده هيشت، گل كوٽى گه وره و هى بچووك.

دووباره بارگه تان پيچايه وه، نه و گورستانه شتان به جي هيشت، هه رچي گل كوٽ هه بوو له ناو سه رتا جيٽ كرده وه، وينه ي يهك به يه كي منداله مردووه كانت گرت، چاوت كاميرا يه كي ميٽروويى بوو، وينه ي زو كاره ساتى گيان دانى گرتبوو، به لام نه تده زانى نه وه هه موو وينا نه پيشانى كي بدى، روژنامه نووسه كان خوٽيان يهك يهك ده هاتن و وينه ي نه و مرده نه قه شه نگانه يان ده گرت و پيشانى هاوالاتيه كانى خوٽيانيان ددها، كه س نه مابوو نه و وينا نه نه بينى، نه ي تو پيشانى كيتى بدى، كي؟

بارگه ت پيچايه وه و وهك هه زاران هه نگاوى تر هه نگاوه كانى تو ش ته قه ل ته قه ل ريگا قوراويه كه ي ده دووربه وه، شاخه كان به حه وت ناو شوڤر ابوونه وه، پاك و جوان، ده تگوت قه ت خوٽن نه خشه ي سه دان ده رده سه رى و كوٽى له سه ر نه نه خشان دوون، له به ر تيشكى كزى به يانيدا ده دره وشانه وه، تو ش كه هه رده م عاشقى جوانى و ديمه نى قه شه نكي سروشت بووى له و روژده دا هيج جوانيه كه ت تياياندا نه ده بينى وات ده زانى شاخه كانى دومه لى گه ورن و له ژيڤر هه نگاوه قورسه كانى ئبوهدا ده ته قنه وه و چلك و كي مى نه و ناواره يي و كوچه تان بو ده رده هين. هه زاران و هه زاران هه نگاوى ورد و درشتى يهك له دواى يهك، كوٽ و باره كانيش

تهر و قورس بوون و له ژتیرباندنا سهدان جهستهی به هیژ و بی هیژ، جهستهی گه وره و هی بچووک دهیاننالاند، پتگا که به ره و هه وراز بوو، ژنه کان زوربه یان مندالیک له کۆله پشتته که یاندا وه کو په پووله یه کی کۆچهر خه میکی نادیارى مندالانه دم و چاوه فریشته ییه که یانی داپوشیبوو، دهستی منالیکى تربشیان گرتبوو که هه ربه که یان به هه نگاوی بچووک بچووک پیستی کۆچیان به سنگی شاخه سهخته که وه دهنووساند و داستانی ماندوو بوونیان دهنووسییه وه، پیاوه کانیش له ژتیر باری قورسدا دم و چاویان تورهبی و تازاری دهنواند، هه موویان له دهنوونی خو بیانه وه ههستیکی کوزهری شکستی و هه له اتن و ولات به جی هیشتن پری کردبوونه وه و هه ربه که و سهد فرمیسی که قه تیس ماویان زیندانی کردبوو، تۆش ورده ورده هه نگاوت دهن و کۆله که شت پریبوو له شیعی چهندان سالت، نه و تازارانهی که له قه باره ی رۆژگاردا بوون، نه و شانیه ی بۆ مه رگی دهیان تازیز و هاوړی و دۆستت نوسیبتووت، به لام هه رچه ند له و کۆچه گه لیبیه ورد ده بیته وه، دهنوانی نه وه ی رووده دا له هیچ رووداویکی تر ناچی، نه وه ی ده بیینی نه ک له قه واره ی رۆژگار هه کان به لکو له قه واره ی سالگار هه کانی ژیانته گه وره تره، تاویک بیرت ده چیتته لای نه و داستانه ئایینیبانه ی که ده لپن له رۆژی حه شر و نه شردا مرۆف هه موو پیکه وه دهن، به لام له و نه فسانانه دا نه و تراوه خه لک کۆچ ده کن، نه وان ده لپن له رۆژی حه شر و نه شردا مردوو هه کان زیندوو دهنه وه و هه مووشیان چاوه کانیان ده چیتته تهوقی سه ریان تا که س به ئاسانی یه کتر نه بیینی، چونکه نه نگه مرۆف به رووتی یه کتر بیینی، بۆ نه نگه ؟ نه ی نه وه نیبه شتیکی له و با به ته رووده دا، نه وه نیبه رۆژی حه شر و نه شره، به لام مرۆقه کان چاویان له جیبی خو به تی و زهق زهق سهیری ژان و تازار و برسیتی و تینویتی و رووتیتی یه کتر ده کن، نه وه ی لیبره دا روو ده دات حه شر نیبه و مردوو هه کان زیندوو نه بوونه ته وه تاویک گومان ده که یت و سهیری دهنووبه رى خو ت ده که ی، بشی نه م معشهره مردوو نه بن زیندوو بوونه ته وه، نه و تا خوشت له گه لیان

دای، بشی تۆش نه مردبی! به گومانه وه سهیریکی دهنووبه رى خو ت ده که ی وه کو له نا و مردوو زیندوو بووه کاندنا بۆ باوکت و سواره ی خو شه ویستت بگه پتی، له پری گومانه که ت دهنروا و بیرت ده که ویتته وه تۆ نه مردوو ی، تا دوینیش ده ژبای و له گه ل رزگاردا چوویتته وه ناوشار و له گه ل پیتشمه رگه کاندنا گه رانه وه، رزگارت بیرهاته وه، ناخۆ ئیستا له کو ی بی و له پال کام به ردی گه ورده دا دانیشتیجی، ناخۆ له و رۆژه سهخته دا نه ویش تۆی بیر ده که ویتته وه؟ بیرت که و ته وه ده فته رتیکی رزگارت له لایه و نه و تا له کۆله پشتته که ت دایه، ده تگوت ناخۆ نه و ده فته ره چ بیره وه ربه کی تال و شیرینی تیا تۆمار کرابی، حه زت ده کرد بگه یته شوینی و یه کم شت که له حه سانه و تدا ده یکه ی خویندنه وه ی نه و بیره وه ریبانه بیت... ته ماشایه کی دو اهت کرد، رپچکه که نه و په رپی دیار نه بوو، له پیتشیشه وه هه روا بوو، گه یشتبوو یته نیو قه دی شاخه که له پری دهنگی فرۆکه جه نگیبیه کان قیژ و قاویان خسته نیو خه لک و هه موو وروژان، هه رکه سه له جیبی خو به وه به سه ر ده مدا که وت و توند باوه شی له شاخه که ده دا، ده تگوت ده یه وئ جهسته ی خو ی به شاخه که وه بنووسینی! دهنگه کان نزیکتر بوونه وه، وات زانی له پال گویتچکه تدا ته قینه وه کان رووده دهن، گرمه گرم و هه را و هوربا تیکه ل بوون، شاخه که له باوه شتاندنا به جوړی ده له رزیبه وه واتان ده زانی بوومه له رزه یه، چاوه کانت توند نوقاند بوو، بوومه له رزه ی شاخه که سه مای به جهسته تان ده کرد، نه تزانی چهند چرکه بوو، سنگت به شاخه که وه چه سپیبوو به ئاسانی نه ت دهنوانی لیبی بکه یته وه، هه ستت ده کرد وه ک موگناتیس رات ده کیشی، نه وانیه دهن و به رت هه ستابوون تۆش زیاتر ته کانت به خو ت دا و هه ستای، فرۆکه کان رۆیشتبوون، هه مووان به ره و لای قه سابه خانه که ته کانی نا ئومیدانه ی ترساوتان دهن، به ره و نه و جیگایه ی که بۆمباکانی به سه ردا به ردرابوو و ته قیبوو وه، دووان و سیبان و ده و پانزده و په نجا و سهد و... له ژماره نه ده هاتن، قاچ لیبره و ده ست له وئ، هه مووتان به کول دهنریان، هه موو زیندوو هه کان به کول بۆ کوژراوه کان دهنریان، سه رى

مندالئیکی بی جهسته هەر دهتگوت مهرگی مرۆفایه تییه و له ناو هه موو جهسته کانی تره وه هه لقولاوه به پروونی ده بیئرا، سه ره که دوو چاوی زهردی کراوه ی پیوه بوو، چاوه کان دهتگوت نازانن مردن چیه له و خه لکه به کول گریاوه رامابوون، سه ره که دوو لیوی به زه رده خه نه یه کی پر له ترسه وه ی پیوه بوو دهتگوت به مهرگی ژیان پی ده که نن، قژه لووله زه رده که ی که په له په له خوین بوو بوو به قردیله بۆ هینده ی تر دم و چاوه که ی وه ک فریشته پیشان ددها، هه موو به کول فرمیستکان ده رشت، جهسته کان به خوینه وه له بهر تیشکی خۆر ده ره وشانه وه، قهت هینده مهرگت پیکه وه نه دی بوو، هینده زۆر بوون له ژماره نه ده هاتن، ده ست و قاچه کان لیهره و له وی که وتبوون وات ده زانی هه موویان ده ست و پی ون بووه کانی باوکت، پیاوه کان به دهم گریانه وه جهسته کانیان کۆ کرده وه، ژن به جیا و پیاو به جیا و مندال به جیا، سێ کۆمه له جهسته ی نه نجن نه نجن، سه ری مناله قژ زه رده که هیشتا ههر به سه ر جهسته کانی تره وه ته ماشای ده کردن، زه رده خه نه که ی هیشتا به سه ر لیوه وه بوو، دهتگوت گالته ی به ژیان دیت، شیتبوون له ناخته وه هه لده قولا، دهتگوت گریانسوارتیکی و به ناو مه حال و شیت بوونا غارده ده ی، هه موو به کول ده گریان و تالی گه یشتبووه رۆحان، دهنگی گرمه گرمی بۆمباتان دوو باره هاته وه بهر گوئی، هینده دوور نه بوو، هه موو که وتنه وه هه نگاوانان و به جی هیشتنی جهسته کان، سه ری منداله فریشته ئاساکه ش ههر به سه ر جهسته کانی تره وه بوو چاوه زه رده کانی تی بریبوون. له پر سه رنجتان مندالئیکی کۆریه ی یه ک ساله ی به دی کرد، مندالی کتیه؟ هی کهس نه بوو، هی کوزراوه کان بوو، کام کوزراو؟ نازانن، یه کی له کوزراوانه، یان دووان له کوزراوانه، شیهوی له شیهوی نه و منداله بی جهسته یه ده جی که ماوه یه که تیتان ده روانی، کۆریه که ش دوو چاوی زیت و زهردی به چوار ده وری خویدا ده گتیرا و پی ده که نی، دهتگوت به و مهرگه یه کسانه پیده که نی که دابه ش کرایه سه ر نه و سه دان کهسه، ئای له مردندا چند سو سیالیستیانه ن و چۆن به یه کسان ی مهرگمان

به سه ردا دابه ش ده کهن، چند یه کسانن ژن و پیامان له مهرگدا، چند یه کسانن منداله کامان له مهرگدا، چند؟!

خه لک ورده ورده ده ستیان به جو له ده کرد تا خیرا له دهنگی بۆمباکان دوور که ونه وه، هه ریبه که و دهستی منداله که ی خۆی گرتبوو، یان منداله که ی خۆی به پشتیه وه شه ته ک دابوو، پیاوئیکی ریش چه رموی گه رمیانی منداله که ی له باوه ش گرت و چوه لای چند ئافره تیک و تکای لی کردن نه و منداله ش بگرنه خۆیان، رۆژیکی ره ش بوو، خه لک گیانی خۆیان لی بوو بوو به بار، مناله کانی خۆیان که پارچه یه که له جگه ریان لی بوو بوو به بار، کهس منداله که ی نه گرته خۆی، پیره میترده که ش مناله که ی له جی خۆی دانا و به دهم کولی گریانه وه نه و و جهسته کانی به جی هیشتا، تو ماوه یه ک وه کو په یکه ر به دیار منداله که وه وه ستای، دهتگوت هه رگیز هه نگاوت نه ناوه و ناتوانی هه نگاو بنیی، ره پ راوه ستابوی و سه رنجی منداله که ت ددها، ته نها گلینه ت ده جولا و له نیوان سه ره بی جهسته که و منداله کۆریه که ده هات و ده چووی، دهتگوت سیویکن و کراون به دوو که رته وه، به لام نه ویان گه وره تره، رهنگ بی نه ویان شه ش ساله بی، زۆر له یه ک ده چن، تو وه ستابوی و نه وانی تر ده رۆیشتن، خه ربک بوو نه وناوه ته واو چۆل بی، ترست لی نیشت، ویستت هه نگاو بنیی نه ت ده توانی دهتگوت سه رنجی منداله بی جهسته که قاچه کانتی به ستوته وه، دانه ویت و کۆریه که ت هه لگرت و له باوه شت گرت، هه نگاوت نا، دهتگوت سه رنجه کانی سه ره بی جهسته که قاچه کانتی کرده وه، که وتینه دوا ی نه و خه لکه، هه مووتان رۆیشتن و سێ کۆمه ل لاشه ی نه نجن نه نجتان به جی هیشتا. منداله که ت تووند نووساند بوو به خۆته وه، سۆزتیکی دایکانه پری کردیته وه، هه ستت ده کرد دایکایه تیت لی هه لده قولی، هه نگاوت دنا، دایکت بیر که وته وه، سۆزی دایکایه تی چند سۆزتیکی مه زنه، دایک هینده مندالی خۆی خۆش ده وی؟ نه مه چ نه وینتیکی گه وره یه له نیوان دایک و منداله که یدا رووده؟! یه ک به یه ک هه لۆیسته کانی دایکت بیر ده که وته وه،

ئەو پۇرۇزەي كە زىندانى كراي كە داىكت ھاتە لات و لەبەر چاوى تۆ دەستى يەك بەيەكيانى ماچ كرد تا تۆ ئازاد كەن، تۆ ئەوسا پقت لەو ھەلۆيستەي ھەستا و لە دلەو ھەلۆيستەي نارىھەت بووى كە داىكت ئەو دەستە گلاو و خوتناوييانەي ئەوان ماچ دەكا، بەلام ئىستا دەزانى كە ئەو سۆز و ئەويەنە گەورەيەي داىك ھەستى پى دەكا بەرامبەر بە منداڵەكەي لە كاتى كارەساتى وادا وای لى دەكا نامادە بى كارى لەو ھەلۆيستەي بكا، ئەو بۆ رزگار بوونى تۆ نامادە بوو گيانى خوشى بەخت بكات، كە دەھاتە دیدەنیت دەگريا و دەيگوت:

- (رۆلە خوژگە من لە جياتى تۆ لەم ژوورە تەنيايە بەند بوومايە، ھەستت دەكرد داىكت لە دلەو ھەلۆي و بەو بى پەرچوويەك روو بدا و جەستەتان بگۆرپیتەو، جەستەي ئەو بەندكا و ھى تۆ ئازاد، بەلام ئەو نەدەكرا بى، ئەويش ئىجگار ئازارى دەچىشت، ھەرچەند زامەكانى لەشى تۆي دەدى ھەرچەند شوپتەواری ئوتوو و جگەرە و كارەبا و داھيتانە شارستانىەكانى بەسەر تاپاي جەستەتەو دەدى، خەرىك بوو شىت بى. تۆ ئازارەكانى خۆت لى دەشاردەو ھەر كە ئەو دەھات پىندەكەنیت وات پىشان دەدا كە ھىچ ئازارىكت نىيە، بەلام ئەو دەيزانى ئەو نەخشە ترسناكانەي سەر پشت و سنگ و مل و قاچ و دەستەكانت مەھالە تا ماوى پىوئەي نەتلييتەو، بىر لە سەرسەختىي مەرۆف دەكەيتەو، ئەو جەستەيەي ئىستا ھەر دەلئى ئەو جەستەيەش نىيە كە ئەو رۆژگارە دەكرا بە خومخانە و ئەنجن ئەنجن دەكرا و بەچار دەستەو توور دەدرايە سەردابە پر لە سىسرک و مشكەكە، كەچى ئىستا ھەر چەند شوپتەواری سوتان و ئەنجن ئەنجن كەردنەكانە ھىشتا نەخشەيەكى كالىان بەسەر جەستەتەو ماو بەلام گورج گورج ھەنگاو دەنئى و دەلئى ئەو دە سالى رابردوو ئازارەكانى لەبىر بردوويتەتەو و زامەكانى سارپىژ كرووى.

تووند كۆرپەكەت بەسنگتەو نووساندوو و پەيتا پەيتا ماچى دەكەي، دەپۆي و شوپتەواری مەرگەكان بەجى دەھىلى، پشتت شىعەرەكانتى گرتۆتە

خۆ و سنگت ئەو منداڵە بى كەسە...

گريانى منداڵەكە لە ھەموو خەيال و بىرەو ھەريەكانى كەردىەو، برسپىتەي، ھىچ خوارديتەي ئەو تۆشك ناھى بۆ منداڵەي بچووك بشى، شىرت نىيە، ئەو چەند نانەي پىتە وا رەق بوو تەو و ئەو منداڵە ناتوانى نانى وشك بخوا، منداڵەكە دەگرى و تۆش بەخىرايى بىر دەكەيتەو، لە جىيى خۆت دانىشتى، ھەر ئەو دەندەت بەخەيالدا ھات مەمكىكت دەركەيت و بىكەيتە دەمى منداڵەكە، تاوى بەتووندى مەمكى دەمژىت، بەلام كە ھىچ شىرى نەبوو، مەمكى بەردايت و دەستى كەردەو بەگريان، گريانىكى تووند، نەتدەزانى چى بكەي، سەرت لى شىوايوو، بىرت كەوتەو ھىندىك شەكرت پىيە، ھىندى شەكرت دەرھىتا و لە كوپىكى نايلۇندا داتنا، بەلام ئاوت پى نەبوو قەنداخى بۆ منداڵەكە دروست كەي، منداڵەكە ھەر دەگريا و تۆش بەو ناوت دا دەروانى تا جۆگەلەيەك بدۆزىتەو، ئەو ناو جۆگەلەي لى نەبوو، بەلام لە چالەيكا ھىندى باراناوت دى، بەناچار بىسەو چويت و ھىندىك لەو باراناوت خستە كوپەكە و بەپەنجە شەكەرەت تىكا، منداڵەكە شەكراو كەي خواردەو و بى دەنگ بوو، بەو بى دەنگىيەي ئەو تۆش ھىندىك ھەسايەتەو، دووبارە دواي ئەو جەماوەرە بى ئەژمارە كەوتى و خۆریش جار جار لە پشت پەلە ھەورەكانەو دەردەكەوت و خۆي دەشاردەو، دەترساي باران باران و بەو منداڵەو نەتوانى روو بەرووى سوپاي باران بىتەو، شەوى دوپىتت لە بىر نەدەچوو، ئەو شەو دەريژەي بىرەو ھى تالى زىندانى بىرھىتايەتەو، ئەو شەوى كە بەقەد شەوانى زىندان درىژ و نوتەك بوو.

نىوەرۆ بوو، خەلكى كۆچەر ماندوتىيىيان لى دەتكا و وردە وردە بارگەيان دادەنا تا پشووئەك بەدن و پاروويەك بخۆن، تۆش ھەر لەوناو و لە نزيك خەلكەو پەتووەكانت راخت و خۆت و منداڵەكە لە سەرى دانىشتن، منداڵەكەت لەسەر كۆشى خۆت دانابوو. نانە وشكەكەت دەرھىتا و دەستت بەخرمە خرم كرد، منداڵەكەش لە باوھشتا خەوى لى كەوتىو، كەوتىتە

بیرکردنه و به پیدای کردن خواردهمه نییه که یان قووتوویه ک شیر بو مندالکه، به لام چۆن و له کوئی؟

نەت دەزانی، که سهیری مندالە نازداره کهت دەکرد و هکو فریشته یه کی پاک له باوهشتدا خهوتوو گشت گیانت ده بو به سۆزی گهرم و چوار چیتوهی ئەوی دهته نی، خه لکه که هوی ده ور و به ریشته له جموجول دابوون بو ناگرکردنه و له لێنای چیشتیکی یان نان کردن و چا لێنان. خیزانیک له نزیکته و به بوون ژنه که یان خه ریکی لێنای قویلی بو، چەند مندالیککی پوشته و په رداخیش له دهوری کوپوونه و به میرده که شی رانکوچو خه یه کی شالی له به ردا بو، بیرت کرده و په نگبێ ئەم ماله دهست رۆیشتوو بن و بتوانن یارمه تیت بدن، یه ک دوو جار به رپارت دا بچی داوای شتیکیان لێ بکه ی بو ئەو مندالە، به لام له پرووت نه ده هات تاخری زۆرت له خۆت کرد و مندالە کهت به ناسپاییه و له باوهشت داگرت و له سه ر په توه کهت دانا و به چمکیکی په توه کهش دات پووشی، هه ستای، ده تویست ههنگاو به ره و لای ئەوان بنیی گومان پر به جهسته ت ده بو ده ترسای ده ست به پرووته و بنین، داوایه رت دا و پرووی خۆت له ژیر پیت نا و رۆیشتی سللوت له ژنه که کرد و به پروویه کی سارده و وه لامی دایته و، خه ریک بوو بگه رپیتته و ه هیچ نه لیتی، به لام نه ده کرا تازه پتوه ببوویت و ده بویه داواکه ت بکه ی. به قورگیکی گیراوه و که به ناسته م دهنگتی لپوه ده هاته ده ر وت:

- گولباجی گیان، مندالیککی کوپه م پتیه، شیر یان خواردنێ شک نابم ئەگه ر هه یه یارمه تیم بدن و خواردنێ که بو مندال بشی بمده نی...
ژنه که هیشتا وه لامی نه دابوو، پیاوه که ی هاته قسه و به توو رپیه و ه وتی:

- بو خۆته یان بو مندالە کهت؟ هه رکه سی دئ و به ناوی مندالە و ه سوال ده کا!

هیچمان نییه بو مندال بشی!!

هیچت نه گوت و گه راپته و ه جینگا که ی خۆت، ریکه و تیککی سه یر بو، بایه کی تووند هه لی کرد و شالای ناگره که ی به ره و کراسه گول گولیه که ی ژنه که برد و گری لێ به رز کرده و، خه لکه ناواره که خیرا فریای که وتن و ناگره که یان کوژانده و، هه ربه که و به جوژی دلێ ده دایه و و ده یگوت خوا خۆی ره حمی کرد ده نا ناگره که سه رتاپای گرتبوو بته و، نافرته که خیرا قووتوویه ک شیری بو تو هینا و گوتی:

- «ژنه که گیان هانێ توه له رپی خوا و مه ولوودی پتیه مبه ر، دووعا بکه له قه زا و به لا دوور که وینه و، ئیستا قویلی بو خۆشت ده هینم».
به به ک لپوی گه شان دیتته و، تا ئیستا قه ت ریکه وت نه و نه د یارمه تی نه دابوو!

که شیره کهت به دهسته و بو ههستیکی دلنایی پری کردیتته و، هینده ی پێ نه چو قاپێ قویلی سووریشی بو هینای، تۆش سوپاست کرد و له سه ر خواستی خۆی هیندیک دووعات کرد له قه زا و به لای خراب دوور که و نه و، ده ست به خواردن قویلی کرد هینده ت برسی بوو به پێ جووین قووت دده ا و ئاودیوی قورگت ده کرده و، هه ستت ده کرد نه و خۆشترین و به له زه تترین خوارنه که له ته مه نتدا خوار دپیتت، به لام قسه ی پیاوه که ت وه کو گرتیه ک هه ر له دل دابوو، مندالە که ت له خه و هه ستا، له کوپه نایلونه که دا شیریکت به ناوی شله تین بو دروست کرد، ئاوه گه رمه که شت هه ر له لای ژنه که هینا، هینا هینا دات به مندالە که، زۆر ئاسووده بووی که توانیت نه و ژمه ش تیری کهیت، ئاسووده ش بووی که ئیستا قووتوویه ک شیرت هه یه و بو یه ک دوو رۆژ باکی خوار دنت نییه و دلنایی، هینده ی نه برد ژنه که په رداخت چاشی بو هینای، هه ستت ده کرد خیر و به ره که تی دنیات به سه ردا رژاوه، سی رۆژ بوو چات نه خوار دبووه و، شه کر و چاشت پێ بوو، به لام قوربت پێ نه بوو، چاکه شت خوارده و و هیندیک ناو سکت گه رم داها ت، دوا ی تاو یک خه لک ده ستیان به خو ئاماده کردنه و کرد بو نه و ه ی تا تاریکی دا نه هاتوه قوناغیککی تری نه و کوچه بپرن، تۆش

دووباره خۆت ئاماده كردهوه، قوتووه شيره كهت كرده نيو كۆله پشته كهت و په توه كانت بهسته وه و له كۆل نا، مناله كهت له باوهش گرتوه وه و هاوهنگاو له گه ل خه لكه كه بهر ئى كه وتى.

دهيانوت گهر رانه وهستين دوو سه عاتى تر ده گه بيه سه ر سنوور و رزگارمان ده بى، به و باره قورسه وه دوو سه عات پياده ره وى سه خت بوو، بارانيش نمه نمه دهستى پى كرد بووه وه، په توويه كى بچكۆله ي منداله كهت دابوو به سه رى ئه ودا تا پرشى بارانه كه بيزارى نه كا و نه گريهت، تا و تاو ده گريا و تاو تاو ژير ده بووه وه، نزىكى جاده يه ك بوونه وه كه تاك و ته را ئوتۆمبيلى پيدا ده رۆيشت، خه لك به تايبه تى ئه وانه ي باربان قورس بوو ده وهستان و ده ستيان به ئوتۆمبيله كان هه ل ده پنا تا هه ليان گرى و ئه و رېگايه يان بو كورت بيته وه، تۆش به خۆت و كۆل و بار و منداله كه وه چويته سه ر جاده كه و را وه ستاي، خه لكه پياده ره وه كه هه ر ده رۆيشتن و ئه وانه شى كه تاكو ته را ها تبه ونه سه ر جاده كه هيند ئى كان نا ئوميد ده بوون و ده رۆيشتن چونكه هيج ئوتۆمبيليك رانه ده وه ستا، خهريك بوو نا ئوميد بى و دووباره ههنگاو بنى، چونكه خهريك بوو به وه سه ستانه له كاروانى خه لك به جى بمىنى، ئوتۆمبيليك له دووره وه ديار بوو، له دللى خۆته وه برپارت دا ده ست له وه شيان را گرى به لكو بهه ستى و رزگارت كا له و رېگا دوورو درېژه، ده ست لى را گرت و ئوتۆمبيله كه را وه ستى ترا، چركه يه ك شاد بووى به و ئه نجامه به للام هه ر زوو نا ئوميد بوويته وه به وهى كه پيا وى كى ته نگه ئه ستوور كه له پيشه وه دانىشتبوو له ته نىشت لى خوره كه وه لى پى پرسىت:

- بو كوى ده رۆى؟

- وهك ئه و خه لكه ده مه وى بگه مه سه ر سنوور.

- جى گامان نييه هه لت گرین، چاوه رى كه ئىستا ئوتۆمبيلى تر دىت.

نا ئوميد بووى، ناربه حهت بووى چونكه بينىت نه ك جى گه ي تۆ به لكو

جى گه ي سى كه سيشيان هه بوو، سه يرت پى ده هات ئه و خه لكه بو و ايان لى به سه ر ها توه!

خۆ ئه وانه پيشمه رگه ش بوون، هه ربه كه و سى چوار ريز فيشه كيان له كه مه ر دابوو، به للام چا ويان له پيشمه رگه نه ده چوو، جله كانيان جلى پيشمه رگه بوو، ته نها جيا وازى جله كانيان ئه وه بوو گه ردى نه گرتبوو، ده تگوت ئوتوو كراون و له بهر كراون، پا ك و پوخته، ئه مانه پيشمه رگه ن يان پيشمه رگه نين؟ چا وى رزگارت ها ته وه بهر چا و، ئه و چا وه گه شان ده تگوت پرن له هيو و ئا و ات، ده تگوت هه رگيز له شكستى نا ترسن و به ره و پيشه وه ده روان، جله خۆلا و بيه كانى رزگارت ها ته وه بهر چا و كه هه ر ده تگوت پۆده ي خا كن و عه تر و به رامه ي خا كى له خۆى دا وه، بو نى شا خيان لى ده هات، بو نى كانى يان لى ده هات، بو نى عه شق و هيو و جوانى يان لى ده هات، ئه مانه ت هه موو له يه ك دوو چركه دا ها تنه بهر چا و و خه يال. منداله كه له با وه شتا بوو، ده تگوت ئه و يش وه كو تۆ بيزار و نا ئوميد بووه ده گريا، يه ك دوو ههنگاو نا ئوتۆمبيليك له ته نىشته وه را وه ستا، كه بينىت پيشمه رگه ن نا ئوميد بووى وا ت ده زانى ئه وانى بو گالته پى كرن وه ستاون، يه كى كان لى پرسىت:

- دا ده گيان فه رموو سواره با يتگه به نين.

دوو دل بووى، به راستيانه يان گالته، سه يرتكى نا و ئوتۆمبيله كهت كرد جله كانيان خۆلا وى بوون، سه ىرى چا وى انت كرد، رو و انى ئه مان جيا واز بوو، با وه رت كرد، ئوتۆمبيله كه به زۆر جى گاي توى تيا ده بووه وه، سوا رى بووى، چا وه كانت پر بوون له فرمى سى ك، خه ريك بوو بگرى به للام له تا و گريانى منداله كهت خۆت بى ده نگ بووى و خه ريكى ژير كرنه وهى ئه و بووى، له مه تاره ي يه كى كان هيند ئى كا و ما بوو شى رى كت بو كرد و ده ر خوار دت دا، منداله كه بى ده نگ بوو هيند ه ش مان دوو بوو له با وه شتدا خه وى لى كه وت، تۆش حه په سا بووى، تارما بى كار ه سا ته كان فش اريان ده خسته سه ر مى شى كت و توانا ي بى ر كرنه وه تيان ده خسته قه يرانه وه،

مه‌رگه‌ساته کتوپر و يه‌ک له دواي يه‌که‌کان بواړي ليکدانه‌وه و پرووناکي خسته سهر ناته‌بايي و که‌موکوپريه‌کانيان نه‌ده‌دای، تا ئه‌و کاته‌ش بواړي ئه‌وه‌ت نه‌بوو له خوټ پيرسي بوټه‌مه پرووی دا و ده‌بي چي تربش پروو بدا، منداله‌که وه‌ک به‌رخوټه‌يه‌ک له باوه‌شتدا کپ نووستبوو، ئوتومبيله‌که‌ش به‌خيري دي‌رويشت. ديمه‌نه‌کان ده‌هاتنه‌وه به‌ر پرووانگه‌ت و خه‌نده‌يه‌کي پر له شانازيبان له‌سهر ليوت پروواند، چاوه‌پروانيه‌کي به‌له‌زه‌ت، دين و کوټي ديليتيمان بوټه‌تا هه‌تايه له دست و پي ده‌که‌نه‌وه، شه‌ويکي دريټي چاوه‌پرواني و دل پر بوون و ده‌مار گرژبوون و جوټش و خرؤش؛ شه‌پوله کورته‌که‌ش به‌رده‌وام بوو له گه‌ياندنې هه‌واله‌کان، ده‌نگيکي شير ناسا ده‌بنه‌راند:

- «پاډرپن!» دايکاني شه‌هيد، قاره‌ماناني ئه‌م گه‌له ماندوو نه‌ناسه، وا شاخ و ده‌شت پاډرپيون! وا پروبار و دؤل و کاني پاډرپيون! دار و ده‌وه‌ن پاډرپيون، وا شه‌هيدان پاډرپيون!...

ده‌نگه‌که موجورکيکي پر له جوټشي به‌سه‌رتا پاياندا ده‌هينا، ده‌نگي بوو قه‌ت له رابردوودا سه‌دايه‌کي وا پر له ئوميدی نه‌ده‌دايه‌وه، گيانت پر ده‌بوو له رق و له شپوهي ته‌رزا به‌جه‌سته‌تدا ده‌هات!

بوټاگاداري!

بوټاگاداري!

له سيروانه‌وه بوټا زاد و فه‌ره‌يدوون و نه‌به‌ز، له خالي «ب» دا چاوه‌پروان بن!

له کاروانه‌وه بوټه‌رسيم... ده‌ست به‌کارين!

له ئاشتيه‌وه بوټه‌خبات و شيرين، «خوتان بوټه‌ماوه‌ند سازده‌ن!»

ئهي شه‌هيدان ئهي شه‌هيدان

نامري ناو و نيشانتان

ئيوه‌بوونه رابه‌ري ئيمه

بوونه پيشه‌واي سه‌نگه‌ري ئيمه

سرووده‌کان هينده‌ي تر خويني ده‌هينانه جوټش، موجورکه له جي زامه‌کاني زيندانتسه‌وه به‌ئازارتيکي به‌له‌زه‌ته‌وه هه‌لده‌قولين، دين و راده‌په‌رين! ئه‌م داگيرکه‌رانه له خاکه‌که‌مان ده‌رده‌که‌ين. شه‌پوله‌که هه‌ر خوړي ده‌هات.

تا شه‌هيد خويني نه‌ريټي

تاكو گه‌ل تالبي نه‌چيټي

داري نازادي شين نابي

باخي زينمان ره‌نگين نابي

ئهي شه‌هيدان ئهي شه‌هيدان

ئهي شه‌هيدان ئهي شه‌هيدان

نامري ناو و نيشانتان

هيشتا سرووده‌کان ته‌واو نه‌ده‌بوون و شير ده‌نگه‌که ده‌هاته‌وه گو و موجورکي ئافه‌رين و شانازي له ته‌وقي سه‌روهه تا په‌نجه‌ي پي ده‌بزواندا!

مژده!

مژده!

هاولا تيبياني به‌شه‌ره‌ف! دايکاني جگه‌ر سووتاو! خوشکاني ره‌ش پؤش! پاش چه‌ند ساتيکي تر مژده‌يه‌کي خوشتان ده‌ده‌يني!

سرووده‌که ده‌ستي پي ده‌کرد و توش ئه‌و چه‌ند ساته‌ت لا دريټر ده‌بوو چاوه‌ري بووي ئه‌و مژده‌يه‌ه ده‌روونت پروناک بکاته‌وه، هه‌ر چوني بوو ئه‌و چه‌ند ساته‌ ته‌واو بوو گوټ له مژده‌که بوو:

مژده! مژده!

ههڵ ههڵه بدهن خوشكاني زووخاو نۆشبوو، جلی سوور بپۆشن دايبكاني ساله هايه قه ترانی پۆشی شه هيدان، وا داستانیکی تريشمان له لاپه رهی سه رکه وتندا نووسی و شارتيکی تريش ناوی چوه نيو تووماری رزگار بووانه وه، ئیدی داگیرکه ران بۆ هه تا هه تايه له خاکه که مان به دهر ده نيین.

وشه ی هه تا هه تايه ته رزيکی خووشی، به لام تیکه ل به گومانی به له شتا هیتا، يه که م ته قه تاریک و روونی کازيوه بوو، هه ستت ده کرد قه رمه ژنی گولله وه کو سه مفوئيای رزگارييه و مال ناوایی کردنه له کۆبلايه تی، سه عاتيک ته قه به رده وام بوو، دوایی بوو به ته قه ی ته پلای، واته نه وه سه رکه وتنه و ئیستا خویمان سه روه رين، رات کرده کۆلان، ده تگوت کۆلان کۆلانیکی تره و شار شارتيکی تره، ده توت هه ره نه و شاره ش نييه که تا دوینی ئيواره پي بوو له وه که سانه ی باوکی تویمان جنی و باوکی هه زارانی تريش، جهسته ی تویمان کرده خوومخانه و جهسته ی زۆری تريش، جاده کان پي بوون له پيشمه رگه و خه لک، ژن و پياوه کان ده تگوت له دایک بوونه ته وه ده رده خه نه ی بي باکی و بي ترسی له سه ر رووی هه ره هه مووياندا ده بينرا، تۆش يه که م جار بوو له ژيانندا هه ست به و چيژه بکه ی به هه موو جاده و کۆلانه کانداه گه راي، سه روود و گوواني و هه له به ستی شوپشگيترانه، دنيايه کی سه ير بوو، به ره و گوپرستان که وتيته ري تا تۆش نه و مژده خوشه به باوکت رابگه ينی، گوپرستان شيوه ی گوپرابوو، مردوه کان بۆمباباران کرابوون گوپره که ی باوکیشت کيپله که ی رووخا بوو، به دهنگی به رز قسه ت له گه ل باوکت کرد، مژده ی رزگاريی شارت دايه، هاتيه ته وه ناو شار و بينيت هيشتا خه لک هه ل ده په رن و ويته گه وره کانی ديکتاتوره که ش گپيکی سووری لي بلند ده بيته وه و ده سووتی، له ناكو شايی بوو به شين، فرۆکه کان هاتن و شاريان بۆردومان کرد، راو دهنران و ده هاتنه وه، تانک و زريپۆش ده وری شاريان دا و بوو به شه ر، نه مجاره نه ک ته نها پيشمه رگه به لکو خه لک هه موو شه ريان ده کرد، شه رتيکی نا به رامبه ر بوو فرۆکه و

تانک و زريپۆش له کوئی و نه و چه که سووکانه ی ئيوه له کوئی، ورده ورده خه لک شاريان چۆل کرد و پيشمه رگه ش کسانه وه، توپه کان له ده وروبه ری شاريش راويان نان و نازانی تا کوئی تريش راوتان ده نيین...

ئوتۆمبيله که گه يشته سه ر سنوور و نه و سه ر سنووره هينده قه ره باغ بوو، ده رزيت هه لدايايه ده که وته سه ر مرۆقه کان، تا چاو پرکات خه لک وه کو بريني کيم کردوو هه لتۆقيبوون و جه خار و خه میان لي ده چۆرا، تاریکی دووباره ره شماله ترسناکه که ی دايه سه ر نازاره بييداره کان و جموجۆل و گريان و تووره بوون سيمای تاساوی خه لکی شارده وه.

ئوتۆمبيله که يان وه ستاند و فه رمانده که يان پيی گوئی:

- ليتره دابه زه خوشکم، نه مه سه ر سنووره و خه لک چاوه رپين سنووربان لي بکريته وه و رپيان بدری ئاوديو بنه وه.

يه کيکی تريان پيی وتی:

- هيچ پتيوستييه کت نييه ؟

- زۆر سوپاستان ده که م!

يه کيکیان يارمه تیی دای بۆ داگرنتی باره که ت و له قه راغ رپيگاکه داينا، هه ره له قه راغه رپيگايه په توويه کيانت راخست و نه وی تريانت دا به شانئا و منداله که ت له باوه شتدا دانا و داتپۆشی، نه مه ش باران ده باری، زۆرت سه رما بوو، زۆريشت برسی بوو، نه و خه لکه ش که له ده وروبه رت بوون پيشتر گه يشتبوونه نه وی له نايلۆن و عه با و په توو چادری بچووک بچووکیان دروست کردبوو به ژتريا هه لکورمابوون، تاک و ته را خه لکيش وه کو تو بي ره شمالي بوون و له به ر نه و سه رمایه جهسته ی خویمان گرمۆله و بچووک کردبووه وه، بارانه که زياتری کرد، تا نه و زياتر ده بوو تو زياتر خو ت به سه ر منداله که دا ده دا تا باران ليتی نه دا و سه رمای نه بی، بارانه که بي تامی کرد و ئيجگار به توندی دايده کرد، تۆش منداله که ت له باوه ش گرت و به ناچار بييه وه رووت له يه کي له و چادره به نايلۆن دروست کراوانه کرد که

له تهنیشتتهوه بوو به لکو جیگاتان بکه نه وه و نه مشه و تو و نه منداله به بی کسی نه مرن، نه مجارهش ریکهوت یارت بوو نهو ماله ی که پروت لی نان مالیکه میهره بان بوون و جیگایان کردنه وه، چووینه ژووره وه و له پال نهو ناگردانه بچوکه ی که له سی بهرد و هیندیک داری سووتاو پیک هاتبوو دانیشتی و نهو گهرمای ناگره جهسته ی حساندیته وه، ژنه که پرسیری لی کردی:

- (پیاوت له گه ل دانیه؟)

- نه خیر ههر من و نه منداله یین.

- «نه ی باوکی منداله که ت؟»

- شهید بوو!

سیمای ژن و پیاوه که پر بوو له به زهیی، هیند به میهره بانی و به زهیه وه سه بریان ده کردی خه ریک بوو تیر بگریه ی و هه موو خه می دنیا به و گریانه هه لریژی، به لام پرسیری دووه می ژنه که رایچه کاندی، کاتی وتی:

- (کچه یان کوپ؟)

چرکه یه ک پراوه ستای تا نهو کاته نه ت ده زانی کچه یان کوپ، هه روا به دوو دلویه وه وت:

- کچه! منداله که یان که ته مه نی شه ش سال ده بوو هاته نزیکته وه و پرسی:

- (ناوی چیه؟)

بو نه مه ش چرکه یه ک پراوه ستای و هات به ده متدا بلتی:

- (ئاوات).

ماندوو بووی، رهنگی ههر هو ی نهو ماندویتییه ش بوو بی که هیزی نهوت تیا نه بوو به سه رهاتی ریکاکه و منداله که یان بو بگریته وه، له دلی خو تدا گوتت با هه روا تی بگن که مندالی خو ته، منداله که ت ده گریا،

هه ستت ده کرد نه خو شه، ده ستت به نیوچا ویدا هینا، تایه کی گهرمی هه بوو، نه تده زانی چی بو نهو منداله کلوله بکه ی تا له سه رما و نه خو شی بی پاریزی، لهو کاته دا هیچت پی نه ده کرا، گریان هه موو گیانی گرتبوی، منداله که ت له تهنیشت خو ته وه پال خست و داپوشی، ژنه که پی گوتی:

- (توش زور ماندووی ههر له وی راکشی، نه مشه ویش ده نوین بزاین خوا چی ده کا.)

تو ههر له جیی خو ت گرموله بووی. ژن و پیاوه که ش و سی منداله که شیان به ریزی به که وه خو یان گرموله کرد، نهو ماوه که مه ی که خهوت لی کهوت خهوی سهیر سهیرت ده دی، لهو خه ونه کابوسانه ده چوو که له ژووری ئینفرادی زیندان ده ت بینین، به شاخی سهخت و هه زار به هه زاردا هه لده گه پای، ده تو یست بگه یته لووتکه که ی، به فر تا نه ژنوکانتی نو قم ده کرد به لام ههر ده ریشتی تا ده گه یشتیه نریک لووتکه که ی له پر ده که وتیه خواره وه، خهونی زور له وه ناخو شتریشت ده دی له بهر چاوتدا دایکتیان وه ک باوکت ده نه نجنی، قاچ، ده ست، لووت، گو ی، چاو، ده پانوت نه مانه پارچه کانی جهسته ی دایکته، ده گریای و ده تو یست پارچه کان له یه ک بدهیت و دایکت دروست بکه یته وه، هه رچیت ده کرد نه ت ده توانی لهو پارچانه دایکه که ی خو ت دروست بکه ی به سه ر نهو پارچانه دا ده گریای و هیچ ده سه لاتیکت نه بوو، باوکت ده هات و له باوه شی ده گرتی و له پارچه کانی جهسته ی دایکت دووری ده خسته یه وه، خهونی لهو ناخو شتریشت ده دی، سواره یان له بهر چاوتدا گولله باران ده کرد، له یه ک ساتدا سه د فیشه کیان به ره و جهسته ی ده ته قاند، جهسته ی ده بوو به بیژینگ، دوا جار تو یان ده برده سه ر نهو جهسته یه، ده تو یست تو زقالیکی نهو جهسته یه بیینی، هیچت نه ده دی، نه وه جهسته نه بوو بیژینگ بوو، راده چله کای، ده تبینی سیسرکه کان به سه ر سنگته وه گه مه ده کن، سنگت بیسووه مهیدانی چاو شارکی و هاتو چوی نه وان، جهسته شت ده تگوت جهسته ی سارد و سړی مردووه و ژینگه و تاراوگه ی سیسرکه کانه، نهو

کورته ساته‌ی که له پال منداڵه که شدا نووستی دووباره خه‌ونه تاله‌کان ئامبازت بوونه‌وه، ئەمجاره جهسته‌ی رزگار بوو، دایکت و به‌هارت بینی پیکه‌وه مردوون و له پال شاخیکدا له پال یه‌که‌وه پال خراون، راجله‌کای ژانیتیکی سه‌خت، ژان و پیچتیکی زۆر ناوسکی گرتبوویته‌وه، هه‌موو خه‌لکیش راجله‌کی بوون، ده‌نگی بۆمباکان نزیک بوون، قیژ و قاوی خستبووه نێو هه‌موو خه‌لک، هه‌موو جل و جیکانیان به‌جێ ده‌هیشت و هه‌لده‌هاتن، هات هاتیکی سه‌یر روویدا، تۆش به‌ده‌م ئەو ئازاره‌وه هه‌ر هینده‌ت پێ کرا جانتا کۆله‌پشته‌که‌ت له پشتت قایم که‌یت و ئاوات له باوه‌ش گری و راکه‌ی، پتووه شپه‌کانیشت به‌جێ هیشت، باران ده‌باری و بۆمباش ده‌باری، لێره و له‌وێ، تاریک بوو، که‌س مه‌رگی که‌سی نه‌ده‌دی، که‌س گریانی که‌سی نه‌ده‌دی، هه‌موو به‌دریژی خالی سنووردا کۆبوونه‌وه و پاسداره‌کانی سه‌ر سنووریش رێگای ده‌ریازبوونیان نه‌ده‌دان، له‌ تاو بۆمباکانی ئەمبه‌رخه‌لک ده‌یانویست به‌زۆر له‌ سنوور ئاودیو بنه‌وه، ئەمجاره ده‌ستریژی له‌و به‌ریشه‌وه ده‌ستی پێ کرد، ده‌تگوت راوه‌ ئاسک ده‌که‌ن، ئەوه‌تا زینده‌وه‌ره‌کان که‌وتوونه‌ته‌ داوی جووتی راپوچیه‌وه، تاریکی نه‌یده‌هیشت مه‌رگه‌کان بینراو بن، به‌لام ده‌ره‌قه‌تی ده‌نگه‌کان نه‌ده‌هات، هاوار و ناله‌ به‌جوژیک به‌رزبووه‌وه ئیدی قه‌ت ده‌نگی له‌وه به‌رزتر و پر له‌ کۆله‌مه‌رگی تر بوونی نه‌بوو، له‌ دلێ خۆته‌وه ده‌تگوت ئاخۆ چه‌کی کام لا ئەم جه‌سته ماندووه‌م ده‌پیکێ بیا ده‌مزان، له‌وساته‌دا بی‌ری دایکت و به‌هارت ده‌کرد، ده‌تگوت دایه‌ گیان ئاخیری به‌م ده‌رده‌براین و له‌ دووری یه‌کدا ده‌مرین، ئاخیری من نازانم به‌چه‌کی کام لا ده‌کوژتی و تۆش نازانی به‌چه‌کی کام لا ده‌کوژیم، به‌هار گیان بشی ئەو دلّه پاکه‌ی تۆش که‌ هیشتا له‌ به‌هاری هه‌رزه‌کاریدا لی ده‌دا ئەم شه‌و نه‌بیته‌وه خۆراکی ئاگر، دایه‌گیان ئیمه‌ چ مرۆفانیکی بی دالده‌ین له‌ ترسی لافاوی نه‌وتدا په‌نا بۆ ئاگر ده‌به‌ین! خوايه‌ ئیمه‌ چ که‌سانتیکی بی مالین له‌ سیبه‌ری درکدا خۆمان هه‌شارداوه، هه‌ر له‌ جیی خۆت دانیشتی، له‌ پال خه‌لکانی تردا که‌ له‌ به‌ر

تاریکی روویانت نه‌ده‌دی، به‌لام گویت له‌ گریانیان بوو، منداڵ بوون، ژن بوون، پیاو بوون، گه‌نج بوون، پیربوون، نه‌تده‌زانی؟ گریانه‌کانیان یه‌ک گریان بوو، کۆکتیلیکی پر له‌ ترس و ژان و نامۆیی بوو، ئەو شه‌وه‌ش درێژ بوو، ده‌تگوت قه‌ت کۆتایی نایه‌ت، قه‌ت، هه‌ر وه‌کو ئەو شه‌وه‌ی به‌سه‌ر زامه‌کانی «ئه‌مه‌ل» دا ده‌گریای، ئەو شه‌وه‌ی که‌ بردیانی و نه‌تده‌زانی بۆ کویت ده‌بن، چاوه‌کانیان به‌ستیته‌وه به‌پارچه‌یه‌کی ره‌شی چلکن، هیند تووند شه‌ته‌کیان دا خه‌ریک بوو بیلبله‌کانت به‌ته‌قی، ده‌سته‌کانیشت تووند به‌که‌له‌بچه‌ به‌زنجیریکه‌وه به‌سه‌راوونه‌وه پشتی پیکابیتک، بردیانی و نه‌تده‌زانی بۆ کویت ده‌بن و چاره‌نووست چی ده‌بێ، بردیانی و دوا نیگای دایکت و شاره‌که‌ی خۆت نه‌بینی، رێگایه‌کی درێژ بوو، نه‌ رێگا ته‌واو ده‌بوو نه‌ شه‌و، نه‌ تۆ کۆتاییت ده‌هات و نه‌ شه‌و، بایه‌کی تووند و سارد روومه‌ته‌کانی شه‌قار ده‌کردی، گلینه‌کانت له‌ جه‌مه‌ت ئەو شه‌ته‌ک دانه‌ توونده‌ ده‌ئێشان، مه‌چه‌کت له‌ تاو توندوتیژی ئەو که‌له‌بچه‌یه‌ خه‌ریک بوو به‌رپێته‌وه، تا ئەو کاته‌ی جه‌سته‌ت سه‌رپو ئیتر هه‌ستت به‌هیچ نه‌ده‌کرد وات ده‌زانی تۆ کۆتاییت دیت و رێ کۆتایی نایه‌ت، ئەو سه‌رپوونه‌ رزگاری کردی، ئەو سه‌رپوونه‌ نه‌بوایه‌ نه‌ شه‌و کۆتایی ده‌هات و نه‌ رێ، ئەو کاته‌ زانیت سه‌رپوون له‌ رێ و شه‌و و کۆتایی هاتنی ژیان رزگاری کردی، که‌ په‌رۆ ره‌ش و چلکنه‌که‌ له‌ چاوت کرایه‌وه و که‌له‌بچه‌کان له‌ ده‌ستت کرانه‌وه و تووردرایته‌ ژووره‌ بچکۆله‌که‌، تا ده‌ست و پلته‌ هاته‌ گۆ و چاوه‌کانت کرانه‌وه زهمه‌نیک به‌سه‌ر چوو بوو، که‌ چاوت به‌ده‌ورو به‌ری خۆت داگیرا شتیکی سه‌یرت دی، کچ بوو، کچیکی قژ درێژ، کچیکی رووت که‌ جه‌سته‌ی له‌ جه‌سته‌ی خۆت ده‌چوو، زامه‌کانی له‌ ژماره‌ نه‌ده‌هاتن، ئەو ئاگای له‌ تۆ نه‌بوو، تۆ هیشتا هه‌ر به‌گومانه‌وه سه‌یرت ده‌کرد له‌ دلێ خۆتدا ده‌توت بشی ئەمه‌ یه‌کێ له‌و سیسرکانه‌ نه‌بێ بووه‌ به‌کچ!؟ بشی منیش سیسرک نه‌بم و بووبم به‌کچ، سه‌رت راوه‌شاند، نا نا هه‌ردوو کمان کچین، چوووته‌ نزیکیه‌وه، ده‌ستت به‌نیو چاوانی داھینا، هیچ نه‌جولا، ده‌ستت

به گريان كرد، خوئوه مردووه، ههستت ده كرد به سهر لاشه‌ی خوئتا ده گريت، جهسته‌ی وهك جهسته‌ی تو پر بوو له زام، قژه دريژ و ره شه كه‌ی ئالوزكاو و پراكيشر او بوو، به للام ئهو مردبوو تو زيندوو بوو، گرياي، گرياي، چاو هكانت سوور هه لگيران، دهستت به قژ و نيوچه وان و زامه كاني له شي داده هينا، مه مكه كانيان كردبوو ته پله كي جگه ره، نه جگه ره يهك و نه دووان نه سيان، جيگا كانيان ترسناك بوون، جهسته‌ی ده تگوت شانهي ههنگه، كون كون هه ره وهك مه مله كه تي ههنگ، شه و هيشتا هه ره دريژتر ده بووه، چه ند شه ويكي لاستيكييه! ريگاش ته واو بوو هه ره ته واو نابج، به للام ئهو شه وهش كوئايي هات، ژيان چه ند تراژيديا يه كي به كاوه خوئيه، هيشتا له سه ره تاي كوئايي هاتني شه ودا بوو، تو دهستت هه ره به ناو زامه كاني هاوژوو ره كه تدا ده گيپرا، چاو هكاني كرده وه، ههستت ده كرد چاويشي له چاوي تو ده چي، له دلي خوئتا گوتت رهنگي به هممو زيندانييه كان له يهك بچن، گه پيشتريش له يهك نه چووين به و دا هيناني شارستانيانه‌ی له ژووري شه شكه نجه دندا له سهر جهسته‌ی زيندانياني تاقى ده كه نه وه وا ده كا له يهك بچن، سه ري له كوشتا بوو، دهسته كانت به نيئو چه وانيدا ده هينا، ده بويست قسه يهك بكات، زماني له گو خرا بوو، ماوه يهك به بچ دهنگيه وه سه يري يهكتان كرد، ده تگوت به و سه رنجانه ناخي يه كتر ده خوئينه وه، تو برينيكي كوئن بوويت و ئهو برينيكي نوئ، ده بي دوو برين چوئن ناخي يه كتر ببينن، ده بي زماني نيوان دوو برين چ زمانيك بيت، ده بي به چ زاراوه يهك باسي ئازاره كان بكن، زماني هاته گو به للام دهنگي به حال درده هات، زمانتان جياواز بوو وهك ناوه كانتان، به للام له زاراوه كاني يه كتر ده گه يشتن، دهنگه كهت به حال ده بيست، هه ره به ئاسته م:

- تو كي؟

- من ناوم «نه ورؤز» ه ئه ي تو؟

- (ئه مه ل)!

ئوه نده بهس بوو بو ئوه ي ئه وان بين و له يه كترتان جيا كه نه وه، به للام له هه مان ژووردا. تو له سوچيكي و ئه وه له سوچي، هه ره شه يان لي كردن نابج قسه له گه ل يه كتر بكن... ئيوهش هه ره به سه رنج يه كترتان ده وان، به زماني برين قسه تان ده كرد، به و سه رنجانه ده تانتواني داستانيش بو يه كتر بگيترنه وه، تو باسي خاكي خوئ و شاري خوئ بو ئه و بكه ي و ئه و يش باسي شاري خوئ بو بكا، تو باسي كوردستان و ئه و باسي باشووري ولا ته كه يت بو بكا...

له گه ل كوئايي هاتني سه دان كه سدا ئه و شه وه شوومهش كوئايي هات، ئه مجاره مه رگ له دوو قوئله وه شالاوي هينا بوو، نه تانده زاني ئه و هه موو جهسته شه لالي خوئينه به چه كي كام لا كوژراون، پاسداره كان يان سه ربازه كان، گريان چاوي زيندوو هكاني شووشته وه، ئه مجاره ئه و گوپرستانه ي به جيتان ده هيشت گه و ره تر بوو، وهك گوپرستانه كاني تر نه بوو، كوژراوه كاني دوو جار كوژرا بوون جاريكيان به گولله ي ئه م بهر و جاريكيان به هي ئه و بهر، هه ره مه رگي دوو مه رگ بوو له ناو خوئيدا، بوئيه گريانه كانيش جيا بوون، له جياتي دلويپيكي فرمييسك هه ره جاره ي دوو دلوپ له يهك ساتدا له چاو هكانه وه ده بارين، ئافره ته كان شيوه نه كانيان وهك شيوه ني تر نه بوو له يهك ساتدا دوومستي قايميان به سنگي خوئاندا ده كوتا و دوو جار قورپان له سه ره خوئ ده گرت، چ پرسه يه كي گه و ره بوو ئه و به يانييه، هه ره له عاشوراي ئه وان ده چوو، به للام سه دان حوسه ين و سه دان حوسه ن شه هيد بوو بوون، جگه له وهش سه دان خوشكي حوسه ين و كچي حوسه ين و دا يكي حوسه ين گه و زينرابوون له ناو خوئيني خوئيان، سه د عاشورا بوو له ساتيكي ترسناكي ئه و به يانييه ته زيوه دا، خوئينه كان تيكه ل به قوراو ببوون، هي ژن و پياو و مندال، ليك جيا نه ده كرانه وه، ديسانه وه زيندوو هكان ده ستيان به چال ليدان كرد تا كوژراوه كان بشارنه وه، هه ره چاله و دوو شه هيديان تيا ده ناشت، شه هيد يكي كه به گولله ي ئه م بهر و دانه يه كي به هي ئه و بهر شه هيد كراو، هه موو له پرسه دا بوون، ده گريان و چاوتان ده گيپرا، هه موو

دەتگوت بەدوای خۆتاندا دەگەرپن تا دلنیا بن له مانەوهی خۆتان.

تۆش هەر چاوت دەگێرا، نەتدەزانی بۆ خۆت دەگەرپتی یان بۆ دایکت و بەهار، گلپنەت نە دەسەرەوت، ئاوات له باوەشتدا بێ هۆش بوو، تەنانەت ترسی ئەوەت لێ نیشستبوو بمری، چاوەکانت شیت بوو بوون هیندە بەدوای خۆت و دایکت و خوشکەتدا گێرا بوون، گلپنەت له گلپنەیهک گیر بوو، خۆ ئەوه چاوەکانی دایکت، ئەویش شیت ئاسا چاوە گێرێ و دەگریه، چاوەکانت هەل کەوتت تا دلنیا بی ئەوهی دەییینی بەراستی ئەوه، چاوەکانی بەهاریشت بەدی کرد، دەستت بەگریانیکی توند کرد و بەرهو لای ئەوان غارت دا، هەرسێکتان باوەشتان بەیه کدا کرد و ماوەیهک پێکەوه نووسا بوون و دەگریان، نەتدەزانی ئەمە راستییە پروودەدا یان خەون، سەرانسەری داستانهکەت وەکو خەون دەهاته بەرچاو، هەر لهو رۆژەوهی که ماله کانتان بەجی هیشت، سەرانسەری ژبانت وەک داستان و خەون دەهاته بەرچاو، هەر لهو رۆژەوهی باوکت بەبج دەست و قساج بینییەوه، ئەورۆژەوی که خۆت له زیندان و ژووری ئەشکەنجە بینییەوه، ئەو رۆژەوی خۆت له پرسی سوارەوی خوشەویستدا بینییەوه، تا ئەو کاتە سەری مندالە فریشتە ئاساکەت بینی و چەندان گۆرستان و کۆمەل کۆزیت دی.

- ئەمە مندالی کتیبە!؟

دایکت منالەکە لێ وەرگرتی و تۆش داستانهکەت بۆ گێرانەوه، ئاوات بێ هۆش بوو، تۆ لهو بێ هۆشتر، بەلام دایکت له خۆشی دۆزینەوهی تۆدا گۆری دەدایە خۆی، چوون له جیگایهک که دایکت بەعەبا و پارچە نایلۆن که پرتیکی بچووکی دروست کرد بوو دانیشتن، دایکت خەریکی مندالەکە بوو تا پاکی بکاتەوه، که جلەکانی داکنە ئەوسا زانیت کورە، دایکت بەسۆزەوه له باوەشی خۆی داینا بوو، بەهاریش لهو دەورووبەرە هیندی دار و پووش و پەلانی کۆکردەوه و ئاگری کردەوه، دایکت مندالەکە لای تۆ دانا و هەستا وەک پێشەهەموو کاتیکی گورج و گۆلانە نیسکیتهیهکی لێنا،

ئەو نیسکیته گەرمو گورە گەدەهێ بوژاندنەوه، هاتیتەوه هۆشی خۆت، بەلام دەترسای ئەو مندالە بمری دایکت دلێ دەدایتەوه.

- کچم خەم مەخۆ چاک دەبیتەوه، ئەوەتا ئەمرۆ سنورمان لێ دەکەنەوه و دەچینه ئەودیو، لەوی دەیبەینه لای دکتۆر و چاک دەبیتەوه، دەلێن دوکتۆری چاکیان هەیه.

ئەو قسانە تۆزێ ئارامیان دەکردیەوه، له پال مندالەکە خەوت لێ کەوت، نەترانی چەند خەوتووی، بەلام ئەو خەونەیان که سەرت له کۆشی دایکتدا بوو خەویکی پر له دلنیا بی بوو، دایکت بەدەسته بەسۆزەکانی هەلی ساندی:

- نەرۆز گیان، نەرۆز...! هەسته باوانم، ئەوه پێگای خەلکیان داوه بۆ ئاودیو بوونەوه، خیرا کەن با ئیمەش خۆمان کۆکەینەوه و برۆین...

تۆ بووی به بهشی له من و ههستی دایکایه تیم لیوه ههڵدهقولی، به مردنی تۆ ههست به نوێ بوونهوهی کۆست و جگهر سووتان دهکهم، نه مری ئاوات گیان ئیستا تۆم له شیعهر خۆشتر دهوێ، ئامادهم هه موو شیعهره کانم بسووتینم تا تاوێ تۆ گهرم بیتهوه و نه مری، ته نهها ئه و شیعهرانه نه بی که له زیندانهوه له سههر دهسمالی کاغه زین دهمنوسین و بۆ سوارهم ده ناردن، ئاوات گیان ببووهره که ده لیم ئه و شیعهرانه ناسووتینم چونکه ئه وانه دیاری و یادگاری من بوون بۆ سواره و دیاری و یادگاری ئه ون بۆ من، تۆ نازانی چه ندما یه کتر خۆش دهو یست، قهت ئه و رۆژهم بیه ناچیته وه که ده ستمان له ناو دهستی یه کتر نا و نه خشه مان بۆ ئه و داها توه ده کیشا که دانه هات، کاتی پیکه وه ده و این چاوه کانی ده بریقانه وه، پیم ده وت:

- ئه وه بۆ کاتی قسه م له گه لدا ده که ی چاوه کانت پر ده بن له فرمی سک؟
- له خۆشه و بیستییا.

که وای ده وت منیش پر ده بووم له فرمی سک و به بی دنه گیه وه ده گریام، ده ی وت:

- مندالمان بی ناوی دنه یین «ئاوات».

- کچ بی یان کور؟

- کچ بی یان کور ناوی دنه یین ئاوات. ئیستا وا هه ست ده که م تۆ ئه و ئاواته ی ده میک بوو من و سواره خه وئمان پتوه ده دی، ئیستا زانیت ئاوات گیان بۆ ئه و شیعهرانه م ناسووتینم، ئه وانه تا قه دیاری و یادگاری سواره ی باوکتن بۆ من!، خۆ گهر هه ر بزانه م ئه و شیعهرانه ژبانی تۆم ده ده نه وه ده بیان سووتینم، ده بیان سووتینم و تۆ ده بیته یادگاری نیوانمان...

- نه ورۆز گیان تۆ ماندوو بووی ئاوات بده من هه لێ گرم.

دایکت ئه و گفتوگو یه کلا یه نییه ی نیوان تۆ و ئاواتی بری، سێ شه و و سێ رۆژه خه یال هه رجاره و بۆ لایه کت ده فریتن، له واقیع هه لدی و ده چیته نیو جیهانی خه یاله وه، به لام ئه ویش تالتره، به ناو یه ک به یه کی

چهند ههستی کی سهیره، ئه م جه ستانه ده لێی ته رمن و به ره و گۆرستان ده رۆن، ئه م کاروانه ده لێی کاروانی مردووانن و به پیی خۆیان ده رۆن خۆیان به خاک بسپین، ئه م بایه ده لێی ئاوازی ئه و شمشاله خه مناکانه یه که له به رنامه ی کاروانی شه هیدان لێ ده درا، چ ئاوازی کی به جۆشه و فرمی سک به خور له چاوی هه مووانه وه ده باریتن، کی ده یزانی ئه و هه موو کۆچه روو ده دات، رزگار بوونمان له چی و ئاواره بوون و کۆچمان له چی، ئه مجاره ش بووینه وه به گیسه که هه یاس، وا ئاودیویش بووینه وه و هه موو شتی کمان به جی هیشت، گول، کانی، شاخ، یادگاری، رابردوو، میژوو، گۆرستانی کۆن و هی نوێ، هه موومان به جی هیشت! ئاوات گیان! تۆ چهند له زه مه نیکی شیتدا له دایک بووی، هه مووشتی فی لێ ها توه و هه مووشتی ده ته قیته وه، تۆ ده لێی هه ر بۆ ئه وه ماو یته وه به رده وانی به کۆچی دایکت و باوکت و خوشکه فریشته ئاساکه ت بده ی، کۆچ میراتییه کی هه میشه ییه و له با و با پیرانمانه وه بۆمان ماوه ته وه، بۆ له م زه مه نه هار و شیته دا له دایک بووی نازیم؟ ره نگه ی تۆش وه ک من گه وره بی و له ته مه نی خۆتدا بۆ تروسکاییه ک بگه رتی و نه یدۆزیته وه، یاخی بی له هه موو شتی ک. له هه موو شتی ک راجینی و سه دان پرسبارت لا دروست بی که تا دنیا دنیا یه بی وه لام ده میننه وه، ره نگه دیارده کان تووشی حه په سان و سپروونت بکه ن... ئه فسوس له زه مه نی کدا له دایک بووی مه رگ و کۆچی لێ هه ل ده قولی، له زه مه نی کی بی خا وه ندا بریاری ها تنه دنیا ت دا، جا کی ده لێ خۆت بریاری ئه م ها تنه دا وه و ئه م گه شتی ژیا نه ت به سه ردا نه سه پینرا وه، ئه م بی هۆشییه ت ده لێی زه نگی نا ره زاییه له شیوه ی بی دنه گیدا لێ ده دا و من پر به گویم ده بییستم، ده ته وی بری؟ نا ئاوات گیان ئه وه نه که ی به رگه ی ئه و هه موو کۆست که وتنه نا گرم، ئیستا

خه یالەکاندا هەڵدەفری، له هیچ کۆتیه کیش ئۆقره ناگری و نانیشیتەوه، چەند کچیکێ هەستیاری و سهیری، هەموو جوولەیهک دتههژتینی و کانیاوی شیعرت دتهقیینیتەوه و ناینووسی، چی بنووسی؟ کهی ئەو رووداوانه له بۆتهی شیعدا جیگایان دەبیتەوه؟

ئاوات له باوهشی دایکت دایه و هەر سیکیان ههنگاو دەنێن، زۆری نهماوه بگه نه ئۆردوگا، به هاریش بی دهنگه، ئەلێی سه ره تاي چه په سان و پرسیار له خو کردنیتی، کۆله کهی پشتی له خو قورستره و ههنگاوه کانیشی قورسن، ماوه یهک بوو ههستت ده کرد ئەویش که لکه لهی ئەدهب له سه ری داوه، له کتیبخانه کهی تۆدا کتیب دهردههینی و دهخوینیتەوه، شهوان تا درهنگی به دیار کتیبه وه داده نیشی، هەر لهو رۆژانهش په ره کاغه زیکت له نیو کتیبخانه که تدا بینى به خه تی ئەو نووسرابوون، هه لئ گرت و خویندتەوه، بزیه کت هاتی، به هار دهیه وئ چیپۆک بنووسی، به لām بو باسی نه کردوه؟ که له قوتابخانه هاته وه ماچیکت کرد و پیت و ت:

- ئافه رین به هار گیان، ئەوه چیپۆک ده نووسی؟

به شه رمه وه پیکه نی و گوتی:

- داده گیان خویندتەوه؟

- به لئ، زۆر جوان بوو.

- به راستیتە؟

- بی گومان.

لهو رۆژه وه به هار زیاتری دهخوینده وه، به لām هه چى تری پيشان نه دای که نووسیبیتی، ئیستاش به چه په سانه وه له شته کان دهروانی دهلێی خو بو نووسینی چیپۆکی پر دهکا، بی دهنگیه کهی نااساییه و تووره بوونی لی دهباری.

دایکیشت به سۆزه وه ئاواتی له باوهش گرتوه و چاوه کانیشی به ره و

پیششه وه دهروانن، زۆرتان نه ماوه بگه نه ئۆردوگا، هەموو سه رنج له پیششه وهی خو یان ددهن و دهلێی نایانه وهی پشته وهی خو یان بیینن. دهلێی سیمای سوپا سه ربازیه کهی که هەر راویان دهنی هیندهی تۆقاندوون نه وێرن ئاور له دواوه بدنه وه، دهلێی هەموو خه ون به و ئۆردوگایه وه ده بیین که ساتیکی تر پیتی ده گهن، ده بن به خاوه نی ره شمالیکى تاییه تی، ئەو ره شماله له بارانیشتان ده پارێزی و له سه رماش، ئەو ره شماله قه ره بووی گشت ئەو سین رۆژی سه رما بوونه تان ددهاته وه. به مندالیی ره شمالی قه ره جه کانت ده دیی له قه راغ شار هه لدران دلت پیتان ده سووتا، ده تگوت چەند گوناحن مالیان نییه، به لām نارچه تیت له پرووی ئەواندا نه ده بینی، ئەوان ده تگوت ئەوه مالیکى نا ساییه و وا ده زانن ئەوهی له ره شمال بترازی مال نییه، هینده راهاتبوون به و مالانهی خو یان و دلشاد بوون پیتی و پروویان هه میشه خو ش و گه ش بوو.

ئەوهش ئۆردوگا، هه زاران ره شمال له دهشتیکى ره قهن، نامویی سه رتا پای گرتیتەوه، ده تگوت دلۆپه فرمیسیکی گه ره ویت و له چاوی رۆژگادا قه تیس ماوی و نارژیی، ره شمالتان هه لدا و چوونه ژووره وهی، مناله بی هۆشه کهت له کوشت دانا، تو له ژووره وه مایته وه تا ئیشکی ئاوات بگری و دایکت و به هار وه ده رکه وتن تا ئاو به یین و خواردنی به ده ست به یین، ئاغا و پاسداره کان خواردنیان دابه ش ده کرد، ئەوانیش هەر وه کو خوا دابه شیان ده کرد...

ئاوات له کوشتدا بوو، دوو رۆژ بوو ئەو تا گه رمه بی هۆشی کردبوو، دلت نه ده هات له عه رزی دانیی، له جانتاکه تدا ده فته ره چکۆله کهی رزگارت دهره یینا، لاپه ره ی یه که مت کرده وه به خه تیکى جوان نووسرابوو: «ههنگاوی یه که م به ره و شاخ»، له خواره وه شی به خه تی ورد نووسرابوو: (ئهمرۆ له په تی سیداره رزگارم بوو، دواى شەش مانگی پر له مردن به بریاریک به خشراین و منیش له ژووری زیندان و چاوه پروانی سیداره وه بریارم دا یه که م ههنگاو به ره و شاخ بنیم.)

سهیری بهرواری نووسینه کهت کرد، واته رزگار ههوت سالا
 پيشمه رگهيه، له ژووری له سیداره دانیشدا بووه، بیرت چووه لای ژووری
 سیداره، دهی چهند سامناک بی، مردن هیند لیسته وه نزیکه ده توانی
 به چرپهش قسه ی له گه لدا بکه ی، ئیزرائیله کهشت گشت چرکه یه ک له بهر
 ده مت دایه و پیش نه وه ی رۆحت بکیشی سووکایه تیت پی ده کا، چهند
 مردنیکی سامناکه ژبان له و ژوورده دا موچورکیکی ترس و ناخوشی به له شتا
 هات، لاپه ره ی دووه می په ره کهت هه لدا یه وه، به دپیریکی گه وره ی وه کو
 سه رناوی چیرۆکیک نووسرابوو: «کۆمه ل خه جیتی سووتان!» ناو نیشانه که
 سه رنجی راکیشایت و ده ستت به خویندنه وه ی کرد. «خه جتی» نازانم بلیم
 چه نده مین ئافره ته که خۆی سووتاند، یان کۆمه ل سووتاندی!

که ده مویست له دوا ساته کانی ژبانیدا نه و ئاگره بکوژنمه وه که له
 جه سته ی بهر بووه، هه ر هینده ی هیژ تیا مابوو به ده نگیتی سووتاووه
 بلیت:

مه مکوژننه ره وه، ئیوه منتان سووتاند.

خه جتی راستت کرد ئیمه تۆمان سووتاند، ئیمه ژبانمان لی کردیته دۆزه خ.
 من دوا یی زانیم که له گه ل نه و حاجیه دا چه ندا ژبانیتی که سه خت ژبا
 بووی، من تۆم نه ده ناسی خه جتی، نه مده زانی پیش نه وه ی بسووتیتی چ
 ئافره تیکی شوخ و شه نگ بووی، دوا یی زانیم له گشت نه م ناوچه یه دا
 که سبکی له تو شوختری تیا نه بووه، من کاتی تۆم بینی خه لووز بووی،
 نه مده زانی هه رچی لای نه م مه لبه نده هه یه شیت و شه یدای تو بوون،
 ده لپن جگه له جوانی چاو کراوه ش بووی، ئافره تیکی گورج و گو ل و
 وریاش بووی، من سه رسام بووم به و په سنانه ی له باره ته وه بیستم، که چی
 ژنی نه و پیاوه پیره ده مارگیره بووی که ته نانه ت نه یده ویست ئاگره که ی
 جه سته شت بکوژنیتته وه! دوا یی نه و نه یینییه شم زانی، که کوره
 خو فرۆشیکی شاری، گوا یه پيشمه رگه بووه و تۆی به قسه ی رازاوه

هه لخه له تاندووه و به نیازی هینانی کردووی، توش باوه رت پی کردووه و
 رۆژتیک پیش نه وه ی هه لپیتته وه بو ناو شار و خو له باوه شی رژیتم
 به او یته وه کاریکی نا به جیتی له گه ل تۆدا نه نجام داوه، کاریکی که هه ر له
 ناو ئیمه ی دوا که تودا هیند به سه ختی ده بینری، سکی پر کردووی و خو شی
 ئیدی نابینیتته وه.

خه جتی گیان...! جا چی ده بوو گه ر به کتی له و لاوانه ی شیت و شه یدات
 بوو بوون نه و کاره یان کردیا و تۆیان خواستبایه تا نه وه چاره نووست نه بوایه
 و برا و باوکت هه ره شه ی کوشتنیان لی نه کردبای، گوا یه نه و حاجیه تۆی
 رزگار کردووه و چووه ته لایان و وتوویه تی من ده یخووزم، تو بیست سال و
 نه و شه ست و پینج سال، ناخو نه و دوو ساله چون ژبا یی له گه لیدا و که ی
 په وایه تۆی خونچه گو ل له گه ل پیاویکی له ته منه ی با پیرتدا بژی؟ ده لپن
 رۆژ نه بووه به گۆچانه که ی لیت نه دا و توش له ترسی باوک و برا و خه لکی
 دی نه ت توانیوه فره بکه ی.

بو ده بوو له ئیواره یه کی وادا نه و کاره بکه ی خه جتی و نه و ئاگره له خو ت
 به رده ی، من هاتبووم خو م گه رم که مه وه، نه و ئیواره یه زۆرمان سه رما کیشا
 بوو.

به فریکی زۆر باریبوو، شاخ ده تگوت کراسیتی ئاو دامانی سپی
 پۆشیوو، داره کان ده تگوت لقی به فریان گرتوو، ئیمه ش له به یانی زوووه
 له ری بووین، خه یالمان هه ر لای گه یشتن و گوند و ئاگردانی ماله کان بوو
 تا جه سته ته زبووه له گۆچوو ه کا ئمان بخاته وه گو، گه یشتی نه دی و دابه ش
 بووینه سه ر مالان، من له ده رگای مالی ئیوه مدا بی نه وه ی بزائم ئیوه کین،
 که پیره میترده که ده رگای لی کردمه وه هاواری تۆم بیست، نه و هه ر باکیشی
 نه بوو، گوتم نه و هاواره چیه، هیچی نه گوت، له ژووره که وه ئاگر بلند
 ده بووه وه، خیرا رام کرد بینیم شتیک ده سووتی، نه م ده زانی مرۆقه یان
 چی؟ من پارچه خه لۆزیکم بینی ته نها گویم له و رسته سامناکه ت بوو که
 وت «ئیه منتان سووتاند.» راست ده که ی خه جتی هه موممان ده ستمان له

سووتانی تۆدا هه‌بوو، هه‌موومان.

ئەو بەسەر هاتە کاری تێ کردی وەک کارتێکردنی هه‌موو ئەو کارساتانەى که رۆژانه دەتدی، دەتبیست، دەتخویندەوه و دەتنووسین. کارساتی دیاریت بیڕ هاتەوه، براکەى گۆرپییه‌وه بەژنیک بۆ خۆی، کارساتی سه‌وزەت بیڕ که‌وتەوه فرۆشتیان بەچەند هه‌زار دیناریک و براکەى ئۆتۆمبیلیکی پێ کړی!

هه‌روا به‌سه‌رهاتت بیڕ ده‌که‌وتەوه دایکت هاته ژووره‌وه و تهنه‌که‌یه‌ک ئاوی له سوچی لای ده‌رکی ره‌شماله‌که‌ دانا و به‌هاریش هیندی نان و چەند قووتویه‌ک خواردەمنی هینابوو داینا، دایکت گوتی:

- نه‌ورۆز با هه‌ردوو کمان ئاوات به‌رینه‌ لای دکتۆر ئەوتە تا ئەو ره‌شماله‌ گه‌وره‌یه‌ دکتۆری لیبیه‌ و زۆریش قه‌ره‌بالغه‌ ده‌بی ریز بگرین.

دەفته‌ره‌که‌ت داخست و خستته‌وه ناو جانتاکه‌، ئاوات هه‌لگرت و له‌گه‌ل دایکتدا بردتان بۆ لای بیمارستانه‌ به‌ره‌شمال دروست کراوه‌که‌.

دوای دوو سه‌عات نۆزه‌ گه‌یشته‌ ئیوه و منداله‌که‌تان گه‌یاندە لای دکتۆریک، هیندی ته‌ماشای کرد و بیسته‌که‌که‌ى نا به‌سنگییه‌وه، ده‌رمانی بۆ نووسی و هه‌ر له‌ بیمارستانه‌که‌ شووشه‌ى مه‌مه و شیر و ده‌رمانیان دانی، ده‌بویه‌ ده‌رمانه‌که‌شى به‌شووشه‌ مه‌مه‌ بده‌یتى و پێی گوتن گه‌رم رایگرن. هیندی هیندی ده‌رمانه‌کان کاری خویان کرد و ئاوات هۆشى هاته‌وه... چەند شادمان بووی که‌ ئاوات ده‌واند، بۆت پێده‌که‌نى و ده‌ترقیایه‌وه، به‌هار و دایکیشت له‌ تۆ زیاتر هۆگری ئاوات بوون و به‌هه‌رسێکتان‌وه خزمه‌تتان ده‌کرد، که‌ چەند رۆژیک تێپه‌ری و رۆژ به‌رۆژ ئاوات چاکتر ده‌بوو، دات ده‌نیشان‌د و خواردنی تاییه‌تیت بۆ ده‌کرد و ده‌تدایه‌، هه‌ر به‌ناو ره‌شماله‌که‌دا ده‌ستتان ده‌گرت و تۆ و به‌هار فییری رۆیشنتان ده‌کرد، ئەو ژیانه‌ سه‌خت و ناله‌باره‌ى ئۆردوگا، ئەو ماندوو بوون و ئاو هینان و به‌کۆله‌مه‌رگی خواردن په‌یدا کردنه‌ت به‌دیتنیکی ئاوات

له‌ بیڕ ده‌چووه‌وه، هه‌ر چەنده‌ کاره‌ساته‌کان له‌ ئەندازه‌ى رۆژگارە‌کان گه‌وره‌تر بوون، خۆ قه‌ت ناتوانی دیمه‌نى ئەو ژنه‌ت له‌ بیڕ بچیتته‌وه که‌ هاتبوو مه‌نجه‌لى ئاو بۆ منداله‌کانی بیتی و مه‌نجه‌له‌که‌ى له‌ژێر ته‌نکه‌ره‌که‌ راگرتبوو تا تنۆک تنۆک ئاوی تێ بچێ، به‌لام شوڤی‌ره‌که‌ له‌ شلوقی و پال به‌یه‌کترنانی خه‌لکه‌که‌ بیزار بوو سواری ماشینه‌که‌ بوو خیرا پیتی پیا‌نا و ژنه‌که‌ش له‌ژێر پێچکه‌ى ته‌نکه‌ره‌که‌دا به‌زه‌ویه‌که‌وه نووسا، تۆ ئەو دیمه‌نه‌ت هه‌رگیز له‌ یاد ناچیت که‌ خوین و پارچه‌ گۆشتی ژنه‌که‌ به‌قه‌د پێچکه‌ى ماشینه‌که‌وه بوو تیکه‌ل به‌قور و لیته‌که‌ ده‌بوو، ژنه‌که‌ش که‌س نه‌یده‌زانی ژنه‌ یان پارچه‌ کراسیکی خویناوی به‌سه‌ر زه‌ویدا ئوتوو کراو، منداله‌ ورده‌کانی ده‌گریان و ده‌یانوت: «کوا دایکم...!» نه‌یاندەزانی ئەو پارچه‌ کراسه‌ خه‌لتانی خوینه‌ى به‌ناو ئەو قوراوه‌دا ئوتوو کراوه‌ دایکی ئەوانه‌، ئەوان وایان ده‌زانی دایکیان ونبووه، ده‌گریان و چاویان ده‌گیرا، خه‌لکیش جگه‌ له‌وه‌ی بگریه‌ن نه‌یاندەزانی چۆن ئەو مندالانه‌ له‌ دایکیان پێ ته‌ما کهن.

ئەى قه‌ت ده‌توانی دیمه‌نى نان و خوینه‌که‌ى سه‌ر سنوور له‌ بیڕکه‌ى، ئەو ماشینه‌ پر له‌ نانه‌ى که‌ هینرا بوو سکی برسی ئیوه‌ى پێ تیر بکړی، هه‌رکه‌ خه‌لکی برسی نانیا‌ن بینی به‌ره‌و ماشینه‌که‌ غاریان دا، به‌لام ماشینه‌که‌ له‌ جییه‌کی هه‌له‌ وه‌ستینرابوو، ئەو شوینه‌ کیلنگه‌ى مین بوو به‌ژێر پێی خه‌لکا ته‌قینه‌وه و ده‌یان که‌س شه‌هید بوون و نان له‌ باوه‌شیاندا خویناوی ببوو.

ئەوانه‌ت له‌ نه‌ستتدا شارده‌بووه‌وه تا رۆژی بیانکه‌ى به‌شیرى یا به‌داستانی یا به‌هه‌ر شتى که‌ وینه‌کان له‌ نه‌ستته‌وه بگوازیتته‌وه سه‌ر لاپه‌ره‌ و ئاسوده‌ بى، تا له‌ ئۆردوگا بووی هیچت نه‌ده‌نووسی، نه‌تده‌توانی هیچ بنووسی، به‌لام نه‌ستت ببوه‌ کۆگای گشت کاره‌ساته‌کان، هه‌ر وه‌ک ئەو کاتانه‌ى که‌ له‌ هه‌ستتدا جیگه‌ى ئەو هه‌موو مه‌رگه‌ساتانه‌ى رۆژه‌ درێژه‌کانی زیندانی تیا نه‌ده‌بووه‌وه کۆت ده‌کرده‌وه و میتشکی پر ده‌کردی و ته‌نها دوای

رزگار بوونت توانیت دهربان بریت، رزگار بوونه کت سهر بوو، ههر دهگوت کاره ساتی فیلمیکی ناواقعییه، دهرگاکه بیان کردیه وه و گوتیان:

- خیرا ناماده به ده تبهین بو دادگا.

تو دهمی بوو تا واته خواز بووی بدریته دادگا و ههر چوئی بی و به ههر حوکمی بی بوئ روون بیته وه دهیانه وی چیت لی بکن، هوئی دادگات لاسهیر بوو، پیشتر ته نها له فیلمدا بینیبووت، همیشه هستت ده کرد نه و مروقی له قه فزه که دایه بی تاوانه، زوربه ی جاریش هسته کت راست ده بوو، له کوتایی فیلمه که دا دهرده کت که مروقی ناو قه فزه که نه و نازه له درنده یه نیبه که پاریزه ری گشتی نه فرتی لی دهکا، دهرده کت که ماوه یه کی دوور و دریزه نه ویان له پای هیچ به ند کردوه و نازار و نه شکه نجه یان داوه. به کهم جار پیکه نین گرتبووتی که خوت له ناو نه و قه فزه بینیبوه و دوو پولیسی پاسه وان به چه که وه له لا و له ولات وه ستا بوون، له دلی خوتدا ده که وتیته گومان تیا به راستی تو تاوانباری و له قه فزه یان ناوی یان ههر رولیکه و بو فلیمیک دراوه ته تو و له کوتاییدا دهرده که وی بی تاوانی و رزگار ده بی، به لام ده که وتوه بیرت که تو نه کتتر نیت و شاعیریت، هزت ده کرد بی به نه کتتر و له سهر شانودا رول بینی، به لام نه و خه ونه ت نه هاته دی و له شیعرا هاته دی، له قه فزه که دا راوه ستابوی وه کو په یکه ر، ریک راوه ستابوی و سهیری پیشه وهی خوت ده کرد، میزیک دریزه بریقه دار سی که سی هاو قه باره ی چوار گوشه بی وهک سی تاویری نارپک له پشتییه وه دناون، له لای راستییه وه، میزیک بچو کتری بریقه دار، پیاوکی دریزه سهر رو تاوهی له پشته وه یه، له خواره وه شی میزیک تر، پیاوکی ناسایی له پشته وه یه، له بهرامبه رباندا چندان ریز کورسی چول و هول، سهرتا بی دنگی هول که و نه جوئی تو و نه وان ترسیکی سامناکی خسته دلته وه، وات ده زانی هینراوی بو مؤزه خانه یه کی کون که پیش سه دان سال هولی دادگا بووه و نه وهش په یکه ری تاوانباره کی، هیندی خوت جولانده وه تا دلنایی له وهی

په یکه نیت، پیاهو چوار گوشه ییه که ی ناوه راست جو له یه کی کرد، هیما یه ک بوو، به کسه ر دهنگیکی به رز له سهرتا دهنگیکی ترسناکی دایه وه.

- مه حکمه مه!

سی که سه هاوقه باره که به چه چپ هیندی شتیان به یه کتر وت، توش سهرنجت چه قیبه وه وینه ی تهرازوه هاوسه نگه که ی که له سهر سهری ناوه راستینه که یان هه لوسرابوو، نه و تهرازوه هیما ی دادپه روه ری بوو که برینه کانی تو ی ده هینا یه سوئی، ده رول یان بیست یان زیاتر له و ژیرخانه ترسناکه دا ده یان ده زگات بینی و پیت تا قی کرایه وه، سالیکی دوور و دریزه له ژووریک نیفرادیدا دناووی و وه کو نازه له تماشات ده کن، ته نها چند رول له گه له نه مه لدا دایانای و نه یان هیشت قسه ش بکن، ته نها به سهرنج یه کتریتان ده دواند، نیستاش دوی سالی ته مهنی زبندانی بوون بهرامبه ر نه م تاویره چوار گوشه ییانه دایانای که ده چپین به گوئی په کتردا و ده یانه وی مه له فکه کت تاووتوی بکن، تو سهرت ده کردن و نه وانیش به دهم هه لده وهی ده یان لاپه رهی مه له فکه ته وه جار جار سه یزیک ده موجاوی تو یان ده کرد و تووره بوونیک ده موجاوی داگیر ده کردن، تووره بوونه که شیان تاویتی سهرنجیک پر له سهر سورماوی ده بوو کاتی سهیری جهسته ی باریکی تو یان ده کرد دهم و چاویشت مندالانه تر دیار بوو له شانزه سال، له پر بیرت هاته وه که نه و رول رول له دایک بوونته، نه و نیواریه له دایک ده بی، نیواره ی نه ورول، چند ریکه وتیک سهیره، باوکیشت له و رولدها گیانی دا به ده ستیانه وه، فرمیسک چاوه کانی پر کردیه وه، وهک نه وهی یادی مهرگی باوکت بکه ویته وه و به کهم شیوهن بو مهرگی خوت بگیری، نه وانه په ره په ره مه له فکه یان هه لده دایه وه و توش به رگری نه و فرمیسکانه ت ده کرد که پر به چاوه کانت بوون و نه ت ده هیشت برژین، نه و بیرده ریبه تاله ی که بیرت که وته وه، له دایک بوونی خوت و مهرگی باوکت خستیانیته گومانی که ههر له و رولدها حوکمی له سیداره دان بو

تۆش دەردهچی و له پینجهم سالرۆژی مه‌رگی باوکتدا حه‌قده‌یه‌م مۆمی ته‌مه‌نی تۆ ده‌کوژیننه‌وه، زه‌مه‌ن چه‌ند سه‌یر ده‌روا، سالیکه‌ به‌ندی، کاتی گیرای شانزه‌ سال بووی و باوکیشت چوار سال بوو گیانی دابوو به‌ده‌ستیانه‌وه، بیره‌وه‌ریه‌کانت به‌ده‌نگی حاکمی شو‌رشه‌که‌یا پچرا، پرسى:

- ناوت چیه‌؟

سالی بوو ناوه‌کەت له‌بیر کرابوو، که‌سی نه‌بوو بیل‌یته‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌نگه‌ به‌سۆزه‌که‌ی دایکت که‌ له‌ خه‌وه‌له‌ی ده‌ستاندی و به‌هیمینییه‌وه ده‌یگوت:

- «نه‌ورۆزه‌که‌م... هه‌سته‌ باوانم دره‌نگه‌ بۆ قوتابخانه‌کەت.»

ته‌نانه‌ت ده‌نگه‌ هه‌ژینه‌ره‌که‌ی به‌هار که‌ کتیبه‌که‌ی ده‌هینا و ده‌یگوت:

- «داده‌ نه‌ورۆز ئەم دهرسه‌م پێ بلی‌ره‌وه!»

سالیکه‌ گوت له‌ ناوی خۆت نه‌بووه، به‌گومانه‌وه‌ و توت:

- نه‌ورۆز بايز.

- ته‌مه‌نت چه‌نده‌؟

- حه‌قده‌ سال.

هه‌ستت ده‌کرد ئەو ساله‌ نه‌ژیاوی به‌لکو سالی مردووی، نه‌ک سالی، هه‌ستت ده‌کرد ده‌ سال مردووی، ئەو ساله‌ سال نه‌بوو، ئەو رۆژانه‌ رۆژ نه‌بوون، ئەو شه‌وانه‌ شه‌و نه‌بوون، نه‌ته‌ده‌زانی ناویان بنیچی، نه‌ته‌ده‌زانی به‌چی بیانپیتی، به‌زامه‌کان، یان به‌و مه‌رگه‌ساتانه‌ی که‌ سووکا‌یه‌تیبیان پێ ده‌کردی و ده‌یان جینیویان پێ ده‌دای، به‌تایبه‌تی ئەو کاتانه‌ی لیبیان ده‌دایت و پیبیان ده‌گوتی: ئاژله‌!... نه‌ت ده‌زانی تۆ ئاژله‌ی یان ئەوان؟ به‌لام تۆ گیانداریکه‌ پێ ده‌سه‌لات بوویت ئەوان درنده‌یه‌کی په‌لامارده‌ر، تۆ بچووک بوویت و ئەوان هه‌ریه‌که‌یان به‌قه‌د تاویریکه‌ چوار گۆشه‌ بوون، هه‌ر وه‌ک ئەم تاویرانه‌ی که‌ ئیستا تۆیان خستۆته‌ ئەم قه‌فه‌زه‌وه‌ و ته‌ماشات ده‌که‌ن،

پیاوه‌ ناوه‌راستینه‌که‌ پرسى:

- تۆ ئەم هه‌موو شیعره‌ت نووسیوووه‌؟

که‌ وای وت مه‌له‌فه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، مه‌له‌فه‌که‌ پر بوو له‌ کاغه‌ز، سه‌ده‌ لاپه‌ره‌ ده‌بوو، سه‌رت سووما، تۆ ته‌نها کۆپله‌یه‌ک شیعرت نووسیوو ئیستا دیوانیکت بۆ ریک خراوه، خیرا گوتت:

- نه‌خیر؟

- به‌لام تۆ ئیمزات کردوووه‌ که‌ هی تۆن.

- من ته‌نها یه‌ک کۆپله‌ شیعرم نووسیوووه‌ و هه‌ر بۆ ئەوه‌ش ئیمزام کردوووه‌.

- ئەی ئەم هه‌موو شیعراوه‌؟

- نازانم!

- لیبیان داوی؟

- بێ گومان به‌هه‌موو چه‌شنی!

له‌گه‌ڵ دادگه‌ری لای راستی هیندی چپه‌چپی کرد و له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی لای چپه‌پیشی هیندیکی تر، تۆش هه‌ر سه‌رت سووما‌بوو، دادگایان دواخست بۆ هه‌فته‌یه‌کی تر، حه‌وت رۆژی تریش بردیانیه‌ زیندانیکه‌ی تر، زیندانه‌کان هه‌موو له‌ یه‌ک ده‌چوون، ته‌نها به‌ناوه‌ نووسراوه‌کانی سه‌ر دیواره‌کان ده‌تزانن ئەو زیندانه‌ ئەوه‌ی پيشوو نبیه‌، سه‌دان ناوی جیاوازی له‌سه‌ر نووسرا‌بوو یان هه‌ل کۆلرابوو، ده‌تزانن هه‌ریه‌که‌ له‌و ناوانه‌ که‌سیکی وه‌ک تۆن و داستانیکی جهرگ ته‌زینی وه‌ک ئەوه‌ی تۆیان هه‌یه‌، له‌و زیندانه‌شدا ده‌یان په‌له‌ خوینی وشکی توت دی، خوینه‌کان ده‌تگوت له‌ گروپی خوینی تۆن، قاوه‌یی ده‌چوونه‌وه، تۆش له‌ گروپی خوینی باوکت بووی، ره‌نگیکه‌ یاخی هه‌بوو ئەو گروپه‌ خوینه‌ی ئیوه، ده‌تگوت ده‌شریخینی و ده‌به‌وی دیواره‌کان برووخینی، ده‌تگوت هه‌ره‌شه‌ له‌ دیواره‌کان ده‌کا، گروپیکه‌ راپه‌ریو بوو ئەو خوینه‌ی ئیوه، تا بنمیچه‌که‌ش هه‌ل‌زنا‌بوو، ده‌تگوت هه‌ره‌شه‌ له‌ بنمیچه‌

کۆنکریتەکان دەکات.

ئەو حەوت رۆژەت لە زیندانێکی تر تەواوکرد و دووبارە بردیانێهوه بۆ نێو قەفەزە تاوانباریەکەت و بەرامبەر بەسێ کەسە هاوقەبارە چوار گۆشەییەکە رایان وەستاندی دووبارە دەنگە تێژەکە گۆتچەکە سمیت و سەدا ترسینەرەکە لە ناو رۆختا دەنگی داێهوه.

- مەحکەمە!

ئەمجارە هیچیان لە تۆ نەپرسی، تەنانت ناو و تەمەنیش، رێک بەرامبەریان وەستا بویت و سەیری تەرازووێکە سەر سەریان تە دەکرد، هەستت دەکرد تەرازووێکە پارسەنگ نییە و لایەکی بەرز و لایەکی نزمە، چاوت هەل کەوت، وات دەزانی چاوت رێشکە و پێشکە دەکات، قازیبەکان لە چپەچپ کردنی خۆیان بوونەوه، ئەوێ ناوەراستیان پارچە کاغەزێکی بە دەستەوه بوو خۆتێدیەوه. «بەپێی یاسای ژمارە (...) فەقەرە (..)» بڕیارمان دا تاوانبار نەورۆز بایز بە کەفاله تی هەزار دینار ئازاد کەین، چونکە دواى لێکۆڵینەوه بۆمان دەرکەوت کە مەلەفەکەى بەهەلە لە مەلەفی زیندانیهکی تر دانراوه.

سەرت دەسوورا، هۆلەکە لە بەردەمتدا کەوتە جوولە جوول، قازی و کەسەکانی تریش کەوتنە سەماکردن، تەرازووێکەش لاسەنگ دەبوووه جارێک بەملا و جارێک بەولا، کاتی بەئاگا هاتییهوه، هۆلەکە تەنھا دوو پۆلیسەکەى تیا مابوو کە هەر بەکە و قۆلێکیان گرتبووی، رێک وەکو ئەو فیلمانەى کە لە کۆتایییدا دەرکەوتی تاوانبار بێ تاوانه و تەرازووێکە دادگا تەرازوو نییە، پۆلیسەکان هینایانیهوه دەرەوهی هۆلێ دادگا و لە ژوورێکدا هەر دە پەنجەى دەستیان مۆر کردی، دووبارە چاویان بەستیهوه سواری ئوتۆمبیلیکیان کردی، سەیرت بێ هات، باشە دووبارە بۆ کۆتیم دەبەن؟ ئەى قازی ئازادی نەکردم؟ بشێ قسەکانی ئەمان ماناکانی پێچەوانە نەبێ؟ ئەگەر نا بۆ دووبارە چاوه‌کانیان تۆوند شەتەک داوم و دەبێ بۆ کۆتیم بیهن!

بۆ شارەکەى خۆت، بەرەلایان کردی، نیوه شهو بوو لە تاریکیدا خەریک بوو کۆلانەکەى خۆتان نەناسیتەوه، گێژ و وێژ و ماندوو بووی، لۆژە لۆژە دەرۆیشتی، پراوەستای تاریکی نەیدەهیشت رەنگی دەرگاکی بێینی و دلنایابی لەوهی ئەوه مالى خۆتانە، لە دەرگات دا، دایکت بەترسەوه دەرگای کردەوه، وت:

- داێه! ئەوه منم... نەورۆز...

تۆزێک پراوەستا، دەتگوت گومان دەکا لەو راستییه و وا دەزانی خەونه، دووبارە هاوارت کرد و باوهشت پیا کرد:

- داێه گیان...!

هیند تۆوند باوهشتان بەیەکدا کرد دەتگوت دوو جەستەى پێکەوه نووساون و ناتانەوی لە یەکتەر بینهوه، چاوه‌کانی هەردووکتان فرمیسکی دەباراند، بۆنی یەکتەرتان دەکرد، یەکتەرتان دەلستەوه، کاتی جەستەتان لە یەک ترازاند دایکت دەرگاکی تۆوند داخست وەک ئەوهی بترسێ ئەوان دووبارە بینهوه بتهن، چونە ژوورەوه، بەهار نووستبوو، هەر بە نووستوویی تیر تیر ماچت کرد هیندە بەتووندى ماچت دەکرد چاوه‌کانی کردەوه، بەچاوه خەوالووکانی سەیری دەکردی و وەک ئەوهی باش نەتناسیتەوه، بەلام تۆزێکی تر وریا بوووه و دەستی لە مل کردی و تیر ماچی کردی و گوتی:

- دادە نەورۆز گیان ئەوه تۆی... ئینجا سەیرتکی دایکتی کرد و بەهیمینیهکی پر لە دلنیا بوونەوه پیتی گوت:

- داێه گیان نەم گوت دادەم ماوه و بەردەبێ...

- دیسان چوونه تهوه بو پایتهخت.

- بوچی؟

- مفاوهزات.

- ئەوان چەند روژۆی پیش ئیستا نه هاتنهوه و وایان دهرپری که مفاوهزات سه رناگری؟

- دووباره و سی بارهش دهچنهوه... لیبور دنی گشتی له پایتهختهوه دهرچوو و ئەمانیش داوا له خه لک ده کهن بگه رپنهوه شاره کانی خو بان.

- به راستیته؟

- ئیستگهش رای گه یاند... وا خه لک وهک چۆن به لیشا و هاتن ناواش به لیشا و دهرۆنهوه.

- ئەی مه سه لهی چاره نووسی میللهت؟

- داواى ئۆتۆنۆمی راسته قینه مان بو ده کهن.

- دیسان ئۆتۆنۆمی؟

- ئەگه ر بیشیده ن باشه .

- ئیوه ناگه رپنهوه؟

- نه خیر... بشمرم ناگه رپنهوه، دیسانه وه به سه رشویری له ژیر دهستی ئەواندا بژیم؟

- ئیستا وهک جار ان نیبه، پیشمه رگهش له شاردایه.

- تا کهی؟

- ههتا مفاوهزات بهردهوام بیت.

- ئەی دواى ئەوه چی بکهین؟

- بلیم چی، ئیمهش وهک ئەو خه لکه که به لیشا و دهگه رپینهوه.

- من ناگه رپمه وه، با هه ر له ژیر ئەم ره شماله دا خو م و منداله کانم دابرۆین، نه خیر قه د تهحه مولی بینینی ئەوانم نه ماوه.

- به خوا منیش تهحه مولی ئەم پاسدارانه م نه ماوه، ئەم سه گانهش وهک ئەوان درن، به چاک و خراب پیمان دهه رن.

- ده لێن له م روژانه دا به یان ده درى.

- به یانی حوکمی زاتی؟

- به لى... خو م گویم لى بوو له ئیستگه باسی کرد.

- ئەم قسانه ی دهیکه ن هه مووی درۆیه... چاومان پیتی ناکه وى.

- ده بی بچینه وه له سه ر هه رده که بخره وین.

- بو؟ مالى ئیوهش تالان کراوه؟

- دار و به ردیشیان سووتاندووه، شار به جارێکی کاول کراوه.

- وتمان ئەم کو ره وه ئەنجامیکی ده بی که چی هیچ! ده لێن ته له فیزۆن پیشانی داوه، چۆن ئەملا و ئەولای ده لیتسه وه و ماچی ده کهن.

- بو نایکه ن... ئەمانه خاوه نمانن بو به وا چاکمان شو ره.

ئەوانه قسه و باسی ره شماله کان بوون، دایکت چاوه رپتی بریاری تو بوو، چی بکه ن بمیننه وه یان ئیوهش بگه رپنه وه شار، دوو ریانیکی سه خته، ریگاگان ری نین، هه ردووکیان به درکه زیی ته نراون، مه رگه ساتی ئۆردو وگا

و کاره ساتی شار، ورده ورده ره شماله کانی دهور و بهرتان ههله دهگیرتن و دهور و بهرتان چۆل دهبن، توش بریار دانت لا سهخت بوو، دهگوت قهت له ته مهنتا هاوکی شهی وا لاسه نکت تووش نه بووه، بههار نه مسال دهبن بخوینتی و درچی تا بچینه کۆلیج، ناوات مندالیکتی بچوک و بی کهسه و له شاردا چاکتر به خیتو دهکری، دایکیشت به ساللاچووه و ئیدی با له مه رگه ساتی ناو هینان و درده سهری ئوردو وگا رزگاری بیت، توش هه رچه نده هه ز ده کهی دیوو درنج ببینی به لام جاریکی تر پوخساری نهوان نه ببینی. ناچار بووی بریاری گه رانه وه بدهی، تازه چاره نووسی تو و سنی ملیونی تریان به مفاوه زات دیاری کردووه، تازه به زۆر ماره ی میللهت له ئوتۆنۆمی ده برن، بریار تان دا سبه ی بگه رینه وه.

ئێواره یه کی سه یر بوو، دلته دهگوشرا، ههستت دهکرد له کیتلگه یه کی درکدا گیرت خوار دووه و چۆن په ل ده هاویتی درکت پیتدا دهچه قی، ده توبست به ناو هه موو بیره وه ری خوتدا بگه ریتی تا تروسکاییه ک له رابردوی دوور و نزیکتا ببینی، نایبینی، هه موو ساته کانی رابردو له قه تران هه لکی شراون، ده گه ریتته وه بو زۆر منالیی، نه وساتانه ی که شهوان له سه ربان ده نووستی و دایکت چیرۆکی مندالانه ی بو دهگوتی، خیرا بیرت ده چیتته لای چیرۆکه که ی گیسکه که ی هه یاس که نه وسا ئاسایی بوو له لات، وهک نه و سروودانه ی ماموستا په خشان فییری ده کردن و له بهرتان ده کرد، که ده هاتیتته وه و بو دایک و باوکت دهوتته وه، ناخیان هه له ده کیشا، به کون به کونی بیره وه ربه کانتدا دهچی و ته نهها نه و ساته شه ننگانه ی تیا ده ببینی که له گه له سواره دا داده نیشتی و چهند قسه یه کتان ده کرد:

- ده مه وی شتیکی ترت بو بدۆزمه وه و پیت بلیم، وشه ی «خوشم دهوی» کۆنه، زۆر و تراوه ته وه، سواره.

س- من ده مه وی به کرده وه گوزارشت له م عه شقه مان بکه ین.

- سواره گیان! شیعره کانیشم بی توانان له ده برینی نه م نه وینه.

- ده با تیر ماچت که م.

نه وه ماچ بوو یان په یام؟ چهند گوزارشتیکی پر به پیستی خو شه ویستییه، هه ستت ده کرد هه موو وشه کانی هه موو فه ره ننگه کانی دنیا به قه ده ماچیک ناتوانن گوزارشت له نه وینیکی قسول بکه ن، چهند گوزارشتیکی شیرینه ماچ، سواره شه هید بوو، به لام گوزارشتیکی مه زنی له بیره وه ریتا جی هیشته.

گوزارشتی که هه رده م بیره وه ریت ناوه دان ده کاته وه، وه بییر هاتنه وه ی مه رگی سواره ده می تال کردی، هه ستت به خنکان ده کرد، هه ستت ده کرد پیوستت به گریانیکتی زۆره، هه ستای خیرا ناوات له باوهش گرت و له ره شماله که هاتیه ده ره وه و به ره و کانیا وه که ی بنار شاخه که هه نگاوت نا، به نیازی نه وه ی گریانیکتی زۆر بگریه ی و ده روونت بشواته وه، هه زت ده کرد دوور له چاوی دایکت و بههار بگریه ی و هینده ی تر دللی نه وانیش ته نگ نه که ی، به ده م ریتگاوه دلۆپ دلۆپ فرمی سکه کانت ره ها ده بوون و به پروومه تتا ده هاتنه خواره وه، ناواتیش به دهسته بچکۆلانه کانی یاری به قه ژت ده کرد، خه ریک بوو له کانیه که نزیک بیتته وه، نه و ئیواره یه سه رکانیه که چۆل بوو، هه زت ده کرد به ته نهها بیت و که سنی لیت نه پرسنی بوچی ده گریته؟! وه لامی نه و بوچییه زۆر گرانه، وا به ئاسانی و به وشه یه ک نادریتته وه، توش له وساته دا پری له غوربهت و نامۆبی، زه ویت لا هینده بچو وکه له ئوردو وگا و سه رکانیه که تی نا په ری، هه نگاوت ده نا و که ست نه ده دی، ده نگیک بانگی کردی و وریای کردیتته وه:

- نه ورۆز!

- رزگار!

ئێواره یه کی سه یر و ریکه وتیکی دلرفین، نه تده زانی چهند خیرا باوه شتان به یه کدا کرد، سه یر بوو ته نهها ماچی له نیوانتاندان روویدا، ماچیکتی سه یر بوو، هه ردو وکتان سه ربوون و ماوه یه ک سه یری به کترتان کرد،

تۆ فرمیتسکه کانیشت هەر بهرده بوونهوه، بی ویستی خۆت بهرده بوونهوه، دهسه لاتت بهسه ریاندا نه مابوو، رزگار فرمیتسکه کانتی به دهسته کانی سرپهوه، وهکو ئهوهی چهندهها سال بی یه کتری بناسن و چهندهها سال بی له دلی یه کدا بن، گوتی:

- ماچ چهند گوزارشتیکی سهیره... ته نهها ئهوه ده توانی ئهوین دهربری.

هیشتا نهت ده توانی قسه یه ک بکهی، بهلام تۆش ههستت بهو په یامی ماچه کرد، پیکهوه چونه سهرکانییه که یه کهم قسه که کردت ئهوه بوو سهیری چاوه کانی رزگارت کرد و وت:

- چهند ریکهوتیکی سهیر بوو که تۆم دی.

- ریکهوت نه بوو.

- ریکهوت نه بوو؟

- نه خیر، من بۆ لای تۆ هاتووم، به پرسیارکردن دۆزیمیهوه، چومه رهشماله که تان دایکت مبینی و هه والم پرسیت وتی وا بزائم چوهه ته سهرکانییه که منیش خیرا هاتمه ئیره.

- که واته تۆش بیرت له من ده کردهوه؟

- ههستیکی سهیر بوو ئهوه شهوهی پیکهوه چوینهوه شار و په رتوکه کانت هینا، لهوه شهوه بیرت لی ده که مهوه. بهلام چۆن بیرکردنه وه یه ک، وهک ئهوهی هه موو ژیان ی رابردووم له گه لتدا بووم، زۆرم بیر ده کردی!

تۆش ههسته کانی خۆت بۆ ئهوه دهربری. پیکهوه باسی ئاواتتان کرد، باسی ئهوه مندالهی که ئیستا گۆشه یه کی گه وره ی له دلتدا گرتووه، باسی ئهوه ههسته مهزنه ی دایکایه تی که به رامبه ر به ئاوات هه ته، رزگار ئاواتی لی وهرگرتی و له باوه شی خۆی داینا و به سۆزه وه ماچیکی کرد، سهیریکی قوولی کردی و گوتی:

- تامی ماچه که ی تۆ ده دا.

- ماچی خوایی!

به ههستیکی پر له خۆشه ویستییه وه دهستت له نیو دهستی نا، رزگار په نجه کانتی دهگوشی و چاوه کانیسی پرپوون له عه شقیکی په تی و پیتی گوتی:

- نه ورۆز گیان...! من و تۆ پیتیستمان به یه کتره، ئاواتیش پیتیستی به ههردوو کمانه، پیتیسته هه ر سیکمان پیکه وه بژین. به خهنده یه ک وه لامت دایه وه، ئیواره یه کی سهیر بوو، ههستت ده کرد کوده تایه ک رویدا و رژی می سروشتی گۆری، سروشتی دهروونی تۆشی گۆری، ئاوات پیده که نی، ده تگوت هه ر له رۆژی له دایک بوونییه وه رزگار ده ناسی، بۆی ده تریقایه وه، پیکه وه هاتنه وه بۆ ره شماله که ی خۆتان، دایکت چهند شادمان بوو بهو دهنگ و باسه که ده میتک بوو چه زی ده کرد رویدا زۆر جار پیتی ده گوتی:

- نه ورۆز گیان...! تازه سواره کۆتایی هات، ده بی چاره نووسی خۆت ببینی و شووبکه ی...

- کی وهک سواره دلسۆز ده بی بۆم؟ کی وهک سواره خۆشی ده ویم؟

هه ر ئه وه نده بوو له خۆشیا ن بگریی، به هاریش شادمان بوو به وه هه واله و پیروزیایی لی کردن، ئه وشه وه تا درهنگی دانیشتن و قسه تان کرد، ههروهکو برپارتان دابوو سه یه نی گه رانه وه، رزگاریش تا ماله وه له گه لتان هات، رزگار پیتی گوتی چه که که ی داناوه و ئیستا پيشمه رگه نییه، ده یه وی دهست به ته واو کردنی خۆیندنه که ی بکا، هه ر ئه وه هه فته یه کاروبارتان ریک خست و ئیتر پیکه وه ژیان، ژووریکی بچکۆله له ئاپارتمانیکی سی نهومی، جارن ئه وشوینه زیندان بوو، ئیستا ئیوه و چهندهها ئاواره ی تری تیا دهژی، کهس و کاری رزگاریش ته نهها دایک و باوکیکی به ساللا چوو بوو، براکەشی له ههنده ران ده ژیان، ئیوه له و ژووره و دایکی و باوکی رزگاریش

له ژووره که ی ته نیشستان ده ژبان.

ئاوات له بهر چاوتدا رۆژ به رۆژ گه ووه ده بوو، ههردووکتان دنبايه ک دلتان پيی خوښ بوو دنبايه ک ههستی دایکایه تی و باوکایه تیتان تی رووا بوو بهرامبهری، به قهده ئه وهی به کترتان خوښ ده ویست ئاواتیشتان خوښ ده ویست، ئاوات بو ئیوه ئاوه دانی و ئاوات بوو.

- نامه یه کم له ئازادی برامه وه پي گه یشتوه.

- ده لئ چي تیایدا.

- پیتشبیاری بو کردوین بچینه ئه وی.

- ئیمه ؟

- به لئ بو ئه وهی له وی خویندنه کم ته واو بکه م. پات چیه ؟

- رزگار گیان بریاری وا سه خته ئه بی زۆر بیری لی بکه یه وه.

- تۆش ده توانی درپژه به چالاکی ئه ده بی خۆت بدهی و بخوینی و ئاواتیش چاکتر په روه رده ده بی.

- له وه ده چي تۆ هه ز بکه ی؟

- با پیکه وه بیری لی بکه یه وه.

دیسانه وه کوچ، ئه و وشه یه ده یترساندی، کوچ به ره و هه ر کووی بوایه موچوورکی ترسی پیدا ده هی نای، زیندان، سه رسنوور، هه نده ران، ئه م کوچانه چین تووشتان دهن، کامیان دوا کوچه، کوچی دواپی؟ وشه یه کی ترسناکتره، ئه ی چیه واهم ژبان سه خته ت ده به ستیته وه، بشی خوښه ویستی نه بی؟

گومان ده که ی، ته نه ها ئه وه به بو نه وه گری ت ده دا، خوښه ویستی مروث، سروشت، شیعر، دایکت، ئاوات، سواره، رزگار، به هار، باوکت، گه لی

که سی تر، جاری وا هه یه هه ست ده که ی دلت جیگه ی رقی تیا نه ماوه هی نده سیخناخه به خوښه ویستی، جاری وا هه بوو بیرت ده کرده ئه ئیا رقت له وانه نییه که له زینداندا ئه شکه نه جیه یان ده دای؟ ئه وانه باوکتیان کوشت، ئه وانه سواره یان کوشت، راویان نان و ولات به ده ریان کردن، شاربان سووتاندن و دیکانیان ویران کردن، کانیه کانیان کویر کردنه وه، ره ز و باخه کانیان تیک دان، نه ت ده زانی ئیا رقت لی یانه یان هه ر ته نه ها خوښ ناوین؟ زۆر تر بیرت ده کرده وه، ده گه یشتیته ئه و به قینه ی خوښ ناوین، که هه ست ده که ی رقت لی یانه، ئه وان ژبانیان لی کردووی به دۆزه خ، یه ک به یه ک نازیه کانت هه لده برترین و نازیه کانی خه لکی تریش هه لده برترین و ده یکوژن. ئیا ده توانی تۆش وا له وان بکه ی گه ر ده ستت که ون، بیرت ده کرده وه، گریمان به رده ستت ده که ون و تۆ ده بیته ده سه لاتدار ده توانی وه ک نازاریان دای نازاریان بده ی، وه ک نازاریان کوشتی نازاریان بکوژی، له وشه ی کوشتن چاوت ده نوکاند، هه رگیز، به و هه موو کوست و نازیز مردنه هی نده ناسک بیویته وه قه ت بیرت له وه نه ده کرده وه نازاری که س بده ی و نازیزی که س بمرینی، شاعیر که ی ده توانی درپهنه بی؟ تۆش بیان گوشتیای شیعرت لی ده چۆرا، هه ست و سوژی پاراوت لی ده چۆرا، به هیمنیه وه فرمیسه کانت ده بوون به شیعر، خه لک ئه و فرمیسه کانه یان ده خویندیته وه و ئافه رین و ده ستخوشتیای لی ده کردی، به للام هیشتاش که سانجی هه بوون له به ر ئه وه ی ئافه رته ی دانبان پیدا نه دهنای، جا چیه، با هه ر دانت پیدا نه نین، ئه وان ده ترسین، له چاوی ئافه رته ی یاخی زۆر ده ترسین، له قه له می یاخی زۆر ده ترسین، تۆش تا سه ر ئیسقان یاخی بووی و به پرووی گشت ناته باییه کدا ده تگوت نه ... ! نه ئه کانت شریخه ی هه ور بوون و گویتی ئه وان کاس ده کرد، قه له مه که ت سه ره ره ز و سه رکه ش و یاخی بوو ده زانی چون ده چي به گژ هه موو یاسایه کی ناته با، ئه وان دژایه تیان ده کردی، شه ریکی نه یینیان له گه ل ده کردی، ده یانوسیت ماندووت که ن و هه ناسه ت سوار بی و ئیدی توانای ئه و جه نگه نه یینییه ت نه مینی و ئالای سپی هه ل

کهی، توش تووی یاخیبوون زیاتر له ناختا دهرسکا و بریارت دابوو تو
ئالای سپی بهوان هه لکهی، جهنگی نهیئی تا ئیستاش بهرده وامه،
هه ناسهت سوار نه بووه و بهرده وام به گزیاندا ده چیته وه، لاپه ره مهیدانی ئه و
جهنگه ته و پینووس جوانوویه کی تووند و تیژه، بریارت وایه تا کووتایی
هاتن نه وهستی.

رزگار پشتیوانته، به و پشتیوانییه هه نگاهه کانت پیروزتر دهکا، سه ره پای
کاره سات و کوچ، سه ره پای نه بوونی و برسیتی هیشتا هیزی ئه و جهنگه
نهینییهت تیا ماوه.

بیرت له و کوچه ش کرده وه، چون ئه و خاکه به جی بیلی؟ له پیناوی چی؟
بیرت ده کرده وه، به دهنگی بهرز تو و رزگار بیرتان ده کرده وه:

- چون ئیره به جی بهیلتین، ئیمه هونه رمه ندین، په یامان پییه و ئیستا
کاتی گه یاندنی ئه و په یامه یه.

- ده توانین په یامه که مان به هیزتر بی و کاریگه رتر بی، ئیمه ده بی له
پیناوی نزیک بوونه و هدا دور که وینه وه.

- من پیوسته مهیدانی ئه م جهنگه نهینییه چۆل نه که م.

- نه ورۆز گیان...! ده توانی ئه م جهنگه هه ر بکهی، گشت دنیا مهیدانی
جهنگی پینووسه، تو ده توانی به فیر بوونی زیاتر و پیگه بشتن ئه و جهنگه
باشتر بگپری.

- ئه و ته قانه چین؟

- شاییه... کاک «شاسوار» ژن دین.

- ئه ی ئه و هه موو ته قانه ی بچییه، خو وام زانی شه ره.

- ئاخر فرماندهی به تالیونه و کچی «ئه وره حمان» به گی هیناوه!

- هه رچی هه بوو ئاودیویان کرده وه، ته نانهت کورسی و مییزی
قوتابخانه کانیش!

- ئی خو ئه و شتانه ملکی حکومهت نین و تالانی ده کهن، ئه ی
مناله کامان چون بخوینن، تو بلیی قوتابخانه کان داخرین؟

- شویشی وام قهت نه دیوه و نه بیستوهه، سه ر و ریشم سپی کردوه
قهت نه م بیستوهه شویش وایی!

- کی دهیکا و کی دهیخوا!

- قلیشا وه ته وه.

- دیسان شه ره!؟

- مفاوه زات تیک چوه و دیسانه وه شه ره کان بوردومان ده کهن.

- سه ر باز و ئه منه کانی ناو شاریش ته قه له خه لک ده کهن.

- پیش توزی منالیکی دوو ساله له باوه شی دایکی کوژرا، گولله یه ک
به سه ری که وت.

- ده لپن ئه وه دایکی نییه، گرتوویه تیبیه خوی.

- منیش بیستم که له کوچ و ره وه که دایک و باوکی به هیترشی فرۆکه
شه هید کراون.

ئاخری جگه رت سووتا و کوستیکی تریشت که وت، ئاخری گشت ئه و
نه خشانهت هه لوه شان وه که بو په روه رده کردنی ئاوات له گه ل رزگارد
کیشاتان.

ئاوات گیان، ئه ی ئه و گولله یه بو به سه ری من نه که وت تا مه رگی تو
نه بییم، ئه م له دایک بوونه ی تو له چ زه مه نیکی هاردا بو، چ دیداریکی
کورت بوو هاتنه ژبانته، ئه وه تا شیت ده بم بو ئه م مه رگه چاوه پروان

نه کراوهی جگهرمی کون کرد.

ئاوات له کوپیی ئەم تاراوگه گه ورهیه بیه وهک برینییکی قوول له جهرگمای و له گه ل خویدا ده تیه، ئەمه زه مه نه یان هیستریا؟ مه رگ و شیت بوون هه لده قوولین.

ئهی بۆ نه بووم به قه لغانته، به سه نگرته تا ئه و سه ره بچکۆله یه ت پپاریزم، ئەم مه رگه له که یه وه به دو اتدا ده گه را، چۆن توانی له ناخی مندا بتدوژیتته وه، ئاوات گیان، کۆرپه شیرینه که م خۆ تۆ له ناخی مندا بووی چۆن مه رگ شه رمی له وه هه موو به دبه ختییه م نه کرد و ئه و هه موو کۆسته ی خستم، بۆ نه متوانی بتپاریزم، ئاوات گیان چۆن بۆت بگریه له کاتیکدا ئیدی گریانیشت ناتوانی ده روونم بشواته وه، چۆن گوزارشت له م مه رگه ت بکه م له کاتیکدا شیعیر لاله و گه وره ییت بچوکی کردووه ته وه، تۆ گه وره بووی له دلما به قه د ئه و ئاواتانه م که نه هاتنه دی، به قه د ئه و ئاواتانه ی که ئیستا له دلما دان، گه وره ییت لالی کردووم و ناهیلای هیچ بلتیم.

ده مویست ژیا نته بۆ ته رخان بکه م، به جوژی په روهرده بی له هه موو شوینتی دیاری و په نجه ت بۆ رابکیتشری، چاوه کانت گه شی و هیوایه کی سه بریان تیا بو، ده تگوت په یامی پیغه مبه ری راستیت، ده مویست بۆ ئه و مه به سه ته په روهرده ت بکه م و تۆ بتوانی گشت یاسا ئاوه ژوو بووه کان راست که یته وه و گشت ناته باییه کان ته با که یته وه، ده مویست به جوژی په روهرده ت که م بی به په یامبه ری ئه و خه لکه ی جله ویان له ده ستی په یامبه ره درۆژنه کانه، ئه و په یامبه ره ته له که بازانه ی یاری به چاره نووسی خه لکه وه ده که ن.

ئاوات گیان چۆن توانییان له باوه شمته ده رکه ن، خو من وام نووساندبووی به سنگمه وه خه ریک بوو سنگم شه ق بی و بچیته ناو دلله بی ئۆقره که ی ناو قه فه زه که ی سنگم، خوینته که ت به رگه سپییه که ی هه ردوو کمانی په نگین کرد، ئه و پیغه مبه ر کوژانه چۆن توانیان پیلووه کانت داخه ن؟ خو تۆ چاوه کانت ده تگوت خوون ده ره وشینه وه، چه ند سه یرم

ده کردی وینهی ئه و په یامبه ره دلسوژه م تیا ده بینی، بشی ئه وانیش ئه و په یامه یان له چاوه کانت نه دیبی و هه ر بۆ ئه و مه به سه ته ئه و شه ری یان هه ل نه گیرساند بی، هه ر دوای مه رگی تۆ شه ریشت کپ بووه وه ده تگوت ئامانجه که یان پیکاره، دووباره شار وه کو خۆی لیها ته وه، دووباره هه موو لایه ک پیک که وتنه وه و مفاوه زاتیش به رده وام بوو...

پیک ده تگوت ئه و په یامه نه یینییه ی داها توویان له چاوتا دیسو، پیغه مبه ر کوژه کان کوشتیانی، ئاوات گیان تۆیان لی سه ندین و بردیانیه تاراوگه ی گۆرستان.

دوای مه رگی ئاوات ژیا نته مانایه کی تری گرته خو، ده تگوت خو بۆ له دایک بوونی ئاواتیکه تر ناماده ده که ی، ده تووست به له دایکبوونیک وه لامی مه رگ بده یته وه، به له دایک بوونی پیغه مبه ریکه راستی شه ر له گه ل پیغه مبه ره درۆینه کان بکه ی، یاخی بوونت لی هه لده قووللا.

- نه ورۆز گیان... با له پرسه و به رگی په شی ئاوات ده رچین.

- به له دایک بوونی ئاواتیکه تر ده توانم له پرسه ی ئه و ئاواته مه زنه ده رچم رزگار گیان!

- که واته با بناغه ی ئه و ئاواته دانین.

ئه و ئاواته ی که ئیستا له سکتایه، که له دوو توپی رۆحتا هه لته گرتووه به ره می خو شه ویستییه کی مه زنه که له تیک ئالانی دوو جه سه ته ی یاخی و ئاگر ئاسای تۆ و رزگار دروست بووه، تۆ و رزگار چاوه پروانی له دایک بوونی ئاواتن، ئاواتیکه پیغه مبه ر، پیغه مبه ری ئاواته کان.

بریاری ئەم کۆچه تان دا، تا ئه و ئاواته ی له دایک ده بی نه که ویتته که مینی پیغه مبه ر کوژه کانه وه، تا ئاواتیکه گه وره و پینگه یشتوو بگه ریتته وه و به گه وره یی په یامه که ی بگه یه نی، تا به ساوی نه یکوژن.

رزگار مانگیکه گه یشتوو ته ئه وی، ئیستا به په رو شه وه وه ستاوه و چاوه ریت ده کا تۆش وه کو هه ر کۆچیکه ی پیشووت جانتاکه ت پر له په ره

پيڀر است

4	پيشڪه شه
7	من
15	يهڪ يهڪسانه به سفر
23	گياندان
31	نيگارہ ناتہ واوہ کان
35	چرپہ کان
39	لہ نيوانی شایي و شیندا
47	گہورہ بون
55	مہرگی مرؤف و نيويک
61	فہنتازبا
67	لہ رؤژميري نيگارکيشيکدا
73	دؤنايدؤن
81	ئای چہندم خؤش دہويي
91	کچيکي و ہنہ وشہيي
105	زاوا شووشہ
119	خؤرنشين
131	پہردہ
135	رؤمانی کؤچ

کاغہز و قہلہم، ئہو چہکہی تہمہنيکہ ہل گرتوہ و پيي دہجہنگی، ئہو
جہنگہی کہ لہوہتي لہ دايکبووی و تا دہمري و تا دوا کؤچ ہەر
بہردہوامہ .

بہلام لہم کؤچہتدا جگہ لہ پەرہکاغہز و پينووس، ئاواتيکت لہ
ناوہوت ہلگرتوہ، ئہو ئاواتہی ہريارہ بيي بہ پيغہمبہر و پيامی راستی
بگہ يہنتي.....

زستاني ۱۹۹۳ سويد